

STREDA 10. MARCA 2010

PREDSEDÁ: PÁN PITTELLA

podpredseda

1. Otvorenie rokovania

2. Kroky podniknuté na základe pozícií a uznesení Parlamentu: pozri zápisnicu

3. EÚ 2020 – v nadväznosti na neformálne zasadnutie Európskej rady z 11. februára 2010 (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

4. Dodržiavanie Goldstonových odporúčaní týkajúcich sa konfliktu medzi Izraelom a Palestínou (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

5. Situácia občianskej spoločnosti a národnostných menšín v Bielorusku (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

6. Výročná správa o SZBP za rok 2008 – Uplatňovanie európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky – Zmluva o nešírení jadrových zbraní (rozprava)

Predsedajúci. – Vítam pani barónku Ashtonovú a otvárať zasadnutie.

Ďalším bodom programu je spoločná rozprava na tieto témy:

– správa (A7-0023/2010) pána Gabrieleho Albertiniho v mene Výboru pre zahraničné veci o správe Rady pre Európsky parlament o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) za rok 2008 predloženej Európskemu parlamentu v rámci uplatňovania oddielu G ods. 43 medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006 (2009/2057(INI)),

– správa (A7-0026/2010) pána Arnauda Danjeana v mene Výboru pre zahraničné veci o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (2009/2198(INI)),

– otázka na ústne zodpovedanie pre Radu od pánov Gabrieleho Albertiniho a Arnauda Danjeana v mene Výboru pre zahraničné veci o Zmluve o nešírení jadrových zbraní (O-0169/2009 – B7-0009/2010) a

– otázka na ústne zodpovedanie pre Komisiu od pánov Gabrieleho Albertiniho a Arnauda Danjeana v mene Výboru pre zahraničné veci o Zmluve o nešírení jadrových zbraní (O-0170/2009 – B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, spravodajca. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, vzhľadom na nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy musí Únia prijať nový prístup a vyvinúť spoločné úsilie pri riešení celosvetových problémov. Nedávno získané právomoci v dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy znamenajú, že Parlament vedie časté, kooperačné a účinné diskusie s našim hlavným rokovacím partnerom, pani barónkou Ashtonovou, ktorá má tú česť po prvýkrát vystupovať vo funkcii novej podpredsedníčky/vysokej predstaviteľky.

Jej mandát bol podmienený našim súhlasom v januárovom hlasovaní a pri viacerých príležitostiach bolo parlamentnému zhromaždeniu prisľúbené, že Rada a Komisia budú permanentne zapojené do všetkých najdôležitejších aspektov európskej bezpečnosti a obrany. Samotná správa potvrdzuje, že vysoká predstaviteľka sa preto musí zúčastňovať na schôdzach Európskeho parlamentu a viesť s ním časté a pravidelné diskusie.

Vďaka Lisabonskej zmluve získava vonkajšia činnosť Európskej únie nový a dôležitý rozmer, ale skutočné dosiahnutie tohto cieľa závisí aj od toho, či Európska únia bude mať potrebné rozpočtové prostriedky. Európsky parlament musí zohrať kľúčovú úlohu ako strážca demokratickej legitímnosti vonkajšej činnosti. Vytvorenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť poskytne diplomatický orgán a systém Európskej únii, ktorá sa až doteraz mohla spoliehať len na národné zastúpenia.

Úlohy oficiálnych predstaviteľov, ktorých vymenovanie je zodpovednosťou vysokej predstaviteľky, nadobúdajú veľkú dôležitosť a aktuálnosť. Napriek tomu, ako uvádza správa, Parlament žiada väčšie právomoci pri hlasovaní a kontrole úloh a mandátov jednotlivých predstaviteľov na základe zásad transparentnosti a zásluh, ktorými sa vysoká predstaviteľka musí riadiť pri menovaní kandidátov. Dúfajme, že nakoniec dosiahneme zdvojenie funkcie – s výnimkou osobitného predstaviteľa, ktorého oblasť pôsobnosti by mala byť regionálna – a že budeme mať úžitok z úspor z rozsahu, čím sa vonkajšia činnosť Európskej únie stane účinnejšou a zároveň menej nákladnou.

Po úvodnej časti o stratégii sa správa zaoberá otázkou európskej zahraničnej politiky podľa tém a zemepisných oblastí. Európska únia musí dať najavo svoju prítomnosť medzinárodným organizáciám, s ktorými je spriaznená, najmä pokiaľ ide o Organizáciu Spojených národov, hlavného strážcu celosvetovej bezpečnosti. Musí zohrať dôležitú úlohu nielen z hľadiska zastúpenia v Bezpečnostnej rade, ale aj z hľadiska personálu a delegácií v súvislosti s týmito dvomi inštitúciami. Žiadame podpredsedníčku/vysokú predstaviteľku, aby umožnila Európe naplniť jej ambíciu stať sa aktívnym, strategickým a nezávislým partnerom veľkého spojenca, akým sú Spojené štáty, aby mohla reagovať na celosvetové problémy s terorizmom, financiami a často komplikovanými vzťahmi s priemyselnými gigantmi, ako sú Rusko, Čína a Japonsko.

Správa pokračuje zemepisnou analýzou toho, čo môžeme dosiahnuť. Čo sa týka Balkánu, rozoberá sa téma rozširovania: správa oceňuje postupnú realizáciu procesu stabilizácie v Kosove, kde je misia EULEX Európskej únie, ale ešte je potrebné vyvinúť úsilie na zabezpečenie toho, aby sa rešpektovali štandardy prístúpenia v mnohých ďalších krajinách, ktoré sú blízko k tomu, aby sa stali kandidátmi na prístúpenie – v Turecku a Bosne a Hercegovine.

V kapitole týkajúcej sa spolupráce s Východným partnerstvom a regiónom Čierneho mora správa rieši otázku bezpečnosti dodávok energie Európskej únie a jej energetickej závislosti. V časti o Rusku správa vyzýva na podpísanie novej dohody o partnerstve a spolupráci. Pokiaľ ide o južný Kaukaz, správa vyzýva na rešpektovanie celistvosti územia Gruzínska a jeho národnostných menšín a na urovnanie konfliktov v Náhornom Karabachu a v Podnestersku.

Blízky východ: izraelsko-palestínsky konflikt, v ktorom musí Európska únia zohrať významnejšiu politickú úlohu v úsilí o obnovenie mierového procesu v nadväznosti na rozhodnutie Rady z 12. decembra 2009. Únia pre Stredozemie: uznesenie o turecko-cyperskom konflikte. Ázia: po voľbách Afganistan vstupuje do rozhodujúcej fázy, v rámci ktorej sa vytvára nová vláda, kľúčová úloha Pakistanu v boji proti terorizmu, obavy v súvislosti s porušovaním základných práv v Iráne. Afrika: pozitívny prínos misie na ochranu somálskeho pobrežia. Latinská Amerika: potreba vytvoriť stabilné a trvalé partnerstvo pre vzťahy medzi Európskou úniou a Latinskou Amerikou.

S veľkým záujmom si vypočujem pripomienky kolegov poslancov a na záver budem na ne reagovať.

Arnaud Danjean, spravodajca. – (FR) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, správa o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie, ktorú dnes predkladáme, je výročným dokumentom Parlamentu, ktorý poskytuje určitý druh priebežného zhodnotenia európskej bezpečnostnej a obrannej politiky a ktorý predkladá návrhy na zlepšenie účinnosti a zviditeľňovania tejto politiky.

Tento rok je kontext správy veľmi špecifický, a preto by mal byť dôvodom pre návrhy. Tento špecifický kontext charakterizuje kombinácia troch hlavných cyklov.

Prvý cyklus sa týka desiateho výročia európskej bezpečnostnej a obrannej politiky, ktoré sme oslávili koncom roka 2009. Posledných 10 rokov ukázalo, že Európa bola schopná viesť civilné a vojenské operácie v prípade viac ako 23 kríz. Na tomto významnom úspechu možno ďalej stavať. Dokazuje, že Európa je potrebná a že Únia má inštitucionálno-politickú a operačnú schopnosť riešiť tieto problémy.

Druhým dôležitým cyklom je, samozrejme, ako pred chvíľou spomenul pán Albertini, zavedenie Lisabonskej zmluvy. Zmena v súvislosti s bezpečnosťou a obranou zachádza ďaleko nad rámec výlučne významovej zmeny. V skutočnosti sa európska bezpečnostná a obranná politika (EBOP) stáva spoločnou bezpečnostnou a obrannou politikou (SBOP) a musí nadobudnúť nový rozmer. Zmluva obohatila rozsah nástrojov a rozsah bezpečnostnej a obrannej politiky, najmä pokiaľ ide o začlenenie článkov o pomoci a solidarite, trvalú štruktúru spolupráce a predovšetkým o vytvorenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a vašej funkcie vysokej predstaviteľky a podpredsedníčky Komisie.

Poslednou, treťou dôležitou udalosťou, ktorá charakterizuje kontext vypracovania tejto správy, je to, že NATO, ktoré je pre 21 z 27 členských štátov Únie stále hlavným vzádnym bodom, pokiaľ ide o kolektívnu bezpečnosť európskeho kontinentu, v súčasnosti prehodnocuje svoju strategickú koncepciu a že toto

hodnotenie NATO by nás v Únii tiež malo viesť k jednoznačnejšiemu definovaniu podmienok tohto partnerstva, ktoré ostáva zásadným.

V tomto kontexte nie je cieľom správy ani tak pokračovať v doktríne, ale skôr poskytnúť vám nevyhnutne sa vyvíjajúci strategický plán pre všetky nové inštitúcie, ktoré sa zakladajú a ktoré sa musia naučiť spolupracovať. Cieľom je, aby bola Únia dôveryhodnejšia, účinnejšia a viditeľnejšia z hľadiska bezpečnosti a obrany. V tejto súvislosti musí Európsky parlament jednoznačne dostať väčšiu úroveň zodpovednosti v týchto citlivých oblastiach, ak má byť politika, ktorej hlavným cieľom je zaručiť bezpečnosť európskych občanov, plne legitímna.

Touto správou chceme poukázať na nasledujúce body. Po prvé, chceme poukázať predovšetkým na to, že európska bezpečnostná a obranná stratégia a spoločná bezpečnostná a obranná politika slúžia obyvateľom Európy na zaručenie a zlepšenie ich bezpečnosti. Táto politická ambícia nie je povrchná, nie je iba naoko. Je v súlade s potrebou usilovať sa o zaručenie bezpečnosti nášho kontinentu, ale aj prispieť k stabilite okolitého sveta, riešiť krízy a hrozby, ktoré vznikajú v našom okolí. Okrem tradičných ozbrojených konfliktov, ktoré pokračujú v našej bezprostrednej blízkosti, musí byť Európa schopná vyjadriť svoje záujmy a obraňovať ich v súvislosti s novými hrozbami – mám na mysli najmä pirátstvo a počítačovú kriminalitu.

Považovali sme tiež za dôležité zdôrazniť, aká neprekonateľná je pridaná hodnota Európy v krízovom riadení vďaka rozmanitosti riešení a rovnováhe, ktorú hľadá pri všetkých operáciách medzi civilným a vojenským rozmerom. Navyše v tejto súvislosti odmietam kritiku bezpečnostnej a obrannej politiky Únie v tom zmysle, že ide iba o militarizáciu. Úprimne verím vo vzájomné dopĺňanie sa civilných a vojenských nástrojov Únie a nedávna kríza na Haiti, kde ste boli, a domnievam sa, že ste videli túto dobrú spoluprácu, svedčí o potrebe spájať naše civilné a vojenské prostriedky, aby sme si vedeli poradiť s prírodnými katastrofami a veľkými krízami.

Čo sa týka konkrétne týchto operácií, pozorne sme ich všetky zhodnotili s cieľom poukázať na to, čo považujeme za ich silné stránky, ale niekedy aj za ich slabé stránky – musia sa uznať, aby sa mohla situácia zlepšiť. Poukázali sme aj na viaceré regióny so strategickou dôležitosťou pre bezpečnosť Únie a podporili sme Radu a Komisiu, aby urýchlili zavedenie celosvetových stratégií, najmä v Africkom rohu a afgansko-pakistanskom regióne.

V oblasti civilných a vojenských schopností, ktorá je kľúčovou otázkou z hľadiska dôveryhodnosti našej politiky, je úlohou zlepšovanie schopnosti Únie reagovať. Musíme byť schopní rýchlejšie a účinnejšie mobilizovať materiálne prostriedky a kompetentný personál, ktorý majú členské štáty k dispozícii. Musíme si však tiež prostredníctvom bezpečnostného a obranného priemyslu, ktorý je účinný a ktorý využíva neoceniteľné technické znalosti a tiež zabezpečuje státisíce pracovných miest v Európe, zabezpečiť zbrojné programy v súlade s očakávanými potrebami.

Európsky obranný priemysel sa začal organizovať na našom kontinente prostredníctvom obranného balíka. Otázky súvisiace s priemyselnou a obchodnou spoluprácou s tretími krajinami by sa mali riešiť rýchlo najmä vzhľadom na nedávne problémy, s ktorými sa stretli európske priemyselné odvetvia, ktoré sa napríklad pokúšali dostať na americký trh.

Toto je stručné, nevyhnutne príliš stručné zhrnutie priorít, ktoré sa objavujú v tejto správe a ktoré predstavujú všetky problémy, ktoré budete musieť riešiť. Parlament je pripravený v plnej miere prevziať svoju úlohu, plne pozitívnu a konštruktívnu úlohu, s cieľom pomôcť vám zrealizovať túto ambíciu, ktorá je spoločnou ambíciou. Okrem toho by som chcel využiť túto príležitosť a poďakovať sa všetkým politickým skupinám, ktoré usilovne pracovali na zlepšovaní tejto správy. Všetci sme veľmi dobre spolupracovali na zachovaní vysokej úrovne tejto ambície, pričom sme, samozrejme, zohľadnili charakteristiky každej z našich skupín.

Chcel by som tiež využiť túto príležitosť, pani barónka Ashtonová, a venovať sa dnes s vami otázke nešírenia jadrových zbraní. Krátko pred konferenciou o revízii Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, ktorá sa bude konať v máji, chcel Európsky parlament s vami zhodnotiť záväzok Únie v súvislosti s bojom proti šíreniu jadrových zbraní a kontrolou zbraní a odzbrojovaniu. Toto je význam otázky na ústne zodpovedanie, ktorá vám bola predložená a na ktorú budete zakrátko odpovedať.

Zdá sa, že medzinárodný kontext ponúka nové možnosti v predvečer tejto revíznej konferencie. Po prvé, prezident Obama dôrazne potvrdil svoju ambíciu dosiahnuť svet bez jadrových zbraní a svoje odhodlanie aktívne sa usilovať o to, aby USA ratifikovali Zmluvu o všeobecnom zákaze jadrových skúšok. Po druhé, zdá sa, že uzavretie novej zmluvy s Ruskom, ktorá nahradí Zmluvu obmedzení strategických zbraní (START),

napreduje dobre, a napokon, začali sa rokovania o novej zmluve o odzbrojení, ktorá zakáže výrobu štiepných materiálov pre jadrové zbrane.

Pokiaľ ide o znižovanie stavu jadrových zbrojníc, prioritou je, samozrejme, pokračovať v znižovaní stavu dvoch hlavných zbrojníc, a to Ruska a Spojených štátov, o ktorých sa vo všeobecnosti predpokladá, že vlastnia takmer 95 % všetkých jadrových zbraní, ktoré existujú na tejto planéte. Preto vítame záväzok prezidentov Medvedeva a Obamu uzavrieť v blízkej budúcnosti novú zmluvu o znižovaní tohto stavu. Ako sa Únia v tejto súvislosti chystá podporiť toto úsilie a spolupracovať s USA a Ruskom?

Únia tiež musí zvládnuť problémy súvisiace s režimom nešírenia jadrových zbraní a konkrétnejšie tie, ktoré spôsobili dve hlavné krízy v súvislosti s nešírením jadrových zbraní, a to v Iráne a Severnej Kórei, ktoré ostávajú najväčšími hrozbami pre medzinárodnú bezpečnosť. Bude sa Únia naďalej usilovať o účinné, úplné riešenie týchto kríz, najmä v prípade Iránu? Očakávame vaše usmernenie v tejto dôležitej otázke, pani barónka Ashtonová. Okrem toho musí Únia zohrať dôležitú úlohu pri podpore spolupráce v súvislosti s mierovým využitím jadrovej energie. Viete, že toto je dôležitá otázka. Aké opatrenia sa vykonávajú v tejto súvislosti a aká je vaša stratégia v tejto záležitosti?

Na záver, Európsky parlament chce, aby Únia bola aktívna počas nasledujúcej konferencie o revízii Zmluvy o nešírení jadrových zbraní. Prijatie nového a vyváženého spoločného stanoviska Únie je kľúčové pre obranu jej pozície. V akej pozícii sú členské štáty v tejto súvislosti?

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku*. – Vážení pán predsedajúci, ďakujem vám veľmi pekne. Teší ma, že môžem s vami diskutovať o dôležitých problémoch európskej medzinárodnej agendy.

Chcem začať poďakovaním pánovi Albertinimu a pánovi Danjeanovi za ich vynikajúce správy. Dovoľte mi povedať, že ste poukázali na množstvo, rozsah a naliehavosť problémov, ktorým čelíme.

Od posilnenia právneho štátu v Kosove až po úsilie, aby sa nové mocnosti podieľali na zodpovednosti za celosvetové riadenie, od podpory mieru na Blízkom východe – a chcela by som podobne ako pán viceprezident Biden vyjadriť nesúhlas s rozhodnutím vybudovať 1 600 nových domov vo východnom Jeruzaleme – až po poskytnutie útočiska obetiam, ktoré prežili zemetrasenie na Haiti a ktoré som navštívila minulý týždeň, od riešenia problémov s nešírením jadrových zbraní, ako napríklad v Iráne, až po navrhnutie účinných odpovedí na „nové“ otázky, ako sú energia, zmena klímy a počítačová bezpečnosť.

Európa je teraz vo fáze budovania niečoho nového, ľudia si na to musia zvyknúť a inštitúcie si musia nájsť nové miesto. Je to chaotické a komplikované, ale aj vzrušujúce, pretože je to momentálne mimoriadne dôležité. Práve teraz máme šancu dosiahnuť to, čo mnohí v celej Európe a mnohí v tomto Parlamente už dlho chceli: silnejšiu, dôveryhodnejšiu európsku zahraničnú politiku.

Európska služba pre vonkajšiu činnosť bude, samozrejme, kľúčovou pri dosahovaní tohto cieľa. Musíme vybudovať systém, ktorý bude stabilný, ktorý nám umožní riešiť problémy, ktoré máme dnes, a nové problémy, ktoré sa objavia zajtra.

Dlhé roky sme sa usilovali o vytvorenie rámca a o zavedenie komplexných stratégií, ale štruktúry a systémy, ktoré sme mali, to komplikovali. S Lisabonskou zmluvou a Európskou službou pre vonkajšiu činnosť by sa nám to malo podariť dosiahnuť.

Podstatou všetkého je jednoduchá pravda: ak chceme chrániť naše záujmy a presadzovať naše hodnoty, musíme sa angažovať v zahraničí. Nikto nemôže dúfať, že sa stane ostrovom stability a prosperity v mori neistoty a nespravodlivosti.

Náš svet je takpovediac svetom neustálych zmien. Ak ho chceme efektívne riadiť, musíme mu najprv dať rámec. Pre mňa je najvýraznejším znakom dnešného sveta jeho dvojakoť. Na jednej strane hlboká vzájomná závislosť v politickej, hospodárskej a bezpečnostnej rovine: technológie, myšlienky, choroby, peniaze – všetko je v pohybe. Sme prepojení spôsobmi, aké nikdy predtým neboli. Na druhej strane skutočnosť, že moc sa presúva nielen v rámci politických systémov – z vlád na trhy, médiá a mimovládne organizácie –, ale aj medzi politickými systémami – zo starého Západu na východ a juh. Obidvoje je výsledkom globalizácie, ktorá je nielen hospodárskym, ale aj politickým fenoménom, a to vo svojich prejavoch, ako aj, samozrejme, vo svojich dôsledkoch.

Pozrite sa na vzostup Číny a ďalších hlavných politických aktérov alebo na politický vplyv finančnej krízy. Dlhý sú na Západe, prebytky na Východe. Toto prerozdelenie finančnej moci formuje aj naše politické

diskusie. Alebo sa pozrite na zmenu klímy, ktorá je nielen environmentálnym problémom, ale má aj bezpečnostné a geopolitické vplyvy.

Musíme sa preto zaoberať komplexnými problémami a zaoberáme sa nimi v novom geopolitickom usporiadaní. Musíme sa mu prispôbiť. Teraz nie je čas prepnúť na autopilota ani úzkoprso obraňovať vnútroštátne spôsoby konania. Teraz musíme byť rozvážni a ambiciózni.

Tu je niekoľko čísel na ilustráciu. Podiel Európy na celosvetovej populácii je 7 %, pred sto rokmi to bolo 25 %. Za posledných 60 rokov sa náš podiel na celosvetovom HDP zmenšil z 28 % na 21 %. Hospodárstva Číny, Indie a iných štátov rastú o 10 % ročne.

Hospodárska moc sa premieta do politickej moci a sebadôvery. Je to cítiť všade: od rokovaní o zmene klímy až po Irán a veľké obchody s energiou v Afrike alebo strednej Ázii. Ak sa spojíme, dokážeme obrániť naše záujmy. Ak nie, iní budú rozhodovať za nás. Je to jednoduché, skutočne také jednoduché.

Moja voľba je jasná. Mali by sme reagovať ako Európania. Po prvé, musíme spojiť sily, pretože jednota je základným predpokladom vplyvu, a po druhé, musíme konať, pretože odpoveď na problém nemôže byť dokument ani rokovanie. Ak chcete výsledky, musíte konať a niekedy riskovať. Áno, v Európe je tendencia uprednostňovať proces pred výsledkami. Po tretie, musíme dodržiavať princípy a byť tvoriví, pretože potrebujeme obidvoje: principiálnosť pri obrane našich hodnôt a tvorivosť pri presadzovaní riešení ušitých na mieru pre komplexné problémy.

Ako správne konštatuje správa pána Albertiniho, „je potrebný nový prístup, ak chce EÚ konať kolektívne a vyrovnať sa s globálnymi problémami jednotným, súdržným a účinným spôsobom“. Z tohto všeobecného opisu vyplýva niekoľko hlavných cieľov: po prvé, zabezpečiť väčšiu stabilitu a bezpečnosť v našom susedstve podporou politických a hospodárskych reforiem. Je to dôležité samo osebe z dôvodov, ktoré sú veľmi očividné, ale naša širšia medzinárodná dôveryhodnosť tiež závisí od toho, či si urobíme poriadok so susedmi.

Po druhé, riešiť problémy celosvetovej bezpečnosti, problémy dnešnej doby. Na to potrebujeme komplexné stratégie, silné medzinárodné organizácie a zásady právneho štátu v rámci krajín a medzi nimi.

Po tretie, vytvoriť sieť strategických vzťahov s kľúčovými krajinami a organizáciami, pretože problémy, ktorým čelíme, nemôže vyriešiť jedna strana.

Okrem tohto všetkého vznikla Európska služba pre vonkajšiu činnosť – prostriedok na dosiahnutie týchto troch cieľov a naplnenie prísľubu Lisabonskej zmluvy.

Tieto úlohy sú hlavnými úlohami, ktorým som venovala svoj čas, odkedy som sa ujala tejto funkcie. Najprv som navštívila Washington a New York, čo bol správny začiatok našich dôležitých vzťahov s USA a OSN. Odvtedy som bola v Moskve, v Kyjeve, na Balkáne a na Haiti. Budúci týždeň navštívim Blízky východ a koncom mesiaca opäť New York. Medzitým som trikrát predsedala Rade pre zahraničné veci, zúčastnila som sa na neformálnom zasadnutí Európskej rady a stretla som sa s kolégiom komisárov. Usilovne som pracovala na dosiahnutí nevyhnutného vnútorného konsenzu a navštívila som viaceré hlavné mestá EÚ: Berlín, Paríž, Londýn, Viedeň a Ľubľanu. Samozrejme, strávila som veľa času vytváraním Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a budem v tom pokračovať v ďalších týždňoch a tiež spolupracovať s vami.

Z tohto dôvodu som tiež v záujme tohto Parlamentu zabezpečila jeho účasť v riadiacej skupine, ktorú som založila. Budem o tom diskutovať aj dnes poobede na konferencii predsedov. Keď prídem do Výboru pre zahraničné veci 23. marca, budeme mať príležitosť na podrobné výmeny názorov za prítomnosti všetkých príslušných výborov.

Vždy keď vzniká niečo nové, objaví sa aj nesúhlas. Niektorí uprednostňujú minimalizáciu predpokladaných strát pred maximalizáciou kolektívnych ziskov. Ja to vnímam inak a dúfam, že Parlament tiež.

Takáto príležitosť vytvoriť niečo nové sa vyskytne iba raz za život, niečo, čo konečne spojí nástroje našej činnosti na podporu jednotnej politickej stratégie. Jedinečná šanca pre Európu. Nemali by sme uberať z našich ambícií, naopak, mali by sme zabezpečiť nástroje na ich realizáciu. Je čas, aby sme si uvedomili širšie súvislosti, boli kreatívni a prevzali kolektívnu zodpovednosť. Ak to zvládneme – a my to musíme zvládnuť –, potom budeme schopní formovať európsku zahraničnú politiku v 21. storočí pomocou Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, ktorá je na to určená, služby, ktorá zmobilizuje všetky páky nášho vplyvu – politické, hospodárske, rozvojové nástroje a nástroje krízového riadenia – koordinovaným spôsobom. Táto služba bude predstavovať Európsku úniu zo zemepisného a rodového hľadiska. Domnievam sa, že toto je jediná prijateľná cesta.

Na ilustráciu toho, čo mám na mysli, keď hovorím „komplexný prístup“, uvediem niekoľko príkladov.

Západný Balkán – tešilo ma, že som mohla nedávno navštíviť tento región. Istým spôsobom je Balkán kolískou zahraničnej politiky EÚ. Tu si nemôžeme dovoliť zlyhať viac ako kdekoľvek inde. Mojim cieľom bolo vytvoriť dobré pracovné vzťahy s politickými predstaviteľmi, ukázať občianskej spoločnosti, čo znamená patriť do Európy, a zabezpečiť koordináciu medzi jednotlivými politickými predstaviteľmi EÚ v praxi. Jeden záver, ktorý som vyvodila, bol, že región napreduje, hoci nerovnomerne a neúplne. Európska perspektíva ostáva zastrešujúcim rámcom – ako náš cieľ a ako hlavný stimul pre reformy. Ako som všade zdôrazňovala, pokrok na ceste do EÚ závisí od záväzkov k reformám doma. Reformám v oblasti ľudských práv, zásad právneho štátu a regionálnej spolupráce.

Podporujeme našu stratégiu pomocou dostupných nástrojov zahraničnej politiky. V Kosove máme našu najväčšiu civilnú misiu a je úspešná. V Bosne sme upravili operáciu ALTHEA, keďže situácia sa stabilizovala, a vytvorili sme výcvikový program. Tvrdo presadzujeme európske poslanstvo vzhľadom na októbrové voľby. V rámci celého regiónu napredujeme v liberalizácii vízového režimu a medzilidských kontaktoch.

Preto je naša balkánska stratégia taká, aká má byť: strategická vo svojich cieľoch, všestranná vo svojich nástrojoch a šitá na mieru z hľadiska uplatňovania.

Druhým príkladom je Africký roh. Je stelesnením kombinácie krehkosti štátu, chudoby, boja o zdroje vrátane vody s pirátstvom, terorizmom a organizovaným zločinom. Jediná možná odpoveď je komplexná odpoveď a presne to robíme. Naša námorná operácia Atalanta sa vo všeobecnosti považovala za úspešnú. Ďalším krokom bude ďalej rozvíjať naše možnosti presunu podozrivých pirátov na ich stíhanie v regióne. Dopĺňame výcvikovú misiu pre dočasnú federálnu vládu v Somálsku, ktorej nasadenie sa očakáva na jar. Pomocou nástroja stability financujeme sprievodné opatrenia na vytvorenie kapacity, výcvik námorných úradov a napredovanie dlhodobej rozvojovej práce v Jemene a Somálsku v oblasti chudoby, gramotnosti a zdravotníctva.

Spôsob, ktorým sa angažujeme v Gruzínsku, sa riadi rovnakým scenárom. Keď zmrazený konflikt prepukol do otvoreného konfliktu v auguste 2008, reagovali sme okamžite. Ujali sme sa medzinárodného vedenia, sprostredkovali sme prímerie a nasadili sme 300-člennú pozorovaciu misiu v rekordne krátkom čase. Odvtedy sme zasiahli v rôznych krajinách Spoločenstva a SBOP zabraňuje návratu k násilnostiam a vytvára stabilitu v Gruzínsku a v regióne.

Vedíme ženevské rozhovory s OSN a s Organizáciou pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE), čo je jediné fórum, kde sa stretávajú všetky zainteresované strany. Usporiadali sme konferenciu darcov na podporu rekonštrukcie a hospodárstva Gruzínska a zaradili sme Gruzínsko – spoločne s Arménskom a Azerbajdžanom – do európskej susedskej politiky. Naďalej podporujeme tieto reformy a užšie väzby. Pracujeme na liberalizácii obchodu a vízového režimu a podporujeme opatrenia na vytvorenie dôvery s cieľom opäť nadviazať kontakty s osamostatnenými republikami.

Ešte je čo robiť v Gruzínsku a máme plný program, keď o ňom diskutujeme s Ruskom, tak ako som iba pred 10 dňami diskutovala s pánom Sergejom Lavrovom. V tomto prípade sme ukázali, čo EÚ dokáže urobiť, keď plne zmobilizujeme prostriedky, ktoré máme. Tí, ktorí v tom boli zainteresovaní počas posledných nesmierne hektických týždňov, mi povedali, že to, čo sa dosiahlo v tomto prípade, je výnimočné. Potrebujeme preto silnejšie štruktúry, väčšiu prispôbitosť a lepšiu pripravenosť, ak chceme, aby Gruzínsko bolo orientačným bodom pre naše budúce kroky.

Dovoľte mi prejsť k otázke spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky a povedať, že súhlasím s hlavnou myšlienkou správy pána Danjeana o dôležitosti našich misií. Zachraňujú životy, vytvárajú priestor pre uplatnenie fungujúcich stratégií a znamenajú, že Európa dokáže využiť všetky nástroje moci na splnenie svojich povinností.

Prekvapuje ma, ako ďaleko sme sa dostali za posledných desať rokov. Počas tohto obdobia sa nasadilo viac ako 70 000 mužov a žien vo viac ako 20 misiách. Robíme krízové riadenie európskym spôsobom s komplexným prístupom a podporou medzinárodného práva a dohôd a v úzkej spolupráci s našimi kľúčovými partnermi. Dobre spolupracujeme s NATO v Bosne a Hercegovine a pri pobreží Somálska. V Kosove a v Afganistane je to zložitejšie pre politické problémy. Musíme to napraviť, preto spolupracujem s generálnym tajomníkom NATO na zlepšovaní vzťahov medzi EÚ a NATO v praktických oblastiach a na vytvorení pozitívnej atmosféry. Uvidíme, ako môžeme pragmaticky rozvíjať naše vzťahy. OSN je ďalším kľúčovým partnerom. Je veľa dobrých príkladov spolupráce medzi EÚ a OSN v teréne – v Konžskej

demokratickej republike, v Čade a dokonca v Kosove. V poslednej dobe sme sa lepšie spoznali, ale môžeme a mali by sme na tom pracovať a sústrediť sa na oblasti, ako je plánovanie a výmena najlepších postupov.

V správe pána Danjeana aj v širších súvislostiach sa spomína otázka, či nie je čas na to, aby EÚ mala vlastné stále operačné veliteľstvo. Je to závažná otázka, ktorá si vyžaduje riadnu rozpravu. Nikto nepopiera, že potrebujeme štáb na plánovanie a vedenie vojenských operácií. Otázka je, či súčasný systém, ktorý sa spolieha na Najvyššie veliteľstvo spojených síl v Európe (SHAPE) alebo na vnútroštátne veliteľstvá, je najúčinnnejším spôsobom, alebo či je lepšie niečo iné.

Často to posudzujeme z hľadiska štruktúr. Domnievam sa, že najprv musíme analyzovať, aké funkcie potrebujeme vykonávať. Vidím tri hlavné funkcie, z ktorých by mali vyplynúť rozhodnutia: prvou je schopnosť plánovať a viesť vojenské operácie vrátane predbežného plánovania a schopnosti rýchlo reagovať v prípade potreby, druhou je schopnosť rozvíjať civilno-vojenskú koordináciu štruktúrovanejším spôsobom s cieľom maximalizovať naše kapacity a tretou je schopnosť vytvoriť vzťahy s ostatnými s cieľom optimalizovať celkovú koordináciu a to, čo voľne nazývame „medzinárodné spoločenstvo“. Ak použijeme túto analýzu ako východiskový bod pre diskusie, mali by sme byť schopní nájsť potrebný spoločný základ a posunúť sa vpred, aby sme rozhodli, čo by sme mali robiť.

Správa vyzýva aj na vytvorenie Rady pre obranu. Viem, že táto myšlienka nie je nová. Ďalšie zasadnutie v apríli sa uskutoční zvyčajným spôsobom, ale na neformálnom zasadnutí ministrov obrany sa vytvoril konsenzus na základe mojich návrhov, aby sa zasadnutia Rady zahraničných vecí konali za účasti ministerstva obrany. To by umožnilo ministrom obrany stretnúť sa a prijímať rozhodnutia napríklad o rozvoji kapacít.

Moja posledná poznámka sa týka návrhu jednotiek civilnej ochrany. Začnime ponaučením z Haiti, kde sa práve uskutočňuje výcvik. Potom konajme v duchu Lisabonskej zmluvy a uvidíme, aké možnosti máme na mobilizáciu kapacít členských štátov spoločne s nástrojmi EÚ na podporu OSN alebo Úradu OSN pre koordináciu humanitárnych záležitostí (OCHA) alebo na samostatné konanie v rámci EÚ. Heslom by malo byť maximalizovať synergický efekt a zabrániť „tvrdým“ alebo umelým rozporom medzi tým, ako riešime vnútorné a vonkajšie krízy EÚ.

Na záver by som sa chcela venovať otázke na ústne zodpovedanie o nešírení jadrových zbraní, ktorá bola predložená. Chcem v krátkosti spomenúť dva najdôležitejšie body: po prvé, konferencia o revízii Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, ktorá sa bude konať v máji v New Yorku. Zúčastním sa na nej s cieľom zabezpečiť, aby sme dosiahli úspešný výsledok. Nemali by sme urobiť žiadnu chybu; celkový systém nešírenia jadrových zbraní so Zmluvou o nešírení jadrových zbraní (ZNJZ) ako základným kameňom je pod zvyšujúcim sa tlakom. Ak chceme reagovať, musíme byť pripravení prispieť k prístupu najmä rozvojových krajín k mierovému využitiu jadrovej energie a zároveň zabrániť riziku šírenia jadrových zbraní. To zahŕňa prácu na viacstranných prístupoch k jadrovému palivovému cyklu – domnievam sa, že 84 krajín malo úžitok z programov pomoci EÚ, pričom sa politicky pokročilo v jadrovom odzbrojovaní. To je najdôležitejšie na vytvorenie konštruktívnej atmosféry. Musíme tiež riešiť krízy s regionálnym šírením jadrových zbraní, najmä v Iráne, ktorý má potenciál zmaríť konferenciu.

Ako viete, EÚ je v popredí úsilia nájsť diplomatické riešenia. Plne podporujeme proces Bezpečnostnej rady OSN s ďalšími restriktívnymi opatreniami, ak – a dnes je to určite tak – Irán bude pokračovať v ignorovaní svojich povinností.

Po druhé, je tu samit prezidenta Obamu o jadrovej bezpečnosti. Stotožňujeme sa s cieľom samitu, a to posilniť bezpečnosť jadrových materiálov a zabrániť prístupu teroristov k nim. Domnievam sa, že EÚ poskytovala podporu Medzinárodnej agentúre pre atómovú energiu (MAAE) od roku 2004 na pomoc krajinám v tejto oblasti a bude v tom pokračovať.

Na záver mi dovoľte vrátiť sa na začiatok. Potreba, aby sa Európa globálne angažovala, je obrovská. Musíme zaručiť, aby ponuka zodpovedala dopytu. Lisabonská zmluva nám dáva túto šancu. Mali by sme konať v súlade s týmto vyjadrením a v duchu zmluvy a mať na mysli, prečo vlastne európski vedúci predstavitelia o tejto zmluve rokovali. Domnievam sa, že dôvod bol jasný: vytvoriť silnejšiu, dôraznejšiu a sebavedomejšiu európsku zahraničnú politiku slúžiacu občanom Európskej únie. Poznám mnohých v tomto Parlamente, ktorí sa stotožňujú s týmto cieľom, a spolieham sa na vašu podporu, aby sme zabezpečili, že sa tak stane.

Nadezhda Neynsky, spravodajkyňa Výboru pre rozpočet požiadanej o stanovisko. – Vážený pán predsedajúci, chcem zablahoželať pani Ashtonovej k jej povzbudivému vyjadreniu.

Zároveň chcem ako spravodajkyňa Výboru pre rozpočet požiadanej o stanovisko k SZBP vyzdvihnúť, že najdôležitejšie je to, že pani Ashtonová iniciovala audit minulých a súčasných misií SZBP a civilných misií

SBOP s cieľom identifikovať ich silné a slabé stránky. Týmto spôsobom bude Európska únia účinnejšia pri zabezpečovaní bezpečnosti, posilní svoju autonómiu a oveľa rozumnejšie využije príslušný rozpočet, ktorý je, bohužiaľ, naďalej finančne poddimenzovaný.

Ioannis Kasoulides, *v mene skupiny PPE*. – Vážený pán predsedajúci, desí ma, keď si predstavím, že sa jadrová bomba, hoci malých rozmerov, ale schopná usmrtiť milióny ľudí, dostane do rúk teroristov. Pred niekoľkými rokmi by sme mohli povedať, že je to veľmi nepravdepodobné. Už to viac nemôžeme tvrdiť.

Krajiny ako Irán a Severná Kórea sú v procese získavania jadrových zbraní alebo sú schopné ich získať. Pakistanský vedec údajne predal know-how Iránu a Severná Kórea údajne obchodovala s jadrovým materiálom. Nikto nie je proti tomu, aby Irán získaval jadrovú energiu na mierové účely, ale trpezlivosť dochádza, ak Irán natáhuje čas v dialógu s krajinami 5 + 1, ktoré podporujeme.

Dvojúrovňový prístup a príprava inteligentných cielených sankcií Bezpečnostnej rady OSN sú zaručené. Šírenie jadrových zbraní je na takom kritickom bode, že osobnosti ako Henry Kissinger tvrdia, že iba ich úplným odstránením sa zaručí ich nešírenie a celosvetová bezpečnosť.

Preto podporujeme medzinárodnú zmluvu o postupnom znižovaní počtu jadrových zbraní, zastavenie výroby štiepneho materiálu, predloženie Zmluvy o všeobecnom zákaze jadrových skúšok, znižovanie počtu jadrových hlavíc, zmluvu START atď., kontrolu jadrového paliva výlučne zo strany MAAE a posilnenie jej mandátu a právomocí overovania.

Adrian Severin, *v mene skupiny S&D*. – Vážený pán predsedajúci, dúfam, že sa zhodneme na tom, že potrebujeme aktívnu zahraničnú politiku, ktorá by sa riadila spoločnými európskymi cieľmi a ktorá by bola založená na našich spoločných hodnotách. Táto politika by mala rešpektovať nedeliteľnosť bezpečnosti globalizovaného sveta, keďže je to zdroj solidarity záujmov v rámci Európskej únie aj mimo nej.

Takáto politika si vyžaduje a predpokladá primeraný inštitucionálny nástroj. Priority sú teda jasné a teší ma, že priority, o ktorých budem hovoriť, sú rovnaké ako priority pani Ashtonovej. Účinná Európska služba pre vonkajšiu činnosť, životaschopná susedská politika, vizionárska politika rozširovania, dobre štruktúrované partnerstvá so strategickými aktérmi, tradičnými aj novovznikajúcimi, účinná stratégia na riešenie celosvetových problémov, ku ktorým patrí energetická bezpečnosť, nešírenie jadrových zbraní, migrácia, nadnárodný organizovaný zločin, nadnárodné prejavy chudoby, konflikty kultúr atď.

Pokiaľ ide o Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, potrebujeme inštitúciu, ktorá by mala byť založená nielen na zásade politickej a rozpočtovej zodpovednosti, ale aj na zásade účinnosti. Nemali by sme vytvárať službu, ktorá zachová staré súperenie štátov alebo súčasnú byrokratickú štruktúru. Vedúci predstaviteľ Európskej služby pre vonkajšiu činnosť so zdvojenou funkciou musí vždy vykonávať obidve svoje funkcie, čím sa zaručí jednota služby a súdržnosť jej činnosti.

Vo vonkajšej susedskej politike potrebujeme prístup, ktorý nevylučuje Rusko a Turecko. V oblasti Čierneho mora sa musíme posunúť od synergie k stratégii. V zmrazených konfliktoch potrebujeme regionálne iniciatívy a mechanizmy regionálnej spolupráce a bezpečnosť v zmysle medzinárodných záruk.

V celosvetovej bezpečnosti potrebujeme nové usporiadanie odrážajúce realitu post-bipolárneho usporiadania sveta. Musíme propagovať naše hodnoty vo svete, ale sekulárnym spôsobom a nie ako novodobí križiaci.

Domnievam sa, že tieto a mnohé iné otázky sú našimi prioritami, ktoré predstavujú herkulovskú úlohu. Pracujme spoločne – Parlament, Komisia a Rada – na splnení tejto úlohy.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *v mene skupiny ALDE*. – (NL) Vážený pán predsedajúci, pani vysoká predstaviteľka/podpredsedníčka Komisie, dámy a páni. Pani Ashtonová, v prvom rade mi dovoľte privítať vás a vyjadriť nádej, že vaše dnešné vynikajúce a presvedčivé vystúpenie skutočne bude predzvesťou konca pre nás všetkých mimoriadne ťažkého obdobia, ktoré začalo v novembri, keď sa skončilo funkčné obdobie predošlej Komisie. Ak sa zhodneme na jednej veci, je to táto: skutočne si nemôžeme dovoliť takéto dlhé obdobia váhania. Od konca novembra sa až donedávna zdalo – a je mi ľúto, že to musím povedať –, ako keby EÚ zmizla zo svetovej scény alebo k tomu mala veľmi blízko. Dovoľte mi zopakovať, že to nemôžeme pripustiť za žiadnych okolností. Pretože svet na nás, samozrejme, nepočká. Citovali ste niekoľko čísel, ktoré to jasne ilustrujú. Boli sme však aj svedkami série udalostí, ktoré to jasne ilustrovali: prírodné katastrofy, ktoré sa neustále dejú, strašné útoky, ktoré sa neustále dejú, skutočnosť, že niektoré vlády na Blízkom východe napriek tomu, že sú demokratické, prijali rozhodnutia, ktoré vážne zabrzдили mierový proces alebo to málo, čo z neho ostalo, a tak ďalej. Preto potrebujeme vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku Komisie, ktorá bude schopná byť v teréne a nie iba v európskych strediskách, kde sa prijímajú rozhodnutia, ale aj v tých

ostatných inde vo svete. Vy aj my sme vedeli, že sa púšťate do takmer nemožnej úlohy. Obdivujem vás za to, že ste sa na ňu podujali. Sľúbili sme, že vás v nej podporíme. Teší nás, že sme vás dnes počuli hovoriť a že sme boli svedkami vašich presvedčivých vyjadrení o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť, ktorú všetci tak zúfalo potrebujeme. Ak tu je niekto, kto ešte má vôľu skoncovať s tým, čo Angličania nazývajú vojny o územie – keď jedna strana bojuje s rukavicami a druhá bez –, potom som si istá, že ak všetci budeme spolupracovať, budeme schopní dobre sa pripraviť na to, čo nás čaká. Ďakujem vám za pozornosť.

Franziska Katharina Brantner, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, dámy a páni, pozorne sme počúvali vaše slová. Nanešťastie, musíme poznamenať, že pravdepodobne budeme musieť určitý čas počkať, kým sa vaše plány na konkrétne budúce projekty zmenia z reči o vašich zásadách, ktoré skutočne môžeme podporiť, na skutočnosť.

Dovoľte mi povedať niekoľko slov o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť, hoci som očakávala, že si o nej od vás vypočujem niečo oveľa hmatateľnejšie. Viackrát ste povedali, že ide o súdržnosť, ktorá je heslom dňa. V mnohých prípadoch potrebujeme spoločné plány a programy pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť a Komisiu. Každý, kto uprednostňuje prenechať mnohé oblasti politiky Komisii alebo sekretariátu Rady, by mal byť úprimný a priznať, že je za ponechanie *status quo*, systému v súlade so Zmluvou z Nice.

Pre nás je dôležitým prvým bodom to, do akej miery sme schopní dosiahnuť väčšinu vo všetkých záležitostiach súvisiacich s prevenciou občianskych kríz, riadením občianskych kríz a rekonštrukciou. Z nášho pohľadu sú toto všetko veci, ktoré patria pod pojem budovanie mieru, čo znamená predchádzanie konfliktom, včasné varovanie, urovnávanie konfliktov, zmierenie a krátkodobá až strednodobá stabilizácia. Na tento účel potrebujeme príslušnú organizačnú jednotku, a preto navrhujeme vytvorenie „oddelenia krízového riadenia a budovania mieru“. Preto by som sa vás chcela opýtať na váš názor na vytvorenie tohto oddelenia. V tomto bode by som chcela aj skutočne zdôrazniť to, že podporujeme rozpočet spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a nástroj stability začlenený do Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, ale nie ako súčasť podliehajúcu riadiťstvu pre riadenie kríz a vojensko-civilné plánovanie, ale namiesto toho ako súčasť novej štruktúry, ktorú, dúfam, vytvoríte. Chcela by som počuť váš názor na túto vec.

Druhý bod, ktorý je pre nás dôležitý, je súvislosť medzi tradičnými oblasťami zahraničnej politiky a novými oblasťami, ako je napríklad politika v oblasti energie, klimatická politika, spravodlivosť a vnútorné veci. Aké štruktúry plánujete s cieľom poskytnúť Európskej službe pre vonkajšiu činnosť systematický prístup k týmto celosvetovým politickým oblastiam EÚ a jej členských štátov?

Ešte jeden bod je pre nás dôležitý: musí to byť moderná služba s vyváženou personálnou politikou. Tento týždeň sme oslávili 8. marec. Je teda absolútne jasné, že veríme, že práva žien musia byť pevne zakotvené v tejto službe a že ženy sa na nej musia podieľať. Pani barónka Ashtonová, viaceré poslankyne EP vás písomne žiadali, aby ste zabezpečili, že od samotného začiatku sa budú uznesenia OSN č. 1325 a 1820 uplatňovať v inštitucionálnych štruktúrach služby. Moja otázka znie: aké sú vaše plány v tejto súvislosti?

Ako som povedala, máte našu podporu na ceste k spoločnej Európskej službe pre vonkajšiu činnosť. Teším sa na vaše odpovede.

Charles Tannock, v mene skupiny ECR. – Vážený pán predsedajúci, Lisabonská zmluva je teraz právnou realitou v medzinárodnom poriadku, hoci nemá všeobecnú demokratickú legitimitu, pretože väčšine občanov EÚ vrátane Veľkej Británie bolo znemožnené hlasovať o nej v referende. Napriek tomu sú Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) a britskí konzervatívci odhodlaní na pozitívne zapojenie sa a na posun v rámci nového inštitucionálneho rámca.

Radi by sme videli podobný prístup členských štátov a Komisie. Podľa môjho názoru je veľmi ironické, že hrozí to, že prvý dôležitý inštitucionálny pokrok v zmysle Lisabonskej zmluvy, a to vytvorenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, posunie EÚ späť k rovnakému sebaopozorovaniu a haštereniu, ktoré mala Lisabonská zmluva odstrániť. Vytvoreniu Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) nepochybne musí predchádzať diskusia a konsenzus o tom, kto čo robí a kto to robí najlepšie, ale prvky zahraničnej politiky SZBP musia ostať v rámci Rady pevne zakotvené.

Potrebujeme však aj dôrazné vodcovstvo, ktoré teoreticky umožňuje Lisabonská zmluva, aby sme posilnili trvalú víziu európskej diplomacie vo svete. Očakávame od vás, pani vysoká predstaviteľka Ashtonová, že prevezmete iniciatívu a posilníte autoritu a vodcovstvo, ktoré vám umožňuje zmluva, aby ste v prípade potreby dosiahli svoje a ukázali cestu vpred. Podporíme vás vo vašom úsilí, ak ukážete, že dokážete riešiť tento skľučujúci problém.

EÚ mala veľa rokov na rozmyšľanie o tejto službe, a preto tento zmätok a váhanie, ktorého sme momentálne svedkami, nepomáha ambíciám EÚ zohrať celosvetovú úlohu v zahraničnej politike prostredníctvom SZBP.

Sú aj všeobecnejšie body. Správa pána Albertiniho, ktorú veľmi podporujem, stanovuje priority Únie v oblasti zahraničnej politiky a správne schvaľuje aspirácie krajín západného Balkánu na členstvo v EÚ, najmä pokiaľ ide o Chorvátsko, Macedónsko a Čiernu Horu, pre ktoré som spravodajcom.

Spomína však aj transatlantickú alianciu a NATO, ktoré považujeme za základné kamene zahraničnej bezpečnostnej politiky EÚ. Správne zdôrazňuje zodpovednosť EÚ za riešenie zmrazených konfliktov najmä v Podnestersku a Náhornom Karabachu v našom blízkom susedstve a dobré vzťahy s Ukrajinou.

Na záver spomína aj Taiwan ako dôležitého partnera pre EÚ, ktorý by mal mať aktívnu a plnú účasť v medzinárodných organizáciách v súlade s politikou EÚ a politikou „jednej Číny“.

Willy Meyer, v mene skupiny GUE/NGL. – (ES) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, pán Albertini už pozná dôvody, prečo naša skupina predkladá menšinové stanovisko k zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politike. Pani barónka Ashtonová, v zásade to robíme preto, že sme dospeli k záveru. V krajinách okolo nás, v Európskej únii, už nemá bezpečnosť a obranná politika nič do činenia s obranou územia. Bezpečnostná politika je teraz vyjadrením zahraničnej politiky.

Domnievame sa, že hlavným cieľom zahraničnej politiky by malo byť dosiahnuť odzbrojenie na medzinárodnej úrovni, nulové zbrojenie a uplatňovanie pragmatických politík, ktoré reagujú na súčasné príčiny neistoty na svete.

Hlavnými zbraňami hromadného ničenia vo svete sú dnes hlad a chudoba. Toto sú zbrane, ktoré nemôžeme poraziť vojenskou silou. Preto sa domnievame, že na základe tejto úvahy by sme sa mali zaviazat' k prechodnému bezpečnostnému systému, ktorý umožní postupnú demilitarizáciu celkovej bezpečnosti na svete. Samozrejme, nesúhlasíme s tým, aby sa Únia spájala s NATO, okrem iného preto, že stratégiou NATO bolo zvoliť vojenskú odpoveď na neistoty, ako sú napríklad organizovaný zločin a terorizmus, čo nikdy neboli dôvody na vojenskú reakciu.

Domnievam sa, že táto rastúca militarizácia vyžaduje, aby členské štáty mali čoraz silnejší zbrojný priemysel a aby vynakladali čoraz viac peňazí na zbrane. Sme na najvyššej úrovni z hľadiska civilizácie a z hľadiska zbraní, vyššej ako počas studenej vojny, čo je opakom pragmatických politík vedúcich k demilitarizácii.

Nie, terorizmus ani organizovaný zločin by nemali byť vojenskými cieľmi. Mali by byť cieľmi pre políciu, pre medzinárodné sudy, pre spravodajské služby, pre vydávanie zločincov súdom, ale nemali by byť cieľom pre vojenskú reakciu.

Preto nesúhlasíme s týmto sústredením sa na zbrojenie. Nesúhlasíme s vojenskými základňami USA v Európskej únii. Nechceme ich v žiadnom štáte, nechceme, aby ktorýkoľvek silný štát používal vojenskú silu vo svete, a preto sa domnievame, že rešpektovanie medzinárodného práva je veľmi dôležité. Nesúhlasíme s uznaním Kosova – neuznávame žiadny štát, ktorý používa silu nad rámec medzinárodného práva –, pretože veríme v medzinárodné právo, a preto sa domnievame, že proces dekolonizácie Západnej Sahary by mal byť spomenutý v tejto správe. Samozrejme, tiež žiadame stiahnutie vojenských jednotiek z Afganistanu, ktoré, ako uznáva samotné NATO, týždeň čo týždeň spôsobujú smrť nevinných civilistov. Preto nesúhlasíme s cestou militarizácie.

Fiorello Provera, v mene skupiny EFD. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, pani barónka Ashtonová, skutočne jedinečná správa pána Albertiniho obsahuje časť, ktorú považujem za veľmi dôležitú z politického hľadiska: časť spájajúcu fenomén prisťahovalectva s politikou spolupráce s rozvojovými krajinami.

Kontrola týchto obrovských vln migrantov iba pomocou represívnych opatrení a domácej politiky by bola nemysliteľná. Ani rozdelenie migrantov v členských štátoch Európskej únie by nevyriešilo tento problém. Práve naopak, podporilo by príchod nových prisťahovalcov. Kľúčovou reakciou na kontrolu fenoménu migrácie je rozvoj politiky spolupráce, najlepšie s koordináciou na európskej úrovni a zameraním sa nielen na hospodársky pokrok, ale aj na sociálny a demokratický pokrok. Vysťahovalectvo musí byť voľbou, nie nevyhnutnosťou.

Aby bola táto politika spolupráce efektívna a aby sa dostala k tým, ktorí ju potrebujú, je kľúčové podporovať dobré miestne riadenie, bez ktorého by dochádzalo k neúčinnosti, korupcii, mrhaniu prostriedkami a zlým výsledkom. Zabezpečiť miestne riadenie a spoluprácu vlád je cieľom zahraničnej politiky a spolupráca sa

musí stať dôležitým nástrojom európskej zahraničnej politiky. To je moje osobné posolstvo pre pani barónku Ashtonovú v rámci oblasti, ktorá je pre mňa veľmi dôležitá, inými slovami v oblasti spolupráce.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážený pán predseda, skutočnosť, že Lisabonská zmluva definuje iba veľmi nekonkrétne ciele zahraničnej politiky, nás teraz prenasleduje. Pravdepodobne budeme musieť zaplatiť za to, že v osobe pani barónky Ashtonovej máme vysokú predstaviteľku pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku bez akýchkoľvek reálnych skúseností so zahraničnou politikou, ktorá bola dosadená do Únie ako najmenší spoločný menovateľ, ktorý boli členské štáty schopné nájsť.

Ak budeme mlčať vo všetkých dôležitých otázkach zahraničnej politiky, my ako Európania dosiahneme rovnako málo ako diplomati, ktorí si podávajú ruky po celom svete, pričom zastávajú rôzne smerovania zahraničnej politiky.

Nesúhlas s Európskou službou pre vonkajšiu činnosť je takisto niečo, čo si skutočne nemôžeme dovoliť. Táto bezpochyby dôležitá nová služba by sa nemala a nesmie sa presunúť z pôsobnosti vedúcich predstaviteľov členských štátov do sféry činnosti eurokratov.

Pravdepodobne je čas, aby sme si presekali cestu cez podrast v zriadení tejto Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a aby bolo vo svete opäť počuť o Európskej únii. Takisto je čas, aby nová vysoká predstaviteľka konala citlivejším spôsobom vzhľadom na tieto problémy vrátane, napríklad, používania všetkých troch pracovných jazykov Únie – teda vrátane nemčiny – v Európskej službe pre vonkajšiu činnosť.

Musíme čo najlepšie využiť skúsenosti a dobré vzťahy, ktoré jednotlivé členské štáty majú s určitými regiónmi. Spomeňte si napríklad na historickú skúsenosť Rakúska so západným Balkánom. Musí byť pri tom jasné, že európska bezpečnosť sa neobráňuje v Hindukúši, ale na vonkajších hraniciach EÚ na Balkáne. EÚ sa musí prestať správať ako predĺžená ruka a hlavný sponzor NATO a USA. Je rozhodne lepšie míňať európske peniaze na agentúru FRONTEX ako v púšťach Afganistanu.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie a vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Vážený pán predseda, chcela by som priamo komentovať záležitosti a otázky, ktoré boli uvedené.

Pre pána Kasoulidesa, čo sa týka revízie Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, je najdôležitejšie, aby predovšetkým mala úspech. Domnievame sa, že musíme uskutočniť praktické kroky: prijatie Zmluvy o všeobecnom zákaze jadrových skúšok, zákaz výroby štiepneho materiálu, podpora mierového využitia jadrovej energie s cieľom nájsť bezpečné spôsoby, ako zabrániť šíreniu jadrových zbraní – napríklad naše príspevky do banky pre jadrové palivo – a podpora veľmi silnej a účinnej MAAE. Musíme pracovať, samozrejme, najmä, ako sme uviedli, v oblastiach, ako je napríklad Blízky východ, čo znamená, že musíme naďalej vyvíjať tlak na Irán a riešiť tamojšie problémy.

Pán Severin, čo sa týka Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a priorít, ktoré ste uviedli, zhodneme sa na nich – úplne presne. Je pre mňa veľmi dôležité, aby služba mala politickú a rozpočtovú zodpovednosť, presne ako ste povedali, a musí sa vykonávať vo forme zdvojenej funkcie. Dôležité bude aj to, ako ste naznačili, aby sme začali diskutovať o týchto problémoch s našimi ostatnými kľúčovými partnermi. Tuším ste spomenuli napríklad Rusko a Turecko. Nuž, Rusko som už navštívila. Časť víkendu som strávila s tureckým ministrom zahraničných vecí. Bola to skutočná príležitosť porozprávať sa do väčšej hĺbky o tomto vzťahu v budúcnosti. Preto bezvýhradne súhlasím s prioritami, ktoré ste uviedli, a ďakujem vám za ne.

Pani Neytsová-Uyttebroecková, ďakujem za vaše milé slová. Domnievam, že EÚ ani tak nezmizla zo svetovej scény. Skôr to bolo tak, že táto prestávka bola nevyhnutná, aby sme mali účinnú Komisiu, čo sa teraz vyriešilo. A pokiaľ ide o mňa, bolo to mimoriadne dôležité, pretože kým nebola účinná Komisia, nemala som ani len skrinku, nehovoriac o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť. A teraz sme v situácii, keď môžeme začať zhromažďovať prostriedky.

Domnievam sa, že je tiež absolútne správne, že ste spomenuli, aké je dôležité byť v teréne. Ako viete, mojím problémom je, že som sa ešte nenaučila cestovať v čase. Myslím si však, že je absolútne nevyhnutné, aby sme pri pohľade do budúcnosti hľadeli na priority, ktoré boli stanovené, s čím podľa môjho názoru bude súhlasiť väčšina v tomto Parlamente, a zabezpečili, aby moja činnosť riešila tieto priority, z ktorých jednou je vytvoriť službu, ktorá ešte neexistuje. Nemá personálnu štruktúru. Ešte neexistuje. Ale keď ju bude mať, budeme schopní dokázať silu Európy v najlepšom zmysle slova po celom svete.

Pani Brantnerová, opäť vaša zvyčajná téma, snaha získať čo najviac podrobností. Domnievam sa, že je to veľmi dôležité. Niektoré problémy, ktoré ste spomenuli, sú veľmi vážne. Nechceme duplicitu v rámci jednotlivých inštitúcií v tom, čo robíme. Chceme prístup so zemepisne rozčlenenými pozíciami v tom, čo

robíme, a súhlasím s vami v otázke budovania mieru – je to veľmi dôležitá súčasť toho, v čom by mala EÚ konať.

A v určitom zmysle to súvisí s vytváraním rôznych prvkov toho, čo robíme dobre. Práca na budovaní štátu, spravodlivosti, zásadách právneho štátu, práca na rozvojových programoch, práca na riešení problémov zmeny klímy, práca na poskytovaní podpory vládam a ľuďom – cieľom tohto všetkého je, aby sme sa stali bezpečnejšími, stabilnejšími a prosperujúcejšími, ale v skutočnosti tým tvoríme bezpečnejší, stabilnejší a prosperujúcejší svet.

Tieto ciele sú nesmierne dôležité.

Úplne s vami súhlasím v otázke žien. Potrebujeme napríklad dostať viac žien na naše kontrolné misie, kde som ich doteraz videla veľmi málo. Musíme zabezpečiť stabilnú integráciu žien do tejto služby na všetkých úrovniach. Je to problém, ktorý určite musíme riešiť. To najdôležitejšie, čo by som vám chcela povedať, je, že Európska služba pre vonkajšiu činnosť slúži celej Európskej únii.

Čo teda urobíme so spravodlivosťou a zahraničnými vecami po celom svete, ako chcú poslanci spolupracovať s inými parlamentmi? Musíme používať túto službu, keďže ju vytvoríme nato, aby vám slúžila a aby vám pomáhala pri riešení problémov v praxi. Myslím si, že na týchto problémoch sa zhodneme.

Pán Tannock, dôrazné vodcovstvo, ktoré zodpovedá závažnosti problému. Nuž, dúfam, že uvidíte to, čo budete považovať za dôrazné vodcovstvo. Ako hovoríte, je veľmi dôležité, aby sme riešili niektoré z týchto kritických problémov: Balkán a transatlantické vzťahy sú absolútne kľúčové a dôležité pre to, čo robíme. Preto trávim veľa času diskusiami s USA a preto ja osobne trávim veľa času diskusiami a dialógom s USA a, samozrejme, s Ukrajinou.

Dúfam, že vás potešilo moje rozhodnutie zúčastniť sa na inaugurácii a potom pozvať prezidenta Janukoviča do Bruselu, kde strávil jeden zo svojich prvých dní vo funkcii. Inaugurácia bola vo štvrtok. V Bruseli bol v pondelok, aby začal podporovať a prehlbovať tento vzťah v budúcnosti.

Pán Meyer, hovorili ste o problémoch zahraničnej politiky a odzbrojovania a o otázke, či je primerané rozmyšľať z vojenského hľadiska. V krátkosti uvediem iba dva príklady, z ktorých jeden som už opísala, a to operáciu Atalanta, a dôležitosť komplexného prístupu k tomu, čo robíme.

Pri somálskom pobreží máme lode, ktoré boli mimoriadne úspešné tento víkend, mimochodom, francúzske námorníctvo zajalo pirátov, ktorí boli rozhodnutí spôsobiť zmätok v tejto časti mora. S tým súvisí zabezpečenie toho, aby boli súdne stíhaní a aby sa s nimi zaobchádzalo riadne podľa našich súdnych štandardov v krajinách tohto regiónu.

S tým súvisí rozvojový program, na ktorom pracuje Komisia s cieľom pokúsiť sa podporiť somálske hospodárstvo, aby sa zlepšilo. S tým súvisí práca, ktorú sa chystáme začať na výcviku ľudí, aby boli schopní zaručiť bezpečnosť v regióne. Inými slovami, je to spoločný prístup a je to komplexný prístup. To znamená používať nástroje, ktoré sú potrebné na riešenie problémov, ktorým ľudia čelia.

Iný príklad: po minulotýždňovej návšteve na Haiti musím vyjadriť úctu Talianom, ktorých som tam videla pracovať. Ľudia boli krátko po tragédii v L'Aquile, ale mali sme tam námorníkov, mali sme požiarnikov, mali sme mimovládne organizácie, mali sme civilistov, mali sme doktorov, mali sme psychiatrov, mali sme zubárov, mali sme zdravotné sestry, všetci pracovali pod záštitou kapitána lode, v skutočnosti to bola lodná nemocnica plná ľudí, ktorým ošetrovali zranenia, ktoré boli priamym dôsledkom zemetrasenia. Mladí ľudia s amputovanými končatinami, deti, ktoré mali strašné popáleniny, tímy ľudí, ktorí im pomáhali.

Snažím sa povedať to, že sa domnievam, že musíte uvažovať o komplexnej stratégii a prístupe, ktoré môžeme ponúknuť a ktoré vyžadujú čo najúčinnnejšie použitie dostupných prostriedkov.

Pán Provera, čo sa týka rozvoja spolupráce v oblasti prisťahovalectva, povedali ste dôležitú poznámku, že ak ľudia cítia, že nemajú na výber, potom podstupujú riziko, často riskujú vlastné životy, aby odišli z krajiny, kde žijú, kde sa narodili a kde chcú žiť. Väčšina ľudí chce žiť v krajine, kde vyrástli.

Preto bolo podľa môjho názoru pri rozvoji vždy dôležité podporovať hospodárske živobytie ľudí, aby mohli zostať a žiť tam, kde si želajú žiť, aby mohli získať vzdelanie, zdravotnú starostlivosť a tak ďalej.

Bude to veľká časť toho, čo robíme v teréne, a to pomáha najmä v štátoch, kde môže byť veľká nestabilita v dôsledku zmeny klímy.

Na záver, pán Mölzer, chcem vám povedať, aby ste neboli taký pesimistický. Nie je to o konaní nad úrovňou predstaviteľov členských štátov. Je to o budovaní niečoho výnimočne európskeho – nie to, čo sa deje v členských štátoch, či už v Nemecku, Taliansku, Francúzsku, Spojenom kráľovstve, alebo kdekoľvek inde. To nie je to isté. Tvoríme niečo iné, čo je o dlhotrvajúcej bezpečnosti a stabilite, hospodárskom raste v praxi, ku ktorému môžeme prispieť, čo je v našom záujme, ale čo je v skutočnosti aj o hodnotách, ktoré uznávame.

A pokiaľ ide o moje jazykové schopnosti, *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français. Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen.*

Týmito jazykmi sa teda dorozumiem a budem sa v nich zdokonaľovať. Teším sa na to, keď budem môcť s vami skutočne konverzovať oveľa lepšou nemčinou ako dnes.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani podpredsedníčka, dámy a páni, správy pánov Albertiniho a Danjeana, ako i návrh uznesenia o nešírení jadrových zbraní potvrdzujú, že budeme musieť neodkladne prijať dôležité rozhodnutia a že sa na to musíme pripraviť. Dovoľte mi upozorniť na niekoľko ďalších príkladov. Som presvedčený, že Európska únia musí teraz zohrať dôležitú úlohu v rozhodujúcej fáze, ktorej cieľom musí byť zabrániť Iránu, aby vyrábal jadrové zbrane. V skupine 5 + 1 musí dôjsť ku skutočnému zintenzívneniu činnosti, a to najmä v súvislosti s prípravou rezolúcie OSN a s možným rozšírením sankcií s cieľom zabrániť vzniku nového jadrového štátu nevojenskými prostriedkami. Dramatická situácia na Blízkom východe a riešenie problémov v tejto oblasti s tým priamo i nepriamo súvisia.

Pani barónka Ashtonová, chcel by som sa vám poďakovať za to, že ste cestovali do Kyjeva, aby ste diskutovali s prezidentom Janukovičom. Bude veľmi dôležité úspešne podporiť tieto krajiny, aby neprijímali žiadne nesprávne rozhodnutia. Zároveň musí byť zrejmé, že colná únia s Ruskom a zóna voľného obchodu s Európskou úniou nie sú zlučiteľné, a musia sa objasniť aj výhody prijatia správnych rozhodnutí.

Mám ešte jednu pripomienku. Na rozdiel od mnohých ministrov zahraničných vecí a obrany budeme mať potrebnú trpezlivosť na to, aby sme s vami vytvorili spoľahlivú službu pre vonkajšiu činnosť. Chceme túto službu pre vonkajšiu činnosť. Musí byť úspešná. Je predpokladom našej schopnosti vystupovať jednotne. Bolo by nesprávne prijať neprimerane rýchle, a teda nesprávne rozhodnutia. Čas nás tu netlačí. Potrebujeme spoľahlivý výsledok. Musíme však zohľadniť skutočnosť, že počas svojej histórie Únia uspela tam, kde sa uplatnila metóda Spoločenstva, a tam, kde sa konalo na medzivládnom základe, bola Únia úspešná iba zriedkavo alebo neuspela nikdy. Z tohto dôvodu musí byť jasné, že záležitosti, ktoré sú politikou Spoločenstva, sa nesmú prostredníctvom služby pre vonkajšiu činnosť kradmo transformovať na medzivládnu politiku. V tejto súvislosti musíme posilniť záruky na zaistenie účinnosti tejto jednotnej služby, ale zároveň i politiku Spoločenstva a práva Európskeho parlamentu, ktoré sú s tým spojené, a to pokiaľ ide o rozpočet, kontrolu rozpočtu a udelenie absolutória, ako aj práva týkajúce sa politického dohľadu zo strany Európskeho parlamentu. Dúfame v pozitívnu spoluprácu.

(potlesk)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Vážený pán predsedajúci, obraciam sa na vás, pani barónka Ashtonová, ako na podpredsedníčku Komisie, ale aj vysokú predstaviteľku. Domnievam sa, že na rozdiel od ministrov zahraničných vecí máte ako vysoká predstaviteľka tiež určitý stupeň politickej zodpovednosti voči tomuto Parlamentu. Dnes ubehlo 100 dní od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy. Pokiaľ ide o naše smerovanie, musíme prijať dve bezprostredné a závažné rozhodnutia. Jedným z nich – ako ste aj vy uviedli na začiatku – je rozšírenie zahraničnej politiky, pretože klíma, energia a iné záležitosti sú súčasťou zahraničnej politiky. Druhé sa týka vytvorenia dynamickej a efektívnej služby pre vonkajšiu činnosť.

Keď hovoríme o energetickej politike, Kodaň ukázala, že ak nebudeme jednotní, ak budeme roztriešení, ak každý predseda vlády bude presvedčený, že musí ponúknuť niečo osobitné, dosiahneme menej, ako by sme mohli dosiahnuť. Vzhľadom na stanoviská Číny a Spojených štátov by sme pravdepodobne nedosiahli nič úžasné, ale ten strašný herecký výkon, ktorý sme podali v Kodani, by sa už skutočne nemal nikdy zopakovať.

Preto, a v tomto ohľade súhlasím s pánom Brokom, musíme vytvoriť solídnu službu pre vonkajšiu činnosť. Ako mnohí z nás ani ja nie som prekvapený, napriek tomu som však zdesený, keď vidím, ako vám mnohí ministri zahraničných vecí z banálnej žiarlivosti spôsobujú ťažkosti. Hovoríme to veľmi otvorene. Mnohí vás podporujú, ale mnohí spôsobujú problémy. Nedokážu jednoducho znieť, že už viac nezohrávajú vedúcu úlohu a namiesto toho sú opäť len ministrami zahraničných vecí. Napokon, byť ministrom zahraničných vecí nie je zlá funkcia a nemusí to znamenať, že by ste mali rozhodovať o každom detaile diania v Európskej únii. Preto chceme aj my z tejto pozície jasne povedať, že plne využijeme náš parlamentný potenciál. Nie na to, aby sme niečomu bránili, ale aby sme budovali niečo konštruktívne. Služba pre vonkajšiu činnosť je

konštruktívna, ako sa uvádza v Lisabonskej zmluve, a to vtedy, keď je podriadená vám, pani barónka Ashtonová, a, samozrejme, keď úzko spolupracuje s Komisiou.

Rovnako nebudeme tolerovať, aby sa ktorákoľvek zákonná činnosť, ktorá sa dodnes vykonávala na základe metódy Spoločenstva a má sa aj naďalej takto vykonávať podľa Lisabonskej zmluvy, zrazu stala medzivládnu. To presne chcú mnohí ministri a možno i viacerí predsedovia vlád, a to nielen s cieľom trochu podkopať Komisiu, ale i právne predpisy Spoločenstva. To je neprijateľné. Musíme stanoviť jasnú hranicu.

O tom, ako sa to bude prejavovať vo vzťahu k službe pre vonkajšiu činnosť, budeme diskutovať v priebehu nasledujúcich týždňov – rovnako ako predtým. Na záver by som chcel spomenúť niečo, čo už bolo povedané. Nie je to otázka načasovania, aj keď chceme mať riešenie rýchlo, ale je to otázka prezentácie založenej na obsahu. Znova treba zopakovať najmä Rade ministrov zahraničných vecí, že tento Parlament si uplatní svoje práva – nie viac a ani menej – v súvislosti s rozpočtom a služobným poriadkom. Máme totiž jeden cieľ a tým je prínosná a účinná služba pre vonkajšiu činnosť.

(potlesk)

Andrew Duff (ALDE). – Vážený pán predseda, domnievam sa, že všetci sme očakávali, že sa pri uvádzaní zmluvy do platnosti vyskytnú ťažkosti, a mohli by sme sa ospravedlniť za to, že sme do nej nezahrnuli doložku o cestovaní v čase. Neočakávali sme však a ani nemôžeme akceptovať narušenie dôvery medzi Komisiou a Radou pri zriaďovaní služby pre vonkajšiu činnosť. Riešenie možno nájsť v zmluve, ktorú treba uznať a svedomito dodržiavať.

Článok 40 chráni príslušné funkcie Komisie a Rady. Obe by mali uplatňovať pragmatizmus s cieľom zaistiť, aby sa v celom rozsahu politiky vytvorila silná, efektívna a súdržná diplomacia. Catherine Ashtonová nám podáva grafický opis Európskej únie ako mocnosti vyrastajúcej z upadajúceho kontinentu. Je celkom jasné, že vojenská misia v Afganistane je problémom, ktorý vzbudzuje našu pozornosť. Vyžaduje si rozsiahlu reformu stratégie a taktiky. Našou úlohou by malo byť prehodnotenie účelu, nákladov a trvania našich aktivít v tejto krajine.

Skupina Aliancie liberálov a demokratov za Európu sa horlivo usiluje pridať plyn v oblasti obrany. Musíme určiť spoločné bezpečnostné záujmy 27 štátov a vychádzať z porovnateľných vojenských cvičení v týchto krajinách, ako i otvoreného zhodnotenia predností misií v rámci európskej bezpečnostnej a obrannej politiky. Tým vytvoríme podmienky na zavedenie trvalej štruktúrovanej spolupráce v oblasti obrany.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predseda, pani barónka Ashtonová, chcel by som poďakovať pánovi Danjeanovi za jeho vynikajúcu správu, v ktorej objasňuje, kde sa nachádzame, pokiaľ ide o spoločnú bezpečnostnú a obrannú politiku. Zároveň osvetľuje body, na ktorých sa nezhodujeme.

Ak Parlament túto správu prijme, dostane sa ďalej ako Komisia a Rada, a to v niekoľkých konkrétnych bodoch. Táto správa sa totiž napríklad znovu otvorene a pozitívne zmieňuje o správe pána Barniera o európskej civilnej ochrane. Je poľutovaniahodné, že barónka Ashtonová práve znovu zamietla túto myšlienku.

Pani barónka, je mi ľúto, že jedným z niekoľkých bodov vo vašom vystúpení, kde ste povedali „nie“, bola myšlienka pána Barniera, kým v prípade väčšiny tém sa zdalo, že ste mali rovnaký postoj ako všetci ostatní.

(DE) Nová správa, ako aj správa pána Albertiniho podporujú výcvikovú misiu Únie v Somálsku. My v Skupine zelených/Európskej slobodnej aliancii odmietame túto myšlienku. Chceme tam misiu, pričom ani nie je jasné, akú má pridanú hodnotu vo vzťahu k tomu, čo sa v tomto regióne urobilo, ani z akého širšieho politického rámca vychádza a či je v skutočnosti vôbec prínosom pre národnú obnovu v Somálsku. Je mimoriadne vysoko pravdepodobné, že platíme príliš veľa, aby sme cvičili pechotu, ktorá potom prejde k ďalšiemu diktátorovi, ktorý zaplatí viac.

Dovoľte mi tretiu poznámku. Táto správa hovorí o ciele, ktorým je dosiahnutie strategickej autonómie Európy v oblasti bezpečnostnej a obrannej politiky. Podľa mňa je to neprimerané – je to pre nás príliš tvrdý oriešok. Nemyslím si, že niektorý z členských štátov si môže dovoliť obrovské vojenské výdavky, ktoré by sme potrebovali v prípade, že by sme formuláciu o dosiahnutí strategickej autonómie brali vážne. Mimochodom, aj ja si myslím, že v každom prípade by to bola strategická chyba. Európa si musí nájsť svoju úlohu v sieti európskej a svetovej bezpečnosti a nemôže to byť samostatná strategická úloha. Z tohto dôvodu by bolo lepšie, aby sme sa veľmi racionálne a realisticky zhodli na rozšírení tých kapacít a štruktúr, ktoré nám umožňujú konať autonómnejšie.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Vážená pani Ashtonová, pán predsedajúci, jeden vplyvný ruský vojenský dôstojník povedal, že keby Rusko vlastnilo obojživelné vojnové lode triedy Mistral, invázia do Gruzínska by trvala približne polhodinu. Francúzsko medzitým predáva plavidlá Mistral Rusku napriek tomu, že plán prezidenta Sarkozyho nebol realizovaný. Francúzsko zároveň podporuje plynovod prechádzajúci severom Európy.

Je ťažké hovoriť o bezpečnosti v Európe, ak utekáme od diskusie o situácii na východnej hranici Európskej únie. Stalo sa to počas práce na tejto správe a hovorím to teraz s veľkou ľútosťou predsedovi Podvýboru pre bezpečnosť a obranu. Vynaložilo sa všemožné úsilie, aby sa nehovorilo o takých záležitostiach ako vojenská manévra Západ 2009. Vynaložilo sa mimoriadne úsilie, aby sa o tom nehovorilo, ako keby bola bezpečnostná a obranná politika – spoločná politika Európskej únie, ktorú máme vytvoriť – politikou iba niekoľkých väčších krajín. Veľa sa povedalo o tom, čo sa deje ďaleko na druhej strane sveta, a o tom, čo sa deje takmer v každej časti zemegule. Vyvinulo sa však všemožné úsilie – a tento prístup prijali aj mnohí poslanci –, aby sa nehovorilo o dôležitých problémoch na východnej hranici Únie. Išlo o zvláštnu zmes akéhosi európskeho veľikášstva a ľahostajnosti voči záujmom niektorých členských štátov. To je dôvod, prečo nepodporíme túto správu. Je to však aj požiadavka, ktorú by som chcel adresovať pani Ashtonovej.

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Predsedajúci. – Prepáčte, pán Kowal, hovorili ste však jednu minútu a 44 sekúnd namiesto vašej pridelenej jednej minúty.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Vážený pán predsedajúci, v mene našej skupiny, Konfederatívnej skupiny Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice, by som chcela v tejto chvíli zreteľne vyjadriť naše hlboké znepokojenie nad vývojom zahraničnej politiky EÚ smerom k militarizácii a čoraz intervenčnejšej politike. Je to nebezpečný vývoj. Chcem veľmi jasne povedať, že sme presvedčení, že vojenský prístup k riešeniu konfliktov alebo k údajnej stabilizácii krajín a regiónov je absolútne nesprávnou cestou k dosiahnutiu väčšej bezpečnosti EÚ a sveta. Vojenské zásahy – a Afganistan je, žiaľ, toho súčasným príkladom – prinášajú utrpenie, smrť a dlhotrvajúce devastovanie, ale žiadny mier a žiadne zlepšenie situácie pre miestnych obyvateľov.

Správa pána Danjeana vymenováva takzvané najzávažnejšie hrozby, ktoré sú úlohou pre budúcu bezpečnostnú politiku EÚ. Jednou z nich je zmena klímy, teda niečo, čo prevažne spôsobili priemyselné krajiny na západe. Ak ľudia žijúci v krajinách na juhu budú musieť odtiaľ utekať, pretože nebudú mať žiadnu vodu a potraviny budú čoraz vzácnejšie, budú predstavovať problém pre bezpečnosť Európy. Takýto pohľad je cynický a neľudský. Ak v štátoch dôjde ku kolapsu z dôvodu neoliberalnej hospodárskej politiky, budú predstavovať problém v oblasti bezpečnosti. Nepotrebujeme teda väčšiu armádu, potrebujeme zmenu, potrebujeme skončiť s neoliberálnou orientáciou Európskej únie.

Európska služba pre vonkajšiu činnosť, Európska obranná agentúra, vytvorenie riaditeľstva pre riadenie kríz a civilno-vojenské plánovanie a plánovaný počiatočný fond na financovanie vojenských operácií sú určené na to, aby z EÚ urobili globálneho aktéra z vojenského hľadiska. Sme presvedčení, že posuny smerom k centralizácii v Európskej službe pre vonkajšiu činnosť predstavujú nebezpečný a nedemokratický vývoj. EÚ by mala prevziať vedúcu úlohu vo vzťahu k demilitarizácii a odzbrojeniu, a to najmä v oblasti jadrového odzbrojenia. Je potrebné naliehať, aby štáty vlastniace jadrové zbrane konečne splnili svoju povinnosť v súlade s článkom 6 Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, ktorou je úplné jadrové odzbrojenie. Bol to rozhodujúci sľub, na základe ktorého mnohé štáty podpísali Zmluvu o nešírení jadrových zbraní a tým sa natrvalo vzdali týchto zbraní. Spoľahlivé záruky neútočenia sú najlepším prostriedkom, ako zabrániť šíreniu jadrových zbraní. Inak sa totiž krajiny, ktorým hrozí napadnutie, pokúsia brániť proti tomuto útoku tak, že si jadrové zbrane zaobstarajú.

Ak nič iné, chcela by som v tomto kontexte a hlavne v súvislosti s Iránom upozorniť a varovať, že vojenské operácie alebo vojenské činnosti akéhokoľvek druhu zamerané na boj proti šíreniu jadrových zbraní sú úplne kontraproduktívne a veľmi nebezpečné. Odmietneme správu pána Danjeana a predložíme náš vlastný návrh uznesenia o Zmluve o nešírení jadrových zbraní.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Vážený pán predsedajúci „Čínske miliardy pre Balkán“ je nedávny novinový titulok, ktorý si určite vyžaduje odpoveď Európy počas tejto rozpravy. Napokon, nové investičné iniciatívy Číny sú zamerané na krajiny, ktoré sa už stali členmi EÚ alebo sa o toto postavenie uchádzajú.

Rada a Komisia, ako sa pozeráte na úlohu Číny na Balkáne? Koniec koncov, zahŕňa viaceré hospodárske činnosti, a to od financovania a realizácie veľkých verejných zákaziek k poskytovaniu investícií priemyslu

i poľnohospodárstve, ako aj odkupovanie prístavov. Rozhodujúcou skutočnosťou v tomto ohľade je, že čínsky prístup je jednoznačne nezlučiteľný so západnými normami. Základná otázka teraz znie: hádže táto čínska agenda poľnú pod nohy prácnemu programu rozšírenia EÚ v tomto regióne? Akákoľvek bude vaša odpoveď, čínske hodiny tikajú rýchlejšie a produktívnejšie ako tie na západe, a to aj v tomto regióne.

A na záver, pani vysoká predstaviteľka, budete cestovať na Blízky východ. Noam Šalit, otec Gilada Šalita, izraelského vojaka, ktorého uniesli pred takmer štyrmi rokmi, sa spolieha na vašu plnú podporu v snahe dosiahnuť prepustenie Gilada. A ja tiež.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi stručne sa venovať dvom záležitostiam. Po prvé, povinnosť poskytnúť pomoc sa jednoznačne nezlučuje s neutralitou Rakúska. Z tohto dôvodu by bolo dôležité zahrnúť do správy nasledujúce body. Musí sa uviesť, že po prvé, povinnosť poskytnúť pomoc nie je právne záväzná; po druhé, používanie vojenských prostriedkov nie je bezpodmienečne nutné a po tretie, jednotlivé členské štáty nestrácajú slobodu rozhodnúť sa, čo bude nimi poskytovaná pomoc v skutočnosti zahŕňať.

Výbor to neprijal hlavne z hľadiska obsahu. Podľa môjho názoru spôsob, akým to bolo zamietnuté, dokazuje aj vážny nedostatok úcty. Žiadam od vás, pani barónka Ashtonová, viac úcty k nám Rakúšanom v tejto veľmi citlivej oblasti.

Druhý bod sa týka menšinového stanoviska. Kvalita demokracie a spoločnosti sa, prirodzene, opakovane preukazuje v jej zaobchádzaní s menšinami. Podľa mňa je to veľmi, veľmi dobrá vec, že máme túto možnosť menšinového stanoviska. Nesúhlasím so všetkým bodmi, ktoré sú v nej uvedené, ale som veľmi rád, že pani Lösingová túto možnosť využila.

(potlesk)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, aj ja by som chcel využiť vynikajúce správy kolegov poslancov Danjeana a Albertiniho, aby som znovu vyslovil podporu kľúčovej úlohe vysokej predstaviteľky. Pre dobro všetkých treba dúfať, že barónka Ashtonová si uvedomuje význam svojej úlohy, že ju obhajuje a že je rozhodnutá ju uplatňovať pri realizovaní požiadaviek zmluvy, napríklad pri posilňovaní vzťahov Európskej únie so strategickými partnermi, ako i pri upevňovaní jej vedúceho postavenia na viacstranných fórach.

Stručne povedané, naliehavo potrebujeme stratégiu určujúcu skutočné záujmy, o ktoré máme v úmysle sa usilovať. Zároveň je dôležité, aby sme do plnenia významných cieľov zapojili členské štáty. Tiež je dôležité, aby sme sa nenechali zastrašiť žiadnymi nezhodami o rozdelení zodpovednosti medzi inštitúciami – tu mám hlavne na mysli budúcu Európsku službu pre vonkajšiu činnosť. V podstate, pani barónka Ashtonová, chceme, aby ste zohrávali kľúčovú úlohu. Chceme, aby ste zohrávali kľúčovú úlohu bez toho, aby ste boli byrokratická.

Dovoľte mi teda túto poznámku: skutočne mi je ľúto, že ste sa rozhodli nezúčastniť na dnešnej diskusii o Kube. Viem, že máte na to dobré dôvody a že sa ako prvá zúčastníte na diskusii o Arktíde, ktorá je tiež veľmi dôležitá. *Cuba libre* však nie je len názov miešaného nápoja. Je to spoločné volanie po demokracii, ktoré mnohí v tomto Parlamente nosia vo svojom srdci. Dúfam preto, že si nájdete čas na to, aby ste prišli, prispeli k diskusii a podporili rozhodnutie Parlamentu svojou ráznosťou, ako i váhou svojej úlohy. Zúčastníte sa na rozprave o Arktíde. Uvidíte, že *Cuba libre* chutí lepšie s trochou ľadu.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Správa Výboru pre zahraničné veci o výročnej správe Rady bola vypracovaná v duchu spolupráce a dialógu, ktorý je príznačný pre náš prístup k všetkým strategickým otázkam. Značná časť tejto správy sa venuje dôsledkom Lisabonskej zmluvy.

V tejto súvislosti by som chcel upriamiť pozornosť na jeden dôležitý aspekt našej spolupráce. Úspech spoločnej zahraničnej politiky a skutočné výsledky vykonaných inštitucionálnych reforiem sa stávajú základným faktorom, ktorý bude určovať postoj európskych občanov k schopnosti Európskej únie chrániť si svoje záujmy, meniť sa a rozvíjať sa. Či už oprávnene, alebo nie, sú tu vysoké očakávania týkajúce sa výrazného posilnenia úlohy Európskej únie na svetovej scéne a my nemáme žiadne právo sklamať občanov Európy.

Žiaľ, v posledných týždňoch európska tlač, a to nie neodôvodnene, vrhá na zahraničnú politiku mimoriadne nepriaznivé svetlo. Vykresľuje ju ako zápas medzi členskými štátmi o pozície v službe pre vonkajšiu činnosť, ako súťaž medzi inštitúciami o to, na ktorej stoličke bude barónka Ashtonová sedieť častejšie – na stoličke Komisie či na stoličke Rady –, i ako nespravodlivú snahu Európskeho parlamentu dosiahnuť väčší vplyv.

Uvedomujete si, že nám to škodí vnútorne. Okrem toho je to zvlášť nepriaznivé ako posolstvo našim vonkajším partnerom. Tieto rozpory nás v ich očiach oslabujú.

Využívam preto príležitosť v tejto rozprave, aby som vyslovil výzvu. Všetci z nás, ktorých sa navrhovanie a rozvoj spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky týka, sa musia sústrediť na dôležité strategické otázky a usilovať sa čo najskôr ukázať hmatateľné výsledky prostredníctvom lepšieho dialógu a konštruktívneho prístupu. Dlhujeme to občanom Európy, aby sa mohli cítiť ako súčasť jednotnej Európskej únie, ktorej hlas počuť a ktorá má slovo vo svetovej politike.

Pino Arlacchi (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, spoločný návrh uznesenia týkajúci sa Zmluvy o nešírení jadrových zbraní (ZNJZ) je veľmi dôležitý. Skupina Aliancie liberálov a demokratov za Európu i ja sme hrdí na to, že sme prispeli k jeho vypracovaniu. Uznesenie je celostné, pretože zahŕňa všetky záležitosti týkajúce sa odzbrojenia, a to počínajúc konferenciou na revíziu ZNJZ a končiac otázkou zón bez jadrových zbraní.

Toto uznesenie žiada Blízky východ bez jadrových zbraní a stiahnutie všetkých taktických výbušných hlavíc z európskej pôdy v súvislosti s bratským dialógom s Ruskom. Toto uznesenie sa tiež často zmieňuje o svete bez jadrových zbraní, teda ciele, ktorý sa má dosiahnuť prostredníctvom osobitného dohovoru v ambicióznom časovom rámci, to znamená v krátkom čase.

Naše uznesenie je európskou odpoveďou na návrh prezidenta Obamu týkajúci sa zrušenia jadrových zbraní. Tento dokument by sa mal preto považovať za krok na ceste k úplnému zákazu atómových zbraní. Znamená to skončiť s paradoxom, že na jednej strane niektoré krajiny vlastnia jadrové zbrane a na druhej strane majú všetky krajiny zakázaný chemický a biologický arzenál. Atómové bomby sa musia stať nezákonné a ich vlastníctvo by sa malo jedného dňa považovať za trestný čin. Som presvedčený, že tento Parlament pôjde týmto smerom aj naďalej, a to ešte s väčším nasadením a lepšou víziou.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani podpredsedníčka Komisie a vysoká predstaviteľka, ako spravodajkyňa tohto Parlamentu pre Kosovo som rada, že od vás počujem, že krajiny západného Balkánu považujete za prioritu a že Európska únia si nemôže dovoliť zlyhať.

Povedali ste však aj to, že Bosna sa stabilizovala. Pani barónka Ashtonová, v stave, v ktorom sa v súčasnosti Bosna nachádza, sú stabilita a stabilizácia v skutočnosti nebezpečné. Nie každý sa môže zúčastniť na demokratickom procese. Ústava v jej súčasnej podobe – Daytonská ústava – bola znakom stability v deväťdesiatych rokoch 20. storočia. V súčasnosti to však už tak nie je. Akú stratégiu máte vy, máme my ako EÚ na to, aby sme to zmenili? Povedali ste, že pre Bosnu máte stratégiu. To je riešenie Úradu vysokej predstaviteľky, kde je však stratégia EÚ? Chcela by som, aby ste mi to povedali. Myslím si, že EÚ musí stratégiu v tomto ohľade ešte len vypracovať.

Pokiaľ ide o Kosovo, misiu EULEX ste označili za úspech. Je to pravda iba sčasti. Treba tu ešte veľa urobiť, napríklad v súvislosti s liberalizáciou vízového režimu. Pani barónka Ashtonová, žiadam vás, aby ste zaistili, aby Komisia neodkladne začala pracovať na strategickom pláne s cieľom jasne ukázať občanom Kosova, že nezostanú sami.

Neodpovedali ste, žiaľ, na otázku pani Brantnerovej o špecializovanom úrade, špecializovanom generálnom riaditeľstve pre budovanie mieru v rámci služby pre vonkajšiu činnosť. Súhlasíte s nami, že budovanie mieru je dôležité. Bude však aj pevnou súčasťou služby pre vonkajšiu činnosť? Zriadiť špecializované generálne riaditeľstvo pre budovanie mieru? Bolo by to potrebné, aby bolo zrejmé, kam Európska únia smeruje.

Pokiaľ ide o správu pána Danjeana, teší ma, že výbor súhlasil, že pri ďalšom rozvoji európskej bezpečnostnej a obrannej politiky sa bude plne rešpektovať neutralita a nezúčastnenosť niektorých členských štátov. Znamená to, že ony samy sa rozhodnú kde, kedy a ako sa zúčastnia a poskytnú pomoc.

PRESEDÁ: PÁN VIDAL-QUADRAS

podpredseda

Geoffrey Van Orden (ECR). – Vážený pán predsedajúci, EÚ môžeme podporiť tam, kde dokáže pridať hodnotu, a vtedy, ak nepodkopáva naše zvrchované záujmy ani nesúperi s organizáciami ako NATO.

Zväčša to bude znamenať prijatie spoločných stanovísk k určitým kľúčovým otázkam a civilným úlohám v oblasti humanitárnej pomoci či obnovy a rozvoja po ukončení konfliktu. Musím však povedať, že bilancia misie EUPOL v Afganistane nevzbudzuje veľkú istotu.

Jednoducho je pravda, že vašou úlohou ako ministerky zahraničných vecí EÚ je vystupovať ako služobníčka politickej integrácie EÚ. Zmyslom služby pre vonkajšiu činnosť, teda siete veľvyslanectiev EÚ, bude podkopávať národné zastúpenie v mnohých hlavných mestách. Pritom bude táto služba nemorálne vyzbrojená peniazmi, ktoré pochádzajú od našich štátov a ktoré budú slúžiť na presadzovanie zahraničnej politiky niekoho iného.

Správa o bezpečnostnej a obrannej politike EÚ, ktorú máme pred sebou, je manifestom pre vojenskú integráciu EÚ, pričom sa v nej zámerne zamieňa civilné a vojenské riadenie kríz s cieľom odôvodniť úlohu EÚ. Vychádza z nepravdivých vyjadrení týkajúcich sa vojenských operácií EÚ a intenzívne sa usiluje zapojiť Komisiu do oblastí, ktoré sú opodstatnene zodpovednosťou našich štátov a Rady.

Prakticky každý odsek tejto správy obhajuje zvyšovanie vojenskej integrácie EÚ na úkor NATO a zvrchovanej celistvosti jednotlivých európskych krajín.

Spomínam si na jedno zo známych zásadných stanovísk britskej labouristickej vlády, ktoré zaujala v rokovaní. Tvrdila v ňom, že bude odmietať myšlienku samostatného a stáleho operačného strediska EÚ zodpovedného za operačné plánovanie a uskutočňovanie vojenských operácií, pretože by to bol najjasnejší príklad zdvojenia NATO, ktorého Najvyššie veliteľstvo spojených síl v Európe (SHAPE) vykonáva presne tú istú úlohu.

Pani barónka Ashtonová, keď som sa vás na to 11. januára pýtal, povedali ste, že súhlasíte so stanoviskom, ktoré som vtedy zaujal. Dnes sa zdá, že ste zmenili názor. Veľmi rád by som vedel, čo si teraz skutočne myslíte.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Vážený pán predsedajúci, správa pána Albertiniho je vskutku pozoruhodná a blahoželám mu k nej. Je to seriózny človek a vždy predkladá seriózne správy. Vystúpenie lady Ashtonovej bolo rovnako dôležité a pozoruhodné.

Som presvedčený, že sa pokrylo mnoho vážnych otázok týkajúcich sa zahraničnej politiky. Myslím si však, že všetko, čo sa uvádza v týchto dvoch správach, pokiaľ ide o náležité uplatňovanie zahraničnej politiky a bezpečnostnej politiky, sa neoddeliteľne spája s dvomi vecami: po prvé, ide o jasné vymedzenie hraníc Európskej únie tak, aby sa s Európskou úniou zaobchádzalo so stálym rešpektom, a po druhé, ide o zdroje, inými slovami peniaze. Ani v jednej zo správ som nenašiel nič o zdrojoch, hoci sú tou najzákladnejšou podmienkou efektívnej zahraničnej politiky.

Domnievam sa, že nový poriadok priniesol so sebou nový svetový hospodársky neporiadok. Panuje sociálny i politický neporiadok a menový neporiadok klope na dvere. Chcem preto, aby lady Ashtonová koordinovala Výbor pre hospodárske a menové veci a Výbor pre zahraničné veci, aby sme mohli diskutovať o zdrojoch na podporu prijatej politiky.

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, pani vysoká predstaviteľka, obávam sa, že to, čo ste nám dnes predstavili, je zoznam oblastí na zamyslenie alebo zoznam ošúchaných fráz. Žiaľ, vaše vystúpenie obsahuje len veľmi málo z hľadiska strategickej vízie.

Aké kroky napríklad navrhujete s cieľom zaistiť naše zblíženie s Ruskom namiesto toho, aby sa Rusko ešte viac uberalo smerom k spolupráci s nebezpečnými režimami, ako sú Irán a Severná Kórea? Aké sú vaše návrhy, pokiaľ ide o pokusy Iránu vyvíjať jadrové zbrane? Aké stanovisko navrhnete v súvislosti s narastajúcimi protizápadnými a protieurópskymi tendenciami v islamskom svete? Ide o trend, ktorý možno pozorovať aj v kandidátskych krajinách ako Turecko.

Pani Ashtonová, ste pripravená v reakcii na narastajúci politický islam jasne a nekompromisne obhajovať európske vymoženosti, ako sú sloboda prejavu a oddelenie cirkvi od štátu? Podľa mňa už nemôžeme zopakovať ten nevýrazný postoj, ktorý EÚ zaujala pred niekoľkými rokmi v súvislosti s krízou týkajúcou sa dánskych karikatúr.

Rovnako ako pán Provera aj ja by som sa vás chcel opýtať, či ste pripravená využiť spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku na to, aby sme dostali záplavu hromadného prisťahovalectva do Európy pod kontrolu. Mám tu na mysli nezákonné i zákonné prisťahovalectvo. Túto otázku ste nezodpovedali.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Vážený pán predsedajúci, vítam pani vysokú predstaviteľku, podpredsedníčku Komisie a predsedníčku Rady ministrov zahraničných vecí vo všetkých týchto troch funkciách. Má tri funkcie. Naše správy sa týkajú starých čias. Váš úrad, pani barónka Ashtonová, mal predstavovať novú éru. Budem

teda hovoriť o novej ére. Zastupujete novovzniknutý úrad, inštitúciu, ktorá práve vstúpila do života a ktorá má ťažké detstvo.

Je to akýsi hybrid s elektrickým motorom metódy Spoločenstva a naftovým motorom medzivládnej metódy. Je to sirota, ktorej údajní rodičia, teda členské štáty, Rada, Komisia sa na ňu pozerajú s určitým podozrením a odstupom. Parlament je pripravený vyplniť túto medzeru v rodičovstve.

V tomto ranom štádiu existuje veľa rizík roztrieštenia tejto služby následkom inštitucionálneho súperenia a rozdielnych záujmov. Náš Parlament bol a je zanieteným zástancom silnej zahraničnej politiky EÚ. Môžete s nami počítať.

Na Parlament sa, prosím, pozerajte ako na svojho spojenca a možno aj zmierovateľa medzi tými, ktorí by boli v pokušení vidieť vás iba v jednej funkcii a nie vo všetkých troch.

Parlament očakáva, že nová inštitúcia bude, tak ako ostatné, s nami prepojená prostredníctvom medziinštitucionálnej dohody jasne stanovujúcej pravidlá spolupráce. Máme v úmysle podieľať sa na rozhodovaní, ako to stanovuje zmluva, pokiaľ ide o finančné nariadenia a služobný poriadok v zmysle celistvej Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, nie rozdelenej služby pre vonkajšiu činnosť. Zvážte, prosím, posilnenie vášho úradu z hľadiska kompetencií a politického vplyvu zavedením pozície zástupcov vo vašom úrade, akýchsi zástupcov ministra, ktorí budú aj z radov Parlamentu. Takto by ste vyriešili problém, že deň má iba 24 hodín. To sa nedá inak vyriešiť. Potrebujeme vás všade a chceli by sme, aby ste znásobili svoje možnosti konať v našom mene i v mene Únie.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Vážený pán predsedajúci, lady Ashtonová, my socialisti a demokrati veríme v Európsku úniu so silným zastúpením na medzinárodnej scéne, Úniu so spoločnou zahraničnou politikou, ktorá dokáže vystupovať jednotne v čoraz zložitejšom svete, Úniu so samostatnou obrannou identitou, ktorá jej poskytuje nezávislosť voľby a konania i osobitnú úlohu v medzinárodnej sfére. Zvlášť chcem spomenúť vynikajúcu správu pána Danjeana, ktorému by som chcela poďakovať za plodnú spoluprácu.

Chcela by som upozorniť na štyri veci:

po prvé, najmä po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy je dôležité spomenúť ústrednú úlohu systému OSN, ako i požiadavku na to, aby posilnil viacstrannú spoluprácu.

Po druhé, podporujeme úzku spoluprácu s NATO. Chceli by sme však zdôrazniť, že táto spolupráca by nemala brániť nezávislému rozvoju obranných kapacít Európskej únie. Práve naopak, rozdiely medzi týmito dvomi organizáciami sa musia brať plne do úvahy a ich nezávislosť musí zostať nedotknutá, a to najmä pokiaľ ide o rozhodovanie.

Po tretie, myslím si, že potrebujeme odsek týkajúci sa potreby rozšírenej spolupráce s Ruskom, ktoré je strategickým partnerom Únie v oblastiach ako energetická bezpečnosť, krízový manažment a iné.

Na záver by som chcela vyjadriť svoju spokojnosť s tým, že táto správa sa teraz zmieňuje aj o potrebe úplného odzbrojenia s dôrazom na ľahké zbrane, protipechotné míny a kazetovú muníciu. Zároveň si však myslím, že Európsky parlament by mal zaujať jasnejší postoj a žiadať od členských štátov, aby poskytli skutočnú podporu iniciatíve prezidenta Obamu za svet bez jadrových zbraní. Odzbrojenie a nešírenie jadrových zbraní sa dajú dosiahnuť vtedy, ak každý z nás urobí krok k dosiahnutiu tohto konečného cieľa.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Chcela by som oceniť kvalitu týchto dvoch správ, ktoré vypracovali pán Albertini a pán Danjean. Dokazuje to, že v tomto Parlamente sú ľudia s odbornými znalosťami. Dúfam, pani Ashtonová, že v záujme nás všetkých využijete ich znalosti.

Chcela by som zvlášť vyzdvihnúť odporúčanie uvedené v správe, ktoré s týka spolupráce tohto Parlamentu v oblasti monitorovania politik EÚ. S ohľadom na odsek 1 Lisabonskej zmluvy som presvedčená, že tento Parlament a národné parlamenty sa môžu deliť o zodpovednosť za presadzovanie ucelenejšieho prístupu k tomuto politickému opatreniu.

Aj naďalej, pani Ashtonová, chcem však pripomínať potrebu očakávať od vás oveľa premyslenejšiu stratégiu týkajúcu sa bezpečnostnej politiky. Pokiaľ ide o službu pre vonkajšiu činnosť, som presvedčená o tom, že personál, ktorý bude pracovať v tejto službe a pre občanov Európy, musí primerane zastupovať odborné znalosti členských štátov, pretože, žiaľ, veľmi veľa inštitúcií dosiahlo neodhalenú úroveň nekompetentnosti a byrokracie, ktoré by mohli poškodiť globálnu a ucelenú víziu Európskej únie.

Na záver by som vám chcela položiť otázku týkajúcu sa skupín na riešenie konfliktov, teda štruktúr, ktoré sme vytvorili, ale, žiaľ, nevyužili. Mohli by poškodiť obraz bezpečnostnej politiky a ja by som chcela vedieť, aké je vaše stanovisko. Čo sa týka operácie Atalanta, podľa mňa potrebujeme oveľa realistickejší prístup, pretože, žiaľ, úspechy našich jednotiek nie sú úmerné častému výskytu pirátskych útokov.

Ďakujem.

Paul Nuttall (EFD). – Vážený pán predsedajúci, dovoľte mi, prosím, hovoriť otvorene ako krajan so svojou krajanou z grófstva Lancashire. Veci sa nevyvíjajú dobre, však? Skutočne nie. Pani barónka Ashtonová, predtým ste povedali, že Európa potrebuje presvedčivú zahraničnú politiku. Ako môžeme mať presvedčivú zahraničnú politiku, keď máme nepresvedčivú vysokú predstaviteľku?

Zdá sa, že sa potácate od jednej krízy k druhej, a to až tak, že britský minister zahraničných vecí vám musel tento týždeň napísať list, v ktorom vás žiada, aby ste sa vzchopili a robili si svoju prácu. My v Strane za nezávislosť Spojeného kráľovstva (UKIP) sme to však vedeli od začiatku. Boli sme proti vášmu menovaniu, pretože sme hovorili, že určite stratíte pôdu pod nohami. Potvrdzuje sa, že sme mali pravdu.

Hovorilo sa, že vaše vymenovanie do funkcie, ktoré urobila Komisia, zastaví dopravu vo Washingtone i Tokiu. Vy ste však ani neboli schopná vymenovať veľvyslancu vo Washingtone, pretože starý Barosso si vás omotal okolo prsta!

V britskej tlači sa tiež uvádza, že po ôsmej hodine večer si vypínate telefón. Barónka Ashtonová, vy ste však najlepšie platenou političkou na svete. Zarábate viac ako pani Merkelová a zarábate viac ako Hillary Clintonová. Je to práca na 24 hodín. K tomu všetkému včera tlač informovala, že dostanete lietadlo Learjet. Očakáva sa, že nalietate takmer 500 000 kilometrov ročne. To by vás dostalo až na Mesiac a väčšina ľudí by si teraz želala, aby ste tam zostali.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Nebol som na rade, ale aj napriek tomu budem pokračovať.) Na úvod by som chcel zablahoželať pánovi Albertinimu k vynikajúcej správe, ktorú vypracoval. Kladie sa v nej dôraz na úlohu, ktorú musí Európska úloha zohrávať na medzinárodnej scéne ako globálny a popredný aktér.

Zvlášť vítam, že bol do textu vložený odsek 47, ktorý vyzdvihuje dôležitosť regionálnej spolupráce v rámci Východného partnerstva a iniciatívy Čiernomorská synergia. Som totiž presvedčený, že angažovanosť Európskej únie práve v tejto oblasti by mohla viesť ku skutočnej zmene, a to z hospodárskeho i politického hľadiska.

Na druhej strane by som chcel zablahoželať aj Arnaudovi Danjeanovi k vypracovaniu správy, ktorá sa dokázala dotknúť nielen všetkých úloh, ktorým Európska únia čelí, ale aj úspechov v oblasti bezpečnostnej a obrannej politiky. Som presvedčený, že v čase desiateho výročia začatia tejto politiky sú návrhy v správe pána Danjeana nesmierne dôležité z hľadiska zlepšovania opatrení EÚ, ktoré určite prispejú k bezpečnosti európskych občanov a napokon aj k mieru a medzinárodnej bezpečnosti.

V tomto dôležitom okamihu by som rád zdôraznil jeden konkrétny bod z tejto vynikajúcej správy, ktorý sa týka významu partnerstva so Spojenými štátmi v oblasti krízového manažmentu, udržiavania mieru a vojenských záležitostí vo všeobecnosti. V tomto ohľade je projekt protiraketového obranného systému našich partnerov z USA dôležitý nielen pre našu krajinu, Rumunsko, ktorá sa do neho rozhodla zapojiť, ale i v širšom zmysle, pretože šírenie balistických rakiet predstavuje vážnu hrozbu pre obyvateľstvo Európy.

Chcel by som spomenúť, že som podporil pozmeňujúci a doplňujúci návrh 34 predložený v súvislosti s odsekom 87 tejto správy. Som totiž presvedčený, že ak by projekt protiraketového štítu pomohol nadviazať dialóg na úrovni Európskej únie, zmienka o dialógu s Ruskom nemá v tejto súvislosti žiadny význam.

Ďakujem.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Vážený pán predsedajúci, správy, ktoré pripravili páni Albertini a Danjean sú veľmi dôležitými dokumentmi prichádzajúcimi v kľúčovom období. Lisabonská zmluva práve nadobudla platnosť, EÚ má nový Parlament a transatlantická spolupráca vyzerá sľubnejšie.

Správa pána Danjeana sa zaoberá novými bezpečnostnými úlohami, pred ktorými stoja členovia EÚ. V tejto súvislosti žiada bielu knihu, ktorá by spustila verejnú diskusiu a zviditeľnila spoločnú bezpečnostnú a obrannú politiku (SBOP). Vytvoril by sa tým jasnejší vzťah medzi cieľmi a záujmami na jednej strane a prostriedkami a zdrojmi na ich dosiahnutie na strane druhej.

Správa zároveň ponúka – a to je veľmi dobré – konkrétne návrhy a upozorňuje na oblasti, ktoré si vyžadujú ďalšie úsilie vo vojenskej sfére. Súčasne sa zdá byť nemožné zladíť niektoré návrhy ako zavedenie zásady uprednostňovania európskych výrobkov pri zákazkách v oblasti obrany a požiadavku na povinnú účasť európskeho obranného priemyslu na vybudovaní budúceho protiraketového obranného systému USA. Reagovať pritom na každú potrebu vytvorením novej inštitúcie nie je vždy praktické.

Vo všeobecnosti by postoj k SBOP nemal byť len mechanický, ale rovnako aj politický, a to vzhľadom na to, že Európa od skončenia studenej vojny neustále znižuje svoje vojenské výdavky a verejnosť prevažne nie je naklonená podpore vojenských akcií. Pre úspešnú SBOP je v tomto ohľade obnovenie politickej vôle teda nevyhnutné.

Na záver, táto správa je dôležitá, pretože sa zaoberá veľmi aktuálnou otázkou úlohy Európskeho parlamentu vo vzťahu k SPOB. Chcem sa poďakovať pánovi Danjeanovi, ako aj svojim kolegom za ich príspevky.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Vážený pán predsedajúci, predložený návrh uznesenia Parlamentu o spoločnej zahraničnej a obrannej politike má okrem iného za cieľ vytvoriť vojenské štruktúry v rámci Európskej únie. Žiadam, aby bola zriadená špeciálna obranná rada Európskej únie a stredisko pre vojenské operácie. Tieto nástroje budú slúžiť na to, aby zaistili Únii postavenie svetového aktéra v oblasti vojenských záležitostí.

Treba mať na pamäti, že až 21 z 27 členských štátov je členom NATO. Len šesť krajín EÚ nie je členom NATO. Väčšina z nich deklarovala neutralitu. Vyvoláva to teda zásadnú otázku: je cieľom predloženého návrhu uznesenia rozvoj niektorých krajín EÚ alebo je to vážny krok na ceste k budovaniu samostatného vojenského bloku súperiaceho s NATO? Dokonca ani zo strednodobého hľadiska nebude možné udržať si členstvo v oboch organizáciách. Z tohto dôvodu dnešné hlasovanie v prospech tejto správy v skutočnosti zničí civilný charakter Únie, ukáže červenú kartu Severoatlantickému paktu a bude začiatkom budovania alternatívneho vojenského bloku.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, najprv by som rád srdečne zablahoželal kolegom poslancom k ich správam, ktoré vytvorili základ pre veľmi dobrú diskusiu s vynikajúcimi výsledkami. Je tu niekoľko hlavných zásad, ktoré by som rád spomenul. Po prvé, k spoločnej zahraničnej politike. Žiaľ, v súčasnosti máme imidž nejednotnej Európskej únie. Pani vysoká predstaviteľka, chcel by som vás požiadať a vyzvať, aby ste sa postarali o to, že pomôžeme dosiahnuť a naozaj zabezpečiť, aby Európa vystupovala jednotne. Je to nesmierne dôležité, ak máme dosiahnuť celoeurópske zosúladenie.

Po druhé, je správne, že sa spomenuli transatlantické vzťahy. V oblasti diplomacie, v hospodárskej oblasti, v rámci bezpečnostnej politiky, ako aj obrannej politiky potrebujeme úzke partnerstvo s našimi kolegami v Spojených štátoch, ale ako rovnocenní partneri s rovnocenným postavením. Zároveň musí platiť, že s právami občanov a s bezpečnostnými otázkami sa bude zaoberať rovnako, ako to napokon pôsobivo žiadal Parlament v súvislosti s dohodou SWIFT.

Moja tretia poznámka: je dobré, že krajiny západného Balkánu sú absolútne kľúčovým faktorom európskej bezpečnostnej a obrannej politiky budúcnosti. Musíme týmto krajinám poskytnúť európsku perspektívu. Znamená to politicky stabilné vzťahy, osobnú bezpečnosť a hospodársky rozvoj. Európska služba pre vonkajšiu činnosť by mala a musí – v tomto ohľade je Parlament na vašej strane – pomôcť to všetko dosiahnuť. Vnímate túto Európsku službu pre vonkajšiu činnosť ako službu pre Európu a nie pre členské štáty, pre inštitúcie, európske myslenie a prácu, nie pre ostatné záujmy. Parlament bude v tejto veci na vašej strane.

Prirodzene, podporujem aj nemeckého ministra zahraničných vecí, ktorý požaduje, aby bola nemčina jedným z pracovných jazykov Európskej služby pre vonkajšiu činnosť.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, dámy a páni, áno, potrebujeme spoločnú zahraničnú, bezpečnostnú a obrannú politiku, ale využime ju na vytvorenie sveta bez jadrových zbraní. Vieme, že sa to nestane zo dňa na deň. Bojujeme za to už príliš dlho, aby sme si to mysleli. Možno sa nám však spolu s prezidentom Obamom a prezidentom Medvedevom podarí urobiť rozhodujúci krok a priblížiť sa k tomuto cieľu.

Vítam tiež skutočnosť, že na základe svojej koalíciej dohody má spolková vláda Nemecka v úmysle požiadať o stiahnutie amerických jadrových zbraní z Nemecka. Bol by to jasný a jednoznačný signál. Vítame tiež skutočnosť, že generálny tajomník NATO sa chystá viesť komplexnú diskusiu o priblížení sa k dosiahnutiu hlavného cieľa, ktorým je svet bez jadrových zbraní, a to bez toho, aby sa zanedbali bezpečnostné záujmy. Aj to by bol rozhodujúci krok vpred.

Pani barónka Ashtonová, som presvedčený, že spolu s dobre organizovanou službou pre vonkajšiu činnosť sa vám podarí veľa dosiahnuť. V tomto ohľade som preto plný nádeje. Musím povedať, že mnohé poznámky, ktoré v tomto Parlamente musíme pretrpieť – najmä od takzvanej parlamentnej skupiny zo Spojeného kráľovstva –, v skutočnosti nesmierne uberajú tomuto Parlamentu na kvalite.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Výborné správy kolegov Albertiniho a Danjeana obsahujú mnohé podnetné návrhy, pokiaľ ide o zefektívnenie hlavných aspektov a základných možností pri realizácii spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

Chcem zdôrazniť, že práve teraz, keď sa vypracúva koncepcia vzniku a budúceho fungovania Európskej vonkajšej akčnej služby, je mimoriadne dôležité, aby sa hneď na začiatku táto služba postavila na maximálne racionálny základ. Teda tak, aby slúžila výsostne objektívnym potrebám Európskej únie a jej snahe posilniť svoje postavenie vo svete.

Ako vidíme už dnes, nie je to jednoduchá a ľahká úloha. Pri vypracúvaní koncepcie služby sme už dnes svedkami toho, že sa stretávajú záujmy, často protichodné, rôznych európskych inštitúcií, ich jednotlivých zložiek a v ich rámci niekedy aj skupín a jednotlivcov. K tomu ešte môžeme pridať národné záujmy individuálnych členských štátov. V tejto situácii treba, aby všetci hráči, účastníci tohto procesu, boli zodpovední, veľkorysí, objektívni, aby sa dokázali povzniesť nad vlastné egá a mali na mysli hlavne spoločný cieľ, teda vznik diplomatickej služby, ktorá bude fungovať ako homogénny prvok slúžiaci výhradne potrebám Európskej únie a jej členských štátov. Tu je veľmi dôležitá lídrovská úloha – vaša, barónka Ashtonová. Bolo by chybou, keby partikulárne záujmy a snaha za každú cenu presadiť vlastný názor na úkor druhého s cieľom demonštrovať vlastnú dôležitosť a postavenie zvíťazili nad potrebou širšieho nadhľadu. Lebo aj výsledok tohto snaženia bude svedectvom toho, či nám naozaj ide o silnejšiu Európsku úniu alebo iba o ďalšie predvádzanie sa a súťaž o tom, kto má najsilnejšie postavenie v štruktúrach Európskej únie.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, pani vysoká predstaviteľka a podpredsedníčka, chcel by som zdôrazniť skutočnosť, že diskutujeme o troch vynikajúcich dokumentoch, ktoré pripravil Parlament. Sú to ambiciózne dokumenty, ktoré vyjadrujú zrozumiteľný postoj, jasné rozhodnutia a sú predmetom širokého konsenzu medzi skupinami tohto Parlamentu, ktorému záleží na Európe a jej budúcnosti. Je to dôležitý fakt, ktorý je prejavom ochoty a schopnosti Parlamentu ponúknuť sa ako kandidát zohrávajúci ústrednú úlohu v SZBP, respektíve SOBP, a to na základe toho, čo nazývam dynamickým výkladom Lisabonskej zmluvy.

Máme v úmysle vykonávať túto úlohu v procese budovania služby pre vonkajšiu činnosť, a to nielen s cieľom zaručiť výsady Parlamentu, ale aj prispieť k tomu, aby bola táto služba organizáciou schopnou zaistiť stálu a efektívnu vonkajšiu činnosť EÚ, ktorá bude zároveň postupne rozširovať metódu Spoločenstva.

Čo sa týka správy pána Danjeana, chcel by som zdôrazniť, že koncepcia strategickej autonómie je prezentovaná v kontexte viacstranného prístupu a že je podmienkou posilnenia strategického partnerstva so Spojenými štátmi. Chcel by som tiež zdôrazniť skutočnosť, že Parlament je jednotný vo svojej požiadavke na vytvorenie operačného strediska. Teší ma, že vy, pani vysoká predstaviteľka, ste vyjadrili ochotu viesť dôkladnejšiu diskusiu o tejto myšlienke.

Pokiaľ ide o uznesenie o nešírení jadrových zbraní, chcel by som zdôrazniť význam výhľadu na svet bez jadrových zbraní, ostrého odsúdenia anachronizmu taktických jadrových zbraní, ako aj význam postoja, ktorý prijali niektoré európske vlády v tejto oblasti. Posolstvo Parlamentu je teda jasné, realistické a ambiciózne a dúfame, že pani vysoká predstaviteľka ho pochopí a podporí.

Tunne Kelam (PPE). – Vážený pán predsedajúci, chcel by som zablahoželať pánom kolegom Albertinimu a Danjeanovi k ich komplexným a podnetným správam o zahraničnej a bezpečnostnej politike.

Povinnosťou EÚ je stať sa globálnym aktérom, ako ste povedali, pani vysoká predstaviteľka. So siedmimi percentami svetovej populácie a jednou pätinou HDP to však bude možné iba na základe posilnenej transatlantickej spolupráce vychádzajúcej zo spoločných hodnôt.

EÚ by mala v prvom rade preukázať odhodlanie vypracovať ucelené stratégie v piatich kľúčových oblastiach. Ide o spoločné stratégie pre Čínu, Rusko, mier na Blízkom východe i v Afganistane, ako aj o energetickú bezpečnosť.

Pokiaľ ide o našu dôveryhodnosť a efektivitu vo svete, najväčšou našou slabinou je to, že v týchto oblastiach mnoho ráz nedokážeme zaujať jednotné stanovisko. Vašou základnou úlohou bude zrealizovať vaše vynikajúce vyhlásenie o budovaní jednotnej politickej stratégie a prevzatí kolektívnej zodpovednosti.

Privítal som odsek 10 v správe pána kolegu Danjeana, ktorý nalieha na Radu a Komisiu, aby analyzovali hrozby v oblasti informačných technológií a koordinovali účinnú reakciu na podobné problémy na základe osvedčených postupov. Vojna v oblasti informačných technológií nie je problémom budúcnosti. Stala sa každodennou praxou. Z tohto dôvodu stojí EÚ pred naliehavou úlohou, a to vypracovať európsku stratégiu pre bezpečnosť informačných technológií.

Na záver niečo o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ). Myslím si, že vytvorenie ESVČ by malo vychádzať zo spravodlivej geografickej rovnováhy a rovnakých príležitostí pre zástupcov všetkých členských štátov, nových i starých, s uplatnením systému kvót. Iba tak sa dá zaručiť účinnosť a transparentnosť a napokon i dôveryhodnosť novej diplomatickej služby.

Prajem vám veľa šťastia, pani vysoká predstaviteľka, a ďakujem vám.

Richard Howitt (S&D). – Vážení pán predsedajúci, vysoká predstaviteľka pani Ashtonová nás dnes ráno požiadala, aby sme zmenili svoj zaužívaný postoj, prestali vzdorovať inštitucionálnej zmene a vyhli sa úzkoprsmému obhajovaniu národných záujmov. Ak Parlament myslí vážne to, čo tvrdí o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike (SZBP), musíme vyslať jasný signál, že budeme podporovať silnú, komplexnú a všeobecnú službu pre vonkajšiu činnosť a pri sledovaní vlastných výsad sa nestaneme súčasťou žiadnych záujmových skupín usilujúcich sa obmedziť funkciu a tým i efektivitu tejto služby.

Malo by to znamenať menovanie na základe zásluh a len zásluh, menovanie z radov ministrov zahraničných vecí členských štátov celej Európskej únie, a to hneď od začiatku. Znamená to začlenenie strategických odporúčaní týkajúcich sa otázok, ako sú dodávky energie a politika v oblasti životného prostredia. Znamená to organizačné štruktúry, ktoré majú celosvetový dosah a prikladajú primeranú dôležitosť Afrike a transatlantickým vzťahom, ako aj Ázii, Latinskej Amerike a našim susedom. Znamená to dostatočné finančné rezervy, a to nielen na rýchlu reakciu alebo humanitárne opatrenia, ale aj s cieľom presúvať finančné prostriedky a tým ukázať nové politické priority. Znamená to podporiť rozhodnutie Cathy Ashtonovej nadradiť reakciu na katastrofy nad výlety za katastrofami v ich mieste a pre ňu to znamená poskytnúť kľúčové smerovanie finančnému plánovaniu. Pre tento Parlament to znamená podporiť nové opatrenia prostredníctvom zastúpenia, ktoré bude odrazom medzinárodnej praxe a nie nevyhnutne lipnutím na našich starých pravidlách.

Na záver, teší ma, že miesto pre Komisiu je dnes ráno prázdne. Pokiaľ ide o tých, ktorí viedli kampaň za Lisabonskú zmluvu, nemali by sme obmedzovať ich alebo našu podporu zameranú na jej úplné uplatnenie.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Vážení pán predsedajúci, zahraničná politika Únie vchádza do novej fázy, ako dnes ráno povedali pani barónka Ashtonová a pán Albertini.

Článok 21 Zmluvy stanovuje objektívne zásady. Zmluva vytvára aj nové pozície, a to vysokého predstaviteľa, podpredsedu Komisie, stáleho predsedu Európskej rady, ako aj Európsku službu pre vonkajšiu činnosť a novú bezpečnostnú a obrannú politiku, ktorá je predmetom správy nášho kolegu pána Danjeana, a tak ďalej.

Cieľom týchto inovácií je zabezpečiť, aby bol vplyv Európskej únie vo svete účinnejší. Myslím si, že samity s tretími krajinami sú aj naďalej ideálnym nástrojom na dosiahnutie tohto cieľa. Európska únia neusporadúva samity s jednotlivými krajinami, mali by sme im však venovať pozornosť.

Samit s Marokom, ktorý sa konal minulý týždeň, bol prvým samitom s arabskou krajinou a bol tiež symbolom rozšíreného štatútu, ktorý bol Maroku udelený. Privítal by som, keby ste sa na ňom boli zúčastnili, pani barónka Ashtonová. Zároveň ma mrzí, že ani marocký kráľ nebol prítomný. Jeho neprítomnosť znamená, že samit, ktorý mal byť historickým, stratil svoj vplyv, význam i efektívnosť.

Dúfam, že samit Únie pre Stredozemie, ktorý sa bude konať v Barcelone, bude úspešný aj z hľadiska úrovne zastúpenia.

Mrzí ma tiež skutočnosť, že samit s prezidentom Obamom, ktorý bol plánovaný na jar tohto roku, sa neuskutočnil. Ako sa uvádza v správe pána Albertiniho, Lisabonská zmluva pripravuje pôdu na posilnenie našich mechanizmov dialógu so Spojenými štátmi. Na samite sa mohlo rokovať o tejto téme, ako i o iných otázkach.

Európska únia a Spojené štáty by si nemali nechať ujsť príležitosť zaoberať sa na vysokej úrovni bilaterálnymi záležitosťami, konfliktami a celosvetovými problémami, ktoré sa hromadia na globálnom programe. Bol by to paradox – už budem končiť –, keby sme teraz, keď máme Lisabonskú zmluvu, riskovali, že sa staneme bezvýznamní v tomto svete, ktorý v súčasnosti niektorí nazývajú „postzápadným“ alebo „postamerickým“.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Vážená pani vysoká predstaviteľka, dámy a páni, dovoľte mi, aby som vo svojom vystúpení pripomenul potrebu vytvorenia partnerstva s Ruskom. Štáty EÚ a Rusko čelia mnohým spoločným úlohám a hrozbám. Spomeniem boj proti terorizmu, šírenie zbraní hromadného ničenia, regionálne konflikty na Blízkom východe a v Afganistane, zmenu klímy, energetickú bezpečnosť vrátane jadrovej bezpečnosti a tak ďalej. Ani Európska únia, ani Rusko nevyriešia tieto problémy samostatne. Spolupráca je nevyhnutná a táto spolupráca by mala byť základom pre novú komplexnú dohodu medzi Európskou úniou a Ruskom.

Chcel by som preto vyzvať vysokú predstaviteľku, aby využila svoje nové právomoci a urýchlila rokovania s Ruskom. Takisto by som vás, pani barónka, chcel vyzvať, aby ste využili svoje nové právomoci a účinnejšie koordinovali stanoviská jednotlivých členských štátov, ako aj jednotlivých strán zapojených do našej spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, pretože iba tak budeme môcť zaistiť jednotný postup a presadiť hodnoty, ako sú ľudské práva, demokracia, právny štát, rovnosť a vyváženosť vo vzájomných vzťahoch.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Vážený pán predsedajúci, vítam a podporujem obidve správy a zároveň blahoželám obom spravodajcom k týmto dokumentom.

Teraz prejdime k dvom veciam. Po prvé, pokiaľ ide o správu pána Danjeana, chcela by som spomenúť záležitosť, ktorá vyvolala veľký šok v mnohých členských štátoch EÚ. Hovorím konkrétne o výhradných rokovaníach medzi Parížom a Moskvou týkajúcich sa možného predaja štyroch vojnových plavidiel triedy Mistral Rusku.

Vojnová loď triedy Mistral je svojou povahou evidentne útočnou loďou. Je skutočne alarmujúce, že členské štáty EÚ predávajú zbrane tretím krajinám, čo môže negatívne ovplyvniť bezpečnosť ostatných členských štátov, ako i susedov EÚ.

Lisabonská zmluva načrtáva spoločné obranné ambície a zahŕňa doložku o solidarite v oblasti bezpečnosti a obrany. Čo by teda podľa vás mali Európsky parlament a ostatné členské štáty presadzovať? Spoločný súbor pravidiel vo vnútri EÚ, ktorý rieši predaj zbraní z členských štátov EÚ do tretích krajín.

Pokiaľ ide o správu pána Albertiniho, chcela by som vyzdvihnúť dôležitosť stability a bezpečnosti vo východnej Ázii. Víťame úsilie Tchaj-peja a Pekingu zamerané na zlepšenie medzištátnych vzťahov a prehĺbenie dialógu i praktickej spolupráce. V tejto súvislosti by mala EÚ výrazne podporiť účasť Taiwanu v Medzinárodnej organizácii civilného letectva a v Rámcovom dohovore Organizácie Spojených národov o zmene klímy, pretože účasť Taiwanu v týchto organizáciách je dôležitá pre EÚ, ako aj celosvetové záujmy.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Vážená pani vysoká predstaviteľka, vrelo sa stotožňujem s vašimi slovami, že vašim hlavným cieľom je lepšia a dôveryhodnejšia európska zahraničná politika. Vaším hlavným cieľom je väčšia stabilita a bezpečnosť na Balkáne, v našej časti sveta.

V tejto súvislosti si skutočne nemôžeme dovoliť žiadne zlyhanie. Preto odporúčam, aby ste sa zaviazali k dvom veciam: v prvom rade k urýchlenu riešenia vzťahov medzi Gréckom a Bývalou juhoslovanskou republikou Macedónsko, aby náš členský štát Grécko mohlo konečne začať ľahšie dýchať, čo sa týka jeho severných hraníc, a v druhom rade k úsiliu zabezpečiť, aby si Srbsko v umelo vyvolanej dileme v súvislosti s voľbou medzi Európskou úniou a Kosovom vybralo Európsku úniu, a teda sa neizolovalo. Azda by bolo dobré pripomenúť našim priateľom v Srbsku dôležitú skutočnosť, že Srbsko a Kosovo budú znovu spolu, keď sa obidve krajiny stanú členmi Európskej únie.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani podpredsedníčka, dnes sedíte na druhej strane. Ak si budete presadať každý mesiac, mne to vadiť nebude.

Na záver tejto rozpravy sa vyjasnilo niekoľko primárnych hodnotení. Chceme, aby ste stáli na čele služby pre vonkajšiu činnosť, v rámci ktorej – ako sa predtým vyjadril kolega poslanec – sedíte zároveň na obidvoch stoličkách. Tieto dve stoličky by však mali byť jediným zdvojením, lebo zdvojovanie v štruktúrach nie je nič, čo potrebujeme. Musí sa zabezpečiť zachovanie metódy Spoločenstva, a to nielen vo vzťahu k rozpočtu a dohľadu Európskeho parlamentu. Aby som sa vyjadril celkom jasne, nová služba nesmie byť výhradnou hračkou ministrov zahraničných vecí, ktorí sa cítia urazení, že už viac nebudú patriť do Európskej rady. To isté platí pre menovanie pracovníkov a dosadzovanie do dôležitých funkcií v rámci služby.

Čo sa týka správy pána Danjeana, chcel by som vyjadriť plnú podporu línii, po ktorej sa ubera pán spravodajca. Čo sa týka stáleho operačného strediska, tak ako pán Van Orden, aj ja som si všimol, že pani barónka Ashtonová zaznamenala od svojho vypočutia v tejto otázke posun, a musím povedať, že podľa mňa aj správnym smerom. Posunuli ste sa od odmietania k testovacej fáze. Som naďalej presvedčený, že ak máme

riadiť plánovanie civilnej aj vojenskej misie spôsobom, ktorý je plne integrovaný do služby pre vonkajšiu činnosť, je rozumné, aby sme túto službu tiež riadili z jej vlastného operačného štábu.

Pokiaľ ide o návrh Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie zriadiť generálne riaditeľstvo pre budovanie mieru, povedal by som, že na rozdiel od kolegov poslancov, ktorí v Parlamente sedia úplne vľavo, si myslím, že celý projekt EÚ a predovšetkým tiež naša zahraničná politika je jedinečný projekt na budovanie mieru. Preto si nie som istý, že by sme ho mali obmedzovať na jedno oddelenie.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, myslíme si, že nové inštitúcie potrebujú čas na to, aby sa etablovali, tiež si však myslíme, že by sme z nich nemali spúšťať oči. Dôležité nie je to, ako niektorí žiadajú, aby bola vysoká predstaviteľka prítomná všade, kde ide o európsku zahraničnú politiku. Pre Európsku úniu je dôležité, aby bola prítomná na medzinárodnej scéne a spôsobila obhajovať jej stanoviská. O tomto hovoria správy, o ktorých tu dnes vedíme rozpravu.

Podporujeme preto širokú politiku Európskej únie vo vzťahoch spolupráce so všetkými krajinami, v ktorých máme svoje záujmy, najmä v oblasti ľudských práv, od Bieloruska až po Kubu. Túto politiku by sme mali uplatňovať v prípade všetkých krajín, v ktorých máme svoje záujmy z hľadiska ľudských práv, bezpečnosti a celosvetových problémov, pretože Európska únia dokáže spôsobiť zmenu, ako sme videli v prípade spoločného stanoviska väčšiny členských štátov, ktoré bolo dosiahnuté počas španielskeho predsedníctva na stretnutí Rady pre ľudské práva v Ženeve a ktoré musíme dosiahnuť aj v otázke Blízkeho východu a Kuby. Toto je z hľadiska vonkajšej činnosti Európskej únie aktívny a reformný krok vpred. Chceme silnú, ozajstnú Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, ktorá podporuje prácu vysokej predstaviteľky a zároveň reaguje na snahu Parlamentu.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, pani Ashtonová, chcel by som vyjadriť spokojnosť so skutočnosťou, že dnes s vami môžeme diskutovať o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike a o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike. Napriek niekoľkým nesúhlasným hlasom by som chcel povedať, že som presvedčený o tom, že väčšina tohto Parlamentu vám želá úspech a uvítala by vytvorenie spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a profesionálnej služby pre vonkajšiu činnosť, služby, v rámci ktorej budete môcť využiť najlepších diplomatov zo všetkých členských štátov Európskej únie.

Naša dnešná diskusia o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike sa opiera o vynikajúcu správu môjho nadriadeného v Podvýbore pre bezpečnosť a obranu pána Danjeana. Je zrejmé, že Únia musí vytvoriť rámec spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Pred nami je veľa problémov, a to nielen konfliktov, ale aj prírodných katastrof, hrozieb terorizmu a podobne. Musíme preto posilniť naše operačné schopnosti. Únia sa musí starať o vlastnú bezpečnosť, no musí sa tiež aktívne zapájať do riešenia celosvetových problémov. To nie je možné bez dobrej spolupráce s našimi spojencami spoza Atlantického oceánu. Myslím si, že každý v skutočnosti očakáva, že sa vám podarí nadviazať dobrý dialóg a budovať súdržnú spoluprácu medzi Európskou úniou a NATO, a to nielen preto, že do NATO patrí väčšina členských štátov, ale pre spomínané problémy.

Pani barónka Ashtonová, chcel by som skončiť humorne a vyjadriť nádej, že ste už svoje telefónne číslo poslali nielen Henrymu Kissingerovi, ale aj Hilary Clintonovej.

Proinsias De Rossa (S&D). – Vážený pán predsedajúci, chcel by som pani podpredsedníčke Ashtonovej zablahoželať k prejavu, ktorý mal víziu aj podstatu.

Problém, ktorý s vami majú niektorí ľudia, pani podpredsedníčka Ashtonová, spočíva v tom, že nie ste mužný generál ani nejaký úzkoprýs nacionalista. Víťam predovšetkým dôraz, ktorý kladiete na zásady právneho štátu medzi krajinami, a aktívne vás vyzývam, aby ste na ich uplatňovanie naliehali aj v prípade Blízkeho východu. Víťam tiež váš záväzok voči dôležitej zásade kolektívnych ziskov v protiklade k zásade minimálnych strát členských štátov.

Blízky východ je región, ktorý sa v súčasnosti dokáže azda najľahšie zapliesť do rozsiahleho konfliktu. Je potrebné, aby ste úzko spolupracovali so Spojenými štátmi americkými a snažili sa presadiť, aby sa vyhlásenie Rady z 8. decembra stalo rámcom pre tamojší pokrok.

Nakoniec chcem vrelo odporučiť, aby ste podporili myšlienku na vznik politiky, na základe ktorej sa Blízky východ stane bezatómovou zónou.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Myslím si, že správy pána Danjeana a pána Albertiniho predstavujú krok smerom k spoločnej vízii Európskej únie ako globálneho aktéra v oblasti zabezpečovania mieru a bezpečnosti, ktoré tak veľmi potrebujeme, a k tomu im blahoželám.

Stenčujúce sa rozpočty na obranu a súčasná hospodárska kríza veľmi jasne poukazujú na to, že ak chceme, aby Európa vo svete vystupovala jednotne a vysielala silné signály vyžadujúce rešpekt, musíme dostupné prostriedky využívať obozretnejšie a účinnejšie.

Ak chceme využívať náš potenciál prostredníctvom kolektívneho obstarávania, zoskupovania prostriedkov a spoločnej odbornej prípravy čo najlepšie, kľúčovú úlohu, ktorú posilnila Lisabonská zmluva, v tom zohráva Európska obranná agentúra. Na zlepšenie schopností a účinnosti Únie sa musí využiť vzájomná spolupráca civilných a vojenských aspektov spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

Očakávam, že pani Ashtonová ako hlavná predstaviteľka Európskej obrannej agentúry a vysoká predstaviteľka zaujme v tomto smere aktívnu úlohu. Na záver vám, pani Ashtonová, prajem úspech pri zriaďovaní spoločnej služby pre vonkajšiu činnosť. Očakávam, že pri menovaní pracovníkov do tejto služby sa dodrží zásada zemepisnej vyváženosti, aby tak mohla skutočne zastupovať celú Európsku úniu. Európa potrebuje, aby ste uspeli.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Vážené dámy, vážení páni, v prvom rade chcem zablahoželať pánovi Arnaudovi Danjeanovi k jeho správe, ktorá je ucelená a zároveň rozumne rozoberá každú jednu otázku. Ja by som sa chcela vyjadriť len k jednej veci. Medzi členskými štátmi Európskej únie je mnoho krajín vrátane mojej rodnej krajiny Maďarska, ktoré by sa ako plnohodnotní a rovnocenní členovia rady aktívne podieľali na spolupráci na európskej bezpečnostnej a obrannej politike. Zároveň im z dobre známych historických dôvodov ani ich materiálne prostriedky, ani ich znalostná základňa nateraz neumožňujú byť na rovnakej úrovni ako najväčšie krajiny. Hlasovala som preto za navrhované pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré sa snažia uľahčiť im, aby sa mohli takto zapájať a aby mohli dobehnúť väčšie krajiny. Na jednej strane tu ide o trvalú štruktúrnú spoluprácu, ktorá môže byť a azda mohla byť sformulovaná tak, aby sa z nej nestal elitný spolok najsilnejších a najväčších členských štátov, inak povedané, aby nekládla jednotné a rovnaké požiadavky na všetkých účastníkov, lebo v tom prípade by vylúčila niektoré krajiny, ale aby menším krajinám umožnila zapájať sa v súlade s ich osobitnými možnosťami. Na druhej strane je v tejto súvislosti potrebné budovať sieť odbornej prípravy. Chcem pánovi predsedajúcemu poďakovať za to, že tieto body zahrnul do správy.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, chcem dnes zablahoželať obidvom spravodajcom, ktorí vynikajúco vedú túto rozpravu, ktorej výsledkom je schválenie dokumentu alebo skôr dokumentov pána Albertiniho a pána Danjeana.

Povedal by som, že tieto dokumenty boli schválené v správnom čase, na začiatku funkčného obdobia pani barónky Ashtonovej, a že sme do podrobností vyjadrili, čo chceme od zahraničnej politiky Európskej únie. Pani barónka Ashtonová, príležitosť pretaviť tieto dva veľmi špecifické dokumenty do vlastného pohľadu na svet sa vám podarilo veľmi dobre a k tomu vám blahoželám. Samozrejme, že vám nebudem blahoželat vždy, ale len vtedy, keď jasne vyjadríte svoj postoj ku konkrétnym problémom, dilemám a krízam. Dnes vám chcem osobitne zablahoželať ku kritickej pripomienke o akcii izraelskej vlády v súvislosti s výstavbou nezákonných usadlostí.

Na záver mi dovoľte dodať, že si myslím, že v budúcnosti by sme mali väčšiu pozornosť venovať Japonsku, nášmu starému a dôveryhodnému priateľovi, a nebyť takí fascinovaní Čínou a inými rýchlo rastúcimi krajinami.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, pani Ashtonová, keď poviem, že zahraničná politika je jedna z najdôležitejších úloh, ktoré čakajú Európsku úniu, hovorím pravdepodobne za všetkých v tomto Parlamente. Dúfame tiež, že pod vašim vedením, pani Ashtonová, bude Európska únia pôsobiť ako skutočný regulátor zahraničnej politiky na svetovej úrovni.

Zameriam sa na dve oblasti. Prvou je politická situácia na Blízkom východe. Očakávame od vás jasné stanovisko k stratégii boja proti terorizmu. Očakávame hlavne, a to najmä v prípade Afganistanu, že situácia nám umožní stiahnuť sa. Tu by som chcel navrhnúť, aby sme na modernizáciu krajiny, ktorá je dnes po tridsiatich rokoch nepretržitej vojny v troskách, použili všetky prostriedky, najmä civilné operácie. Myslím si tiež, že politické angažovanie sa v obnove Afganistanu je pre stabilizáciu v krajine kľúčovým faktorom. Druhou oblasťou je Irán, ktorý dnes zohráva kľúčovú úlohu v zahraničnej politike regiónu. Myslím si, že zapojenie sa do boja proti šíreniu jadrových zbraní je dôležitá úloha, ktorá tiež padá na vás. Prajeme vám v tom veľa úspechov a veríme, že sa vám podarí dobre svoju prácu skoordinať s americkou politikou.

Myslím si, že politická situácia v Afganistane, Pakistane, Indii a Iráne je z hľadiska svetovej bezpečnostnej politiky kľúčová. Vaša úloha v tejto veci, pani Ashtonová, je preto neoceniteľná.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, operáciu Atalanta v Africkom rohu proti pirátstvu ste opísali ako úspešnú.

Minulý týždeň sa však uskutočnil veľký útok pirátov na baskické, španielske a francúzske rybárske lode, ktorý rybársku flotilu prinútil oblasť opustiť a stiahnuť sa na miesta, kde môžu mať ochranu, no kde nie sú ryby, a to nezabúdam na stovky ľudí, ktorí sú stále rukojemníkmi na rôznych člnoch.

Žiadam vás, aby ste uplatnili uznesenie o ochrane rybárskych lodí, ktoré Parlament prijal v decembri, a rozšírili túto ochranu. Žiadam tiež o prehodenie stratégií a naliehavé preskúmanie metód, ktoré táto operácia používa v Indickom oceáne, ako aj toho, ako je tam zastúpená.

Struan Stevenson (ECR). – Vážený pán predsedajúci, v nedeľu prišlo v irackých voľbách pri pokuse uplatniť svoje volebné právo o životy 58 ľudí a 140 ľudí bolo vážne zranených. Násilie, zastrašovanie, hrozba útoku a vyhrážky však milióny odvážnych Iráčanov neodradili od toho, aby išli voliť.

Vyskytli sa opakované pokusy o manipuláciu a prekrútenie výsledku volieb. Zákaz pre viac ako 500 sekulárnych nesektárskych kandidátov, ktorý vydala vymyslená Komisia pre zodpovednosť a spravodlivosť, opakované bombové útoky v deň volieb a veľmi podozrivé odkladanie vyhlásenia výsledkov, to všetko sú znepokojujúce znaky špinavých podvodov.

Tieto voľby neustále sprevádzalo hrozné zasahovanie zo strany Iránu a my mu dnes musíme vyslať neúprosne varovanie: nesnažte sa v Iraku dosadiť do funkcie premiéra bábku, nesnažte sa podvodom obrať iracký ľud o jeho demokratické práva a nezaťahujte Irak znovu do sektárskeho chaosu, lebo Západ vás sleduje a má vás na muške.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vážený pán predsedajúci, článok 18 Zmluvy o Európskej únii opisuje úlohu barónky Ashtonovej ako prispievanie k tvorbe spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky na základe poverenia Rady, ktorá sa, samozrejme, skladá zo zástupcov národných štátov. V rovnakom článku sa však uvádza, že musí byť podpredsedníčkou Komisie, z pozície ktorej pracuje. Navyše som vyrozumel, že bývalí pracovníci Komisie budú pri menovaní do služby pre vonkajšiu činnosť uprednostnení pred pracovníkmi ministerstiev pre diplomaciu a zahraničné veci.

Pani barónka Ashtonová, je zjavné, že vaša funkcia bola navrhnutá tak, aby trvalo narúšala vplyv členských štátov na zahraničnú politiku, a to nielen jednotlivito, ale aj kolektívne prostredníctvom Rady. Vy a vaši následníci budete Radou splnomocnení len na papieri. Skutočnou hnacou silou zahraničnej politiky EÚ bude Komisia. Členské štáty a Rada budú neustále vytláčané na okraj.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hlavným poslanstvom správy pána Albertiniho je súdržná a účinná politika. K jeho správe mu blahoželám a rovnako aj pánovi Danjeanovi.

Chcel by som zdôrazniť, že vykonávanie tejto práce má aj personálnu stránku. V správe sa objavuje Európska služba pre vonkajšiu činnosť a napriek tomu, že sa týka roku 2008 – škoda, že sa nevzťahuje už na rok 2009 –, je určitým ukazovateľom, na základe ktorého budeme merať, ako v skutočnosti vykonávame prácu, ktorá teraz patrí do služby, na čele ktorej stojí pani Ashtonová. Myslím si, že zemepisná vyváženosť, ktorú žiadame, ako aj úloha Európskeho parlamentu a národných parlamentov v tomto procese sú tu mimoriadne dôležité. Jasné náborové kritériá a úloha Európskeho parlamentu pri budovaní služby sú veci, ktoré bude tento Parlament starostlivo hodnotiť.

Chceli by sme požiadať o to, aby bol tento proces prehľadný a jasný a aby bol zrozumiteľný pre nás zástupcov jednotlivých voličov, ktorí v konečnom dôsledku tvoria Európsku úniu.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Chcel by som úprimne oceniť obidvoch spravodajcov, pána Albertiniho aj pána Danjeana.

Dovoľte mi pripomenúť vám tragickú udalosť, ktorá sa stala v Belehrade 12. marca pred siedmimi rokmi. Hovorím o vražde Zorana Djindjiča, bývalého premiéra Srbska. Zabili ho, aby zastavili normalizáciu, demokratizáciu a europeizáciu Srbska. Zastaviť sa im to však nepodarilo. Len to odsunuli na neskôr. Táto udalosť mala negatívny vplyv aj na susediace krajiny a na celý región.

Pani Ashtonová, chcem vás poprosiť, aby ste napomohli a podporili proeurópske sily všade v našom bezprostrednom okolí. Je potrebné, aby ste konali v príhodnom čase a preventívnym spôsobom. Vybrali ste si novú inštitúciu a novú funkciu, pričom v zásade ide o dve funkcie v dvoch inštitúciách, a stávate sa takpovediac dvojnásobnou vedúcou predstaviteľkou. Cesta späť nie je možná ani pre vás, ani pre nás. Keďže môžete ísť len vpred, žiadam vás, aby ste dokázali, že dôvera, ktorú sme do vás vložili, je opodstatnená.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážení pán predsedajúci, v prípade komplexných správ je zvyčajne potrebné diferencované hodnotenie a to platí aj v tomto prípade. Som preto za spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorá sa zaoberá nezákonným prisťahovalectvom, vízovými podvodmi, kriminálnym cestovným ruchom a falošnými žiadosťami o azyl. Tiež som za spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorá sa zaoberá zabezpečovaním hraníc schengenského priestoru a jasne sa ujíma boja proti organizovanému zločinu. Mám však kritický a nesúhlasný postoj k spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike, ktorá EÚ aktivizuje vo vojenských otázkach, v ktorých už konajú Organizácia Spojených národov (OSN) a NATO. Takéto zdvojenie by sme mali odmietnuť a hovorím, samozrejme, zo špeciálnej pozície predstaviteľa neutrálneho štátu. Odmietam tiež zrušenie vízovej povinnosti, nerozvážne zrušenie tejto povinnosti pre balkánske štáty, ktoré spôsobilo, že po niekoľkých mesiacoch je na ceste do strednej Európy približne 150 000 Macedóncov, z ktorých dve tretiny tu už žijú nezákonne.

Toto určite nevedie k presadzovaniu bezpečnostných potrieb európskych občanov – nijako to neprispieva k bezpečnosti a, samozrejme, ničím nepodporuje túžbu našich občanov po rozšírenej Európe.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Som znepokojený faktom, že predchádzajúce konferencie nepriniesli konkrétne výsledky v oblasti nešírenia jadrových zbraní. Dochádza k šíreniu takýchto zbraní a technológií. Rastie hrozba, že sa jadrové technológie dostanú do rúk kriminálnych a teroristických organizácií.

Únia by mala v tejto oblasti vystupovať jednotne a postaviť sa k problematike ako svetový hráč, ktorý zaručí posilnenie všetkých troch pilierov Zmluvy o nešírení jadrových zbraní a dosiahnutie všeobecného uplatňovania a vykonávania pravidiel a nástrojov ich nešírenia. Považujem za nevyhnutné zaradiť otázku nešírenia jadrových zbraní medzi priority Európskej únie a začať viesť konštruktívny dialóg so všetkými jadrovými mocnosťami, nielen USA a Ruskom. Počet štátov majúcich jadrové zbrane totiž nezodpovedá len piatim členom Bezpečnostnej rady OSN. Únia by preto mala v záujme celkovej bezpečnosti vynaložiť politické a diplomatické úsilie, aby sa krajiny ako Izrael, India, Pakistan a Severná Kórea stali signatármi Zmluvy o nešírení jadrových zbraní.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Vážení pán predsedajúci, najprv by som rada vyjadrila poďakovanie za prednesené príspevky a povedala, že túto rozpravu považujem za veľmi dôležitú a cennú z hľadiska nášho strategického smerovania.

Na začiatok chcem povedať, že úplne súhlasím so všetkými vážnymi poslancami, ktorí hovorili o hodnote a význame kontroly zo strany tohto Parlamentu a o úlohe tohto Parlamentu, a to nielen z hľadiska tejto kontroly, ale aj z hľadiska odbornosti, ktorá sa v Parlamente nachádza. Mojim zámerom je využiť túto odbornosť a dúfam, že budeme mať čo najviac príležitostí, aby sme mohli prebrať a prediskutovať mnohé, ak nie všetky dôležité otázky, ktoré dnes odzneli.

V tejto chvíli sa vyjadrím pomerne stručne a pokúsím sa hovoriť o niekoľkých kľúčových oblastiach, ktoré podľa mňa vážnych poslancov znepokojujú najviac. Začnem tým, že správu pána Barniera som neodmietla. Povedala som, že na základe poučenia, ktoré vyplýva z Haiti a z terajšej podpory, ktorú ponúkame Chile, sme chceli preskúmať, o koľko viac toho môžeme urobiť, ako by sme mohli fungovať efektívnejšie, čo by sme mali mať v pohotovosti a či by sme mali mať niečo v pohotovosti. To si vyžaduje, aby sme strategicky zhodnotili, čo by sme mali robiť, a správa pána Barniera nám k tomu slúži ako podklad. Michelovi som veľmi vďačná za to, že k tejto veci prispel tým, že nám vytvoril podklady.

Pokiaľ ide o Zmluvu o nešírení jadrových zbraní, niekoľko vážnych poslancov poukázalo na význam konferencie, ktorá sa bude konať v máji, a so všetkými súhlasím. Je veľmi dôležité, aby sme sa teraz posunuli dopredu v zmysle toho, čo nám prinesie májová konferencia.

Súhlasím aj s tým, že bezpečnosť sa začína silnými politickými vzťahmi. Svoj prístup k okolitému svetu musíme neustále vidieť v zmysle budovania týchto silných politických vzťahov, ktoré podnecujú bezpečnosť, a to nielen našu, ale aj bezpečnosť tretích štátov, štátov, s ktorými chceme takýto vzťah uzavrieť alebo s ktorými vedíme dialóg o veciach, ktoré nás znepokojujú.

Niekoľko vážnych poslancov celkom oprávnene poukázalo na význam Balkánu. Vo svojich prioritách som uviedla, že toto je mimoriadne dôležitá oblasť práce. Je veľmi dôležité, aby sme v období pred voľbami v Bosne presadzovali význam Európskej únie a postarali sa o to, aby miestni politici svojim ľuďom opísali, akým spôsobom plánujú nadviazať užšie vzťahy s Európou a v konečnom dôsledku vstúpiť do Európy.

Súhlasím s tým, že Valentin Inzko a práca, ktorú robí v úrade vysokého predstaviteľa, je dôležitá. Spoločne sa zamýšľame nad strategickým prístupom, ktorý sa znovu týka budúcnosti oveľa vzdialenejšej ako voľby, zamýšľame sa, kam musíme dospieť v nasledujúcich mesiacoch a rokoch, ak máme zachovať bezpečnosť. K významu stability poviem, že ju tam musíme nielen mať, ale ju tam musíme aj udržať. V regióne vládnu obavy, že hoci sa zdá, že postupujeme dopredu, ja mám niekedy pocit, že sme sa trochu zasekli v tom, čo máme robiť ďalej. Musíme sa posunúť dopredu.

To platí, ako sa vyjadriло niekoľko vážnych poslancov, najmä v prípade Kosova, kde som sa stretla s vládou. Viedla som rozhovory s vládou a predovšetkým s premiérom o tom, čo s nimi plánujeme robiť v budúcnosti. Ďalej je tu Srbsko, ktoré sa veľmi usiluje o vstup do Európskej únie. Keď som sa stretla s prezidentom Tadičom a členmi vlády, bolo z toho veľmi jasné, že to vidia ako svoju budúcnosť a že aj oni si uvedomujú problémy, ktoré nás na tejto ceste znepokojujú.

Pokiaľ ide o rozpravu o Kube, zúčastnila by som sa jej, ale jednoducho sa nám prekrývajú termíny. Máme stretnutie rady predsedov, kde budeme diskutovať o službe pre vonkajšiu činnosť, a nemôžem byť na dvoch miestach naraz. Tak to načasoval Európsky parlament. Musím poslúchnuť a zúčastniť sa ho. Myslím si však, že otázka Kuby je dôležitá, a nepochybujem o tom, že sa k tej téme vrátíme.

Čo sa týka samostatného oddelenia na budovanie mieru, odpovedám, že to by malo byť súčasťou všetkého, čo robíme, a mňa vždy znepokojuje, keď sa niečo oddeľuje, akoby sa to oddeľovalo od každého kúska práce, ktorú robíme. Ak sa pozriete na spôsob riadenia služby pre vonkajšiu činnosť, funguje ako zastrešujúca organizácia, ktorá na seba jasne preberá povinnosti podľa zmluvy, no zároveň slúži vám aj Komisii.

Keď bude teda Komisia chcieť konať v oblasti obchodu, zmeny klímy, či energetickej bezpečnosti vo svete, môže ako nástroj použiť aj službu pre vonkajšiu činnosť, čím priamo prepojí prácu Komisie s tým, čo sa deje v teréne. Myslím si, že to všetko súvisí s bezpečnejším, stabilnejším svetom. Podľa mňa tu teda ide o to, ako sem vniesť myšlienku, že sme tu na to, aby sme podporovali snahy o dosiahnutie a udržanie mieru.

Pokiaľ ide o operáciu Atalanta, myslím si, že pripomienky k nej sú veľmi pozitívne. Je to veľmi dôležitá misia, no je to misia, ktorá musí byť prepojená so všetkými ostatnými vecami, ktoré v regióne robíme. Zastávam tiež názor, že sa musíme zamyslieť nad rybolovom a stratégiou v tejto oblasti. To si uvedomujem veľmi dobre.

Pokiaľ ide o pracovné skupiny, myslím si, že je veľmi dobré, aby ich Parlament mal. Myslím si, že prepojenie vyšších úradníkov s nimi momentálne funguje dobre a mali by sme v tom pokračovať.

Pokiaľ ide o operačný štáb, svoje stanovisko som nezmenila. V januári som povedala, že ma je potrebné presvedčiť. Teraz sa tým zaoberáme, lebo po trochu dlhšej dobe v tejto pracovnej pozícii sa viac zapájam do práce, ktorú robíme v oblasti zahraničných misíí, či už v Kosove, v Bosne, alebo pri diskusiách o tom, čo robíme v rámci operácie Atalanta alebo čo sme práve urobili na Haiti a podobne.

Vo svojom prejave som povedala, že sa musíme pozrieť na to, čo je nevyhnutné, a potom rozhodnúť o tom, ako to čo najlepšie dosiahnuť. Sú na to rôzne názory, no tieto názory sa podľa mňa budú spájať okolo spoločnej témy a podľa toho by sme mali konať. Ide teda o to, aby som bola presvedčená tak či onak o tom, ako konať.

Pokiaľ ide o ľudské práva, rada by som ich prirovnala k striebornej niti. Je nevyhnutné, aby sa vo všetkom, čo v Európskej únii aj v okolitom svete robíme, odrážali naše hodnoty a ľudské práva. Ide o to, ako zaistiť, aby táto niť pretkávala všetky naše činnosti v oblasti podpory nášho presadzovania hodnôt Európskej únie vo svete. Chcem sa veľmi dôkladne zamyslieť nad tým, ako to spraviť tak, aby to nebol len akýsi doplnok k dialógu. Stáva sa to neoddeliteľnou súčasťou všetkého, čo robíme.

Súhlasím aj so silným transatlantickým vzťahom so Spojenými štátmi. Sú nám silným partnerom v mnohých veciach, predovšetkým v oblasti krízového manažmentu, a je veľmi dôležité, aby sme na to nadviazali. Tiež sa veľmi zasadzujem o to, aby sme posilnili prácu, ktorú s USA robíme v rozvojových oblastiach, a to predovšetkým v Afrike, kde sa dá, aspoň podľa mňa, robiť oveľa viac – rozhodne na základe mojich skúseností v rámci pomoci pre obchod vo funkcii komisárky pre obchod.

Musíme myslieť aj na iné veľké partnerstvá. S brazílskym ministrom zahraničných vecí vediem rozhovory o možnosti opätovnej spolupráce v oblasti rozvoja tam, kde nám úspory z rozsahu a schopnosť spolupráce umožňujú uvoľniť prostriedky do určitých častí sveta, ktoré sú v ozajstnej núdzi, oveľa účinnejším spôsobom.

Súhlasím aj s otázkou počítačovej hrozby. Toto je veľmi dôležitá otázka. Týka sa nás tu a teraz. Je to otázka, ktorou sa budeme musieť zaoberať nepretržite, lebo tieto hrozby sa nezvratne neustále menia.

V krátkosti sa vyjadrím k službe pre vonkajšiu činnosť. Táto služba pre vonkajšiu činnosť musí zahŕňať celú zemepisnú šírku Európskej únie. S tým úplne súhlasím, no kým to dosiahnem, potrvá to nejaký čas. Jedna z vecí, ktorú som povedala všetkým ministrom zahraničných vecí a ktorú hovorím Parlamentu, je: odolajte, prosím, pokušeniu domnievať sa, že keďže prví štyria alebo piati vymenovaní nie sú z členského štátu, ktorý poznáte najlepšie, v budúcnosti nebudem menovať predstaviteľov z tých členských štátov. Musíme ju jednoducho budovať postupne. Pamätajte na to, čo vážení poslanci vedia, že v súčasnosti neexistuje vôbec. Nemám pre službu pre vonkajšiu činnosť tím ani pracovníkov, lebo kým sa nedokončí právny základ, nemáme nič. Jednoducho máme to, čo sme mali predtým, a snažíme sa dať to dohromady ucelenejším spôsobom.

Menovať budem na základe zásluh a ničoho iného. Tu sa nikto neuprednostňuje. Ide o zásluhy. Chcem tých najbystrejších a najlepších a to som povedala aj členským štátom a inštitúciám. Chcem, aby delegácie v teréne plnili zastrešujúcu funkciu, dokázali podporovať všetky rozličné oblasti práce Európskej únie, tak ako si to predstavujú tretie krajiny, tak ako to funguje v tretích krajinách.

Je nevyhnutné, aby to tak bolo, inak sa to znovu rozpadne. Otázka je, ako to spraviť, a preto v tejto chvíli vedíme dialóg s Radou a Komisiou. Ak by to bolo veľmi jednoduché, už by sme to spravili. Musíme sa jednoducho uistiť, že to robíme poriadne a efektívne. Premyslíme to v priebehu niekoľkých nasledujúcich týždňov.

Čo sa týka prostriedkov, budem žiadať pružnosť. Budem žiadať, že ak v niektorej krajine prežívate krízu alebo si uvedomíte, že potrebujete mať možnosť presunúť prostriedky, mali by sme sa tým zaoberať, no robiť to v kontexte parlamentnej kontroly. Znovu sa musíme zamyslieť nad tým, ako zabezpečiť, aby to fungovalo, a to nielen teraz, ale aj v budúcnosti.

Jednoznačne sa musíme vyhýbať zdvojovaniu. Inak nezískame nič len viac byrokracie a to nechceme. Musíme zabezpečiť, aby bola táto služba súdržná a dobre fungovala, aby pracovala ako subjekt v rámci Európskej únie, podporovala ostatné inštitúcie a bola nimi podporovaná. A ako som už povedala, musíme pamätať na to, že ešte neexistuje. Dúfajme, že sa nám prácu podarí dokončiť v priebehu nasledujúcich týždňov. Som si istá, že s podporou Parlamentu ju dokončíme a že sa nám túto službu podarí zriadiť. Môžeme položiť základné kamene, no kým ju vybudujeme, istý čas to potrvá, a toto je také dôležité, že to, dúfam, pochopí každý vážený poslanec.

Niekoľko posledných bodov. Pokiaľ ide o samity, máme množstvo rôznych samitov. Otázka, na ktorú musíme stále pamätať, je otázka ich hodnoty a významu. Nemôžem ísť na všetky. Jednoducho je ich príliš veľa. Budem však na niektorých. Na samite v Maroku sme mali dobré zastúpenie, lebo tam boli obaja predsedovia. Som úprimne presvedčená o tom, že ak sa samitu zúčastnia predsedovia Rady a Komisie, musíme to začať vnímať ako silné zastúpenie EÚ. Nie vždy je potrebné, aby som tam bola aj ja, a s tým by súhlasili.

A na záver, vážení poslanci hovorili o vzťahoch s krajinami, ako sú Japonsko, s krajinami, ako je Rusko, ktoré sú pre nás dôležité z hľadiska strategického partnerstva, o význame a hodnote Blízkeho východu, po ktorom budem cestovať od nedele, a o význame a hodnote Kvarteta, keďže budem cestovať po Blízkom východe. Myslím, že navštívim päť krajín a potom skončím v Moskve na stretnutí Kvarteta, kde sa bude diskutovať a debatovať o tom, čo ďalej.

Na záver vám, vážení poslanci, ďakujem, že ste si všimli, že som na strane Rady a že tu nie je Komisia. Strany budem meniť. Kým nebude kreslo v strede, budem sa presúvať z jednej strany na druhú. Bude na vás, aby ste si pamätali, na ktorej strane by som po príchode mala byť.

Nakoniec chcem znovu veľmi pekne poďakovať pánovi Albertinimu a pánovi Danjeanovi za vynikajúce správy, ktoré mi umožnili predniesť dnes svoje názory.

(potlesk)

Gabriele Albertini, spravodajca. – (IT) Ďakujem kolegom poslancom, z ktorých mnohí prehovorili, a najmä tým, ktorí podporili hlavné časti správy, ocenili a podporili jej obsah, ale aj tým, ktorí sa vyjadrili kriticky a ktorí to urobili predovšetkým v snahe vyhnúť sa nešťastne tragickým prípadom použitia sily a v snahe snívať o mierumilovnom svete. Veľký grécky filozof Platón povedal, že len mŕtvi sa dočkajú konca vojny. Napriek tomu, že odmietame prijať túto filozofiu, a napriek našim pokusom predísť tomu, aby sa to stalo, realita nás núti použiť silu aj na mierových misiách.

Blahoželám pani vysokej predstaviteľke a podpredsedníčke Ashtonovej a ďakujem jej, že spomenula moju správu. Jedna stránka jej prístupu, ktorá sa mi zvlášť páči, je jeho dvojaký charakter, to, ako sa snaží o súčinnosť úloh Rady a Komisie. Jej fyzická poloha – presúvanie sa z kresiel Rady na kreslá Komisie – je dôkazom jej priania sedieť na dvoch stoličkách.

Myslím si, že ako Parlament musíme tento záväzok voči súčinnosti podporiť a presadzovať. Európska komisia presadzuje politiky rozvoja, susedstva, stability a podporovania ľudských práv a demokracie, Rada uskutočňuje mierové misie a misie na uplatňovanie zásad právneho štátu. Tento súbor tém musí byť v konečnom dôsledku vyjadrený v európskej zahraničnej diplomatickej službe, ktorá musí byť účinná, efektívna a vybavená nevyhnutnými zručnosťami a prostriedkami, ktoré jej umožnia vykonávať jej funkciu tak, ako by mala, a my sa budeme usilovať, aby sme to dosiahli.

Pani vysokej predstaviteľke tiež ďakujem – a o tom budeme ďalej diskutovať 23. apríla – za to, že súhlasila s účasťou na vypočutí Výboru pre zahraničné veci na tému služby pre vonkajšiu činnosť, ktorú budeme môcť prediskutovať do väčšej hĺbky. Dnešný deň predstavuje začiatok našej spolupráce, no určite nie jej koniec.

Arnaud Danjean, spravodajca. – (FR) Vážený pán predsedajúci, pani barónka Ashtonová, dámy a páni, ďakujem za vaše príspevky, ktoré znovu pomohli obohatiť rozpravu, obohatiť túto správu.

Chcel by som upokojiť tých, ktorí vyjadrili svoje pochybnosti a miestami svoje podozrenia, že táto správa môže dať priechod väčšej súťaži, predovšetkým s NATO, a dokonca viesť aj k izolácii. Toto v žiadnom prípade neplatí. Vôbec si to nemyslím a dodám, že sa to nevyskytuje v zmluve – je tam pravý opak. Môžete veriť francúzskemu poslancovi Európskeho parlamentu, ktorý neúnavne bojuje za opätovné zaradenie vlastnej krajiny do integrovaných štruktúr NATO.

Akú myšlienku rozvíjame, akú politiku budujeme už 10 rokov, keď hovoríme o strategickej autonómii? Odpoveď je, že hovoríme o schopnosti Európskej únie zasiahnuť prostredníctvom civilných a vojenských misií v oblastiach, v ktorých iné organizácie vrátane NATO zasiahnuť nemôžu. NATO nemohlo zasiahnuť ani zastaviť konflikt v Gruzínsku, kde OSN ani OBSE nemajú žiadne zastúpenie. NATO nezasiahlo o nič skôr než my v Africkom rohu, aby zastavilo dianie ohrozujúce naše bezpečnostné záujmy.

Strategická autonómia znamená aj schopnosť zasiahnuť prostredníctvom rozličných nástrojov, ktoré vlastnime len my: civilných a vojenských nástrojov, právnych nástrojov, finančných nástrojov a rozvojových nástrojov. Európska únia má na rozvíjanie takéhoto globálneho prístupu v krízových oblastiach najlepšiu pozíciu.

Naša strategická autonómia súvisí aj s našou schopnosťou nezasahovať, ak je to potrebné, či už v prípade jednostranných vojenských operácií, alebo – a na to poukázalo niekoľko rakúskych poslancov – preto, že sú medzi nami neutrálne krajiny a my rešpektujeme ich postavenie.

Toto je význam európskej obrannej a bezpečnostnej politiky. Toto je význam strategickej autonómie, ktorú budujeme prostredníctvom nástrojov tejto politiky. Nikdy nezabúdajte na začiatky európskej bezpečnostnej a obrannej politiky. Vychádza z tragického, krvavého zlyhania, zlyhania v 90. rokoch minulého storočia na Balkáne, kde Európska únia nedokázala vyriešiť veľký problém bezpečnosti na vlastnom svetadieli. Nezabúdajme na to. Naši európski občania na to nezabudli a neodpustili by nám, ak by sme sa vzdali snahy o to, aby Európa zohrávala svoju úlohu na medzinárodnej scéne.

(potlesk)

Predsedajúci. – Týmto uzatváram tento bod rokovania. Rozprava sa skončila. V súlade s článkom 115 ods. 5 rokovacieho poriadku som dostal šesť návrhov uznesení⁽¹⁾, ktorými ukončíme rozpravu.

(1) Pozri zápisnicu.

Hlasovanie sa bude konať dnes.

Elena Băsescu (PPE), písomne. – (RO) V prvom rade by som chcela pánovi Albertinimu zablahoželať k vypracovaniu tejto správy. Teší ma, že boli prijaté pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy, ktoré som navrhla. Minulý týždeň Európska komisia ohlásila financovanie 43 veľkých energetických projektov, z ktorých štyri sa týkajú Rumunska. V budúcnosti bude potrebné, aby Komisia venovala náležitú pozornosť paneurópskemu ropovodu Konstanca – Terst, ako aj rozvíjaniu vzťahov s krajinami z Východného partnerstva. Musíme tiež zvýšiť úsilie pri realizácii projektov, ktoré sú súčasťou Čiernomorskej synergie, a tak v tejto oblasti zabezpečiť účinnejšiu spoluprácu. Moldavská republika môže hrať dôležitú úlohu vo Východnom partnerstve aj v Čiernomorskej synergii. Európska únia musí vzťahom s touto krajinou venovať osobitnú pozornosť a podporiť ju na ceste k prístúpeniu k EÚ. Je potrebné, aby sa EÚ viac zapájala do riešenia nevyriešených konfliktov v čiernomorskom regióne vrátane konfliktu v Podnestersku. Budovanie transatlantického partnerstva musí byť prioritou zahraničnej a bezpečnostnej politiky Európskej únie. Vzťahy so Spojenými štátmi sú mimoriadne dôležité pri upevňovaní celosvetovej bezpečnosti a stability. Umiestnenie časti amerického protiraketového systému na rumunskom území je dôkazom dôvery k našej krajine.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Je poľutovaniahodné, že proces mnohostranného odzbrojovania bol prerušený a že už niekoľko rokov nie je politická vôľa na jeho obnovenie. Z tohto dôvodu má osobitný význam blížiaci sa kontrolná konferencia zmluvných strán Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, ktorá sa uskutoční v roku 2010.

Ako uvádza návrh uznesenia, ktorý sme podpísali, hlboko nás znepokojuje nebezpečenstvo, ktoré predstavujú nové preteky v jadrovom zbrojení. Okamžité ukončenie vývoja, výroby a skladovania jadrových zbraní je preto nevyhnutné.

USA musí ukončiť vývoj novej generácie taktických jadrových zbraní a pohnúť sa úplne opačným smerom – k podpísaniu a ratifikácii Zmluvy o všeobecnom zákaze jadrových skúšok.

Žiadame aj mierové riešenie sporu, ktorý sa týka iránskych jadrových programov, a vyzývame na obnovenie rokovaní, na ktorých zdôrazníme naše stanovisko ku každej vojenskej akcii či hrozbe použitia sily. Zároveň varujeme, že akákoľvek vojenská akcia by mohla viesť k ešte hlbšej kríze v regióne.

Edít Herczog (S&D), písomne. – (HU) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, kontrolná konferencia o Zmluve o nešírení jadrových zbraní sa bude konať v apríli a máji 2010. Je dôležité, aby na tomto stretnutí členské štáty Európskej únie predniesli jednotné stanovisko a aby zdôraznili všetky tri piliere zmluvy: nešírenie jadrových zbraní, odzbrojovanie a spoluprácu pri využívaní jadrovej energie na civilné účely. Je potrebné, aby členské štáty vyjadrili svoj záväzok odstrániť obchod s jadrovými zbraňami, postupne znižovať zásoby existujúcich jadrových zbraní a prísne monitorovať výrobu materiálov potrebných na výrobu jadrových zbraní a vlastníctva výrobkov potrebných na ich výrobu. Členské štáty musia zaujať vedúcu pozíciu pri uplatňovaní rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1887, ktorá bola prijatá na jeseň 2009 (24. septembra). V súlade s touto rezolúciou musia členské štáty klásť veľký dôraz na dosiahnutie komplexnej medzinárodnej dohody, ktorá bude upravovať odstraňovanie jadrových zbraní pod prísny medzinárodným dohľadom. Okrem toho sa musia usilovať zaviesť v spomínaných oblastiach dve konkrétne opatrenia a tým istým príkladom okolitému svetu. Členské štáty EÚ musia presadzovať Zmluvu o všeobecnom zákaze jadrových skúšok a obnovenie dohody START medzi Spojenými štátmi americkými a Ruskom. EÚ musí snahy v oblasti jadrového paliva považovať za prioritu a zamerať sa na zosúladovanie, sprísňovanie a transparentné vykonávanie nariadení, ktoré sa týkajú ich skladovania, dopravy a obchodu.

Filip Kaczmarek (PPE), písomne. – (PL) Vážené dámy, vážení páni, obávam sa, že výročná správa o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike za rok 2008 nevyvolá také emócie ako naša budúcoročná rozprava na túto tému. Dúfam totiž, že o rok budeme poznať podobu Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a že táto nová služba bude mať následne veľký vplyv na vytváranie európskej zahraničnej politiky.

Európska únia má ambície byť globálnym aktérom. To je dobre, no nebude ľahké tieto ambície dosiahnuť. Máme pred sebou ťažkú prácu. Európske inštitúcie musia dospieť k dohode o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ). To nebude ľahké, no bez toho nebudeme schopní zlepšiť zahraničnú politiku. Mali by sme sa vrátiť k základným hodnotám Európskej únie a použiť ich ako základ, na ktorom vytvoríme našu zahraničnú politiku.

Vždy musíme pamätať na solidaritu, rovnosť, jednotné normy a ľudské a občianske práva. Musíme pamätať na zachovávanie vnútornej vyváženosti a na to, že by sme mali obhajovať tie záujmy všetkých členských štátov EÚ, ktoré sa vzájomne nevylučujú. Kľúčovou otázkou je nepochybne potreba zlepšiť koordináciu

inštitúcií Spoločenstva s členskými štátmi. Jednotlivé národné záujmy by nemali byť v rozpore s našou súdržnosťou a našim spoločenstvom. Paradoxne aj tie krajiny, ktoré chcú byť hnacou silou európskej integrácie, niekedy konajú v rozpore s celkovými záujmami Únie. Zmeňme to.

Kristiina Ojula (ALDE), písomne. – (ET) Vážený pán predsedajúci, niektorí rečníci predomnou zdôraznili problémy súvisiace s vytvorením Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, ktorá začala pracovať po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy. Myslím si, že je mimoriadne dôležité, aby sme pri vytváraní ESVČ dodržovali zásadu zemepisnej vyváženosti a aby sme tak ako aj pri iných orgánoch Európskej únie zaviedli pozitívnu diskrimináciu vo vzťahu k zástupcom z nových členských štátov, ktorá je príznačná pre prechodné obdobie a ktorá umožňuje urýchliť kariérny rast. Zástupcom z nových členských štátov chýbajú potrebné desiatky rokov praxe v inštitúciách Európskej únie, čo je požiadavka na obsadenie najvyšších funkcií. Bolo by nespravodlivé, ak by všetky najdôležitejšie funkcie obsadili úradníci zo starých členských štátov a úradníci z nových členských štátov by mali mnoho rokov stáť bokom. To by bolo očividné mrhanie prostriedkami, lebo predstaviteľ Malty môže mať napríklad oveľa väčšie znalosti v otázkach krajín Severnej Afriky, Cyprus v otázkach Blízkeho východu, Bulharsko v otázkach Turecka, Poľsko v otázkach Bieloruska a Ukrajiny, pobaltské štáty v otázkach Ruska a tak ďalej. Dúfam, že Európska únia neurobí tú chybu, že dovoľí, aby na čele ESVČ stáli len staré členské štáty, a dúfam, že, naopak, nájde primerané riešenie, ktoré uspokojí všetky členské štáty.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Situácia vo svete vytvára nové úlohy pre zahraničnú politiku EÚ a vyžaduje si širšie chápanie problémov bezpečnosti. Objavujú sa nové mocnosti a aktívne sa zapájajú do rozličných oblastí celosvetovej politiky. Preto potrebujeme dialóg na svetovej úrovni a stanovenie nových zásad spolupráce a rozdeľovania úloh. Obrovskú úlohu, ktorú v oblasti svetovej bezpečnosti zohrávajú NATO a USA, musíme doplniť vytvorením špeciálnych mobilných jednotiek, ktoré budú súčasťou EÚ a budú schopné riešiť rôzne prírodné nešťastia a katastrofy. Únia nebude mať len povest inštitúcie, ktorá bojuje za demokraciu a ľudské práva, ale tiež inštitúcie, ktorá prichádza na pomoc ľuďom v ťažkostiach. Nebezpečenstvo zo strany ostatných hrozieb očividne rastie, a preto sa dôležitou stáva energetická a potravinová bezpečnosť. Myslím si, že je nevyhnutné vytvoriť novú koncepciu fungovania služby pre vonkajšiu činnosť EÚ, ktorá bude definovať oblasti pôsobnosti Spoločenstva a zásady pre zriadenie služby, ako aj zásady rozdeľovania úloh a spolupráce s diplomatickými službami členských štátov, aby bolo jasné, aké úlohy plnia jednotlivé inštitúcie EÚ. Ak by sa nepodarilo vypracovať rozdelenie úloh a pôsobností hneď na začiatku, mohlo by to viesť k nedorozumeniam medzi rôznymi inštitúciami a vedúcimi osobnosťami Únie, ako aj medzi EÚ a členskými štátmi. Počiatočné skúsenosti s funkciou vysokej predstaviteľky pre zahraničné veci a bezpečnosť a všeobecné očakávania, že by mala aktívne pôsobiť a byť prítomná na rôznych miestach, si vyžadujú, aby sme uvažovali nad menovaním zástupcov či zapájaním iných komisárov do oblastí jej práce vo väčšej miere, keďže ich máme tak veľa.

Traian Ungureanu (PPE), písomne. – (RO) Víťam správu pána Albertiniho, ktorá načrtáva hlavné aspekty spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, najmä odseky, ktoré sa týkajú budovania Východného partnerstva a európskej politiky v čiernomorskom regióne. Východné partnerstvo a parlamentné zhromaždenie Euronest poskytujú vhodný rámec na približovanie sa východných susedov EÚ európskym normám, ako aj na ujasnenie vyhladok určitých štátov, ako je Moldavská republika, na pristúpenie k EÚ. Chcem predovšetkým zdôrazniť, aká dôležitá je urýchlená a konkrétna pomoc, ktorá by sa mala poskytnúť proeurópskej vláde Moldavskej republiky. V tejto súvislosti je potrebné urýchliť dve európske opatrenia: proces udeľovania makrofinančnej pomoci EÚ a zrušenie vízovej povinnosti pre cesty občanov Moldavskej republiky do EÚ. V čiernomorskom regióne je nevyhnutné pokračovať v európskom ciele zaručiť energetickú bezpečnosť EÚ. Podporujem odsek 21 správy, ktorý EÚ vyzýva na uskutočnenie projektu Nabucco v plnej miere a čo najrýchlejšie. Ďalšia otázka z tejto rozpravy, ktorá je rovnako dôležitá, je primerané hodnotenie projektu protiraketovej obrany Spojených štátov a jeho významu pre európsku bezpečnosť. Rumunská účasť na tomto projekte dokazuje, že Rumunsko sa stalo čistým európskym poskytovateľom bezpečnosti a je v plnej miere schopné plniť si svoje bezpečnostné záväzky voči spojencom.

Janusz Władysław Zemke (S&D), písomne. – (PL) Chcem vyjadriť niekoľko pripomienok k európskej bezpečnostnej stratégii a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike.

Návrh uznesenia Európskeho parlamentu správne definuje hrozby a úlohy, pred ktorými stojí Európa. Problém je v tom, že na ne nedokážeme dostatočne reagovať, aspoň nie vždy dostatočne rýchlo. Sú tu tri hlavné slabiny, a ak by sa nám ich podarilo odstrániť, výrazne by to zlepšilo účinnosť spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Prvá slabina spočíva v tom, že členské štáty EÚ len hovoria o tom, aká je spoločná politika potrebná, no nemajú dostatočné odhodlanie vytvoriť ju. Po druhé je to slabá koordinácia práce mnohých európskych inštitúcií. Na úrovni Únie ešte stále neexistuje reakčné stredisko pre kritické situácie. Po tretie

a na záver ide o to, že vojenský a civilný potenciál, ktorý je skutočne k dispozícii Únii a nie len k dispozícii jednotlivým členským štátom, je príliš malý.

Napríklad problémy s leteckou dopravou sú už prislovečné, a preto má urýchlená reakcia v krízových situáciách zásadný význam. Jedine posun v týchto troch oblastiach by zvýšil účinnosť spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky.

(Rokovanie bolo na chvíľu prerušené, kým sa bude konať hlasovanie.)

PREDSEDÁ: PÁN McMILLAN-SCOTT

podpredseda

7. Hlasovanie

Predsedajúci. – Ďalším bodom programu je hlasovanie.

(Informácie o výsledku a ostatných podrobnostiach hlasovania: pozri zápisnicu.)

Robert Atkins (ECR). – Vážený pán predsedajúci, mám procedurálnu námietku. Myslím si, že keby sa prvé hlasovanie uskutočnilo o 12.00, ľudia by si sadli a prezentovali by sa, čo by bolo lepšie ako čakať, kým sa usadia, prezentujú sa a potom hlasujú.

(potlesk)

Predsedajúci. Som veľmi ohľaduplný.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – *(IT)* Vážený pán predsedajúci, ospravedlňujem sa za túto poznámku, ale ako poslanec Európskeho parlamentu zvolený v Taliansku považujem za svoju povinnosť úctivo a zdvorilo z tejto sály pozdraviť prezidenta našej krajiny pána Giorgia Napolitana, strážcu talianskych ústavných hodnôt a národnej jednoty.

V tomto Parlamente by sa malo o talianskom prezidentovi vždy hovoriť s úctou.

(potlesk)

Predsedajúci. – Teraz pristúpime k hlasovaniu.

7.1. Ročná účtovná závierka niektorých typov spoločností, pokiaľ ide o mikrosubyjekty (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (hlasovanie)

Charles Tannock (ECR). – Vážený pán predsedajúci, len by som chcel, aby si Parlament všimol, že v galérii pre hostí je prítomný Noam Šalit, otec štábného seržanta Gilada Šalita, ktorý má dvojité izraelsko-európske občianstvo a ktorý je už viac ako tri roky kruto držaný Hamasom v zajatí bez možnosti komunikácie so svetom. Všetci v tomto Parlamente dúfame, že Noamova kampaň za jeho syna bude úspešná a že bude čoskoro prepustený.

(potlesk)

Predsedajúci. – Ďakujem vám, pán Tannock.

7.2. EÚ 2020 – v nadväznosti na neformálne zasadnutie Európskej rady z 11. februára 2010 (B7-0150/2010) (hlasovanie)

7.3. Dodržiavanie Goldstonových odporúčaní týkajúcich sa konfliktu medzi Izraelom a Palestínou (B7-0135/2010) (hlasovanie)

7.4. Situácia občianskej spoločnosti a národnostných menšín v Bielorusku (B7-0134/2010) (hlasovanie)

7.5. Dane z finančných transakcií (hlasovanie)

7.6. Jednotná oblasť platieb v eurách (hlasovanie)

7.7. Obchodná dohoda o boji proti falšovaniu (ACTA) (hlasovanie)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 1:

Tokia Saïfi, v mene skupiny PPE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, prečítam ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh: „vyzýva Komisiu, aby pokračovala v rokovaní o dohode ACTA a obmedzila ich na existujúci európsky systém presadzovania práv duševného vlastníctva proti falšovaniu“.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý.)

7.8. Nariadenie, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií (hlasovanie)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 4:

Yannick Jadot, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, chcel by som k tomuto pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu predložiť ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh, aby sa odstránili dve časti pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, a to slová „kolumbijskou armádou“ a „na Kolumbiu“.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh potom znie nasledovne: „domnieva sa, že alarmujúce správy o zabíjaní odborárov v Kolumbii, ako aj nedávno získaná a teraz už aj kolumbijským verejným žalobcom potvrdená správa o tom, že v oblasti La Macarena boli objavené masové hroby ľudí zabitých v uplynulých rokoch, sú dostatočným dôkazom na to, aby bolo Komisii umožnené otvoriť v súlade s nariadením vyšetrowanie“.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 4 v znení zmien a doplnení bol zamietnutý.)

7.9. Výročná správa o SZBP za rok 2008 (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Vážený pán predsedajúci, táto správa sa zaoberá spoločnou zahraničnou a bezpečnostnou politikou v roku 2008. Nespomína sa v nej však, čo sa stalo 10. marca 2008, keď Tibeťania usporiadali pokojný protest proti potláčaniu svojej kultúry a náboženstva. Dnes tu máme hosťa z Tibetu, pani Namdrol Lhamovú, mníšku, ktorá strávila 12 rokov vo väzení v Drapči za to, že sa zúčastnila na pokojnej demonštrácii a potom vo väzení zapisovala piesne. Mali by sme jej a ostatným odvážnym Tibeťanom žijúcim v okupácii vzdať poctu.

Len nedávno som sa stretla s dalajlámom a prišli sme k záveru, že je naliehavo potrebné nezávislé medzinárodné vyšetrowanie udalostí, ku ktorým došlo počas povstania v Lhase okolo 10. marca 2008, pretože pokiaľ nebude žiadne vyšetrowanie, bude Čína tibetskú exilovú vládu a dalajlámu obviňovať z toho, že to boli oni, kto vyvolal toto povstanie a jeho násilnú dohru.

Podľa tibetskej exilovej vlády zahynulo najmenej 220 Tibeťanov, mnohí v dôsledku bezhlavého strielania polície, zlého zaobchádzania a mučenia vo väzení. Oveľa viac ich je nezvestných.

(súvislý potlesk)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 1:

Adrian Severin, v mene skupiny S&D. – Vážený pán predsedajúci, máme pred sebou pozmeňujúci a doplňujúci návrh.

Za normálnych okolností by naša skupina hlasovala proti, ale aby sme mohli hlasovať za, chceli by sme odstrániť slová: „ktorý v sebe zahrnuje ukončenie izraelskej blokády“.

Je to preto, lebo izraelská blokáda je príliš zložitá záležitosť, a myslím si, že neexistuje žiadna priama spojitosť medzi týmito slovami a riadkami, ktoré im predchádzajú. Ak dokážeme vypustiť tieto slová, myslím si, že zvyšok pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu je pre nás prijateľný a mohli by sme zaň hlasovať. Je to malá zmena, ale umožnila by nám hlasovať za návrh.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 11 v znení zmien a doplnení bol zamietnutý.)

7.10. Uplatňovanie európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (hlasovanie)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 5:

Reinhard Bütikofer, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, chcel by som navrhnúť hlasovanie o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu k tomuto návrhu, ktorý teraz prečítam.

„Vyzýva vysokého predstaviteľa/podpredsedu Komisie, Radu a členské štáty, aby prekonal nerovnováhu medzi civilnými a vojenskými plánovacími kapacitami“ a zvyšok vymazať, pretože zvyšok už bol do textu zahrnutý.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh nebol prijatý.)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 34:

Hannes Swoboda, v mene skupiny S&D. – Vážený pán predsedajúci, kolegovia predložili pozmeňujúci a doplňujúci návrh, s ktorým by sme mohli súhlasiť, ak ho skombinujeme s pôvodným pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom. Rozumiem kolegom a aj my zastávame názor, že naše strategické rozhodnutia by nemali závisieť od Ruska, ale na druhej strane je Rusko dôležitý partner.

Ak by kolegovia mohli súhlasiť, že prijmeme ich pozmeňujúci a doplňujúci návrh a povieme „vrátane Ruska“ – Rusko je jedným z členov kontinentálneho dialógu –, mohli by sme súhlasiť a mohli by sme hlasovať za tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh nebol prijatý.)

7.11. Zmluva o nešírení jadrových zbraní (hlasovanie)

8. Vysvetlenia hlasovania

Ústne vysvetlenia hlasovania

Správa: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Vážený pán predsedajúci, chcel by som vyhlásiť, že toto rozhodnutie podporujem, hoci najprv musím povedať, že moja karta nefungovala, a preto to chcem oznámiť. Teraz k veci. Dámy a páni, návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, pokiaľ ide o mikrosubjekty. Tento projekt vyvolal búrlivú diskusiu skoro na všetkých úrovniach, a to v inštitúciách Európskej únie, ako aj členských štátov. Som presvedčený, že musíme vypracovať spoločné pravidlá pre Európsku úniu. Chcel by som však zdôrazniť, že znížením administratívnej záťaže mikrosubjektov nesmie dôjsť k porušeniu podmienok spravodlivej hospodárskej súťaže, či už na vnútorných trhoch členských štátov, alebo na trhu Európskej únie. Myslím si, že pre mikrosubjekty treba vytvoriť jednotnú daň, ktorá už v niektorých štátoch existuje. Keby sa dala vypočítať, mohla by sa vypočítať buď na základe počtu zamestnancov, obratu, alebo územia v závislosti od typu podniku. Viedlo by to k tomu, že spoločnosti by už neboli v pokušení vyvíjať nezákonné činnosti.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, zavedením možnosti oslobodiť mikropodniky od povinnosti zostavovať ročnú účtovnú uzávierku sa Európsky parlament jednoznačne vyslovil za zrušenie nadbytočnej byrokracie. Úľavou vo výške približne 6,3 miliárd EUR v celej EÚ zavádzame hmatateľný stimul rastu v sektore malých a stredných podnikov v Európe. Keďže členské štáty môžu samostatne rozhodnúť o tomto oslobodení od povinnosti zostaviť ročnú účtovnú uzávierku, očakávam, že túto možnosť využije čo najviac členských štátov, zvlášť Nemecko. Toto opatrenie nielen umožní týmto podnikom ušetriť čas

a náklady, ktoré predstavujú okolo 2 000 EUR na spoločnosť, ale je to takisto veľmi dobrý príklad toho, ako je Európa k občanom ústretovejšia, než si to mnohí ľudia o nej myslia. Bolo by pekné, keby za týmto príkladom mohlo v tomto Parlamente nasledovať veľa ďalších príkladov.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, nepodporil som uznesenie pána Lehneho. Je mi to ľúto, lebo sa týkalo mikropodnikov, ktoré sú chrbtovou kosťou hospodárstva, ale predovšetkým si myslím, že uznesenie v podobe, v akej bolo predložené, vytváralo rozdiely v oblasti hospodárskej súťaže medzi podnikmi rôznych členských štátov, a to nie je to, čo chceme, zvlášť v súčasnom období krízy. Vedenie účtovníctva je v skutočnosti účinné a potrebné, a to jednoducho z toho dôvodu, že umožňuje podnikom súťažiť na trhu a tiež získavať bankové úvery, pretože kvalita riadenia sa meria na základe stavu účtovníctva a to platí rovnako pre podniky, ako aj pre mikropodniky.

Myslím si, že by sme sa mali skôr snažiť mikropodnikom pomôcť získať stimuly znížením daní, aby sa tak mladým podnikateľom a rodinným podnikom umožnilo byť na trhu plne konkurencieschopnými a aby sa im v konečnom dôsledku umožnilo získavať úvery od ústavov, ktoré sa doteraz, podľa mňa, sústreďovali skôr na veľké podniky.

Marian Harkin (ALDE). – Vážený pán predseda, som veľmi rada, že môžem podporiť správu pána Lehneho, ktorá pomôže znížiť administratívne zaťaženie mikropodnikov.

Jednou z vecí, na ktorú zas a znova príde reč, keď diskutujete s malými podnikmi, je otázka nadmernej regulácie a byrokracie a to, ako sú zavalení papierovaním. Naozaj oprávnené argumentujú, že je opodstatnené, aby ako mikropodniky nepodliehali rovnakým pravidlám a predpisom ako väčšie podniky.

Rozhodnutie, ktoré sme dnes prijali, je rozumným rozhodnutím a zároveň opodstatnenou reakciou na požiadavky európskych malých podnikov zápasiacich s problémami. V tomto Parlamente väčšinou navrhujeme nové právne predpisy, ale dnes sme jeden právny predpis len upravili. Povedie to k zlepšeniu podnikateľského prostredia a zvýšeniu konkurencieschopnosti malých podnikov, takže to malo zmysel.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, chcel by som sa poďakovať pánovi Lehnemu za jeho správu. Európska únia – ako sa dnes ukázalo – pozorne sleduje svet podnikania a zvlášť náš poslanecký klub, Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), vždy považoval podporu malých a stredných podnikov za jednu zo svojich priorít. Z týchto dôvodov si myslím, že opatrenie, ktoré sme prijali a ktorého cieľom je zníženie byrokracie a nákladov mikropodnikov, prichádza v pravý čas. Toto opatrenie je hmatateľným podaním pomocnej ruky malým podnikom v týchto ťažkých časoch.

Na záver, súhlasím s pružnosťou tohto opatrenia, ktoré členskými štátmi ponúka šancu prijať túto smernicu v tom najvhodnejšom čase. Cieľom je vyhnúť sa akémukoľvek druhu nezákonnosti, ktorá by mohla vyplývať z náhleho a nadmerného zníženia kontroly.

Návrh uznesenia RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, myslím si, že hlasovanie, ktoré práve prebehlo, je pozoruhodné z dvoch dôvodov. Po prvé preto, lebo sa veľké skupiny rozhodli vypracovať spoločné uznesenie, ktoré predložili šesť minút pred uzávierkou, čím ostatným skupinám zabránili v tom, aby k nemu predložili akékoľvek pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. Takáto neprístupnosť je nehodná tohto Parlamentu.

Po druhé, keby sa aspoň vytvoril text, ktorý dáva zmysel. V čase, keď Komisia zložená z tých istých politických skupín nám dokáže predložiť päť cieľov a šesť politík na podporu týchto cieľov, príde tento Parlament s uznesením, v ktorom sa nehovorí absolútne nič, a to za podpory troch veľkých politických skupín.

Myslím si, že uznesenie je veľkým výsmechom tohto Parlamentu, ktorý sa pri takej dôležitej rozprave, akou je Európa 2020, zmôže akurát tak na konštatovanie zrejmejšieho.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Ako je dobre známe, Skupina Aliancie liberálov a demokratov za Európu ako jedna z prvých vyzvala na konkrétnejší prístup k stratégii hospodárskeho rastu. Presne z tohto dôvodu by som chcela privítať pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré sa v tomto zmysle predkladajú v rámci stratégie EÚ 2020.

Mám však pocit, že pri niektorých aspektoch sa nedosiahol dostatočný pokrok. Preto by som vás chcela upozorniť na to, že zo stratégie EÚ 2020 jasne nevyplýva, aký bude vzťah medzi politikou súdržnosti a touto

stratégiou. Myslím si, pán predsedajúci, že politika súdržnosti ako finančný nástroj určený predovšetkým na podporu regionálneho rozvoja, musí byť aj naďalej zameraná na regióny.

Okrem toho hlavnú úlohu, ktorou je vykonávanie a riadenie politik vyplývajúcich z tejto stratégie, prisudzuje návrh Komisie Rade a členským štátom a prehliada pritom dôležitú úlohu, ktorú pri dosahovaní konkrétnych výsledkov na regionálnej a miestnej úrovni zohrávajú regionálne a miestne orgány.

Podľa mňa bude úspech stratégie závisieť hlavne od toho, ako sa bude realizovať na vnútroštátnej, miestnej a regionálnej úrovni.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Na neformálnom stretnutí, ktoré sa konalo 11. februára, prijali vedúci predstavitelia štátov a vlád vyhlásenie na podporu úsilia Grécka dostať sa zo zlej hospodárskej a finančnej situácie. Okrem toho sa v nadväznosti na lisabonskú stratégiu rokovalo o tom, aká by mala byť Európska únia v roku 2020.

Podľa mňa je toto hlasovanie hlasovaním o solidarite, pretože v súvislosti so stratégiou EÚ 2020 bude treba stanovené priority dosahovať oveľa dôkladnejšie, aby sa využili špecifické danosti každého regiónu a aby sa vyriešili problémy, ktorým všetky čelia.

Hospodárska konkurencieschopnosť sa musí aj naďalej zvyšovať, aby sa vytvárali nové pracovné miesta, kým niektoré oblasti vrátane vzdelávania a výskumu potrebujú investície. Pevne verím, že sa problémy špecifické pre každý región a pre každý členský štát Európskej únie budú analyzovať a náležite riešiť, a to na základe zásady solidarity, aby sme mohli splniť ciele ktoré si stanovíme pre rok 2020.

Investície do vzdelávania sa musia spájať s existenciou infraštruktúry, ktorá podporuje praktické uplatnenie vedomostí, sociálnej súdržnosti a globálneho rastu hospodárskej konkurencieschopnosti Európy.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Vážený pán predsedajúci, zo záverov Rady a následnej rozpravy v Parlamente v Bruseli, ako aj z postoja, ktorý následne zaujal príslušný komisár a vedúci predstavitelia niektorých členských štátov, jasne vyplýva, že v čase krízy a v situácii, keď niektoré členské štáty čelia vážnym hospodárskym problémom, potrebujeme v rámci existujúcej menovej únie okrem iného európsku solidaritu a nové politiky na boj proti špekulatívnym útokom proti niektorým členským štátom.

Stanoviská zaujímané v súčasnosti v súvislosti s vytváraním európskych inštitúcií a štruktúr s cieľom riešiť takéto problémy, akou je napríklad Európsky menový fond, sú samy osebe veľmi dôležité. V nadchádzajúcich dňoch očakávame významnú angažovanosť Rady a tešíme sa na účinné riešenia problémov tohto kritického obdobia.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Dámy a páni, chcel by som hovoriť o stratégii EÚ 2020. V zásade podporujeme akúkoľvek iniciatívu, ktorá zlepší situáciu v Európskej únii, čo však neznamená, že neexistuje priestor pre kritiku a vylepšovanie. Podľa mňa to isté možno povedať aj o stratégii EÚ 2020. Či už to chceme, alebo nie, musíme čiastočne zmazať hranice medzi hospodárskymi pravidlami členských štátov. Nemám teraz, samozrejme, na mysli také oblasti, ako je kultúra, tradície alebo národné dedičstvo. V každom prípade však musíme zdôrazniť, že z hospodárskeho hľadiska je trh Európskej únie spoločným trhom. Bolo by to predsa to isté, ako keby začal jeden štát v rôznych regiónoch uplatňovať rôzne podmienky. Preto treba bez ohľadu na to, ako sa tomu môžu brániť veľké a malé členské štáty EÚ, v Európskej únii uplatniť spoločné hospodárske podmienky. Tiež ma teší, aká pozornosť sa venuje rozvoju špičkových technológií, znalostného hospodárstva a vedy. Musíme však uznať, že každý európsky...

Predsedajúci. – Ľutujem, ale už sme počuli dosť. Veľmi pekne vám ďakujem, pán poslanec Uspaskich. Prerušil som vás.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predsedajúci, hlasoval som proti správe, pretože stratégia EÚ 2020 kráča tou istou neúspešnou neoliberálnou cestou ako lisabonská stratégia, ktorá prehĺbila regionálne a sociálne nerovnosti, viedla k zvýšeniu chudoby a nezamestnanosti a bola základnou príčinou krízy v Európskej únii. Potrebujeme preto radikálnu zmenu rámca na uskutočňovanie hospodárskej a sociálnej politiky tak, aby sa točila okolo plnej zamestnanosti a silných sociálnych práv.

Na neformálnom samite po vypuknutí krízy mali vedúci predstavitelia Európskej únie sklonené hlavy a nechali každý členský štát, nech si vyrieši svoje problémy sám, a teraz chcú monitorovať verejný deficit. Správali sa ku Grécku ako k čiernej ovci a chcú, aby sa prijali tvrdé opatrenia na úkor robotníkov v Grécku a iných krajinách.

Antisociálny a protirozvojový Pakt stability musí preto nahradiť pakt rozvoja a rozširovania, tak ako je opísaný v návrhu, ktorý predložila Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Európska únia nepochybne potrebuje novú stratégiu, ktorá nám pomôže a umožní nám vypracovať riešenie hospodárskej a finančnej krízy. Dôležitým prvkom tejto stratégie by malo byť posilnenie voľného pohybu osôb, a to všetkých skupín: robotníkov, podnikateľov, vedcov, študentov a dokonca aj dôchodcov, čo obsahuje aj naše uznesenie. Dalším dobrým prvkom je väčší dôraz na podporu malých a stredných podnikov. Bez rozvoja takýchto firiem nebude zlepšenie situácie v Únii možné.

Podľa niektorých ľudí sa v stratégii hovorí málo o politike súdržnosti. Neviem, či je to naozaj tak, pretože v skutočnosti tam je časť hovoriaca o zásadnom význame kohéznej politiky pre budúcnosť Únie. Viem však, že ak sa to nezrealizuje, žiadna stratégia situáciu nezlepší.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, nastal čas, aby sme politicky dospeli. Kríza ukázala, že od dôležitejších a autoritatívnejších agentúr Spoločenstva sa vyžaduje väčšia koordinácia a usmerňovanie, že na projekty infraštruktúry treba viac zdrojov a že sa treba viac zamerať na poskytovanie skutočnej podpory malým a stredným podnikom.

Musíme vyvinúť obrovské úsilie, aby sme plne realizovali vnútorný trh a nutne sa musíme pokúsiť o vytvorenie spoločnej fiškálnej politiky. V minulosti mnohí zatvárali oči pred tým, aký odpad hádžu americké banky na globálny trh, uchylujúc sa k bezúčelným formalitám, dokonca aj v rámci Únie. Je čas na zodpovednosť a odvalu. Uznesenie, za ktoré sme ja a naša skupina hlasovali, obsahuje niektoré z týchto vecí, ale myslím si, že pán predseda Barroso, Rada a Parlament by mali byť odvážnejší.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Nová stratégia EÚ je vlastne mladšou sestrou lisabonskej stratégie. Ak bude nasledovať príklad svojej staršej sestry, nezloží maturitnú skúšku ani nedokončí vysokú školu.

Práve vtedy, keď vedúci predstavitelia Európskej únie hovorili o potrebe prijatia lisabonskej stratégie, členské štáty v skutočnosti obmedzovali voľný pohyb pracovníkov a dokonca aj služieb. Nová stratégia je, samozrejme, trochu lepšia ako verzia pred niekoľkými mesiacmi, kde sa nehovorilo vôbec nič o súdržnosti. Momentálne však skôr vyzerá ako zoznam želaní. Budeme overovať stratégiu v rámci sedemročného rozpočtu Európskej únie od roku 2014. Dúfam, že to bude stratégia, ktorá neprispieje k ovládnutiu novej Európskej únie krajinami starej Únie.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hlasoval som proti stratégii EÚ 2020. Hlasoval som proti nej preto, lebo sa otvorene hlási k neoliberalnej hospodárskej politike. Jasne sa v nej uvádza, že odsudzuje protekcionistickú hospodársku politiku, inými slovami to, aby štát zohrával úlohu v hospodárstve. Finančná a hospodárska kríza však ukázala, že nemôžeme všetko nechať na trh. Navyše, jej imperiálne poňatie je úplne evidentné. Stanovuje sa v nej, že ak členské štáty netransponujú predpisy v stanovenej lehote, nadobudnú účinnosť automaticky. Stanovuje si cieľ vytvoriť európsky dozorný orgán a z niektorých častí jasne vyplýva, že chce skôr uplatňovať záväzné právne akty, ako pripustiť samostatné rozhodnutia. Z tohto dôvodu sme hlasovali proti.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, ako členka Výboru pre kontrolu rozpočtu by som chcela povedať, že som, samozrejme, hlasovala za stratégiu EÚ 2020, pretože som mala pocit, že je dôležité, aby Parlament vyjadril svoj názor. Mám však výhradu, ktorú by som chcela vysvetliť Parlamentu, konkrétne to, že formulácia odseku 18 vyvoláva pochybnosti o niečom, čo nezodpovedá skutočnosti. Teda o niečom, čo nie je pravda.

Hovorí sa tam, že Dvor audítorov kritizoval Komisiu a členské štáty, hoci v skutočnosti opak je pravdou, pretože riadenie 80 % rozpočtu Únie nebolo kritizované. Naopak, tento roku nám Dvor audítorov po prvýkrát za 11 rokov zablahoželel a dal nám pozitívne vyhlásenie o vierohodnosti za trochu viac ako 33 % rozpočtu riadených členskými štátmi, čo sú výdavky na poľnohospodárstvo, a to aj preto, lebo systém monitorovania bol vylepšený a teraz funguje lepšie.

Preto si myslím, že znenie odseku 18 verejnosť nesprávne pochopí, a to tak, že s 80 % rozpočtu sa hospodári zle a že nás za to kritizovali. Chcela by som to dať na pravú mieru kvôli vám, dámy a páni, ako aj kvôli európskej verejnosti.

Návrh uznesenia RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Hlasovala som proti Goldstonovej správe, hoci na začiatku sa zdalo, že ide o dobre mienenú iniciatívu s cieľom dôkladne analyzovať izraelsko-palestínsky konflikt a identifikovať najlepšie riešenia situácie v regióne.

Bola by som však radšej, keby bola správa objektívnejšia a v súlade s ustanoveniami medzinárodného a humanitárneho práva. Vlastne som bola veľmi nepríjemne prekvapená, keď som zistila, že sa v tejto správe na izraelskú vládu používa rovnaký meter ako na Hamas, ktorý, ako vieme, je organizáciou figurujúcou na zozname teroristických organizácií, ktorý zostavila Európska únia. Preto si nemyslím, že táto správa akokoľvek pomôže zmierniť izraelsko-palestínsky konflikt ani napätie a situáciu v regióne všeobecne. Z tohto dôvodu som hlasovala proti tejto správe.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Autori správy, ktorú vypracoval tím sudcu Richarda Goldstona, sú podľa mňa medzinárodne uznávanými odborníkmi, o prehľade a objektivite ktorých nemáme dôvod pochybovať. Správa je nadstranícka a vyvážená, a preto musíme vytvoriť podmienky nevyhnutné na vykonanie jej odporúčaní. Hlasoval som za správu, aj keď s ňou nesúhlasím v každom bode, ale je dobre, že sme zaujali stanovisko, ktoré dnes prijal Parlament. Dúfajme, že pomôže obmedziť excesy znepriatelených strán a v konečnom dôsledku prispeje k dosiahnutiu vyčisteného a trvalého mieru na Blízkom východe.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) V decembri 2008 Izrael brutálne zaútočil na pásmo Gazy, v dôsledku čoho prišlo o život viac ako 1 400 ľudí, väčšinou civilistov vrátane 450 detí. Pomocou objektívnych metód a vďaka rozsiahlemu zhromažďovaniu svedectiev Goldstonova správa tieto ukrutnosti odhalila a presne vymenovala pravidlá medzinárodného práva, ktoré Izrael touto brutálnou akciou porušil. Delegácia Hnutia za lepšie Maďarsko – Jobbik v Európskom parlamente prirodzene hlasovala za uznesenie o prijatí a dodržiavaní Goldstonových odporúčaní a zároveň sa ospravedlňuje palestínskym obetiam za to, že maďarská vláda nehanebne a úplne v rozpore s maďarskou verejnou mienkou na medzinárodných fórach permanentne zaujíma opačné stanovisko ako Goldstonova správa.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Vážený pán predsedajúci, Goldstonova správa je príliš jednostranná. Príliš veľa vecí sa vyčíta Izraelu, ale bol to Hamas, kto zneužíval civilné ciele a civilistov ako svoje úkryty, sklady zbraní a ľudské štíty. V Goldstonovej správe sa o tom, žiaľ, vôbec nehovorí.

Táto jednostrannosť pravdepodobne vyplýva z toho, že vypracovaniu tejto správy v príslušnom výbore Organizácie Spojených národov predsedali krajiny ako Saudská Arábia, Líbya a Pakistan. Tieto krajiny nemajú práve povest krajín, kde sa uplatňuje demokracia a sloboda prejavu. Ak sa zapletiete s krajinami tohto druhu, tak vás jednoducho nakazia. Žiaľ, zasiahlo to aj pána Goldstona, a preto som hlasoval proti spoločnému uzneseniu Európskeho parlamentu. Uznesenie je vlastne práve také jednostranné ako aj samotná Goldstonova správa.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, hlasoval som proti Goldstonovej správe. Podľa mňa je hanba, že Európsky parlament túto správu prijal, aj keď len tesnou väčšinou, pretože išlo o predpojatý krok a treba povedať, že názory vo vnútri tohto Parlamentu sa značne rozchádzali.

Rád by som sa vyjadril k jednej otázke. Viac ako 600 poslancov Európskeho parlamentu úplne správne hlasovalo za to, aby sa Hamas považoval za teroristickú organizáciu. Napriek tomu, že sme sa takmer jednohlasne zhodli na tom, že Hamas je teroristická organizácia, hlasovali sme, teda aspoň väčšina v tomto Parlamente, za túto správu, čím sme vlastne schválili opatrenia v nej obsiahnuté, ako aj všetkých 8 000 rakiet, ktoré vypálil Hamas na izraelské civilné ciele.

Podľa mňa je Izrael v ohrození, a preto musela táto krajina brániť svoje civilné obyvateľstvo. Vzhľadom na to je skutočne poľutovaniahodné, že táto veľmi zaujatá správa prešla, aj keď len tesnou väčšinou. Dúfam, že takáto vážna škvrna na našej povesti sa už nebude opakovať, ale že ako Európania budeme skutočne tvrdo bojovať za demokraciu, ľudské práva a slobodu názoru a urobíme viac pre to, aby sme priniesli na Blízky východ demokraciu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Sudcu Goldstona skutočne nemožno považovať za vzor objektivitu. Hlasoval som proti tejto správe, pretože mám dojem, že sa správa pokúša prezentovať situáciu na Blízkom východe čiernobielo a vykresľuje Izrael ako toho zlého – ako zloducha. Situácia je v skutočnosti oveľa zložitejšia. Podľa mňa by sme sa mali vyvarovať takýchto jednostranných, nevyvážených súdov. Osobne som navštívil miesto, ktoré sa volá Sderot – a myslím, že ste tam boli aj vy, pán predsedajúci – a ktoré, ako

pred chvíľou povedal pán Takkula, sa stalo terčom stoviek rakiet vypálených bojovníkmi Hamasu. Myslím si preto, že táto správa nie je ničím, čím by sa mal Európsky parlament v budúcnosti nejako chváliť.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, počas tejto rozpravy sme toho počuli veľa o primeranosti a ja by som rád vedel, čo by odporcovia Izraela považovali za primerané. Bol by som zvedavý, či by sa im viac páčilo, keby židovský štát zobral zodpovedajúce množstvo munície a len tak naslepo by ňou zasypal Gazu. To by bola primeraná reakcia?

Takisto by som rád preskúmal primeranosť, respektíve nedostatok primeranosti v tejto správe. Pri čítaní Goldstonovej správy sa človeka zmocňuje divný pocit, že číta o násilnom útoku, pričom autor zabudol spomenúť, že k udalostiam došlo počas boxerského zápasu. Udalostiam úplne chýba kontext.

Nehovorím, že Izrael by mal byť nekritizovateľný, ani nehovorím, že by mala byť nekritizovateľná operácia Liate olovo. K chybám skutočne došlo. Izrael chce dosiahnuť takú situáciu, keď bude existovať stabilná palestínska entita, ktorá bude dobrým susedom, ale táto politika ničenia infraštruktúry dosiahnutie tohto cieľa oddialila. Jednostrannosť a tón tejto správy takisto zatlačili ešte viac do úzadia myšlienku riešenia vytvorením dvoch štátov, kde by izraelská a palestínska entita žili bok po boku ako dobrí susedia.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, delegácia nemeckej Slobodnej demokratickej strany (FDP) v Európskom parlamente dnes hlasovala proti uzneseniu o dodržiavaní odporúčaní Goldstonovej správy, ktoré spoločne predložilo viacero skupín. Nemôžete hlasovať za správu, ak už jej samotný mandát bol veľmi sporný – ani jeden členský štát Európskej únie jej nevyjadril podporu. Správa, ktorá dáva na rovnakú úroveň demokratický Izrael a skupinu oficiálne uvedenú Európskou úniou na zozname teroristických organizácií, a správa, ktorá nedokáže rozumne zohľadniť hlbšie príčiny konfliktu, nie je správou, za ktorú môžeme hlasovať.

To, že sme takto hlasovali, však neznamená, že odmietame vyšetrowanie udalostí spojených s operáciou Liate olovo. V skutočnosti je opak pravdou. Izrael by mal naozaj dôkladne prešetriť všetky aspekty operácie, a ak skutočne došlo k porušeniam zákona, treba ich potrestať. To, že sme takto hlasovali, takisto neznamená, že schvaľujeme politiku štátu Izrael, pokiaľ ide o mierový proces. Dobrým znamením, ktoré nás teší, je to, že znovu prebiehajú rozhovory medzi Izraelom a Palestíncami, hoci zatiaľ len nepriamo.

Aj návšteva amerického viceprezidenta Bidena ukazuje, že Obamova vláda to so svojím úsilím o dosiahnutie trvalého mieru v oblasti myslí vážne. V tomto úsilí má našu podporu. Z tohto dôvodu je ešte nepochopiteľnejšie ignorovanie viceprezidenta Izraelom tým, že ešte počas jeho návštevy bola schválená výstavba ďalších osád na Západnom brehu – opatrenie, ktoré zožalo úplne oprávnenú kritiku, a to nielen zo strany Palestínčanov.

Návrh uznesenia RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Som presvedčený, že Európska únia musí vyslať Bielorusku jasný signál, že je pripravená prehodnotiť vzájomné vzťahy, ak Bielorusko neupustí od porušovania ľudských práv a princípov demokratického štátu a nepodnikne účinnú nápravu.

Zároveň vyjadrujem pobúrenie nad dekrétom bieloruského prezidenta o kontrole internetu, ktorý je v mnohých bodoch jednoznačným popieraním slobody slova a tlače. Takéto právne opatrenie oklieštuje slobodu a demokraciu v Bielorusku a prehľbuje nedôveru občanov a ostatných krajín vrátane Európskej únie v jeho štátne orgány a ich predstaviteľov. V kontexte nedávnych zatknutí predstaviteľov občianskej spoločnosti a demokratickej opozície nemožno nevidieť ani úzku časovú súvislosť medzi nadobudnutím účinnosti dekrétu v júli tohto roku a blížiacimi sa prezidentskými voľbami na začiatku budúceho roku.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Chcel by som kolegom poslancom poďakovať za to, že vypracovali toto uznesenie, a za to, že ho Európsky parlament prijal.

Schválením tohto uznesenia sme vyjadrili podporu obrane základných práv a slobôd občanov vrátane národnostných menšín. Je to zároveň iniciatíva na obranu základných zásad demokracie a tolerance, na ktorých stojí Európska únia. Teší ma oficiálne stanovisko Parlamentu k tejto záležitosti, ktoré vyjadruje podporu poľskej menšine v Bielorusku.

Chcel by som využiť túto príležitosť a zdôrazniť, že členské štáty Európskej únie by mali ísť ostatným krajinám a svojim susedom príkladom a zabezpečiť plné dodržiavanie práv národnostných menšín v členských štátoch.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hlasoval som za prijatie uznesenia o Bielorusku. V uznesení požadujeme legalizáciu Združenia Poliakov v Bielorusku, na čele ktorého stojí Angelika Borysová, a vyjadrujeme solidaritu všetkým občanom Bieloruska, ktorí nemôžu plne uplatňovať svoje občianske práva.

Včera som dostal list od bieloruského veľvyslanca v Poľsku. Vyjadruje znepokojenie v súvislosti so zámermi poslancov Európskeho parlamentu, ktorí chceli, aby bolo uznesenie prijaté. Podľa jeho názoru sú tieto zábery výsledkom neobjektívneho informovania o situácii v poľských médiách. To ale nie je pravda. Motívy za uznesením sú oveľa hlbšie. Ide o dodržiavanie základných práv občanov, o dodržiavanie práv menšín a zabezpečenie tých najzákladnejších noriem, a teda v konečnom dôsledku o dobro Bieloruska a Bielorusov.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Vážený pán predsedajúci, podporila som uznesenie o situácii občianskej spoločnosti a národnostných menšín v Bielorusku a chcela by som teraz ešte raz vyjadriť hlboké znepokojenie nad nedávnymi porušeniami ľudských práv príslušníkov občianskej spoločnosti a príslušníkov národnostných menšín a ich organizácií v Bielorusku. Chcela by som deklarovať plnú solidaritu s občanmi, ktorí nemôžu v plnej miere využívať svoje občianske práva.

Chcela by som tiež dôrazne odsúdiť zatknutie Angeliky Borysovej, predsedníčky Združenia Poliakov v Bielorusku, ako aj Anatolija Lebedka, predsedu opozičnej Zjednotenej občianskej strany a predsedu Zjednotených demokratických síl v Bielorusku, ktorý tento Parlament niekoľkokrát navštívil.

Občania Bieloruska, žiaľ, nemôžu využívať mnohé projekty a návrhy, ktoré financuje Európska únia v rámci našej východnej susedskej politiky.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, pokiaľ ide o situáciu v Bielorusku, považujem za veľmi dôležité, aby sme ako Európania pamätali na to, aké sú naše hodnoty.

Chcem vám to pripomenúť pre nedávny poľutovaniahodný výsledok hlasovania o Goldstonovej správe a preto, lebo vo všetkých záležitostiach, či už v súvislosti s Bieloruskom, Blízkym východom, Ďalekým východom, alebo Afrikou, musíme pamätať na základné zásady, ktorými sa riadime. Sú to demokracia, ľudské práva a sloboda názoru. Toto je právo celej Európskej únie: hodnoty, ktoré nás spájajú a ktoré nás nútia presadzovať tieto ciele. O tomto musíme presvedčiť aj Bielorusko. Musíme zabezpečiť, aby sa tam brali na vedomie práva menšín a tiež aby boli uznané náboženské menšiny, ktoré tam boli rôznymi spôsobmi prenasledované, ako aj ich ľudské práva a ich sloboda vyznávať náboženstvo.

Je veľmi dôležité, aby sme ako Európania dostali tento európsky odkaz aj do Bieloruska a ponúkli mu tak perspektívu nádeje.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, hoci podporujem veľkú časť toho, čo sa uvádza v tomto uznesení, premýšľam, či je vhodné, aby sme práve my poučovali Bielorusko o nedostatkoch jeho demokracie. Sťažujeme sa, že má Bielorusko slabý pritakávačský parlament, ale pozrite sa okolo seba. Pokorne a bez uváženia tu schvaľujeme rozhodnutia 27-členného politbyra. Kritizujeme to, že hoci majú voľby, manipulujú ich; my na druhej strane máme referendum, poctivo ich usporadúvame, ale potom ignorujeme výsledok. Kritizujeme, že tam pretrváva aparát Sovietskeho zväzu, a pritom sami zachovávame našu spoločnú poľnohospodársku politiku, našu sociálnu chartu, náš 48-hodinový pracovný týždeň a zvyšok európskeho korporativistického aparátu.

Je to malý zázrak, že staré systémové komunistické strany štátov RVHP viedli kampane za vstup, keď ich krajiny požiadali o prijatie do *Evropského sajuzu*. Pre niektoré z nich to bol v skutočnosti pocit, akoby sa vrátili domov; pripomína mi to desivé posledné strany *Zvieracej farmy*, keď zvieratá pozrú z človeka na prasa a z prasaťa na človeka a zistia, že už nedokážu rozoznať, kto je kto.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pán predsedajúci, okrem spochybnenia vlastného obsahu tohto uznesenia by som chcel tiež spochybniť jeho princíp.

Francúzski, flámski, maďarskí, nemeckí a rakúski vlastenci sú predmetom sústavného právneho, profesijného a politického prenasledovania, v skutočnosti s podporou tohto Parlamentu, ktorý o sebe tvrdí, že je vzorom prakticky pre celý svet a najmä pre krajiny za jeho hranicami.

Napríklad minulý týždeň sme prijali uznesenie o Ukrajine, ktoré obsahovalo ustanovenie, ktoré mnohí ukrajinskí vlastenci právom považujú za urážlivé voči svojmu národnému hrdinovi Stepanovi Banderovi. Zaiste, za nesmierne ťažkých podmienok si musel nájsť cestu medzi dvoma formami totalitarizmu: hitlerovským a sovietskym. To z neho nerobí o nič menšieho hrdinu pre mnohých Ukrajincov, ktorí sa právom cítia ponížení väčšinou tohto Parlamentu.

Ide o to, že národní hrdinovia väčšinou bojovali proti svojim susedom. Uráža môjho priateľa, Nicka Griffina, skutočného britského vlastenca, to, že Jana z Arku je pre nás národnou hrdinkou? Určite nie! Čo sa mňa týka, chcel by som, aby náš Parlament vyjadril také isté výhrady aj voči hrdinom iných krajín.

Návrh uznesenia B7-0133/2010

Kay Swinburne, v mene skupiny ECR. – Vážený pán predsedajúci, Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) uznávajú, že odvetvie finančných služieb nesmie z krízy vyviaznúť bez trestu. Nezodpovedné správanie viedlo k obrovským škodám a náklady na upratanie tohto neporiadku musia niesť tí, čo sa na tom podieľali. Okrem toho treba zaviesť nové systémy, aby sa zabezpečilo, že sa to už nikdy nezopakuje a že budú k dispozícii finančné prostriedky na mimoriadne účely, ktoré sa budú môcť použiť na stabilizáciu systémových zlyhaní.

Je možné, že v kontexte medzinárodnej dohody dozrel čas na zavedenie nejakej dane z finančných transakcií. Nech sú už pochybnosti o praktickosti zavedenia takéhoto systému akékoľvek, netreba vylúčiť žiadne opatrenie, pokiaľ má podporu celého medzinárodného spoločenstva a pokiaľ existujú záruky, že bude fungovať a že nebude možné obísť ho.

Väčšinu toho, čo sa uvádza v uznesení, podporujeme, máme však výhrady voči odseku 7, a to z dvoch dôvodov. Predovšetkým sme proti novým daňovým právomociam Európskej únie. Z tohto odseku – aj keď je formulovaný opatrne – vyplýva, že je to želaný výsledok. Po druhé, hlavným zmyslom dane z finančných transakcií by nemalo byť získanie peňazí na obľúbené projekty, nech už sú akokoľvek ušľachtilé. Jej zmyslom musí byť skôr zaistenie finančnej stability a ochrana proti takým udalostiam, aké zapríčinili súčasný hospodársky chaos.

Uznesenie v tejto podobe je príliš zamerané na riešenie prostredníctvom dane z finančných transakcií, nepriamo hovorí o daňových právomociach EÚ, nie členských štátov, vyplýva z neho, že vybrané peniaze by sa použili na financovanie rozvojových projektov a projektov v oblasti zmeny klímy namiesto toho, aby sa použili na stabilizáciu finančného sektora, a takisto z neho vyplýva, že by mohlo byť možné zavedenie dane v rámci EÚ aj bez celosvetovej účasti. Z týchto dôvodov sme hlasovali proti tomuto konkrétnemu návrhu uznesenia.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Vážený pán predsedajúci, zdržal som sa hlasovania o uznesení o daniach z finančných transakcií, pretože je beznádejne nepostačujúce na to, aby riešilo nemorálne antisociálne špekulácie, ktoré na celom svete uskutočňujú gigantické hedžové fondy a takzvané „prestížne“ banky ako Goldman Sachs.

The Wall Street Journal nedávno informoval o súkromnej večeri, ktorá sa uskutočnila 8. februára v New Yorku za účasti 18 hedžových fondov a na ktorej sa diskutovalo o špekuláciách proti euru. Už mesiace títo finanční žraloci známi ako hedžové fondy, ktoré kontrolujú viac ako 2 000 miliárd EUR, cielene uskutočňujú špekulácie voči euru a zvlášť voči Grécku, aby si nahonobili miliardové súkromné zisky.

A neuveriteľné na tom je, že Európska komisia nielenže nepohne ani prstom, aby ich zastavila, ale vlastne sa s týmito finančnými zločincami spochuje, keď šikanuje robotníkov a chudobných ľudí v Grécku tým, že požaduje drastické zníženie ich životnej úrovne, aby sa mohlo týmto parazitom zaplatiť výkupné, ktoré požadujú.

Nepotrebujeme finančnú daň. To, čo potrebujeme, je previesť tieto hedžové fondy a významné banky do verejného vlastníctva a podriadit ich demokratickej kontrole, aby sme mohli ich obrovské prostriedky využiť na investície, ktoré skončia s chudobou a pomôžu spoločnosti namiesto toho, aby spoločnosť pre chamtivosť súkromných osôb ničili.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Vážený pán predsedajúci, zdržali sme sa hlasovania, ale mojím hlavným cieľom bolo postaviť sa proti jasnému zámeru Európskej únie a Komisie zaviesť daň, ktorý vyplynul z nedávnych vyhlásení pána komisára Šemetu pre týždenník *European Voice* o údajnom nadchádzajúcom zavedení minimálnej dane z emisií.

Sme proti myšlienke, aby bola Európskej únii udelená právomoc vyrubovať priame dane, čo je neústavnou právomocou takmer vo všetkých členských štátoch, pretože sa tým porušuje zásada žiadneho zdanenia bez zastúpenia. Všetkými možnými spôsobmi sa postavíme proti akémukoľvek pokusu zavádzať priame dane a oprieme sa aj o rozhodnutie nemeckého ústavného súdu z júna 2009.

Chcel by som vám pripomenúť, že pán predseda Van Rompuy to naznačil, keď na záhadnom stretnutí konanom týždeň pred jeho menovaním do skupiny Bilderberg, ktorá nie je práve najtransparentnejšou

skupinou na svete, informoval o návrhu na zavedenie európskej priamej dane z CO₂, ktorá by spôsobila okamžitý nárast cien palív, služieb a tak ďalej a mala by teda pre európskych občanov neblahé následky – dokonca sa zaviazal, že návrh presadí.

Tento návrh na daň EÚ je neústavný.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, argumenty v prospech dane z finančných transakcií ma nepresvedčili, ale akceptujem úprimné motívy zástancov návrhu. Je to otázka, pri ktorej môžu ľudia dobrej vôle dospieť k rozdielnym záverom.

Absolútne neprijateľné je však zavedenie takejto dane výlučne v Európskej únii. Uplatňovanie Tobinovej dane len v jednej časti sveta bude mať za následok únik kapitálu do jurisdikcií, kde sa takáto daň neuplatňuje, tak prečo tento Parlament takou väčšinou hlasoval za systém, ktorý bude Európsku úniu znevýhodňovať?

Odpoveďou je, že dokonale spĺňa predstavy určitého druhu poslancov tohto Parlamentu. Je zameraný proti bankárom, proti londýnskemu City a predovšetkým zabezpečuje Európskej únii nezávislý tok príjmov, teda príjmov, ktoré nemusia ísť členským štátom.

Keď k tomu pridáme rôzne ostatné predkladané návrhy na harmonizáciu finančného dozoru, smernicu o manažéroch alternatívnych investičných fondov a podobne, vidíme, akú hrozbu to predstavuje pre londýnske City, a vidíme Európsku úniu odsúdenú k chudobe a bezvýznamnosti.

Syed Kamall (ECR). – Vážený pán predsedajúci, každý, kto sa pozrie na terajšiu finančnú krízu, rozmýšľa, ako sme mohli dopustiť, aby regulácia a dozor viedli k situácii, keď máme banky, ktoré sa považujú za príliš veľké, aby padli, a keď sa miliardy z peňazí daňových poplatníkov používajú na ozdravenie týchto bánk.

Takže keď sa človek zamyslí nad myšlienkou globálnych daní z finančných transakcií, môže sa zdať opodstatnená, ak chceme pomôcť obetiam finančnej krízy a ľuďom v chudobnejších krajinách.

Ak sa však zamyslíme nad tým, akým spôsobom by sa to v skutočnosti realizovalo, a nad skutočnými dôsledkami, a ak to budeme sledovať v reťazci finančných trhov, v skutočnosti by ste zistili, že banky hádzu tieto výdavky na klientov. Malo by to tiež vážne dôsledky pre tých z nás, ktorí chcú obchodovať s rozvojovými krajinami alebo podnikateľov v rozvojových krajinách, ktorí chcú obchodovať so zvyškom sveta, a odrazilo by sa to na nákladoch na poistenie, ktoré je veľmi dôležitou súčasťou medzinárodného obchodu.

Ak chceme skutočne riešiť tento problém, nemali by sme miliardy z peňazí daňových poplatníkov rozdávať skorumpovaným alebo nekompetentným vládam. Mali by sme zabezpečiť zrušenie colných bariér v EÚ aj v chudobných krajinách, aby sme podnikateľom v chudobnejších krajinách pomohli vytvárať bohatstvo a vytrhnúť ľudí z chudoby.

Návrh uznesenia B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Chcem oceniť úsilie Európskej únie o zavádzanie jednotného režimu pri bankových operáciách v priestore eurozóny.

Na druhej strane však vidím, že zavádzanie týchto nových pravidiel zneužívajú banky na zvyšovanie poplatkov pre svojich klientov. Ak na jednej strane naše banky pod tlakom Európskej únie upravili platby za cezhraničné SEPA prevody v rámci eurozóny tak, aby boli na rovnakej úrovni ako vnútroštátne prevody, súčasne zvýšili aj poplatky za vklad a výber peňazí v expozitúrach. Je nám všetkým jasné, že náklady bánk za hotovostné finančné manipulácie v expozitúrach sa v súvislosti s novými pravidlami nijako nezmenili.

A preto musíme nahlas povedať, že zneužívanie zavádzaní nových pravidiel v eurozóne bankami na zvyšovanie svojich ziskov na úkor našich občanov je nehoráznym chrapúnstvom. Preto by malo byť našou povinnosťou dôsledne dohliadať na spôsoby aplikácie nových nariadení vo finančných inštitúciách.

Návrh uznesenia RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hlasoval som za prijatie uznesenia, pretože ako zástupca voličov nemôžem akceptovať, aby sa o čomkoľvek rozhodovalo za ich chrbtom a proti ich vôli. Lisabonská zmluva dala Európskemu parlamentu nové kompetencie, a práve preto by mal byť Parlament schopný strážiť práva občanov.

Súhlasím s autormi uznesenia, ktorí kritizujú to, ako sú rokovania Komisie o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu držané v tajnosti, ako aj nedostatok spolupráce s Európskym parlamentom v tejto záležitosti.

Toto opatrenie je namierené proti platným právnym predpisom EÚ týkajúcim sa všeobecného prístupu k informáciám o činnosti verejných orgánov a je to tiež opatrenie, ktorým sa obmedzuje právo na súkromie. Je preto dobre, že sa Európsky parlament začal zaoberať otázkou transparentnosti rokovaní Európskej komisie, ako aj otázkou falšovania a predchádzania falšovaniu.

Marian Harkin (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, pokiaľ ide o Obchodnú dohodu o boji proti falšovaniu (ACTA), súčasné rokovania sú úplne netransparentné. Používanie súčasnej rokovacej formuly na dosiahnutie globálnej dohody je úplne v rozpore s transparentnými a demokratickými procesmi, ktoré by sme mali od našich zákonodarcov očakávať. Bez ohľadu na obsah dohody je neprijateľné vyhýbať sa verejnej kontrole pri vytváraní politík, ktoré sa priamo dotknú toľkých európskych občanov.

Pokiaľ ide o obsah, musíme plnú pozornosť venovať európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov, ktorý vydal veľmi stroho formulované stanovisko k týmto rokovaniam. Dôrazne nabáda Európsku komisiu na to, aby nadviazala verejný a transparentný dialóg, pokiaľ ide o dohodu ACTA. Tiež vyhlasuje, že hoci duševné vlastníctvo je pre spoločnosť dôležité a treba ho chrániť, nemalo by sa stavať nad základné práva jednotlivcov na súkromie, ochranu údajov a ostatné práva, ako sú prezumpcia nevinu, účinná súdna ochrana a sloboda prejavu. Na záver konštatuje, že uplatňovanie politiky odrezania prístupu k internetu po troch varovaniach by závažne obmedzilo základné práva a slobody občanov EÚ.

Je to veľmi dôležitá otázka pre všetkých občanov EÚ a to, ako sa k tomu postavia Komisia a Parlament, bude jasne vypovedať o zodpovednosti a transparentnosti.

Syed Kamall (ECR). – Vážený pán predsedajúci, dôležitým aspektom pri tomto návrhu na uznesenie bolo to, že sme sa dokázali v Parlamente spojiť bez ohľadu na politickú príslušnosť.

Jednou oblasťou spoločnej dohody bolo to, že keď neboli k dispozícii žiadne zmysluplné informácie z týchto rokovaní, to, čo ste videli na blogoch a inde, boli fámy o návrhoch typu zabavenie notebookov a MP3 prehrávačov na hraniciach. Jasné v celom Parlamente bolo to, že chceme informácie a viac transparentnosti, pokiaľ ide o rokovania o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu.

Pán komisár si včera večer zreteľne vypočul tento odkaz a veľmi ma teší, že sľúbil, že nám poskytne viac informácií. Ak Komisia rokuje v mene 27 členských štátov a v mene EÚ, potom je veľmi dôležité, aby sme vedeli, aká je rokovacia pozícia a že existuje dôkladné hodnotenie vplyvu toho, čo sa navrhuje, aby bolo vidieť, aké dôsledky to bude mať pre priemysel EÚ.

Vítam vyjadrenia pána komisára, ktoré odzneli včera večer, a teším sa na viac transparentnosti.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Znepokojuje ma postup a konanie Európskej komisie pri rokovaní o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA).

Rokovania prebiehajú tajne, za zatvorenými dverami, bez náležitého informovania Európskeho parlamentu a poslancov, ktorí majú tento dokument nakoniec schvaľovať. Myslím si, že by sme mali zmeniť postupy, keď Európska komisia očakáva, že Európsky parlament prevezme zodpovednosť za akékoľvek zmluvy, ktoré mu budú predložené. A nebude dobrým signálom ani pre európsku verejnosť, ani pre okolitý svet, ak budeme musieť Európskej komisii opakovane vraciť medzinárodné zmluvy na prepracovanie. Takéto konanie nesvedčí o dobrej komunikácii medzi najvýznamnejšími inštitúciami Európskej únie.

Návrh uznesenia RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – Vážený pán predsedajúci, ako mnohí vieme, systém GSP je predmetom revízie a súčasný systém končí.

V súvislosti so systémami GSP a GSP+ považujeme za veľmi dôležité, že počas rokovaní o dohodách o hospodárskom partnerstve boli mnohé štáty v navrhovaných regiónoch proti podpisu zmluvy s EÚ.

Jednou zo skutočností, ktoré som v zmluvách o hospodárskom partnerstve vždy kritizoval, je univerzálny prístup k obchodu. Za alarmujúce som počas diskusie s Komisiou považoval aj vyhlásenie jedného zo zástupcov, ktorý povedal, že dohody o hospodárskom partnerstve sa netýkajú len obchodu, ale aj exportu modelu regionálnej integrácie EÚ.

Niektoré krajiny majú záujem uzatvárať dohody s EÚ a svoj tovar a služby chcú vyvážať do krajín EÚ na preferenčnom základe. Preto by sme mali krajinám, ktoré majú záujem o dohodu o obchode, ale nespĺňajú kritériá dohôd o hospodárskom partnerstve, ponúknuť GSP+ ako alternatívu a preukázať im väčšiu flexibilitu.

Dúfam, že v mnohých týchto krajinách pomôžeme podnikateľom vytvoriť bohatstvo a chudobných vymaniť z biedy.

Daniel Hannan (ECR). – Vážení pán predsedajúci, takmer sme nepostrehli, že južná a stredná Amerika smerujú k autokracii – k určitej forme neo-caudillismu. V Nikarague, Venezuele, Ekvádore a Bolívii vznikli režimy, ktoré – ak nie sú priamo diktátorské – určite nepodporujú parlamentnú demokraciu. Títo ľudia, hoci legitímne zvolení, potom likvidujú akúkoľvek kontrolu svojej moci: volebnú komisiu, najvyšší súd, komory parlamentu. V mnohých prípadoch rušia ústavu a menia, takzvané „znovu zakladajú“ štáty v súlade so socialistickými zásadami.

Vychádzajúc z týchto skutočností sa chcem opýtať, koho bude ľavica kritizovať v tejto časti sveta. Jedným z mála režimov, ktoré majú skutočnú podporu verejnosti, je režim Ávara Uribeho v Kolumbii, ktorého podporujú viac ako tri štvrtiny obyvateľstva, pretože v tejto nepokojnej krajine nastolil poriadok a zasiahol proti ľavicovým i pravicovým polovojským organizáciám. Chcem poukázať na čudné priority niektorých poslancov tohto Parlamentu, ktorí kritizujú práve jeho. Môžu sa hanbiť.

(ES) Vyjadrovať podporu polovojským silám považujem za nesprávne, je to hanba!

Správa: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Vážení pán predsedajúci, ďakujem kolegovi pánovi Albertinimu za vynikajúcu prácu, ktorú odviezol v súvislosti s touto ústrednou témou európskej politiky. Nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy prevzala Únia väčšiu zodpovednosť za zahraničné veci a spoločnú bezpečnostnú politiku a som presvedčený, že mnohí z nás tu prítomných veria, že inštitúcia, ktorej sme súčasťou, prevezme väčšiu zodpovednosť a bude aktívnejšia v oblasti zahraničných vecí.

Súhlasím najmä s tým, aby vysoká predstaviteľka pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku pri obsadzovaní vedúcich pozícií novovznikajúcej Európskej služby pre vonkajšiu činnosť konzultovala svoje rozhodnutia s príslušným výborom Európskeho parlamentu a aby zabezpečila prístup Európskeho parlamentu a Rady k dôverným informáciám.

Preto som presvedčený, že táto správa je prvým dôležitým krokom smerom k vytvoreniu silnej európskej zahraničnej politiky, odhodlanej plniť svoju úlohu a udržať si vlastnú politickú váhu na medzinárodnej scéne.

Nicole Sinclaire (NI). – Vážení pán predsedajúci, hlasovala som proti pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom č. 17D a 19, ktoré kritizujú NATO a žiadajú zrušenie jeho základní v Európskej únii. Nuž, jedným z najnovších argumentov zástancov tohto európskeho projektu je skutočnosť, že za posledných 50 alebo 60 rokov EÚ udržala v Európe mier. Nuž, povedala by som dokonca, že to je lož a že to bolo práve NATO, ktoré svojimi silami udržalo v Európe mier.

Podľa môjho názoru je hanbou tohto Parlamentu, že umožnil hlasovať o takomto pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu. Všimla som si, že skupina, ktorá predložila tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh, je pozostatkom neúspešnej ideológie, ktorá držala svojich ľudí za múrmi a porušovala ich základné ľudské práva. Práve NATO so svojimi silami ochránilo zvyšok Európy pred touto nočnou morou. Chcela by som vyjadriť vďačnosť USA, Kanade a ďalším štátom NATO za to, že nás pred touto nočnou morou ochránili. Som presvedčená, že je v záujme Spojeného kráľovstva spolupracovať so všetkými týmito krajinami s cieľom bojovať proti novej forme totality v Európskej únii.

Správa: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Vážení pán predsedajúci, hlasoval som za návrh, pretože som chcel zdôrazniť, že s nádejou na zlepšenie civilnej a vojenskej synergie a spolupráce medzi Európskou uniou a jej členskými štátmi, hoci rešpektujeme niektoré nestranné alebo neutrálne pozície, sa môžeme všetci vo veľkej miere stotožniť.

Myslím si tiež, že treba vytvoriť inštitúciu pre koordinačné mechanizmy, ako je stále operačné centrum Európskej únie v kompetencii vysokej predstaviteľky pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorá by umožnila účinnú koordináciu spoločného plánovania civilných a vojenských operácií. Cieľom tejto inštitúcie by bolo odstrániť problémy, nedostatky a meškanie, ktoré, žiaľ, v súčasnom systéme naďalej pretrvávajú.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predsedajúci, ďakujem vám za trpezlivosť. Hlasoval som proti správe, pretože sa v nej opakujú nebezpečné usmernenia týkajúce sa európskej obrannej a bezpečnostnej stratégie, ktoré obsahovala aj Lisabonská zmluva. Inak povedané, správa vyzýva na militarizáciu Európskej únie, legalizuje vojenskú intervenciu, uznáva vedúcu pozíciu NATO a úzke vzájomné vzťahy, ba dokonca podporuje – v čase krízy a dôležitých sociálnych potrieb – zvýšenie vojenskej sily.

Podľa môjho názoru by Európska únia mala teraz, keď sa prehodnocuje štruktúra sveta, viac ako inokedy prijať mierovú politiku a iný spôsob politického vnímania bezpečnosti, mala by uskutočňovať nezávislú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorá sa vymaní spod vplyvu Spojených štátov a mala by hľadať spôsob, ako politickými prostriedkami odstrániť medzinárodné rozdiely. Mala by ísť príkladom v rešpektovaní medzinárodného práva a posilnenej úlohy OSN.

Myslím si, že takáto politika vyjadruje názory európskych občanov výstižnejšie.

Písomné vysvetlenia hlasovania

Správa: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Schválenie tejto správy veľkou väčšinou pre nás predstavuje znepokojenie vo vzťahu k malým a stredným podnikom. V súčasnosti má 5,4 milióna mikropodnikov povinnosť zostavovať ročnú účtovnú závierku, hoci ich oblasť pôsobnosti sa obmedzuje na určitú lokalitu alebo región. Ak tieto spoločnosti nevykonávajú cezhraničné aktivity a nefungujú dokonca ani na národnej úrovni, povinnosť zostavovať ročnú účtovnú závierku predstavuje pre tieto obchodné spoločnosti len zbytočnú administratívnu záťaž, v dôsledku čoho im vznikajú náklady (približne 1 170 EUR).

Preto táto správa odporúča členským štátom zrušiť obchodným spoločnostiam povinnosť vypracovávať ročnú účtovnú závierku, ak spĺňajú dve z nasledujúcich kritérií pre mikropodniky: celkové aktíva nesmú prekročiť sumu 500 000 EUR, čistý obrat nesmie prekročiť 1 milión EUR alebo majú v priebehu finančného roka v priemere 10 zamestnancov. Mikropodniky budú, samozrejme, naďalej viesť účtovné záznamy v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi príslušného členského štátu.

V čase súčasnej krízy, ktorú Európa zažíva, musíme podporiť súkromný sektor pozostávajúci z malých a stredných podnikov (a teda aj mikropodnikov) a zároveň musíme brať do úvahy, že v týchto zložitých podmienkach môžu tieto firmy poskytnúť prácu ľuďom, ktorí sa stali nadbytočnými v štátnom sektore alebo v súkromných podnikoch.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Budem hlasovať za správu pána Lehneho o účtovnej závierke v mikropodnikoch, pretože podporujem aktívne opatrenia s cieľom odstrániť byrokráciu a opatrenia na podporu malých a stredných podnikov, ktoré sa v Portugalsku a v Európe najviac podieľajú na vytváraní pracovných miest. Spomením problém týkajúci sa budúceho vytvárania rozdielov na vnútornom trhu. Keďže členské štáty budú mať možnosť rozhodnúť sa, či toto opatrenie prijmú alebo nie, budeme mať krajiny s rôznymi pravidlami pre rovnaké firmy.

Budeme musieť venovať pozornosť tomu, aby sa predišlo negatívnym dôsledkom spôsobu uplatňovania týchto pravidiel vo vzťahu k pretrvávajúcemu úsiliu v boji proti podvodom a daňovým únikom a tiež proti hospodárskej a finančnej kriminalite (či už na vnútroštátnej, európskej alebo medzinárodnej úrovni). Pozornosť bude potrebné venovať aj ochrane akcionárov a veriteľov.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písomne. – (RO) Posledné dve kolá rozširovania Európskej únie priniesli starým aj novým členským štátom mnohé výhody, ale priniesli aj mnohé problémy. Myslím si, že rozhodnutie vytvárať určité nástroje pre mikrosubyjekty by sa malo prijímať na európskej úrovni a nemalo by patriť do kompetencie jednotlivých členských štátov. Iba tak bude možné úspešne znížiť byrokráciu vo vzťahu k mikropodnikom a vytvoriť rovnováhu. Osobitnú pozornosť musíme venovať odstráneniu tých problémov, ktoré vytvárajú prekážky v činnosti mikropodnikov a odrádzajú ľudí od žiadostí o poskytnutie finančnej podpory z EÚ.

Anne Delvaux (PPE), písomne. – (FR) V stredu Európsky parlament schválil návrh, ktorého cieľom je zrušiť povinnosť malých a stredných podnikov zverejňovať účtovnú závierku. V úsilí znížiť administratívnu záťaž Európska komisia navrhla, aby krajiny, ktoré budú mať záujem, mohli malé a stredné podniky oslobodiť od povinnosti každoročne zverejňovať účtovnú závierku v zmysle súčasných európskych právnych predpisov. Bola som proti tomuto zrušeniu, pretože v dôsledku návrhu Komisie sa viac ako 70 % európskych podnikov nebude musieť riadiť európskym regulačným a harmonizovaným rámcom.

Možnosť oslobodiť mikrosubjekty od povinnosti vypracovávať a uverejňovať účtovnú závierku nepomôže znížiť administratívnu záťaž. Obávam sa, že ak členské štáty nebudú pri uplatňovaní výnimky pre mikrosubjekty postupovať jednotne, spôsobí to rozdelenie jednotného trhu.

Z toho dôvodu sú belgickí poslanci a belgická vláda jednoznačne proti európskemu návrhu (Belgicko vytvorilo blokujúcu menšinu aj v Rade ministrov, v ktorej sa má o návrhu ešte hlasovať).

Robert Dušek (S&D), *písomne*. – (CS) Správa o návrhu smernice o ročnej účtovnej závierke spoločností rieši rámec a rozširuje povinnosť mikrosubjektov predkladať účtovnú závierku. Cieľom tohto opatrenia je znížiť administratívne zaťaženie a tým pomôcť zlepšiť konkurencieschopnosť a zvýšiť hospodársky rast mikrosubjektov. Víтам návrh spravodajcu, ktorý dáva členským štátom možnosť výberu a umožňuje im oslobodiť mikrosubjekty od povinnosti predkladať ročnú účtovnú závierku, t. j. vyňať ich z pôsobnosti tejto smernice. Ak ide o subjekty, ktoré sa obmedzujú na regionálny a miestny trh a nemajú cezhraničnú pôsobnosť, nemali by sa im ukladať ďalšie povinnosti vyplývajúce z európskych právnych predpisov platných pre európsky trh. Z uvedených dôvodov so znením správy súhlasím.

Françoise Grossetête (PPE), *písomne*. – (FR) Hlasovala som proti správe pána Lehneho, pretože zrušenie povinnosti zostavovať účtovnú závierku pre mikrosubjekty nezníži skutočné náklady firiem a vytvorí veľkú právnu neistotu. Takáto výnimka oslabí dôveru potrebnú pre vzťahy medzi najmenšími podnikmi a tretími stranami (zákazníkmi, dodávateľmi, bankami).

Pre získanie úveru sú potrebné spoľahlivé informácie. Bez účtovného rámca môžu banky a ďalšie zainteresované strany, ktoré budú tieto informácie naďalej vyžadovať, hľadať výhovorky, aby im mohli obmedziť pôžičky. Táto situácia bude mať negatívny vplyv na najmenšie podniky.

Astrid Lulling (PPE), *písomne*. – (DE) Dnes som hlasovala proti správe pána Lehneho, pretože som presvedčená, že zníženie administratívnych výdavkov pre malé a stredné podniky sa musí realizovať ako súčasť jednotného a komplexného prístupu v celej Európskej únii.

Ak by sa tento návrh schválil, od povinnosti vypracovávať štandardnú ročnú účtovnú závierku by bolo oslobodených viac ako 70 % európskych firiem – v podstate viac ako 90 % firiem v Luxembursku.

V dôsledku toho by sme stratili dôležitý rozhodovací nástroj na zodpovedné riadenie príslušných podnikov.

Ak by členské štáty túto výnimku pre mikropodniky neprijali jednotným spôsobom – čo je vysoko pravdepodobné –, viedlo by to k roztriešteniu jednotného trhu.

Toto opatrenie preto považujem za neprimerané. Spoločnosti, ktoré vykonávajú najmä cezhraničný obchod, by boli znevýhodnené. Jediným rozumným riešením je zjednodušiť pravidlá pre všetky mikropodniky v Európe v rámci celej EÚ.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písomne*. – (RO) Práve v čase, keď hospodárska kríza tvrdo postihuje malé podniky, je našou povinnosťou usilovať sa poskytnúť im všetky možnosti, ktoré by im mohli pomôcť prekonať problémy a znovu oživiť európske hospodárstvo. V tejto súvislosti má odstránenie byrokracie veľký význam. Víтам rozhodnutie, ktoré sme dnes prijali. Dúfam, že toto rozhodnutie v prospech malých podnikov a hospodárstva ako takého bude vhodným a účinným spôsobom realizovať čo najviac členských štátov.

Georgios Papastamkos (PPE), *písomne*. – (EL) Hlasoval som za správu pána Lehneho, pretože táto správa umožňuje členským štátom brať do úvahy rôzne dôsledky, ktoré by mohlo mať uplatňovanie smernice na ich vnútorné veci, najmä pokiaľ ide o počet spoločností, na ktoré sa smernica vzťahuje. Význam cezhraničných aktivít mikrosubjektov je zanedbateľný. Navyše, zverejňovanie ročnej účtovnej závierky zabezpečuje transparentnosť a je nevyhnutnou podmienkou prístupu mikrosubjektov na úverový trh a k zákazkám v súvislosti s verejným obstarávaním. Tiež má veľký význam aj pre vzájomné vzťahy medzi firmami.

Frédérique Ries (ALDE), *písomne*. – (FR) Hlasovala som proti správe pána Lehneho a proti návrhu Komisie. Vo vzťahu k vnútornému trhu ich považujem za krok späť a myslím si, že prinášajú jasné riziko deformácie hospodárskej súťaže medzi európskymi malými a strednými podnikmi.

Povedzme si otvorene, dôsledky tohto návrhu sme poľutovaniahodným spôsobom podcenili. Navyše, správa a návrh nebrali do úvahy skutočnosť, že ak nebudeme mať európsku smernicu, každý členský štát bude v tejto záležitosti uplatňovať vlastné pravidlá. Preto nás neprekvapuje, že prevažná väčšina organizácií malých

a stredných podnikov, európskych organizácií – a v mojom prípade aj belgické organizácie Únia strednej vrstvy a Federácia podnikov v Belgicku – je proti tomuto návrhu.

Áno, hovorím tisíckrát áno znižovaniu administratívnej záťaže podnikov, najmä pokiaľ ide o malé a stredné podniky, ale toto znižovanie musí byť jednotné, formou návrhu na všeobecnú revíziu štvrtej a siedmej smernice o práve obchodných spoločností.

Robert Rochefort (ALDE), písomne. – (FR) Predložený návrh prináša členským štátom možnosť oslobodiť určité podniky (mikrosubjekty) od povinnosti vypracovávať a uverejňovať ročnú účtovnú závierku. Zníženie administratívneho zaťaženia podnikov, samozrejme, veľmi podporujem, najmä pokiaľ ide o malé a stredné podniky a najmenšie podniky. Návrh Komisie sa však nepochybné minul účinkom. Predovšetkým, nie je jasné, či navrhovaný systém skutočne zníži administratívne zaťaženie týchto podnikov (štatistické údaje, ktoré sú v súčasnosti k dispozícii, bude potrebné zozbierať iným spôsobom), a po druhé, tento text, ktorý umožňuje každému členskému štátu rozhodnúť sa, či danú výnimku uplatní, prináša nebezpečenstvo roztrieštenia vnútorného trhu (je veľmi pravdepodobné, že niektoré členské štáty výnimku uplatnia a iné nie). Tento návrh sa mal stiahnuť a otázka zjednodušenia administratívneho zaťaženia malých podnikov (obchodné právo, zjednodušenie požiadaviek na finančné výkazy, účtovníctvo, audity atď.) sa mala zohľadniť ako súčasť všeobecnej revízie štvrtej a siedmej smernice o práve obchodných spoločností, ktorá sa plánuje v blízkej budúcnosti. Preto som hlasoval proti správe pána Lehneho o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, pokiaľ ide o mikrosubjekty.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Cieľom súčasného návrhu je zjednodušiť podnikateľské prostredie a najmä požiadavky na predkladanie finančných informácií zo strany mikropodnikov s cieľom posilniť ich konkurencieschopnosť a potenciál rastu.

V tejto súvislosti vítam zmeny týkajúce sa zníženia administratívneho zaťaženia mikropodnikov, ktoré sa spomínajú v správe, pretože som presvedčený, že ide o dôležité opatrenie na stimuláciu európskeho hospodárstva a boj proti kríze. Aktivita mikropodnikov sa totiž obmedzuje len na miestne alebo regionálne trhy a vypracovávanie ročnej účtovnej závierky je pre tieto podniky zaťažujúce a zložité.

Nepodporujem však myšlienku oslobodenia mikropodnikov od povinnosti predkladať ročnú účtovnú závierku. Toto rozhodnutie patrí v podstate do kompetencie členského štátu, pretože by mohlo mať priame dôsledky na boj proti podvodom a daňovým únikom a na boj proti hospodárskej a finančnej kriminalite, ako aj na ochranu akcionárov a veriteľov.

Preto skôr ako konkrétny záväzok v dokumente, ktorým sa zachováva povinnosť viesť záznamy preukazujúce obchodné transakcie a finančnú situáciu spoločnosti, podporujem hľadanie vyvážených riešení s cieľom upraviť spôsob uplatňovania tohto opatrenia. Preto budem, hoci s istými výhradami, hlasovať za súčasnú správu.

Marianne Thyssen (PPE), písomne. – (NL) Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, prijatie iniciatívy Small Business Act v Parlamente v marci 2009 odštartovalo sériu politických návrhov zameraných na vytváranie priateľskejšieho podnikateľského prostredia pre malé a stredné podniky v Európe, okrem iného prostredníctvom zjednodušenia administratívy. Zrušenie účtovného systému v prípade takzvaných mikrosubjektov sa môže na prvý pohľad zdať ako významný krok k zjednodušeniu administratívy, ale vychádzajúc z dôležitosti finančných informácií pre všetkých akcionárov vrátane veriteľov, daňovú správu a obchodných partnerov, tento krok v konečnom dôsledku prinesie viac byrokracie a vyššie výdavky. Okrem toho spoločnosti prídu o užitočný nástroj pre interné nástupníctvo.

Podporujem však požiadavku Výboru pre hospodárske veci, podľa ktorej sa musí vplyv akéhokoľvek oslobodenia vo vzťahu k mikrosubjektom dôkladne posúdiť a zahrnúť do rámca všeobecnej revízie štvrtej a siedmej smernice. Tento návrh podľa môjho názoru neobsahuje nástroje potrebné na účinný boj proti byrokracii.

Preto som hlasovala proti návrhu Komisie. Keďže správa cteného kolegu pána Lehneho vychádza z rovnakých zásad ako návrh Komisie, nemohla som podporiť ani túto správu. Očakávam, že Rada urobí rozumné a premyslené rozhodnutie.

Derek Vaughan (S&D), písomne. – Hlasoval som za návrh vyňať mikrosubjekty (malé firmy) z právnych predpisov EÚ o účtovných štandardoch. Ide o mimoriadne dôležitý návrh, ktorý zníži nadmernú byrokratickú záťaž vo vzťahu k malým podnikom a pomôže každej z vyše piatich miliónov firiem ušetriť približne 1 000 GBP. EÚ prijala záväzok znížiť zaťaženie malých a stredných podnikov do roku 2012 o 25 % a tento právny

predpis je mimoriadne dôležitým krokom k dosiahnutiu tohto cieľa. Z malých firiem sa v budúcnosti často stávajú úspešní zamestnávateľia a tieto firmy musíme rozvíjať, najmä v časoch recesie.

Sophie Auconie (PPE), písomne. – (FR) Hlasovala som za správu pána Lehneho o ročnej účtovnej závierke mikrosubjektov, pretože hoci hodnotenie vplyvu Európskej komisie považujem za neúplné a nedostatočné, chcela som zaujať stanovisko, ktoré bude jasne podporovať zjednodušenie povinností v oblasti účtovníctva vo vzťahu k najmenším podnikom. Z hospodárskeho a sociálneho hľadiska nemá zmysel, aby najmenšie podniky podliehali rovnakým administratívnym obmedzeniam ako oveľa väčšie podniky. Veľmi malé podniky tvoria viac ako 85 % európskych firiem, inak povedané sú základným pilierom nášho hospodárstva, ktoré naliehavo potrebuje oživenie. Preto som presvedčená, že harmonizované povinnosti je v poriadku, ale musíme mať istotu, že neobmedzí prístup k úverom. Preto by sa hodnotenie malo realizovať celoplošne, pričom treba brať do úvahy celé hospodárske prostredie, ktoré veľmi malé podniky obklopuje, vzťahy s bankami, riadiacimi strediskami – v prípade francúzskych podnikov – a, samozrejme, so zákazníkmi. Nerozmýšľajme len o povinnostiach, preukážme dôveru našim podnikateľom a remeselníkom, ktorí potrebujú, aby sme znížili ich administratívne zaťaženie.

Françoise Castex (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som proti návrhu, pretože tento návrh má z dlhodobého hľadiska opačný účinok na malé a stredné podniky v tom zmysle, že obmedzí ich prístup k úverom, pripraví ich o podmienky transparentnosti a dôveru, ktoré sú pre riadenie a dynamiku ich aktivít nevyhnutné. Nemyslím si, že by bolo na jednej strane možné žiadať väčšiu transparentnosť zo strany bánk tým, že ich budeme kritizovať za netransparentnosť finančných trhov, čo viedlo k súčasnej kríze, a na druhej strane hľadať spôsob, ako zrušiť nástroje transparentnosti, ktoré sú pre samotné hospodárske subjekty a pre hospodárske regulačné politiky, ktoré chceme realizovať na európskej úrovni, mimoriadne dôležité. Zjednodušenie povinností v oblasti účtovníctva pre malé, stredné a predovšetkým najmenšie podniky zostáva naďalej naliehavou požiadavkou. Európska komisia musí urýchlene zrevidovať štvrtú a siedmu smernicu o práve obchodných spoločností, čo by samo osebe prinieslo komplexné, spravodlivé a konzistentné riešenie.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Vitám schválenie správy pána Lehneho, ktorá určite prispeje k zníženiu administratívnej záťaže mikropodnikov. Malé podniky sa často sťažujú na nadmernú reguláciu, záťaž a byrokráciu, čo v mnohých prípadoch ohrozuje ich finančnú existenciu. Mikropodniky oprávnené argumentujú, že by nemali podliehať rovnakým pravidlám a predpisom ako väčšie podniky. Dúfajme, že pravidlá navrhované v tejto správe prispedia k vyššiemu obratu a väčšej konkurencieschopnosti mikropodnikov. Táto správa napriek tomu poskytuje členským štátom dostatočnú flexibilitu, aby mohli v pravý čas transponovať smernicu a vyhnúť sa problémom, ktoré môžu vzniknúť v súvislosti s obmedzením regulácie. Mikropodniky však budú môcť naďalej vypracovávať ročnú účtovnú závierku na báze dobrovoľnosti, predkladať ju audítorm a posilať do obchodného registra. Mikropodniky budú mať v každom prípade naďalej povinnosť viesť záznamy preukazujúce tržby a transakcie na účely administratívy a daňových informácií. V prípade, že túto výnimku uplatnia všetky členské štáty, Komisia predpokladá, že celkové úspory 5 941 844 mikropodnikov dosiahnu výšku 5,9 – 6,9 miliárd EUR. Ak túto výnimku uplatní portugalská vláda, vyňatie sa bude vzťahovať na 356 140 portugalských podnikov.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som proti návrhu smernice o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, ktorý bol prijatý v stredu 10. marca 2010. Hoci podporujem výrazné zníženie regulačného zaťaženia malých a stredných podnikov, myslím si, že požiadavky v oblasti účtovníctva tvoria aj významný nástroj riadenia vo vzťahu k externým partnerom (bankám, klientom, dodávateľom atď.). Obmedzením prístupu k úverom by mal tento návrh dlhodobý nepriaznivý vplyv na malé a stredné podniky vzhľadom na podmienky transparentnosti a dôveru, ktoré sú pre riadenie a dynamiku ich aktivít nevyhnutné. Je paradoxné na jednej strane žiadať väčšiu transparentnosť zo strany bánk tým, že ich budeme kritizovať za netransparentnosť finančných trhov, čo viedlo k súčasnej kríze, a na druhej strane hľadať spôsob, ako zrušiť nástroje transparentnosti, ktoré sú pre samotné hospodárske subjekty a pre hospodárske regulačné politiky na európskej úrovni, ktoré podporujem, mimoriadne dôležité.

Anna Záborská (PPE), písomne. – (FR) Európsky parlament, rovnako ako Európsky hospodársky a sociálny výbor, podporuje cieľ presadzovaný Komisiou, ktorá predložila túto iniciatívu a navrhla výnimku pre mikrosubjekty v súvislosti s administratívnymi požiadavkami a požiadavkami v oblasti účtovníctva, ktoré sú nákladné a vôbec nezodpovedajú potrebám a vnútornej štruktúre mikrosubjektov a hlavných užívateľov finančných informácií. Cieľom iniciatívy je prispieť k riešeniu viacerých štrukturálnych problémov, s ktorými sa komplexné spoločnosti stretávajú, a to pomocou riadneho uplatňovania Európskej charty pre malé podniky a v súlade s procesom, ktorý je súčasťou lisabonskej stratégie. Návrh Komisie na zjednodušenie považujem za pozitívny. Jeho cieľom je zabezpečiť, aby regulačný rámec pomohol stimulovať podnikateľského ducha a inovácie v mikropodnikoch a malých podnikoch s cieľom zlepšiť ich konkurencieschopnosť a v čo

najväčšej miere zvýšiť potenciál vnútorného trhu. Mikrosubjekty však musia naďalej podliehať povinnosti viesť záznamy preukazujúce obchodné transakcie a finančnú situáciu spoločnosti ako minimálnej norme, pričom k nej môžu členské štáty pridať ďalšie povinnosti. Ak to všetko splníme, som presvedčená, že malým a stredným podnikom pomôžeme znižovať byrokráciu, a to vítam.

Návrh uznesenia RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *písomne*. – (PT) Hlasoval som za toto uznesenie, pretože podporuje posilnenie hospodárskej koordinácie medzi európskymi krajinami, väčšiu súdržnosť medzi Paktom stability a rastu a ďalšími európskymi stratégiami, zavedenie ambiciózneho sociálneho programu v boji proti nezamestnanosti, väčšiu flexibilitu v súvislosti s dôchodkovým vekom a podporuje malé a stredné podniky.

Ďalej zdôrazňujem skutočnosť, že reforma žiada Komisiu, aby predložila nové stimuly pre členské štáty, ktoré zavádzajú stratégiu EÚ 2020, pričom za jej neplnenie bude možné štáty sankcionovať. To je pre úspech stratégie nevyhnutné, keďže čelíme spoločným problémom, ktoré si vyžadujú riešenie na európskej úrovni.

Vítam tiež rozhodnutie Európskej rady, ktoré vďaka väčšiemu zmyslu pre strategickú realitu prináša väčšiu transparentnosť a ciele, ktorých je síce menej, ale sú kvantifikované.

Napokon, nemôžem nespomenúť začlenenie poľnohospodárstva do tejto stratégie, pretože s tým sa v pôvodnom návrhu nepočítalo. Ak má Európa splniť svoje ciele, poľnohospodárstvo patrí nepochybne k jej najdôležitejším úlohám, či už z hľadiska hospodárstva, potravín a životného prostredia, alebo z hľadiska vyššej životnej úrovne vo vidieckych oblastiach, kde sa vytvoria nové pracovné príležitosti.

Elena Oana Antonescu (PPE), *písomne*. – (RO) Stratégia EÚ 2020 musí vyriešiť problémy spôsobené s hospodárskou a finančnou krízou pomocou opatrení zameraných priamo na citlivé miesta v hospodárstvach členských štátov. Ak lisabonská stratégia nebola v dôsledku veľkého množstva stanovených cieľov dostatočne úspešná, stratégia pre východisko z krízy sa musí zamerať na niekoľko jasných, merateľných cieľov, ako sú účinné riešenia na boj proti nezamestnanosti, najmä medzi mladými, presadzovanie a poskytovanie podpory malým a stredným podnikom, ktoré vytvárajú najviac pracovných príležitostí a inovácií, ako aj zvýšenie prostriedkov pridelených z EÚ a zo štátnych rozpočtov na výskum a vývoj až do výšky 3 %.

Musíme si uvedomiť, že manévrovací priestor pre sociálne politiky v Európe sa v budúcnosti v dôsledku starnutia obyvateľstva zmenší, zatiaľ čo zvýšenie produktivity dosiahneme iba zvýšením investícií do technológií a vzdelávania. Ak chceme vybudovať konkurenčnejší pracovný trh, musíme reštrukturalizovať systémy sociálneho zabezpečenia a podporiť flexibilnejšie pracovné metódy. Táto stratégia musí zároveň podporovať rozvoj takých výrobných metód, ktoré budú ohľaduplné k životnému prostrediu a zdraviu ľudí.

Regina Bastos (PPE), *písomne*. – (PT) Dňa 3. marca Európska komisia predložila stratégiu EÚ 2020, „stratégiu na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu“. Tento návrh stanovuje päť kvantifikovaných cieľov Európskej únie do roku 2020, ktoré budú tvoriť rámec procesu a ktoré sa musia transformovať do vnútroštátnych cieľov: zamestnanosť, výskum a inovácie, zmena klímy a energetika, vzdelávanie a boj proti chudobe.

Táto stratégia sa zameriava na konkrétne, reálne a primerane kvantifikované ciele: zvýšenie zamestnanosti zo 69 % na minimálne 75 %, zvýšenie výdavkov na výskum a vývoj na 3 % HDP, zníženie chudoby o 25 %, zníženie podielu záškoláctva zo súčasných 15 % na 10 % a zvýšenie podielu mladých ľudí do 30 rokov s vyšším vzdelaním zo súčasných 31 % na 40 %.

Hlasovala som za uznesenie o stratégii EÚ 2020, pretože ciele tejto stratégie budujú cestu, ktorou by Európa mala kráčať, a pretože uznesenie jasne a objektívne reaguje na problémy spôsobené hospodárskou a finančnou krízou vo vzťahu k nezamestnanosti, finančnej regulácii a vo vzťahu k boju proti chudobe. Tieto problémy budú referenčným bodom, ktorý nám umožní zhodnotiť dosiahnutý pokrok.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písomne*. – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie. Keďže súčasné sociálne a hospodárske problémy nevieme riešiť na vnútroštátnej úrovni, musíme ich riešiť na európskej a medzinárodnej úrovni. Stratégia EÚ 2020 by mala byť predovšetkým účinným opatrením na prekonanie hospodárskej a finančnej krízy, keďže cieľom tejto stratégie je vytváranie nových pracovných miest a hospodársky rast.

Najdôležitejšou témou súčasných diskusií je obrovská nezamestnanosť v Európe, pretože členské štáty čelia stále rastúcej nezamestnanosti, ktorá predstavuje 23 miliónov nezamestnaných, čo spôsobuje vznik veľkých

sociálnych problémov a zhoršovanie životných podmienok. Preto uznesenie Európskeho parlamentu venuje najväčšiu pozornosť vytváraniu nových pracovných miest a boju proti sociálnej izolácii.

Okrem toho Parlament vyzýva Komisiu, aby sa nezameriavala len na nezamestnanosť a sociálne problémy, ale aj na účinnejšie spôsoby ich riešenia, aby táto nová stratégia mala skutočný vplyv na bežný život ľudí. Chcela by som upriamiť pozornosť na skutočnosť, že Európa sa už poučila z chýb, keďže nebola schopná plne realizovať ciele stanovené v lisabonskej stratégii. Preto nová stratégia pre nadchádzajúce desaťročie musí byť založená na silnom systéme riadenia a musí zabezpečiť zodpovednosť. Preto dnešným hlasovaním za uznesenie vyzývam Komisiu a Európsku radu, aby sa zamerali na riešenie hlavných sociálnych problémov Európy a aby stanovili menej cieľov, ktoré však budú jasnejšie a reálnejšie a ktoré bude možné splniť.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Vítam nedávne diskusie počas neformálneho stretnutia Rady dňa 11. februára, kde sa hovorilo o usmerneniach v súvislosti s novou stratégiou pre Európu pod názvom Európa 2020. Chcem zablažovať Komisiu k iniciatíve a v tejto oblasti, ktorá má pre budúcnosť Európy veľký význam, vyzývam na intenzívnejšiu spoluprácu s Parlamentom. Dôležité je investovať do poznatkov a reforiem, ktoré pomáhajú rozvíjať technologický pokrok, inovácie, vzdelávanie a odbornú prípravu s cieľom podporiť prosperitu, rast a zamestnanosť zo strednodobého a dlhodobého hľadiska. Chcela by som zdôrazniť aj význam konkrétnych myšlienok tejto stratégie, ako je digitálny program. Je dôležité využiť tento potenciál čo najlepšie, aby sa Európa mohla zotaviť z hospodárskej krízy trvalo udržateľným spôsobom. Pre podporu rastu a zamestnanosti je rovnako dôležitá aj kohézna politika. Stratégia Európa 2020 by vo svojom regionálnom rozmere mala túto prioritu považovať za jeden z pilierov budovania bohatšej, prosperujúcej a spravodlivejšej spoločnosti. Upozorňuje na potrebu vytvorenia mechanizmov financovania a riadenia, ktoré budú mať praktický vplyv na úspešnosť tejto stratégie.

Anne Delvaux (PPE), písomne. – (FR) Vkladali sa veľké nádeje do lisabonskej stratégie, ktorej hospodárske, sociálne a environmentálne ciele boli rovnako nevyhnutné ako ambiciózne. Ďalšia stratégia, takzvaná stratégia EÚ 2020, o ktorej dnes hlasujeme, podľa mňa zďaleka nie je taká ambiciózna. Napriek tomu, že stanovuje splnenie určitých cieľov, ako sú 3 % HDP pre výskum a zachovanie Paktu stability a rastu (3 %), je poľutovaniahodné, že zamestnanosť a ekologický rozmer (ktorý sa výrazne zredukoval), nestoja v popredí záujmu tejto stratégie. Skutočná, globálna, trvalo udržateľná rozvojová stratégia je pre nás ešte stále v nedohľadne.

Napriek tomu som tento návrh podporila, pretože vzhľadom na krízu a mnohé jej dôsledky, najmä pokiaľ ide o zamestnanosť, je nepochybne jasné, že nemôžeme stáť a nečinne sa prizerať. Vítam prijatie odsekov týkajúcich sa ambiciózneho sociálneho programu a intenzívnejšej podpory malých a stredných podnikov. Stručne povedané, potrebujeme začať nový život. Dúfajme, že stratégia EÚ 2020 nám to umožní. Predovšetkým verím, že 27 členských štátov urobí pre zavedenie tejto stratégie všetko, čo bude v ich silách.

Harlem Désir (S&D), písomne. – (FR) Stratégia 2020 by mala nahradiť lisabonskú stratégiu. V súvislosti s touto stratégiou tu existuje predovšetkým nebezpečenstvo pretrvávajúcich nedostatkov, slabých výsledkov a rovnakého sklamaní ako v prípade lisabonskej zmluvy. Táto stratégia nie je skutočnou stratégiou obnovy ani novou perspektívou pre hospodársku, sociálnu, rozpočtovú a fiškálnu politiku Únie. Množstvo dobrých úmyslov je zmarených nedostatkom nových nástrojov, ktoré by ich mali realizovať.

Európa potrebuje iné ambície, občania očakávajú presvedčivejšie reakcie. Od začiatku krízy sa nezamestnanosť zvýšila o sedem miliónov. Banky znovu špekulujú, hedgeové fondy nepodliehajú regulácii, občanov žiadame, aby si utiahli opasky, vo verejných službách sa robia drastické škrtky a redukuje sa aj sociálna ochrana. Grécka kríza svedčí o nedostatku solidarity z našej strany.

Preto Európa musí diskutovať o inej vízii budúcnosti, takej, ktorá bude vychádzať zo skutočnej hospodárskej koordinácie, obnovy založenej na solidarite, stratégie ekologického rastu, energetického spoločenstva, kohézneho rozpočtu, vlastných zdrojov, investícií do vzdelania, výskumu, fiškálnej a sociálnej harmonizácie, boja proti daňovým rajom a zdaňovania medzinárodných finančných transakcií.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za spoločný návrh uznesenia o pokračovaní neformálneho stretnutia Európskej rady, ktoré sa konalo 11. februára 2010. V snahe vybudovať trvalo udržateľné, inteligentnejšie a ekologickejšie sociálne trhové hospodárstvo si Európa musí stanoviť priority, na ktorých sa dohodne spoločne. Žiadny členský štát nemôže na tieto problémy reagovať samostatne. Politika EÚ nemôže byť len súčtom 27 národných politík. Ak budeme spolupracovať na dosiahnutí spoločného cieľa, prinesie to lepšie výsledky ako individuálna snaha.

To umožní EÚ stať sa vedúcou silou na svete a ukázať, že hospodársku dynamiku je možné zosúladiť so sociálnymi a ekologickými záujmami. Spolupráca umožní EÚ vytvoriť nové pracovné príležitosti v oblastiach, ako sú obnoviteľná energia, trvalo udržateľná doprava a energetická účinnosť. Pre tento účel treba vyčleniť dostatočné finančné prostriedky, ktoré umožnia vytvoriť príležitosti a využívať nové zdroje globálnej konkurencieschopnosti v EÚ.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Európska komisia zverejnila stratégiu Európa 2020, ktorá nahrádza neúspešnú lisabonskú stratégiu a predkladá Európe dôležité a ambiciózne výzvy. Tieto výzvy sa týkajú v zásade piatich oblastí, ktoré Komisia považuje za strategické: (i) zamestnanosti, (ii) výskumu a inovácií, (iii) zmeny klímy a energetiky, (iv) vzdelávania a (v) boja proti chudobe.

Tieto oblasti sú v podstate kľúčové, ak má Európa prekonať krízu a opätovne potvrdiť úlohu dôležitého hráča na svetovom trhu a dosiahnuť vysokú úroveň rozvoja a konkurencieschopnosť hospodárstva, ktoré bude vytvárať bohatstvo, zvyšovať zamestnanosť a podporovať inovácie. Európska únia skutočne vyžaduje ambíciu riešiť problémy spôsobené krízou, ale táto ambícia nesmie skomplikovať úsilie v oblasti rozpočtovej konsolidácie, ktorá sa od členských štátov vyžaduje v dôsledku oslabenia verejných financií a ich nadmerného deficitu. Z rovnakého dôvodu považujem za nevyhnutné posilniť ciele stratégie EÚ 2020.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Základom stratégie EÚ 2020 by mala byť zásada solidarity medzi občanmi, generáciami, regiónmi a vládami. Týmto spôsobom, prostredníctvom trvalo udržateľného hospodárskeho rastu, budeme schopní bojovať proti chudobe a zabezpečiť hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť. Táto zásada solidarity musí predstavovať záruku európskeho sociálneho modelu.

Musíme považovať o reštrukturalizácii systémov sociálneho zabezpečenia a zaručení minimálnych sociálnych práv na európskej úrovni, ktoré uľahčia slobodný pohyb pracovníkov, odborníkov, podnikateľov, výskumných pracovníkov, študentov a dôchodcov. Účinné využívanie zdrojov sa v dôsledku tejto zásady a následnej potreby trvalej udržateľnosti stáva nevyhnutnosťou.

Táto stratégia musí priniesť vytváranie nových pracovných príležitostí. Je neprípustné, aby EÚ mala približne 23 miliónov nezamestnaných. Preto je veľmi dôležité podporovať podnikanie a byrokratické a fiškálne úľavy pre malé a stredné podniky.

To však neznamená, že by sme mali zabúdať na priemysel a poľnohospodárstvo. Musíme pokračovať v reindustrializácii Európy. Naším cieľom musí byť aj trvalo udržateľné poľnohospodárstvo s kvalitnou produkciou. Ak chceme splniť tento cieľ, musíme presadiť trvalo udržateľný rozvoj primárneho sektora a prevziať iniciatívu v oblasti vedeckého výskumu, poznatkov a inovácií.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Európa 2020, oficiálna nástupnícka stratégia takzvanej lisabonskej stratégie musí na začiatku náležite zhodnotiť metódy predchádzajúcej stratégie. Na základe toho by zistila, že prístupy, ktoré uplatňovala, konkrétne liberalizácia dôležitých hospodárskych sektorov, deregulácia a vyššia flexibilita pracovného práva, v praxi priniesli zvýšenie nezamestnanosti, neistotu, chudobu, sociálne vylúčenie a hospodársku stagnáciu a recesiú.

Komisia a Parlament dnes v týchto prístupoch pokračujú. Navrhovaný smer je jasný a sociálne ani ekologické frázy, ktoré sa snažia používať, nepomôžu zakryť úplné zameranie sa na jednotný trh, presadzovanie liberalizácie, čoraz väčšiu komercializáciu aspektov sociálneho života, nedostatočnú istotu zamestnania a štrukturálnu nezamestnanosť.

Pokiaľ ide o tieto prístupy, medzi pravícou a sociálnymi demokratmi existuje jasný konsenzus. Napokon, v posledných rokoch boli spoločne jeho vernými protagonistami. Táto stratégia v zásade nie je ničím iným ako reakciou dvoch tendencií v rámci jedného systému na štrukturálnu krízu tohto systému. Ak budeme pokračovať v tomto prístupe, stratégia sama osebe spôsobí novú a ešte hlbšiu krízu. Ak budeme pokračovať v tomto prístupe, stratégia sa nevyhnutne stretne s odporom a zamestnanci a občania budú proti nej.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Odmietnutie nášho návrhu uznesenia je poľutovaniahodné. V uznesení sme okrem návrhu na rozsiahly proces diskusií o návrhoch, ktoré už Európska komisia predložila, a kompletného hodnotenia výsledkov lisabonskej stratégie s cieľom prijať závery pre novú stratégiu Európa 2020 predložili aj súbor nových návrhov, ktoré podporujú zvýšenie produktivity a vytvorenie zamestnanosti s právami, riešia problém nezamestnanosti a chudoby a zaručujú rovnosť sociálneho pokroku. Nové návrhy by vytvorili nový makroekonomický rámec na podporu trvalo udržateľného rozvoja, posilnenie vnútorného dopytu a zlepšenie vzťahu k životnému prostrediu. Tento rámec je založený na vyšších mzdách, plnej zamestnanosti s právami a hospodárskej a sociálnej súdržnosti.

Hlasovali sme proti prijatému spoločnému uzneseniu, pretože nerieši podstatu problému, nenavrhuje opatrenia, ktoré by boli alternatívou Paktu stability a nenavrhuje ukončenie liberalizácie a flexibility pracovného trhu, ktoré viedli k zvýšeniu neistoty zamestnania a nízkym mzdám. Takto umožníte Európskej komisii naďalej podporovať viac-menej rovnaký prístup, ktorý priniesol nezamestnanosť viac ako 23 miliónom občanov a vyše 85 miliónov ľudí priviedol do chudoby.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písomne. – (PL) Vážený pán predsedajúci, za posledné dve desaťročia Európska únia dosiahla úspechy v mnohých oblastiach, počnúc tromi ambicióznymi rozšíreniami až po zavedenie spoločnej meny, eura. Občania Európskej únie pracujú menej ako Američania alebo Japonci (počet odpracovaných hodín za rok je o 10 % nižší) a odchádzajú skôr do dôchodku. Počas krízy nebude jednoduché udržať tento trend na rovnakej úrovni, preto ma potešilo prijatie ráznych opatrení zo strany Európskej rady a Európskej komisie, ktoré sa zameriavajú na vytvorenie komplexnej hospodárskej stratégie – Európa 2020.

Pred zasadnutiami Európskej rady v marci a júni tohto roku, ktoré dajú stratégii konečnú podobu, treba zároveň povedať, že vo vzťahu k dokumentu Európskej komisie, ktorý bol predložený 3. marca tohto roku, existuje množstvo pochybností. Po prvé, aké údaje sa použijú ako základ pre stanovenie národných cieľov v 27 rôznych členských štátoch Európskej únie? Aké sankcie alebo odmeny čakajú členské štáty, ktoré splnia alebo, naopak, nesplnia ciele stanovené v stratégii? Napokon, akú úlohu bude v celom procese zohrávať Európsky parlament, keďže doposiaľ projekt stratégie Európa 2020 riadili výlučne Rada a Komisia? Na tieto otázky musíme nájsť odpovede ešte pred júnovým zasadnutím Európskej rady. V opačnom prípade, budem citovať pána Barrosa, Únia zmešká svoj „okamih pravdy“.

Bruno Gollnisch (NI), písomne. – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, po trpkom neúspechu lisabonskej stratégie, ktorá mala v roku 2010 v Európe vybudovať najkonkurencieschopnejšie znalostné hospodárstvo, tu máme stratégiu EÚ 2020, ktorá je len rozšírením lisabonskej stratégie. Rovnako presadzuje flexibilitu pracovného trhu, neistotu zamestnania pracovníkov, zvýšenie hospodárskej súťaže na európskej a medzinárodnej úrovni, liberálnu reformu národných systémov sociálneho zabezpečenia a absolútne rešpektovanie nezmyselného Paktu stability a rastu...

Všetky tieto prvky spôsobia, že táto stratégia, rovnako ako predchádzajúca lisabonská stratégia, prinesie národnú a sociálnu dezintegráciu. Inšpiráciou k inováciám boli iba vaše nové vrtochy: chcete zaviesť povinné a záväzné európske hospodárske riadenie, hoci bruselská Európa sa vo vzťahu ku kríze ukázala ako úplne neefektívna, a pod zámienkou takzvaného globálneho otepľovania, ktoré sa čoraz viac prejavuje ako ideologická výhovorka, inklinujete k celosvetovému riadeniu. Budeme hlasovať proti tomuto textu.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som proti tomuto uzneseniu, pretože nekladie dostatočný dôraz na plnú zamestnanosť. Po druhé, naše priority by sa mali viac zameriavať na boj proti chudobe a trvalo udržateľný rast. Európsky parlament tiež premeškal príležitosť zdôrazniť potrebu boja proti všetkým formám neistého zamestnávania prostredníctvom smernice o práci na čiastočný úväzok, zaviesť súbor sociálnych práv, ktoré budú zaručené bez ohľadu na typ pracovnej zmluvy, a zaviesť opatrenia na boj proti zneužívaniu subdodávateľských vzťahov a dokonca proti neplateným stážam. Napokon, toto uznesenie prehliada potrebu harmonizovať daňový základ, čo má kľúčový význam pre vytvorenie európskeho sociálneho modelu. Niet pochyb o tom, že Európsky parlament premeškal veľkú príležitosť vo vzťahu k budovaniu sociálnej a trvalo udržateľnej Európy.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písomne. – (RO) Všetci si uvedomujeme skutočnosť, že stratégia 2020 neobsahuje ani dostatočnú ekologickú a sociálnu politiku. Ďalším dôležitým zistením je to, že jej ciele sú nejasné a hospodárska kríza sa nerieši spôsobom zodpovedajúcim jej závažnosti. Preto si myslím, že úlohou uznesenia, o ktorom hlasujeme v pléne Európskeho parlamentu, je významne prispieť k európskej vízii na nasledujúcich 10 rokov.

Napriek tomu, že naša úloha poslancov sa obmedzuje na text zmluvy, aj my môžeme výrazne prispieť k riešeniu tejto otázky. Musíme však očakávať, že členské štáty prejavia politickú vôľu a budú konštruktívnym spôsobom reagovať na naše stanovisko.

Ciele ako „sociálne trhové hospodárstvo“ a „rozpočet vyjadrujúci vyspelý, inkluzívny a trvalo udržateľný rast“ sú pre prekonanie dôsledkov hospodárskej krízy nevyhnutné.

Investície do vzdelania, podpora mobility študentov a získavanie nových odborných skúseností vyhovujúcich požiadavkám pracovného trhu – to sú kroky, pre ktoré musíme navrhnuť reálne akčné plány.

Peter Jahr (PPE), písomne. – (DE) V súvislosti so stratégiou EÚ 2020 bude dôležitú úlohu pri dosiahnutí úspechu v budúcnosti Európy zohrávať poľnohospodárstvo. Európska poľnohospodárska politika má veľký význam najmä v oblasti trvalo udržateľného rastu, zamestnanosti a zmeny klímy, pretože zohráva nenahradiiteľnú úlohu pri udržiavaní pracovných miest vo vidieckych a prímestských oblastiach. Okrem toho by sme nemali zabúdať, že poľnohospodárstvo zásobuje 500 miliónov Európanov kvalitnými potravinami, poskytuje prácu 40 miliónom občanov a vytvára ročný obrat vo výške približne 1,3 bilióna EUR. Výroba obnoviteľnej energie poskytuje ďalšie pracovné príležitosti a pomáha znížiť emisie CO₂ a závislosť od fosílnych palív. Poľnohospodárstvo je inovatívne, vytvára hodnoty a je reálnym zdrojom trvalo udržateľných regionálnych hospodárskych cyklov. Európskej poľnohospodárskej politike preto treba v kontexte novej stratégie venovať väčšiu pozornosť.

Jarosław Kalinowski (PPE), písomne. – (PL) Chcel by som upozorniť na nesúlady medzi cieľmi stratégie 2020 a účinkami dôsledkov navrhovaných zmien na rozpočtové priority pre obdobie rokov 2014 – 2020. Jedným z týchto cieľov je zlepšiť environmentálne podmienky. Zmena rozpočtových priorít navrhuje obmedzenie prostriedkov na spoločnú poľnohospodársku politiku, čo znamená, že v roku 2020 bude poľnohospodárstvo vysoko efektívne alebo dokonca úplne spriemyslené. Táto skutočnosť prinesie ohrozenie životného prostredia, čo následne znamená, že EÚ sa bude musieť odkloniť od európskeho modelu poľnohospodárstva, ktorý venuje primeranú starostlivosť životnému prostrediu, krajine, biodiverzite, stavu zvierat, trvalo udržateľnému rozvoju a sociálnym a kultúrnym hodnotám vidieckeho prostredia. Jedna stará múdrosť hovorí, že lepšie je nepriateľom dobrého. O životné prostredie by sme sa mali starať tak, aby sme mu neškodili.

Elisabeth Köstinger (PPE), písomne. – (DE) Cieľom budúcej stratégie Európskej únie je akceptovať súčasné a budúce výzvy a zvládnuť ich čo najlepšie. V kontexte stratégie EÚ 2020 bude dôležitú úlohu zohrávať najmä poľnohospodárstvo, a to vo vzťahu k novým výzvam definovaným EÚ, ako sú ochrana životného prostredia a klímy, obnoviteľné zdroje energie, biodiverzita, trvalo udržateľný rast a zamestnanosť, predovšetkým vo vidieckych oblastiach. Európa si musí uvedomiť, že od poľnohospodárstva priamo či nepriamo závisí približne 40 miliónov pracovných miest.

Najvyššou prioritou však musí naďalej zostať zabezpečenie dodávok vysokokvalitných potravín pre 500 miliónov Európanov, najmä vzhľadom na zdvojnásobenie výroby potravín do roku 2050. Európskej poľnohospodárskej politike sa preto v kontexte novej stratégie musí venovať väčšia pozornosť.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Stratégia EÚ 2020 je po neúspechu lisabonskej stratégie novou príležitosťou pre EÚ presadiť sa ako svetová hospodárska veľmoc. Vzhľadom na svetovú hospodársku krízu musí byť stratégia EÚ 2020 modelom, ktorý musia nasledovať všetky členské štáty s cieľom priblížiť sa k novej ére s novými paradigmami, ktoré podporia trvalo udržateľný rozvoj založený na osvedčených postupoch.

Po strate mnohých miliónov pracovných miest v EÚ musí byť boj proti nezamestnanosti základným kritériom. Musíme byť schopní vytvoriť pracovné príležitosti a naša pracovná sila musí byť lepšie pripravená a kvalifikovaná. To bude možné dosiahnuť iba plnou podporou malých a stredných podnikov, ktoré vytvárajú väčšinu pracovných príležitostí. Avšak ak má byť stratégia EÚ 2020 úspešná, nemôžeme robiť rovnaké chyby ako v prípade lisabonskej stratégie, najmä pokiaľ ide o nedostatok záväzkov a zodpovednosti zo strany členských štátov.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Hlasoval som za spoločný návrh uznesenia Európskeho parlamentu (RC-B7-0151/2010). Zámerom stratégie EÚ 2020 je stanoviť nové ciele, nielen pokiaľ ide o politické kroky, ale aj o spôsob nášho myslenia. V snahe dosiahnuť čo najlepšie oživenie po období krízy musíme vytvoriť spoločné nástroje a mechanizmy, ktoré nám okrem odstránenia dôsledkov súčasnej hospodárskej krízy umožnia vhodným spôsobom reagovať na budúce krízy, ba dokonca im úplne zabrániť. Komisia, Parlament a všetky inštitúcie EÚ by mali mať na pamäti, že ich prioritou je pracovať pre spoločné dobro európskych občanov. Pre nás sú, samozrejme, najdôležitejšie problémy občanov a sú to práve občania, ktorým by sme mali slúžiť tým, že im poskytneme radu, ponúkžeme pomoc a podnikneme potrebné kroky. V kontexte krízy sú problémy ako nezamestnanosť, chudoba a sociálne vylúčenie na dennom poriadku. Ak chceme vybudovať modernú, plne inovatívnu a súdržnú Európu založenú na rozvoji, musíme občanom v budúcnosti zaručiť pocit bezpečia. Mrzí ma, že v pôvodných návrhoch týkajúcich sa stratégie EÚ 2020 sa nespomína poľnohospodárstvo. Hospodárska obnova a realizácia cieľov environmentálnej politiky sú súčasťou poľnohospodárskej politiky. Bez začlenenia tejto politiky do stratégie EÚ 2020 a do každej ďalšej stratégie nemáme šancu splniť naše ciele, a to nielen v oblastiach, ktoré som práve spomenul, ale aj v mnohých ďalších.

Georgios Papastamkos (PPE), písomne. – (EL) Hlasoval som proti druhej časti odseku 6 spoločného návrhu uznesenia o stratégii EÚ 2020, pretože jeho cieľom je pokračovať v likvidácii tradične postaveného európskeho sociálneho štátu. EÚ by mala viac zviditeľniť sociálnu úniu tým, že konkurenčný tlak na medzinárodnej hospodárskej scéne zbaví síl, ktoré jasne likvidujú výhody sociálneho zabezpečenia a štruktúr alebo podporujú sociálny damping. Zdá sa, že sociálna politika a politika zamestnanosti sa selektívne a flexibilne prispôsobujú trhovým silám.

Jednotná stratégia má tendenciu hľadať inštitucionálnu integritu vo všetkom, čo súvisí s trhovými silami, zdá sa však, že v otázke politiky regulácie vplyvov javov, ktoré majú nepriaznivý účinok na zjednocovanie (ako je nezamestnanosť, regionálne nerovnosti a nedostatočná sociálna súdržnosť), nie je dokonalá. Situácia si v týchto časoch viac ako kedykoľvek predtým vyžaduje sociálnejšiu Európu.

Rovana Plumb (S&D), písomne. – (RO) Hlasovala som za toto uznesenie, pretože som presvedčená, že stratégia EÚ 2020 musí byť účinnou reakciou na hospodársku a finančnú krízu a mobilizovaním a koordinovaním vnútroštátnych a európskych nástrojov musí dať procesu obnovy nové impulzy a európsku súdržnosť.

Podporujem potrebu intenzívnejšej spolupráce s národnými parlamentmi a občianskou spoločnosťou, pretože účasť viacerých hráčov zvýši tlak na vnútroštátne správne orgány, čo prinesie výsledky.

Zároveň si myslím, že európsky priemysel by mal využiť svoju vedúcu úlohu v oblasti udržateľného hospodárstva a technológií ekologickej mobility využitím ich vývozného potenciálu. Tým sa zníži závislosť od surovín a uľahčí sa dodržanie nevyhnutných cieľov 20 – 20 – 20 týkajúcich sa zmeny klímy.

Frédérique Ries (ALDE), písomne. – (FR) Európa v roku 2010 ani zďaleka nebola najkonkurencieschopnejším svetovým hospodárstvom. Zníženie HDP o 4 % a 23 miliónov nezamestnaných svedčia o tom, že nie je práve v najlepšom stave. Ak Európska únia potrebuje na vrátenie hospodárstva a zamestnanosti do starých koľají poriadny elektrický šok, musí použiť úplne inú metódu ako v prípade lisabonskej stratégie. Zároveň musí brať do úvahy aj nadchádzajúce rokovania v oblastiach energetiky, zmeny klímy, priemyslu a poľnohospodárstva. Preto podporujem odhodlanie novej stratégie 2020 s nádychom pragmatizmu. Zabezpečiť, aby 75 % ľudí v produktívnom veku malo prácu a stavať na investície do výskumu 3 % HDP – dosiahnuť tieto ciele je pre Európu dôležitejšie ako kedykoľvek predtým. Otázkou však je, či 27 hlavných miest bude spolupracovať. Práve preto žiadame v súvislosti so stratégiou EÚ 2020 zavedenie sankcií a stimulov pre dobrých a zlých žiakov (oddiel 14). Sankcie na jednej strane a stimuly na strane druhej. Cukor a bič. Metóda stará ako svet sám, ale funguje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som proti spoločnému návrhu uznesenia RC7-0151/2010, ktorý bol dnes predložený na hlasovanie v Parlamente. Dôvod je rovnaký ako v prípade hlasovania o druhej Barrosovej Komisii, keď sme my Zelení hlasovali proti: nedostatok ambícií. V tomto prípade sú na rade najväčšie parlamentné politické skupiny, aby zabránili prijatiu nariadenia, ktoré je len prázdny gestom – neobsahuje žiadny hospodársky, sociálny ani ekologický návrh. Som presvedčený, že Európania od tohto Parlamentu očakávajú viac.

Počas prípravy stratégie EÚ 2020 stál Parlament EÚ bokom. Teraz, keď má šancu s oneskorením reagovať, jeho najväčšie politické skupiny sa spojili v úsilí presadiť bezvýznamné uznesenie. Premárnili sme príležitosť zapojiť Európsky parlament ako inštitúciu do rozpravy o danej problematike a do centra diania.

Richard Seebert (PPE), písomne. – (DE) Kľúčový význam má otázka, kde by sa EÚ mala nachádzať vo vzťahu k zamestnanosti a hospodárskemu rozvoju v roku 2020. Najmä v takýchto časoch hospodárskej krízy by stratégia EÚ 2020 mala byť hnacím motorom, ktorý nám pomôže dostať sa z neistoty. Najdôležitejšie je stanoviť si ciele, ktoré budeme schopní splniť. Politika nie je samoúčelná, má za cieľ vytvoriť reálne programy, s ktorými obyvateľstvo a hospodárstvo budú schopné udržať krok. Trvalo udržateľné hospodárstvo musí byť pri plánovaní najbližšej budúcnosti hlavnou témou.

Tento cieľ musíme plniť postupne, predovšetkým vo vzťahu k zmene klímy. Európu bude čoraz viac znepokojovať aj otázka zabezpečenia surovín. Z toho dôvodu by sme mali už teraz pripraviť cestu pre trvalo udržateľné využívanie surovín a viesť európsku politiku týmto smerom.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) Hlasoval som proti spoločnému návrhu uznesenia z dôvodu, že tri hlavné skupiny zjavne využívajú tento návrh na podporu rovnakého prístupu v štýle „postupujeme ako zvyčajne“, aký mala druhá Barrosova Komisia. Moji voliči očakávajú iný prístup a chcú, aby stratégia Európa

2020 zaviedla nový ekologický dohovor, zelenú revolúciu 21. storočia, ktorá zosúladí rozvoj ľudstva s fyzickými možnosťami Zeme.

Európska únia sa naďalej zaväzuje k politike nekritického rastu HDP. Zelení a ochrancovia životného prostredia však chcú, aby sa stratégia Európa 2020 nezameriavala len na rast HDP, ale na širší politický koncept budúcnosti EÚ ako sociálnej a trvalo udržateľnej Únie, pre ktorú budú v centre záujmu jej politik ľudia a ochrana životného prostredia s cieľom zabezpečiť ľuďom blahobyt a vytvoriť každému čo najlepšie príležitosti. Podľa nášho názoru musí byť súčasťou HDP aj súbor ukazovateľov životnej úrovne, ktoré budú brať do úvahy rozsiahle vonkajšie hospodárske faktory a tlak na životné prostredie. Preto naša skupina predložila osemstranový text, ktorý podrobne vysvetľuje náš alternatívny prístup. Tento text považujem v porovnaní s kompromisom troch najväčších skupín za lepšie riešenie.

Marc Tarabella (S&D), písomne. – (FR) Hlasoval som proti uzneseniu o stratégii EÚ 2020 z dôvodu schválenia odseku 6, v ktorom sa hovorí o reštrukturalizácii systémov sociálneho zabezpečenia a väčšej flexibilita pracovníkov. Okrem toho uznesenie vyzerá skôr ako zmes viac alebo menej dobrých zámerov, ktoré sú na škodu konkrétnym kvantitatívnym a kvalitatívnym cieľom. Preto by sa mohlo zdať, že takmer úplné zlyhanie lisabonskej stratégie v roku 2010 sa vôbec nebralo do úvahy.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Zámerom stratégie Európa 2020 je vytvoriť plán pre budúcnosť s cieľom dosiahnuť hospodársky rast a podporiť vytváranie pracovných miest v Európskej únii. Prístup stratégie musí vychádzať z cieľov, ktoré sa zameriavajú na trvalo udržateľné sociálne trhové hospodárstvo, udržateľnú znalostnú spoločnosť a na úlohu malých a stredných podnikov v podpore zamestnanosti.

Ústredným prvkom tejto stratégie musí byť silná, moderná a flexibilná kohézna politika. V novej Lisabonskej zmluve zohráva kohézna politika formou celoplošného uplatňovania významnú úlohu v reakcii na nové výzvy Európskej únie. V tejto súvislosti môžeme cieľ európskej územnej súdržnosti považovať za rozhodujúci.

Priority európskej súdržnosti sa musia zameriavať nielen na podporu konkurencieschopnosti na európskej úrovni prostredníctvom účinného prerozdelenia prostriedkov, ale aj na pomoc znevýhodneným regiónom prekonať sociálne a hospodárske problémy a zmierniť existujúce nerovnosti.

Je treba vyzdvihnúť aj aktívnu úlohu európskych regiónov pri podpore tejto stratégie. Zdôrazniť treba aj význam riadenia na rôznych úrovniach. Vo vzťahu k stratégii Európa 2020 bude žiaduce dôsledne prerozdeliť ciele, úlohy a zodpovednosť medzi Európsku úniu, členské štáty a miestne a regionálne orgány.

Z uvedených dôvodov som hlasoval za spomínaný návrh uznesenia.

Marianne Thyssen (PPE), písomne. – (NL) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, vypracovanie stratégie na východisko z krízy je z krátkodobého hľadiska rozhodujúce, ale zo strednodobého hľadiska potrebujeme niečo viac. Ak chceme dať nášmu sociálnemu trhovému hospodárstvu, nášmu sociálnemu modelu skutočnú šancu, potrebujeme vyšší hospodársky rast, ekologický rast, ktorý nám umožní stať sa konkurencieschopnými a vytvoriť nové pracovné miesta. Ak si chceme udržať životnú úroveň vo svetovom hospodárstve, musíme nevyhnutne prijať záväzok investovať do výskumu a vývoja, inovačných produktov, výrobných procesov a služieb.

Stratégia 2020 navrhovaná Komisiou obsahuje aj impulz smerom k štrukturálnej reforme. Veľký význam má aj skutočnosť, že Komisia zmenila taktiku a zameriava sa na viacero menších cieľov, ktoré sú merateľné a prispôbené jednotlivým členským štátom. Ako uznesenie správne konštatuje, stratégia nezaručuje, že stanovené ciele bude možné splniť. Chýbajúci mechanizmus skutočných sankcií v prípade nesplnenia cieľov a dokonca pri nedostatočnom úsilí splniť tieto ciele znamená, že stratégia 2020 je rovnako nekvalitná ako jej predchodkyňa.

Spoločné uznesenie vytvára dobrý základ pre ďalšie diskusie s Komisiou, Radou a predsedom Európskej rady. To je dôvod, prečo som dôrazne hlasovala za toto uznesenie.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písomne. – (EL) Spoločný návrh uznesenia Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente a Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu o stratégii EÚ 2020 vyjadruje spoločné rozhodnutie politických predstaviteľov kapitálu využiť všetky prostriedky na krutý útok a presadenie protiludových plánov proti pracujúcej triede a pracovníkom v EÚ. Stratégia EÚ 2020 nadväzuje na lisabonskú stratégiu a umocňuje jej protiludový charakter stanovením strategických cieľov a plánov na podporu kapitálu monopolov a pre základnú mzdu pracovníkov a sociálne práva pripravila Prokrustovu posteľ. Aby som bol presný, priniesla rozsiahle uplatňovanie slávnej „flexiistoty“ v kombinácii s „celoživotným vzdelávaním“,

„vzdelávaním a rekvalifikáciou“, „mobilitu“ pracovníkov, zrušenie kolektívnych zmlúv, spoločné pracovné miesta, drastické zníženie miezd a dôchodkov, zvyšovanie veku odchodu do dôchodku a rozsiahle zmeny v sociálnom poistení, zdravotníctve, sociálnych dávkach a vzdelávaní. Kapitálu poskytuje obrovské sumy zo štátnych pokladníc vo forme dotácií a stimulov na „ekologický rozvoj“. Komunistická strana Grécka hlasovala proti návrhu uznesenia Európskeho parlamentu o stratégii EÚ 2020.

Anna Záborská (PPE), *písomne*. – (FR) Jacques Delors kedysi dávno povedal, že človek nemôže mať rád jednotný trh alebo jednotnú menu. Ja mám rada Úniu, ktorá berie skutočné potreby rodín v členských štátoch vážne, prísne v súlade s vnútroštátnymi a európskymi právomocami. Keď však čítam stratégiu EÚ 2020 a naše parlamentné uznesenie, zisťujem, že naše ambície sa obmedzujú na nesmelé flirtovanie s trhovým hospodárstvom. Vôbec neuznávame investície občanov do sociálnej súdržnosti ani solidaritu medzi generáciami. Nemali by sme zmeniť pohľad na pracovné vzťahy a vytváranie pridanej hodnoty, z ktorej bude mať úžitok celá spoločnosť? Komisia navrhuje kvantifikovaný cieľ na boj proti chudobe. Tento krok nevyhnutne prinesie len metódu „zbierania smotany“, ktorá najchudobnejším občanom sotva pomôže. Skutočnosť, že neexistuje prehľad ukazovateľov chudoby, mimochodom svedčí o tom, že celkom nechápeme, čo chudoba znamená. Chudoba znamená oveľa viac než len nemať prácu a tí, ktorí dennodenne zažívajú extrémnu chudobu, nehľadajú len prácu, chcú mať riadny prístup k existujúcim právam. Európa 2020 by mala na túto situáciu reagovať s väčším zánietením a odhodlaním. Preto som sa zdržala hlasovania.

Návrh uznesenia RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), *písomne*. – (RO) Prečítala som si správu sudcu Richarda Goldstona, ako aj závery veľvyslankyne Dory Holdovej, ktoré vyvrátili mnoho argumentov predložených v správe vyšetrovacej misie OSN, ktorú vedie sudca Goldstone. Keď som ich porovnávala, všimla som si predpojatosť Goldstonovej správy, a preto som nepodporila uznesenie o vykonávaní odporúčaní Goldstonovej správy týkajúcich sa Izraela a Palestíny.

Konanie musí byť preskúmané transparentným a nestranným spôsobom vo vzťahu k obom stranám konfliktu. Goldstonova správa neuvádza dôvod, ktorý podnietil izraelskú operáciu v Gaze: takmer 12 000 raketových a mínometných útokov na izraelských civilistov. Po stiahnutí izraelských síl z Gazy sa počet raketových útokov zvýšil o 500 %. Zatiaľ čo v roku 2004 bolo proti izraelskému územiu podniknutých 281 raketových útokov a v roku 2005 179 raketových útokov, po stiahnutí Izraelčanov z Gazy (v septembri 2005) sa počet útokov zvýšil na 946 v roku 2006 a 783 v roku 2007, pričom v roku 2008 sa uskutočnilo 1 730 útokov.

V rámci Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva nehlasoval za prijatie Goldstonovej správy ani jeden jediný členský štát Európskej únie. Dodržiavanie medzinárodného práva musí byť prioritou pre všetky zainteresované strany.

Andrew Henry William Brons (NI), *písomne*. – Rozhodli sme sa, že sa zdržíme všetkých hlasovaní o Palestíne a Izraeli. Nemohli by sme hlasovať za uznesenie, ktoré chce dať Európskej únii právomoc vykonávať zahraničnú politiku, lebo by to bolo v rozpore s našou politikou neutrality v rámci konfliktu. K Izraelu, Palestíne a k iným arabským a moslimským krajinám zaujímame postoj založený na neutrálnej politike. Naša politika však nie je neutralitou založenou na ľahostajnosti. Predovšetkým uznávame, že útoky na civilistov, či už zo strany štátov, alebo organizácií, sú absolútne neprijateľné. Okrem toho by nás potešilo, keby sme boli svedkami ukončenia konfliktu prostredníctvom čestnej dohody.

Nessa Childers (S&D), *písomne*. – Keď som začiatkom tohto roka navštívila Gazu, osobne som videla, aké je mimoriadne dôležité, že Parlament v tejto oblasti vyvíja aktivitu. Goldstonove odporúčania treba vykonať v plnom rozsahu. Túto záležitosť budem v nasledujúcich mesiacoch sledovať.

Derek Roland Clark (EFD), *písomne*. – Hoci uznávam, že konflikt v Gaze a na Západnom brehu Jordánu je humanitárnou tragédiou, nebudem hlasovať za existenciu medzinárodného vplyvu európskych inštitúcií, keďže neuznávam Európsku úniu. Moje svedomie týkajúce sa tejto témy sa odráža v tom, ako som 10. marca 2010 v Parlamente hlasoval.

Proinsias De Rossa (S&D), *písomne*. – Podporil som toto uznesenie, ktoré zdôrazňuje, že dodržiavanie medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a medzinárodného humanitárneho práva je nevyhnutnou podmienkou dosiahnutia spravodlivého a trvalého mieru na Blízkom východe. Uznesenie vyjadruje znepokojenie nad tlakmi, ktoré izraelské orgány a orgány v Gaze vyvíjajú na mimovládne organizácie, pretože spolupracovali s Goldstonovou vyšetrovacou misiou. Zároveň žiada bezpodmienečné ukončenie blokády Gazy a vyzýva Európu, aby verejne naliehala na Izrael a Palestínčanov, aby vykonali Goldstonove odporúčania. Samotná Goldstonova správa prichádza k záveru, že mimoriadne vysokú úmrtnosť medzi

civilistami vrátane viac ako 300 detí spôsobila izraelská politika úmyselného používania neprimeranej sily v rozpore s medzinárodným právom. Zároveň usudzuje, že obliehanie Gazy sa rovná kolektívnemu trestaniu 1,5 milióna ľudí, čo je tiež v rozpore s medzinárodným právom. Odporúča, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Ženevských dohovorov (teda vrátane Írska), trestne stíhali tých, ktorí sú zodpovední za tieto politiky a ich uplatňovanie. V súčasnosti pripravujem oficiálnu sťažnosť adresovanú írskkej polícii, ktorá sa zakladá na zisteniach Goldstonovej správy, s cieľom umožniť riaditeľovi verejnej prokuratúry zvážiť odôvodnenie obžaloby týchto zodpovedných osôb v Írsku.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písomne. – (SV) My švédski sociálni demokrati si nemyslíme, že by malo byť hnutie Hamas zaradené do zoznamu teroristických organizácií EÚ. K hnutiu Hamas a v neposlednom rade k jeho útokom na izraelské civilné obyvateľstvo sme veľmi kritickí, ale zároveň sa obávame, že bezpodmienečné odsúdenie zo strany EÚ môže situáciu ešte zhoršiť a spôsobiť, že sa bude Hamas ešte viac izolovať. Nesúhlasíme s názorom, že rozhodnutie EÚ pokračovať v politickej izolácii Hamasu po jeho úspechu v slobodných a demokratických voľbách je správne. Myslíme si, že EÚ musí porovnať možnosť dosahovania úspechu prostredníctvom izolácie a sankcií s možnosťou použitia kritického dialógu a spolupráce.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Každý, kto už mnoho rokov sleduje izraelsko-palestínsky konflikt tak ako ja, môže len so smútkom skonštatovať, že mnoho úprimných snáh o trvalý mier stále nestačí na presvedčenie a motiváciu tých, ktorí si zvolili násilie, aby s ním raz a navždy skoncovali. Volebné víťazstvo Hamasu a rozdelenie palestínskeho územia na dve časti, z ktorých každá má svoje vlastné orgány, podstatne zhoršili už aj tak zlú situáciu.

Kým Hamas neuzná legitímnu existenciu Izraelského štátu, dialóg bude len obyčajným divadielkom. Pokiaľ ide o Izrael, ten si bude musieť dať pozor na to, aby boli stanoviská, ktoré prijíma, vhodné a primerané, aby neohrozil medzinárodnú legitimitu, ktorú v súčasnosti má. Podobne ako Jicchak Rabin si tiež myslím, že diplomatický mier nie je celkom skutočný mier, ale je základným krokom k jeho dosiahnutiu. Je potrebné pracovať v tomto smere a odstrániť prekážky, ktoré blokujú kroky k dosiahnutiu skutočného mieru. Správa sudcu Goldstona poukazuje na niektoré prekážky, ktoré v tomto procese kladú do cesty obe strany. Konkrétne ide o zneužívanie a závažné trestné činy, ktoré treba prešetriť, posúdiť a potrestať.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Treba venovať pozornosť ozbrojenému konfliktu, ktorý začal v Gaze 27. decembra 2008 a skončil 18. januára 2009 a v ktorom zahynulo viac ako 1 400 Palestínčanov a 13 Izraelčanov. Stratu ľudských životov sprevádzalo zničenie väčšiny civilnej infraštruktúry.

Vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a členské štáty musia zamerať svoju činnosť na dosiahnutie spoločnej pozície EÚ k tomu, ako postupovať v súvislosti so správou vyšetrovacej misie o konflikte v pásme Gazy a južnom Izraeli.

Chcem zdôrazniť, že dodržiavanie medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a medzinárodného humanitárneho práva je nevyhnutné na dosiahnutie spravodlivého a trvalého mieru na Blízkom východe.

Súhlasím s výzvou adresovanou vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a členským štátom, aby kontrolovali vykonávanie odporúčaní uvedených v Goldstonovej správe, a to prostredníctvom konzultácie s vonkajšími misiami EÚ a mimovládnyimi organizáciami pôsobiacimi v tejto oblasti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Skutočnosť, že Parlament prijal toto uznesenie o konflikte v Gaze, bola pozitívnym krokom, keďže uznáva, že Izrael porušuje medzinárodné právo. Dokazuje to vplyv, ktorý má Goldstonova správa na mierový proces na Blízkom východe, a to vďaka tomu, že Parlament oboznamuje o neustálom porušovaní medzinárodného práva, ktorého sa Izrael dopúšťa.

Pravda je, že Goldstonova správa obsahuje jasný dôkaz o porušení medzinárodného humanitárneho práva, ktorých sa izraelské sily dopustili na palestínskom území počas svojich vojenských operácií v roku 2008.

Z toho dôvodu chceme, aby boli závery tejto správy okamžite prijaté a jej odporúčania zavedené do praxe. Zároveň vyzývame predstaviteľov Európskej únie, aby zaistili, že k posilneniu dohody o pridružení medzi EÚ a Izraelom nedôjde dovtedy, kým sa neskončí porušovanie medzinárodného práva a základných ľudských práv, ktorého sa Izrael naďalej dopúšťa na okupovaných palestínskych územiach.

Charles Goerens (ALDE), písomne. – (FR) Toto je už ďalšie spätné posúdenie chýb, ktoré urobila každá strana zapojená do konfliktu. Ak tie isté príčiny majú tie isté následky, treba tieto príčiny preskúmať, pretože

následky sú vždy katastrofálne. Tými istými príčinami je odpaľovanie rakiet na izraelské mestá. Tými istými príčinami je neprimeraný protiútok Izraelského štátu. Tými istými príčinami je zúfalá situácia obyvateľov Gazy. Tými istými príčinami je aj zneužívanie ich utrpenia zo strany tých najradikálnejších frakcií. Tu je nápad: prečo nezačneme podporovať len tie sily v týchto dvoch táboroch, ktoré sa skutočne rozhodli pre mier? Tieto sily existujú na oboch stranách a všetky sú príliš často obviňované zo zrádzania svojho vlastného ľudu, pretože snívajú o scenári, v ktorom je možné prekonať nezhody v regióne, ktorý je už dlho dejiskom jedného z najnebezpečnejších konfliktov na tejto planéte.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som za uznesenie, ktoré žiada vykonanie Goldstonových odporúčaní, pretože je mimoriadne dôležité získať od izraelských a palestínskych orgánov sľub, že vykonajú nestranné a transparentné vyšetrovania tragédie v Gaze z prelomu rokov 2008 – 2009, a to nie agresívne, ale odhodlane. Pokiaľ ide o členské štáty, tie musia pracovať ešte viac na tom, aby si ubránili pevný postoj, a musia sa zaviazvať, že budú na svojich izraelských a palestínskych partnerov vytrvalo klásť tieto požiadavky. Medzinárodné humanitárne právo musia dodržiavať všetky strany zapojené do konfliktu a cieľom EÚ musí byť zabezpečiť dodržiavanie týchto zásad.

Joe Higgins (GUE/NGL), písomne. – Hlasoval som za toto uznesenie, pretože zdôrazňuje hrozné podmienky, v ktorých v súčasnosti žije veľká väčšina palestínskeho obyvateľstva v Gaze, a predovšetkým žiada „okamžité“ a „bezvýhradné“ otvorenie všetkých hraničných priechodov v Gaze. Plne podporujem právo palestínskeho obyvateľstva na sebaurčenie a jeho právo brániť sa proti opakovaným útokom izraelskej armády a štátnych síl. Zásadne však nesúhlasím s názormi pravicovej politiky islamu a hnutia Hamas. Zároveň som proti jednotlivým útokom na židovských pracovníkov, ktoré ešte viac rozdeľujú izraelskú a palestínsku pracujúcu triedu. Izraelskej vláde a iným extrémnym pravicovým zoskupeniam v Izraeli to slúži len ako zámienka na začatie ďalších útokov na palestínske obyvateľstvo. Izraelská vláda neslúži ani záujmom palestínskeho ľudu, ani záujmom izraelskej pracujúcej triedy. Izraelskí a palestínski pracovníci musia spoločne zdolať útoky na životnú úroveň a demokratické práva. Jediným riešením, ktoré môže dosiahnuť trvalý mier v regióne, je socialistický Izrael po boku socialistickej Palestíny, kde sa na hraniciach vzájomne dohodnú obe komunity, pričom budú súčasťou demokratickej socialistickej konfederácie na Blízkom východe.

David Martin (S&D), písomne. – Dôrazne podporujem zistenia Goldstonovej správy a teší ma, že Parlament schvaľuje jej odporúčania. Dúfam, že Goldstonove zistenia podporia proces dosahovania trvalého mieru prostredníctvom riešenia, ktoré sa zakladá na vytvorení dvoch štátov.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) EÚ by sa mala hlboko zaujímať o vyriešenie izraelsko-palestínskeho konfliktu, ktorý si nielen vyžiadal mnoho obetí, ale zároveň už niekoľko desiatok rokov vytvára veľkú nestabilitu v regióne a vo svete.

Napriek tomu si však myslím, že existujú rozdiely medzi tým, čo robí Izrael ako demokratický a suverénny štát, ktorý sa stotožňuje so základnými hodnotami západných spoločností a podporuje ich, a radikálnymi hnutiami, ako je Hamas, ktorý vo väčšine prípadov odmieta uznať existenciu Izraelského štátu. To je prekážkou úplného vyriešenia konfliktu.

Nezabráni nám to však v tom, aby sme za každých okolností odsudzovali násilné činy, ktoré sa objavili na oboch stranách zapojených do konfliktu, ktoré šokovali svet a ktoré nás môžu motivovať a zaväzovať k tomu, aby sme sa ešte viac snažili nájsť spôsoby, ako podporiť porozumenie.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Dnešný návrh spoločného uznesenia o Goldstonovej správe opäť vyjadruje snahu EÚ o spravodlivé posúdenie a preskúmanie udalostí, ktoré sa stali počas konfliktu v Gaze. Valné zhromaždenie OSN 26. februára 2010 opätovne vyzvalo obe strany, aby vykonali dôveryhodné vyšetrovania a predložili ďalšie správy v lehote piatich mesiacov. Palestínske orgány práve ustanovili nezávislú vyšetrovaciu skupinu, čo je veľmi dobrá správa. Činnosť Európskej únie na medzinárodnej scéne sa musí zamerať na prísne dodržiavanie zásad a cieľov charty OSN a medzinárodného práva. Podobne platí, že dodržiavanie medzinárodného humanitárneho práva a noriem medzinárodného práva v oblasti ľudských práv zo strany Izraela a Palestínčanov je dôležitou podmienkou mierového procesu, ktorý bude viesť k vytvoreniu dvoch štátov žijúcich vedľa seba v mieri a bezpečí. Prostredníctvom tohto uznesenia sa EÚ snaží podnietiť dosiahnutie pevnej spoločnej pozície k opatreniam vyplývajúcim zo správy vyšetrovacej misie OSN pod vedením sudcu Goldstona o konflikte v Gaze a južnom Izraeli. Správa zároveň argumentuje za verejnú podporu toho, aby sa odporúčania vyplývajúce zo správy vykonali a aby sa vyvodila zodpovednosť za všetky porušenia medzinárodného práva vrátane údajných vojnových zločinov. Z toho dôvodu som uznesenie podporil.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) Návrh spoločného uznesenia o Goldstonovej správe vysvetľuje želanie Európskej únie vyšetriť udalosti okolo konfliktu v Gaze spravodlivo a podrobne. Aj Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov 26. februára 2010 opätovne vyzvalo k tomu, aby sa v lehote piatich mesiacov vyšetrili tieto incidenty a údajné vážne porušenia ľudských práv. Podľa najnovších informácií to zatiaľ splnila len palestínska strana, čo je veľká hanba. Podľa môjho názoru musí Európska únia v medzinárodných organizáciách a výboroch aktívne podporovať dodržiavanie a uplatňovanie medzinárodného práva. Práve tento rešpekt k dodržiavaniu medzinárodného humanitárneho práva a noriem medzinárodného práva v oblasti ľudských práv oboma stranami zapojenými do konfliktu by bol základným predpokladom toho, aby konflikt na Blízkom východe viditeľne pokročil v mierovom procese, ktorý by sa teraz opäť mohol stretnúť s vážnou prekážkou, keďže Izrael plánuje výstavbu osád. Spoločné uznesenie žiada, aby boli uplatnené odporúčania správy vyšetrovacej misie OSN o konflikte v Gaze a južnom Izraeli, ktorú viedol sudca Goldstone, a preto som zaň hlasoval.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) V rámci konfliktu na Blízkom východe musia ľudské práva dodržiavať všetky strany. Každé podozrenie, že dochádza k porušovaniu ľudských práv z ktorejkoľvek strany, by malo byť preverené. Tu však treba zaujať rovnaký prístup k všetkým stranám konfliktu. Goldstonova správa je dokument, ktorý vyvoláva veľa emócií a značnú polemiku. Stretáva sa s početnými obvineniami z predpojatosti. Mnohí poukazujú na to, že správa nepristupuje rovnako k všetkým faktorom, ktoré viedli ku konfliktu. Medzinárodné spoločenstvo sa však ku konfliktu nesmie otočiť chrbtom. Goldstonove odporúčania zahŕňajú návrh vykonať medzinárodné vyšetrovania zločinov, ktoré údajne spáchala ktorákoľvek strana zapojená do konfliktu. Realita konfliktu na Blízkom východe dáva otázku nad možnosť uskutočniť to. Existuje tu vážne nebezpečenstvo, že Európsky parlament nebude môcť sledovať kroky Hamasu, ale len tie, ktoré urobí Izrael. Vzhľadom na tieto okolnosti som sa rozhodol hlasovať v záverečnom hlasovaní proti prijatiu tohto spoločného uznesenia.

Zuzana Roithová (PPE), písomne. – (CS) Nepodporila som spoločné uznesenie socialistov, liberálov, ľavého bloku a zelených o uplatňovaní odporúčaní Goldstonovej správy o Izraeli. Túto správu prijalo na Valnom zhromaždení OSN, ktoré sa konalo minulý rok v novembri, len päť z 27 členských štátov EÚ. Dôvodom je, že správa nebola zodpovedne preskúmaná na úrovni Rady pre ľudské práva, a tak Valné zhromaždenie hlasovalo o nevyváženej správe, ktorá vykresľuje Izrael ako teroristickú organizáciu. Patríam k politikom, ktorí sa usilujú o objektívne a nekompromisné preskúmanie všetkých prípadov údajného porušovania ľudských práv v rámci konfliktu v Gaze. V stávke je však dôveryhodnosť záverov vyšetrovania. Je neprijateľné, aby sme dopustili spolitizovanie prebiehajúceho vyšetrovania, ktoré ešte nie je ukončené. Cieľom by predsa malo byť dosiahnuť mierové riešenie izraelsko-palestínskeho konfliktu a budúcu prosperitu dvoch nezávislých štátov, teda Izraela a Palestíny, a nie mocenský boj medzi Európou a USA o vplyv v tomto regióne.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som za návrh uznesenia RC7-0136/2010 o Goldstonových odporúčaní, a to najmä preto, lebo trvá na požiadavke pevnej pozície EÚ k tomu, čo nadväzuje na Goldstonovu správu, a zároveň trvá na tom, aby sa vykonanie jej odporúčaní a zodpovednosť za všetky porušenia medzinárodného práva žiadali verejne. Žiada všetky strany, aby do piatich mesiacov vykonali vyšetrovania, ktoré sú v súlade s medzinárodnými normami, a zároveň požaduje, aby vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a podpredsedníčka Komisie a členské štáty EÚ aktívne monitorovali uplatňovanie správy. Okrem toho dopĺňa ďalšie body o tom, čo už Parlament vyjadril v minulosti, ako napríklad žiadosť, aby vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a podpredsedníčka Komisie posúdila výsledky vyšetrovaní vedených všetkými stranami a podala správu Európskemu parlamentu. Návrh uznesenia zároveň pripomína, že zodpovednosť a dôveryhodnosť EÚ a jej členských štátov si vyžadujú, aby sa vyšetrovania v plnej miere monitorovali, a vyjadruje znepokojenie nad tlakom vyvíjaným na mimovládne organizácie, ktoré sú zapojené do prípravy Goldstonovej správy a nadväzujúcich vyšetrovaní, pričom sa zároveň zmieňuje o reštriktívnych opatreniach voči ich činnostiam.

Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písomne. – (SV) Teraz nie je vhodný čas na prijatie uznesenia o Izraeli. Čoskoro môžeme očakávať celkové zhodnotenie Goldstonovej správy a myslím si, že by sme ho nemali predbiehať. Situácia je citlivá a konflikt medzi stranami sa polarizuje. Nesmieme situáciu ešte zhoršiť tým, že prijmeme uznesenie, ktoré budú zainteresované strany jednoznačne považovať za neuspokojivé. Zároveň pokladám za zvláštne, že EÚ môže prijať uznesenie o mandáte, ktorý v rámci Rady OSN pre ľudské práva nepodporil žiadny členský štát EÚ.

Marek Siwiec (S&D), písomne. – (PL) Nemyslím si, že spoločné uznesenie o vykonávaní Goldstonových odporúčaní týkajúcich sa Izraela a Palestíny v plnej miere odráža názory, ktoré poslanci Európskeho parlamentu vyjadrili počas rozpravy, ktorá sa konala v Bruseli 24. februára. Uznesenie nepredstavuje postoj väčšiny politických skupín, ktoré pomáhali vytvoriť tento dokument, adekvátnym spôsobom. Správa, ktorej

sa uznesenie týka, teda Goldstonova správa, je predpojatá a nezaobrá sa v rovnakej miere všetkými faktormi, ktoré viedli ku konfliktu. Spoločné uznesenie navyše nespomína okolnosti, ktoré viedli ku konfliktu, a neobsahuje ani žiadnu zmienku o 8 000 útokoch na izraelských civilistov, ktoré zorganizovalo hnutie Hamas a iné ozbrojené skupiny. Nie sú tam ani žiadne informácie o tom, že Hamas ignoruje prímerie.

Bod 7 dokumentu, o ktorom hovorím, jasne ukazuje, že Európsky parlament nebude môcť monitorovať kroky Hamasu, ale len tie, ktoré urobí Izrael. Takáto pozícia znižuje dôveryhodnosť izraelského súdnictva a tiež izraelských inštitúcií, pričom podkopáva ich schopnosť viesť vyšetrovania. V konečnom hlasovaní som preto hlasoval proti prijatiu spoločného uznesenia.

Catherine Soullie (PPE), písomne. – (FR) Zredukovať izraelsko-palestínsky konflikt na obyčajné porovnanie počtu mŕtvych v jednom alebo v druhom bojujúcom tábore môže len skresliť náš názor na túto vojnu, ktorá už teraz trvá prídlho. Všetci sa zhodneme na tom, že je ťažké nájsť riešenie tohto konfliktu, keďže samotné príčiny sú zložité a hlboko zakorenené. V tejto časti sveta teda nemôžeme vidieť veci len čisto čiernobielo.

Misia pod vedením sudcu Goldstona bola poverená výhradne spísaním zoznamu porušení medzinárodného práva. Hoci nie všetky závery tejto správy sú neoprávnené, hlasovať proti týmto uzneseniam, ktoré schválili prístup a závery textu, ktorý bol podľa mňa vypracovaný predpojato a najmä na základe neúplných cieľov, pokladám za najčestnejšie rozumné riešenie.

Áno, naozaj musíme odsúdiť a zastaviť násilie, ktorého sa dopúšťa jedna alebo druhá bojujúca strana v tomto regióne, ale musíme byť veľmi opatrní, pokiaľ ide o použitý postup, ak chceme, aby nás spravodlivosť, ktorá má byť nastolená v regióne, priviedla k trvalému mieru.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) Hlasoval som za spoločné uznesenie o Goldstonovej správe, a to v neposlednom rade preto, lebo uznáva, že v dôsledku blokády žijú ľudia v Gaze naďalej v strašných podmienkach, a preto, lebo žiada okamžité, trvalé a bezvýhradné otvorenie hraničných priechodov. Prijatý text presadzuje vykonanie odporúčaní z Goldstonovej správy a vyodenie zodpovednosti za všetky porušenia medzinárodného práva vrátane údajných vojnových zločinov. Správa je výsledkom vyváženého a dôkladného vyšetrovania, ktoré sa zakladalo na návštevách v teréne a rozhovoroch so svedkami.

Podľa správy sa zainteresované strany dopustili porušení medzinárodného humanitárneho práva. Správa pripisuje vyšším dôstojníkom izraelskej armády zodpovednosť za nasledovné: za nerozvážne používanie bieleho fosforu, za nerobenie rozdielu medzi civilistami a bojovníkmi, za humanitárne dôsledky blokády, ktorá je nástrojom kolektívneho trestu, a za porušenie stanného práva.

Správa obsahuje dosť prvkov na to, aby sa od generálneho tajomníka OSN a Bezpečnostnej rady požadovalo, nech začnú súdne konania, čo bude najlepším spôsobom, ako zaručiť odstránenie všetkých pochybností a diskusií okolo udalostí v Gaze. Považujem za poľutovaniahodné, že Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) vôbec nevyužil svoju právomoc a vplyv na podporu tohto textu.

Charles Tannock (ECR), písomne. – Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) neuznávajú podstatnú časť Goldstonovej správy, a preto sme návrh uznesenia Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) (skupiny PPE) a návrh spoločného uznesenia v hlasovaní nepodporili. Skupina ECR má vážne obavy o legitímnosť a predpojatý charakter správy, ktorú vypracoval sudca Goldstone, a predovšetkým nechceme vidieť členov IDF alebo politikov obvinených z vojnových zločinov. Podporujeme nepretržité rozhovory zamerané na dosiahnutie mieru a bezpečnosti v regióne, podporujeme riešenie založené na vytvorení dvoch štátov a uznávame humanitárne problémy, ktoré zapríčiňuje pokračujúci konflikt v regióne.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písomne. – (PL) Európska únia ako globálny aktér by mala mať na pamäti nielen dobro svojich občanov, ale nemala by si zabúdať zachovať ani svetový nadhľad. Z tohto dôvodu by sa rozhodnutia poslancov Európskeho parlamentu mali zakladať na skutočnosti, ktorá je viac než len európska. Hlasovať o uznesení týkajúcom sa vykonávania odporúčaní správy sudcu Goldstona predtým, ako správu schváli OSN, je chyba.

Odhliadnuc od skutočnosti, že sme nemali dosť času na prerokovanie tejto správy, nebola nám predložená správa, ktorá podrobne referovala o opačných argumentoch. V situácii, v ktorej členské štáty Európskej únie neprejavujú vôľu prijímať zásadné kroky týkajúce sa Izraela a Palestíny, nie je prijatie akéhokoľvek druhu uznesenia zo strany Európskeho parlamentu prospešné pre mierový proces na Blízkom východe.

Z týchto dôvodov som sa zdržala hlasovania o uznesení Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a hlasovala som proti spoločnému uzneseniu, ktoré predložili iné strany. Mám

konkrétne výhrady týkajúce sa bodu J a bodu 10 spoločného uznesenia, ktoré, hoci zdôrazňujú tragickú situáciu obyvateľov pásma Gazy, nevysvetľujú, že je to priamy dôsledok konania Hamasu – teda skupiny, ktorú medzinárodné spoločenstvo považuje za teroristickú organizáciu. Okrem toho nemôžem súhlasiť s bodmi 2 a 4 spoločného uznesenia, ktoré požadujú vykonávanie Goldstonových odporúčaní, hoci nie všetky z nich sú legitímne.

Dominique Vlasto (PPE), písomne. – (FR) Vďaka Goldstonovej správe bolo možné zdôrazniť, že treba rýchlo vykonať nezávislé vyšetrovania, aby sa preukázalo, ako sa udalosti skutočne odohrali, a zistila sa zodpovednosť zainteresovaných strán. Zároveň by sa tým vyvodili závery vyplývajúce zo všetkých porušení medzinárodného práva a humanitárneho práva, ku ktorým došlo počas konfliktu v Gaze. Palestínske a izraelské verejné orgány musia viesť tieto vyšetrovania čestným spôsobom. Dúfam, že by tak mohli podporiť obnovenie rokovaní, a preto bezvýhradne podporujem podstatu vyšetrovaní. Rada by som zdôraznila aj to, že tento konflikt v Gaze zničil mnoho projektov financovaných Európskou úniou a zameraných na zmiernenie humanitárnej krízy, ktorou trpí obyvateľstvo, ktoré je obeťou nedostatku základných potravín a nedostatočného prístupu k základným verejným službám. Miestni obyvatelia potrebujú, aby sme im dali nádej, a potrebujú naďalej veriť, že izraelsko-palestínsky problém sa rýchlo vyrieši. Len za týchto okolností sa vytvoria podmienky na dosiahnutie spravodlivého a trvalého mieru medzi palestínskym štátom a izraelským štátom, ktorí budú životaschopnými, bezpečnými a mierumilovnými susedmi.

Návrh uznesenia RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Nie je to tak dávno, čo som Parlamentu pripomínal, že voľby v Bielorusku nie sú slobodné, že tam neexistuje sloboda prejavu, sloboda združovania a právo protestovať a že počet represívnych činností pod vedením tamojších orgánov sa stále zvyšuje. Okrem toho, politickí väzni stále neboli oslobodení, trest smrti sa stále nezrušil a nie je tu žiadna záruka, ani pokiaľ ide o oddelenie právomocí, najmä čo sa týka nezávislosti súdnictva, ani pokiaľ ide o dodržiavanie ľudských práv.

Nedávny zásah polície proti Zväzu Poliakov v Bielorusku a odopieranie práv, ktoré žiadali, sú dve ďalšie udalosti, ktoré oslabujú európsku dôveru v bieloruskú diktatúru. Vyzývajú všetkých európskych demokratov, a to najmä európske inštitúcie a vlády členských štátov, aby boli veľmi ostražití a zaistili neoblomnú a koordinovanú reakciu voči orgánom v Minsku, ktoré sú naďalej verné tomu najhoršiemu dedičstvu komunizmu. Európska únia nemôže byť partnerom Bieloruska, ktoré nerešpektuje ani svojich vlastných občanov, ani medzinárodné právo. Jedno príslovie v našej krajine znie: je lepšie byť sám ako v zlej spoločnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Európska únia by nemala uznať legitímnosť bieloruského parlamentu, kým sa v tejto krajine nebudú konať slobodné voľby. Z toho dôvodu vyzývam bieloruské orgány, aby uskutočnili kompletnú reformu volebného zákona krajiny, a to v súlade s odporúčaniami Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe a Úradu pre demokratické inštitúcie a ľudské práva.

Kroky bieloruských orgánov proti členom organizácie zastupujúcej poľskú národnostnú menšinu sú absolútne trestuhodné. Ide tu napríklad o politicky predpojaté súdne konania a skutočnosť, že súdne orgány očividne prijímajú príkazy od výkonnej moci. EÚ nemôže súhlasiť s rozhodnutím bieloruských orgánov obmedzovať prístup k internetu alebo s nedostatočným zaručením slobody tlače, slobody pokojného zhromažďovania a združovania a slobody vyznávania iných cirkví, nielen bieloruskej ortodoxnej cirkvi, ako aj ďalších práv a politických slobôd.

Zastávam názor, že úroveň spolupráce Spoločenstva s bieloruskými orgánmi by mala byť priamo úmerná úrovni dodržiavania ľudských práv v tejto krajine. Stále sa stotožňujem so znepokojením spojeným s vyhlásením podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o utlačaní poľskej národnostnej menšiny, ktoré bolo slabé a oneskorené.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Od konca studenej vojny sa vzťahy medzi Bieloruskom a Západom pohli vpred v rámci rozvoja nového porozumenia. Európska únia pritom rozvíja pozitívny dialóg, v ktorom Bielorusko podnecuje k tomu, aby dosiahlo pokrok v oblasti demokracie a ľudských práv.

Napriek tomu však EÚ nemôže akceptovať konanie, ktoré je v rozpore s medzinárodnými zásadami a právnymi predpismi týkajúcimi sa práv národnostných menšín. EÚ nemôže mať relatívne názory, pokiaľ ide o ľudské práva.

Kristiina Ojuland (ALDE), písomne. – (ET) Vážený pán predsedajúci, ako spoluautorka uznesenia Európskeho parlamentu o situácii týkajúcej sa občianskej spoločnosti a menšín v Bielorusku som hlasovala za toto uznesenie. Hoci režim prezidenta Lukašenka vlni oslobodil politických väzňov a trochu sa zmiernil, Európska

únia nemôže odvracať zrak od nedávnych porušení ľudských práv týkajúcich sa členov Zväzu Poliakov v Bielorusku. Výhody Východného partnerstva EÚ pre bieloruských občanov sa dajú rozšíriť len vtedy, ak bieloruská administratíva zaručí ľudské práva a občianske slobody Bielorusov a začne robiť demokratické reformy. Doterajšie ústupky režimu sú stále nedostatočné, pričom zatknutie predsedníčky Zväzu Poliakov v Bielorusku Angeliky Borysovej, ako aj odmietnutie povoliť tomuto hnutiu zaregistrovať sa a zmrazenie jeho aktív sú už ďalším úderom pre vzťahy s Európskou úniou. Vzhľadom na neustále porušovanie zásad ľudských práv a zásad právneho štátu podľa mňa Európska únia nemá inú možnosť, ako zvážiť opätovné uvalenie sankcií na bieloruskú administratívu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Hlasoval som za prijatie spoločného návrhu uznesenia Európskeho parlamentu (RC-B7-01 34/2010). Pred niekoľkými mesiacmi Európsky parlament prijal uznesenie, ktoré vyzývalo bieloruské orgány, aby prestali používať trest smrti pre svojich občanov. Dnes opäť hovoríme o Bielorusku a porušení ľudských práv a zásad občianskej spoločnosti. Európska únia sa Bielorusku otvorila. Prijali sme náležité opatrenia, ako napríklad začlenenie Bieloruska do Východného partnerstva. Dôvera, ktorú sme do Bieloruska vložili, mala vyvolať zmenu smerujúcu k demokratizácii a dodržiavaniu občianskych práv. Bohužiaľ, to sa nestalo. Vzhľadom na túto skutočnosť musí byť Európska únia rázna a zaujať pevnejšie stanovisko k vzťahom s Bieloruskom. Zároveň musí podniknúť účinné kroky, ktoré zaručia, že sa práva menších budú dodržiavať. Dúfam, že súčasné uznesenie vyvolá zmeny želaným smerom. Ak sa tak nestane, očakávam prehodnotenie prístupu Európskej únie k Bielorusku a uvalenie náležitých sankcií. Každé neúčinné riešenie bude dôkazom našej slabosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som za toto uznesenie, ktoré bolo v podstate textom, na ktorom sa dohodli všetky hlavné skupiny vrátane tej našej. Uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Nedostatok slobody prejavu, problémy s registráciou politických a dokonca spoločenských organizácií a využívanie štátnych médií na propagandistické účely sú príznačné pre nadmerne autoritatívne fungovanie štátu. Únia vystrela k Bielorusku pomocnú ruku v podobe začlenenia do Východného partnerstva, teda programu, ktorý je určený na posilnenie demokracie a zásad právneho štátu. Činnosti bieloruských orgánov nespĺňajú medzinárodné normy pre pravidlá, ktoré určujú správanie sa voči opozičným a mimovládnym organizáciám, alebo normy týkajúce sa ochrany národnostných menšín. Je dôležité nájsť šikovný spôsob, ako sa dostať z tejto situácie, v ktorej by mala Únia prejavíť svoj nesúhlas prostredníctvom konkrétnych opatrení, ako sú napríklad sankcie alebo vízové obmedzenia. Zároveň však nesmieme Bielorusko izolovať od zvyšku Európy, pretože tým bude trpieť celá bieloruská spoločnosť, a nie orgány, ktoré Únia odsudzuje. Mali by sme Bielorusku ukázať, aký veľký úžitok môže mať zo spolupráce s EÚ, a stanoviť, že miera, do akej bude Bielorusko konať v súlade s požiadavkami EÚ, sa odzrkadlí v podpore, na ktorú sa Bielorusko môže spoľahnúť.

Artur Zasada (PPE), písomne. – (PL) Výsledky dnešného hlasovania som si vypočul s radosťou. Prijali sme uznesenie, v ktorom odsudzujeme nedávne represie proti poľskej menšine v Bielorusku. Prijatie dokumentu aklamáciou má výnimočný hlbší zmysel. Je to hlasovanie celého Parlamentu, všetkých politických skupín a zástupcov 27 členských štátov Európskej únie. Nemyslím si, že Bielorusko bude mať úžitok z toho, čo mu ponúka Východné partnerstvo, bez toho, aby predtým opäť legalizovalo Zväz Poliakov v Bielorusku a vrátilo mu jeho majetok. Okrem toho bude musieť prepustiť politických väzňov, ako sú Andrej Bandarenko, Ivan Michailau a Arystom Dubski. Dnes sme Bielorusku vyslali jasný signál. Teraz čakáme na odpoveď.

Návrh uznesenia B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Európska rada zdôrazňuje, že je dôležité prepracovať ekonomickú a sociálnu dohodu medzi finančnými inštitúciami a spoločnosťou, ktorej slúžia, a zabezpečiť, aby mohla spoločnosť v priaznivom období využívať poskytnuté výhody a bola chránená proti riziku. Európska rada v tejto súvislosti požiadala Medzinárodný menový fond, aby vo svojom preskúmaní zvážil všetky možnosti vrátane daní z finančných transakcií v globálnom meradle. Podporujem toto uznesenie a myslím si, že Európska únia sa v tejto veci musí dohodnúť na spoločnej pozícii.

Európska komisia musí vypracovať posúdenie vplyvu všeobecnej dane z finančných transakcií a preskúmať jej výhody a nevýhody. Súhlasím tiež s ustanovením uznesenia, že musíme na úrovni Spoločenstva preskúmať, ako by mohol finančný sektor spravodlivo pomôcť pokryť škodu, ktorú spôsobil reálnemu hospodárstvu, alebo škodu spojenú s vládnyimi intervenciami zameranými na stabilizáciu bankového systému.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Súčasný návrh uznesenia, ktorý prichádza hneď po diskusiách skupiny G20, ktoré sa viedli ako súčasť samitu v Pittsburghu a na žiadosť niektorých

medzinárodných orgánov, ako napríklad MMF, môže poskytnúť riešenie toho, ako sa vyhnúť akýmkoľvek ďalším finančným katastrofám a ako opäť nadobudnúť sumy, ktoré štátne pokladnice dali k dispozícii bankám, aby ich zachránili pred bankrotom. V každom prípade je priekopnícke prijatie takýchto právnych predpisov vo Francúzsku a v Belgicku vítané (pričom Spojené kráľovstvo tiež zvažuje možnosť zavedenia podobných právnych predpisov) a očakávame, že uvidíme ich vplyv.

Podľa francúzskych odhadov daň vo výške 0,005 % vytiahne z pokladníc francúzskych bánk viac ako 20 miliárd EUR. Ako však bankový sektor zareaguje? Obmedzí počet špekulatívnych transakcií, ktoré sa považujú za škodlivé, alebo využije kapitálovú mobilitu a bude naďalej uskutočňovať takéto transakcie prostredníctvom bankových pobočiek, ktoré sa nachádzajú v iných štátoch, kde tento druh dane neexistuje?

Z tohto dôvodu si myslím, že úspech takýchto daní si vyžaduje globálny prístup, čo zároveň znamená, že ho treba predstaviť medzinárodným orgánom, ako je napríklad OSN. Aj keď to však urobíme, je ťažké uveriť, že možno dosiahnuť spoločné globálne kroky (len si porovnajte zahraničné právne predpisy).

Marielle De Sarnez (ALDE), písomne. – (FR) Francúzska delegácia Demokratického hnutia podporila uznesenie, ktoré dnes prijala veľmi veľká väčšina (536 hlasov za oproti 80 hlasom proti, pričom 33 poslancov sa zdržalo hlasovania), čím zopakovala svoje želanie, aby Európska komisia vypracovala posúdenie vplyvu a predložila praktické návrhy týkajúce sa vytvorenia daní z finančných transakcií. Žiadame Komisiu, aby vypracovala návrh s cieľom vytýčiť spoločné európske stanovisko, ktoré by sa malo predložiť skupine G20 v júni. Zároveň by bolo dobré posúdiť, do akej miery by mohla takáto daň pomôcť stabilizovať finančné trhy. Otázky, na ktoré by mala Komisia dokázať odpovedať, sa týkajú použitia tejto dane na podporu prispôsobenia sa zmene klímy zo strany rozvojových krajín a financovania rozvojovej spolupráce. Zároveň sa však týkajú aj nástrojov, ktoré by Komisia mohla použiť, aby presvedčila svojich partnerov, nech sa k nej pripoja a zavedú túto daň s cieľom zabrániť migrácii kapitálu. Predovšetkým však treba urobiť hĺbkové posúdenie vplyvu, aby sa zaistilo, že táto daň neobmedzí konkurencieschopnosť Únie alebo trvalo udržateľné investície ani nebude mať negatívne následky pre malé a stredné podniky a jednotlivých investorov.

Harlem Désir (S&D), písomne. – (FR) V roku 2000 som s medziskupinou pre globalizáciu predložil prvé uznesenie, ktoré od Komisie požadovalo, aby preskúmala uskutočniteľnosť zavedenia dane zo špekulatívnych kapitálových tokov. Uznesenie nebolo prijaté, keďže mu chýbalo zopár potrebných hlasov. Prešlo desať rokov a skupina G20, podobne ako niekoľko členských štátov, už nevylučuje predstavu o takejto dani. Predovšetkým nám však finančná kríza pripomenula škodu, ktorú môžu napáchať nestabilné finančné trhy.

Z toho dôvodu vítam, že veľká väčšina prijala uznesenie o daniach z finančných transakcií. Je to len malý krôčik, ale odkaz je jasný. Parlament vyzýva Komisiu, aby sa konečne začala venovať tejto otázke a vypracovala realizačný projekt. Takáto daň by mala dvojitú výhodu. Pomohla by stabilizovať trhy a zároveň by priniesla obrovské príjmy, ktoré by pomohli rozvojovým krajinám financovať ich prispôsobovanie sa zmene klímy a boj proti chudobe.

Odporcovia nám hovoria, že táto daň bude efektívna iba vtedy, ak bude globálna, ale musíme nejako začať, podobne ako to urobili niektoré krajiny s daňou z leteniek. S politikou „počkáme a uvidíme“ sa nikam nedostaneme. Musíme ukázať cestu.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Finančný sektor musí prijať zodpovednosť za hospodársku krízu, ktorá nás stále trápi. Doteraz platili za podstatnú časť nákladov a dôsledky finančnej krízy reálne hospodárstvo, daňoví poplatníci, spotrebitelia, verejné služby a spoločnosť vo všeobecnosti. Viaceré členské štáty požadujú daň z finančných transakcií.

Politický a regulačný kontext je dnes v tejto oblasti iný. Sú tu nové regulačné iniciatívy, ako napríklad boj proti daňovým rajom, odstránenie medzier v zákone v súvislosti s podsúvahovými účtami, požiadavky na devízové obchodovanie a využívanie obchodného registra transakcií s derivátmi.

Európska únia musí prijať spoločnú pozíciu v medzinárodnom rámci stretnutí skupiny G20. Aby sme to dosiahli, Komisia musí posúdiť vplyv globálnej dane z finančných transakcií ešte pred ďalším samitom skupiny G20.

Toto posúdenie musí konkrétne zhodnotiť účinky zavedenia dane z finančných transakcií v Európskej únii, a to v porovnaní s jej zavedením na globálnej úrovni. Treba určiť náklady, ako aj to, či táto daň prispieje k stabilizácii finančných trhov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Je pozitívne vidieť rôzne vyhlásenia uvedené v predhovore uznesenia, ktoré teraz schválila väčšina Parlamentu. To platí najmä pre vyhlásenie, že finančný sektor sa

musí spravodlivo podieľať na zaťažení, ktoré sa spája s hospodárskou obnovou a rozvojom, a to vzhľadom na to, že doteraz znášali podstatnú časť nákladov a dôsledkov finančnej krízy reálne hospodárstvo, daňoví poplatníci, spotrebiteľia, verejné služby a spoločnosť vo všeobecnosti. Okrem toho tu však bola vyjadrená takmer ľútosť nad akýmkoľvek konaním, ktoré by mohlo viesť k novej dani z finančných transakcií, a to prostredníctvom pripojenia mnohých obmedzení v uplatňovaní uznesenia. Z tohto dôvodu sme sa zdržali hlasovania.

Bohužiaľ, dochádza tu k omeškaniu uplatňovania nových regulačných iniciatív a zdokonaľovania sľúbeného boja proti daňovým rajom, odstraňovania medzier v zákone v súvislosti s podsúvahovými účtami, požiadaviek na devízové obchodovanie a využívanie obchodného registra transakcií s derivátmi. Treba urobiť zásadný pokrok a neplávať ďalej v týchto kalných vodách, čo len pomáha finančným špekulantom a rozsiahlym kapitalistickým záujmom.

David Martin (S&D), písomne. – Podporujem daň z finančných transakcií a veľmi ma teší, že si táto iniciatíva získava takú podporu. Aby bola efektívna, mala by to byť globálna daň. Podporujem opatrenia na zavedenie takejto dane za finančné transakcie.

Arlene McCarthy (S&D), písomne. – V drvivej väčšine sme dnes hlasovali za udržanie politickej hybnéj sily, ktorá stojí za globálnou daňou z finančných transakcií. Je jasné, že nastal čas na radikálne kroky, aby sa zaistilo, že po kríze si na seba finančný sektor zarobí, v čom by mohla daň z finančných transakcií poslúžiť ako dôležitý nástroj. Má silnú podporu verejnosti, mimovládnych organizácií a združení v celej Európe. Daň z finančných transakcií by mohla pomôcť obmedziť nestabilné a riskantné finančné obchodovanie a zabezpečiť by miliardy, ktoré by pomohli riešiť dôsledky zmeny klímy. Zároveň by pomohla rozvojovým krajinám, ktoré finančná kríza zasiahla najtvrdšie. Toto uznesenie žiada Komisiu, aby preskúmala možnosti takejto dane, a vysiela jasný signál, že Európa sa bude usilovať o globálnu dohodu s cieľom splniť žiadosť verejnosti, ktorá chce, aby Európa konala. Som sklamaná, že Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) a jej konzervatívni poslanci, ktorí sú evidentne proti akejkoľvek dani z finančných transakcií, sa vo svojich vyhláseniach rozhodli zámerne prekrútiť dnešné hlasovanie na žiadosť o výhradne európsku daň z finančných transakcií. Ak Európa nebude konať a nezaujme žiadne stanovisko, vynechajú nás z medzinárodnej diskusie. Naše dnešné hlasovanie je namiesto toho mandátom pre Európu, ktorý jej pomôže viesť túto diskusiu.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Portugalská Strana demokratického a sociálneho streda je, ako obvyčajne, proti vytvoreniu európskych daní. Zároveň je tu skutočnosť, že dane sú dôležitými nástrojmi, ktoré majú členské štáty k dispozícii, a to predovšetkým v ťažkých časoch, ako napríklad v súčasnej kríze. Na záver chcem uviesť, že rôzne možnosti zdaňovania, či už prostredníctvom daní, alebo príspevkov, ktoré sa používajú v rôznych členských štátoch, by túto daň nevyhnutne viac-menej znevýhodňovali, čím by sa umožnilo, aby na európskej úrovni dochádzalo k nespravodlivostiam, a to by nedávalo zmysel.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Podľa mňa je neodvratná pravda, že finančný sektor by mal spravodlivo prispieť k obnove a rozvoju hospodárstva, a to najmä vzhľadom na to, že významné náklady a dôsledky finančných kríz znášali reálne hospodárstvo, daňoví poplatníci, spotrebiteľia, verejný sektor a spoločnosť ako celok. Potenciálna daň z finančných transakcií by mohla obmedziť obrovský objem špekulatívneho kapitálu, ktorý má v poslednom čase opäť škodlivý vplyv na reálne hospodárstvo, a zároveň by tak predstavovala krok k trvalo udržateľnému rastu. Predtým, ako budeme uvažovať o zavedení takejto dane, si však musíme starostlivo zvážiť výhody a nevýhody. Presne o tento proces žiada aj uznesenie, ktoré navrhol Výbor pre hospodárske a menové veci, a preto som hlasoval za toto uznesenie. Zásadným bodom, ktorý sa spomína iba v prijatí tohto textu, ale ktorý treba jasne vymedziť ešte predtým, ako sa urobí rozhodnutie, je potenciálne využitie kapitálu, ktorý by mohla táto daň priniesť. Myslím si, že daň treba odvieť tam, kde sa transakcia uskutočňuje, a, inými slovami, musia z nej mať úžitok štáty, na ktorých území sa príslušné burzy nachádzajú. Presnú metódu výpočtu treba ešte určiť. Ak bude EÚ trvať na odvodení samotnej dane, musí sa v každom prípade vykompenzovať oproti celkovému príspevku príslušného členského štátu. Za žiadnych okolností nesmieme pripustiť, aby to viedlo k daňovej suverénite zo strany EÚ.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som dnes za návrh uznesenia B7-0133/2010 o zdaňovaní finančných transakcií a teším sa, že Parlament po prvýkrát požiadal o posúdenie uskutočniteľnosti a vplyvu zavedenia dane z finančných transakcií na úrovni EÚ. To je značný pokrok. Teraz treba na Komisiu vyvinúť tlak, aby navrhla konkrétne kroky. Európski občania očakávajú, že náklady spojené s finančnou krízou budú niešť tí, ktorí ju na finančných trhoch spôsobili. Nemôžeme byť preto spokojní s minimalistickým riešením v súlade s návrhom USA, ktoré by prinieslo len zopár miliárd EUR, čo je vzhľadom na obrovské náklady pomerne malý príjem. Znižovanie chudoby, boj proti zmene klímy a riešenie finančnej krízy si

vyžadujú dodatočné príjmy vo výške niekoľkých stoviek miliárd eur. Šikovne navrhnutá daň z finančných transakcií by takého príjmy zaistila, pričom by sa zároveň zamedzilo špekuláciám na finančných trhoch.

Návrh uznesenia B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za uznesenie o Jednotnej oblasti platieb v eurách (SEPA), ktoré sa snaží podporiť vytvorenie integrovaného trhu služieb zahŕňajúcich platby v eurách, ktorý si bude vyžadovať účinnú hospodársku súťaž a v ktorom nebude rozdiel medzi domácimi a zahraničnými platbami v eurách.

SEPA naďalej funguje spôsobom, ktorý má nedostatky, a nestará sa o skutočné potreby svojich používateľov. Európske spoločenstvo musí stanoviť primeraný a záväzný termín týkajúci sa použitia nástrojov SEPA, po ktorého uplynutí musia byť všetky platby v eurách uskutočňované podľa noriem tohto systému. Rovnako dôležité je zaistiť, aby prijatie tohto systému nevedlo k dodatočným nákladom pre európsku verejnosť.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Vytvorenie Jednotnej oblasti platieb v eurách (SEPA) je základom väčšej integrácie trhu platobných služieb. Posilní hospodársku súťaž vďaka tomu, že nebude robiť rozdiely medzi cezhraničnými a domácimi platbami v eurách, čo môže mať priamy pozitívny vplyv na životy európskych občanov.

Z tohto hľadiska sa zdá, že je naliehavé, aby národné vlády zaviedli služby SEPA a vytvorili pravidlá, ktoré budú primerane usmerňovať túto iniciatívu, takže tu v podstate dôjde k zjednodušeniu súčasnej pozície týkajúcej sa platobných služieb a zároveň k zníženiu nákladov v prospech spotrebiteľov.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Jednotná oblasť platieb v eurách (SEPA) bude integrovaným trhom platobných služieb podliehajúcim účinnej hospodárskej súťaži a nerozlišujúcim medzi cezhraničnými a domácimi platbami v eurách. Mali by sme stanoviť právne záväzný termín pre prechod na nástroje SEPA. Prechod verejných správ na nástroje SEPA zaostáva za našimi očakávaniami.

Z toho dôvodu je dôležité, aby všetky zainteresované strany – zákonodarcovia, bankové odvetvie a používatelia platobných služieb – prispeli k dosiahnutiu SEPA. Pokračujúca právoplatnosť existujúcich mandátov na inkaso by sa mala zabezpečiť vo všetkých členských štátoch, keďže povinnosť podpisovať nové mandáty pri prechode z domácich systémov inkasa na systém inkasa SEPA by bola nákladná.

Komisia teda musí stanoviť jasný, primeraný a právne záväzný termín prechodu na nástroje SEPA, ktorý by nemal byť neskôr ako 31. decembra 2012. Po tomto dátume musia byť všetky platby v eurách uskutočňované podľa noriem SEPA. Komisia musí verejným orgánom v migračnom procese pomôcť, a to prostredníctvom zostavenia integrovaných a synchronizovaných vnútroštátnych migračných plánov.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Jednotná oblasť platieb v eurách (SEPA) sa musí rýchlo zmeniť na integrovaný trh platobných služieb. Predtým, ako to bude možné dosiahnuť, však treba urobiť ešte veľa práce. Napriek existencii smerníc, ktoré stanovujú rámec platobných kariet SEPA a systém inkasa SEPA, pravda je, že tieto systémy ešte nefungujú. Je preto nutné prekonať všetky prekážky v uplatnení systému SEPA, aby mohol čo najskôr začať fungovať naplno. Je dôležité, aby obdobie prechodu na tento systém netrvalo dlhšie ako do 21. októbra 2012.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Jednotná oblasť platieb v eurách (SEPA) je koncepciou, ktorej uplatnenie uľahčí každodenný život miliónom Európanov. Bez ohľadu na to, z ktorého členského štátu pochádzajú, budú môcť ľahko uskutočniť rýchle a lacné platby osobám alebo firmám v inom členskom štáte za rovnakú cenu, ako by zaplatili za platby uskutočnené vo svojej vlastnej krajine. V dobe elektronického bankovníctva to posilní hospodársku súťaž medzi bankami, čo bude v prospech klientov. Zavedenie SEPA je ďalším krokom k realizácii jednej zo štyroch základných slobôd spoločného trhu, ktorou je voľný pohyb kapitálu. Nesmierne dôležité je to, že SEPA bude viesť k hospodárskemu zblíženiu medzi krajinami v eurozóne a krajinami, ktoré, hoci sú členskými štátmi Európskej únie, nie sú súčasťou eurozóny, ako aj medzi ďalšími krajinami európskej zóny voľného obchodu.

Z toho dôvodu plne podporujem uznesenie Európskeho parlamentu o uplatňovaní Jednotnej oblasti platieb v eurách (SEPA). Zároveň žiadam Európsku komisiu, aby pri monitorovaní práce na uplatňovaní systému SEPA dala prednosť záujmom klientov maloobchodného bankovníctva a otázkam bezpečnosti systému.

Návrh uznesenia RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), písomne. – (FR) Uznesenie o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA), ktoré dnes bolo prijaté a medzi ktorého iniciátorov patrím aj ja, je nesmierne symbolické, pretože je jednomyselné. Je jasným signálom vyslaným Komisii, ktorá o tejto dohode rokovala dva roky v maximálnej tajnosti. Parlament žiada úplnú transparentnosť, pokiaľ ide o prebiehajúce rokovania, ako aj dodržiavanie zmlúv, ktoré ho oprávňujú dostávať rovnaké informácie ako Rada. Či už ide o metódu alebo o to, čo vieme o podstate veci, som proti spôsobu, akým sa vedú rokovania o dohode ACTA. Máme veľa obáv týkajúcich sa spochybňovania *acquis communautaire*. Okrem rizika opätovného zavedenia „flexibilnej“ reakcie, by mohlo dôjsť k spochybneniu základných práv občanov, pokiaľ ide o slobodu prejavu a ochranu súkromia a údajov, ako aj k spochybneniu zásady, že poskytovatelia a prenajímatelia prístupu k internetu nenesú právnu zodpovednosť. Parlament už dokázal svoj záväzok k týmto zásadám. Ak Komisia nezmení svoju stratégiu, budem viesť kampaň proti ratifikácii dohody ACTA zo strany Parlamentu, tak ako sme to boli schopní urobiť v prípade dohody SWIFT.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – Hlasoval som za toto uznesenie. Lepšia ochrana práv duševného vlastníctva a boj proti falšovaniu a pirátstvu sú v Európskej únii a na celom svete nepochybne veľmi dôležitými otázkami. Veľmi vítam, že sa začali rokovania na medzinárodnej úrovni s cieľom posilniť práva duševného vlastníctva a účinnejšie bojovať proti falšovaniu a pirátstvu. Som však veľmi sklamaný z toho, akým spôsobom tieto rokovania prebiehajú.

Podľa Lisabonskej zmluvy musí Komisia bezodkladne a v plnom rozsahu informovať Európsky parlament vo všetkých etapách rokovaní o medzinárodných dohodách, ale v prípade dohody ACTA to tak nie je. Okrem toho, Európsky parlament bude musieť udeliť svoj súhlas s dohodou ACTA predtým, ako nadobudne platnosť v EÚ. Ako to však budeme schopní urobiť, keď nás držia v nevedomosti? Veľmi dúfam, že si Európska komisia splní povinnosť a poskytne nám všetky potrebné informácie o stave rokovaní.

Jan Březina (PPE), písomne. – (CS) Vážený pán predsedajúci, hlasoval som za uznesenie Európskeho parlamentu o transparentnosti a súčasnom stave rokovaní o dohode ACTA, pretože sa stotožňujem s pochybnosťami autorov, ktoré sa týkajú doterajšieho priebehu rokovaní. Tieto rokovania prebiehajú v „obmedzenom“ režime, čo znamená, že k dokumentom, o ktorých sa rokuje, má prístup len Európska komisia a členské štáty EÚ. Európsky parlament je celkom vynechaný, pričom jeho súhlas je nevyhnutným predpokladom na to, aby dohoda nadobudla platnosť. Myslím si, že digitálny obsah a zaobchádzanie s ním by nemali byť zahrnuté do textu dohody. Pokiaľ zahrnuté budú, príslušné ustanovenia by nemali mať donucovací charakter. Som pevne presvedčený, že dohoda ACTA by nemala ísť za rámec v súčasnosti platných práv duševného vlastníctva a že akékoľvek postihy za kopírovanie digitálneho obsahu by mali byť ponechané na uváženie jednotlivých štátov. Ochrana súkromia a ochrana osobných údajov musia ostať pilierom európskych právnych predpisov, ktorý nebude podkopávaný medzinárodnými právnymi dohodami. Som za dohodu ACTA, ktorá bude bojovať proti falšovaniu, ktoré predstavuje skutočné nebezpečenstvo pre hospodárstvo a spotrebiteľa a nepochybne porušuje práva duševného vlastníctva. Na druhej strane, kopírovanie, ktoré sa robí výlučne pre vlastnú potrebu, by malo byť vynechané. Podľa môjho názoru by bolo jeho zahrnutie v rozpore s právom na osobnú slobodu a informácie. Falšovanie a kopírovanie skrátka nemožno hádzať do jedného vreca.

Derek Roland Clark (EFD), písomne. – Keď sme v stredu 10. marca 2010 ako skupina hlasovali proti uzneseniu o dohode ACTA, urobili sme to na základe zásady, že samotná dohoda ACTA by nemala existovať v žiadnej podobe. Táto dohoda je katastrofálnym porušením súkromného vlastníctva jednotlivcov. Keby sme toto uznesenie v hlasovaní podporili, pripustili by sme existenciu takýchto právnych predpisov, ale na základe toho sme sa rozhodli zmluvu neuzať.

Marielle De Sarnez (ALDE), písomne. – (FR) Napriek Lisabonskej zmluve a spolurozhodovaciemu postupu v oblasti medzinárodného obchodu Komisia a členské štáty bránia tomu, aby sa konala verejná diskusia o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA). Tento nedostatok transparentnosti vzbudzuje skutočné podozrenie, ktoré možno zmenšiť len tak, že sa do konzultácií zapojí aj verejnosť a Európsky parlament. Kým boj proti falšovaniu je skutočne oprávnený a nevyhnutný, dohoda ACTA by posilnila autorské práva. Treba nechať poskytovateľov prístupu k internetu kontrolovať výmenu digitálnych súborov a ukladať používateľom pokuty vrátane odpájania ich internetového pripojenia? Náklady na takéto monitorovanie by boli pre poskytovateľov prístupu k internetu prehnané a kontroly by boli komplikované. Okrem toho, internetové pirátstvo ešte nie je klasifikované ako zločin ani v európskom práve, ani v medzinárodnom práve. Myšlienka systematického pokutovania v takom veľkom rozsahu je preto neprijateľná, a to tým viac, že prístup k internetu, v mene práva na informácie, je stále základnou slobodou. Komisia bude musieť

Parlamentu poskytnúť dokument, ktorý načrtáva priebeh rokovaní a všetky stanoviská, o ktorých sa diskutuje. Ak to Komisia neurobí, Parlament by mohol tento text, o ktorom sa rokuje v tajnosti, zamietnuť, rovnako ako zamietol dohodu SWIFT.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za uznesenie o transparentnosti a súčasnom stave rokovaní o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA), pretože podporujem transparentný priebeh vedenia rokovaní.

Po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy bude musieť Parlament odsúhlasiť text dohody ACTA predtým, ako nadobudne platnosť v Európskej únii. Príspevok Parlamentu je nevyhnutný pre to, aby sa zaručilo, že prostriedky uplatňovania práv duševného vlastníctva nebudú brániť inovácii, hospodárskej súťaži, ochrane osobných údajov a voľnému toku informácií.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Falšovanie je jednou z hlavných pohrôm svetového hospodárstva a napriek snahe bojovať proti nemu je jasné, že jednotlivé štáty očividne nie sú schopné dotiahnuť tento boj do úspešného konca. Riziká pre zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov, ktoré môže nákup niektorých výrobkov zahŕňať, sú dnes jasné.

Z obchodného a priemyselného hľadiska tento paralelný priemysel, ktorý sa nezákonne priživuje na kreativite a sláve iných, oslabuje hodnotu obchodných značiek a znižuje efektívnosť ich špeciálnej úlohy. Hoci je teda dôležité vytvoriť otvorený, slobodný a spravodlivý trh, môže sa to podariť len vtedy, ak falšovanie celkovo odmietnu a budú proti nemu bojovať hlavní výrobcovia. Obchodná dohoda o boji proti falšovaniu môže byť cestou, ktorou stojí za to ísť, ale predtým ju treba pochopiť a diskutovať o nej transparentným spôsobom, čo je opakom toho, čo sa dialo doteraz.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Európska únia a ďalšie krajiny Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj začali v roku 2008 rokovania o novej mnohostrannej dohode zameranej na posilnenie uplatňovania práv duševného vlastníctva a na potláčanie falšovania a pirátstva (Obchodná dohoda o boji proti falšovaniu – ACTA). Spoločne sa dohodli, že schvália ustanovenie o dôvernosti. Akákoľvek dohoda týkajúca sa dohody ACTA, ktorú Európska únia dosiahne, musí byť v súlade s právnymi záväzkami, ktorým EÚ podlieha v otázkach právnych predpisov o ochrane súkromia a ochrane údajov, tak ako to stanovuje smernica 95/46/ES, smernica 2002/58/ES a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie. Po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy bude musieť Parlament odsúhlasiť text dohody ACTA predtým, ako nadobudne platnosť v Európskej únii. Komisia okrem toho sľúbila, že Parlamentu bezodkladne poskytne kompletné informácie o celom priebehu rokovaní o medzinárodných dohodách. Pred začiatkom rokovaní o dohode ACTA mal byť preto stanovený právny základ a Parlament mal schváliť rokovací mandát. Komisia by mala predložiť návrhy pred ďalším kolom rokovaní.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Parlament vyjadril všeobecné odsúdenie v súvislosti s tým, že Komisia obmedzuje informácie týkajúce sa prebiehajúcich rokovaní o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA), pričom je celkom jasné, že v rámci takéhoto postupu sa Komisia pokúša obmedziť aj podrobné preskúmanie a kontrolu. Z toho dôvodu si myslíme, že je dôležité, aby uznesenie zdôraznilo, že Komisia „má právny záväzok bezodkladne a v plnom rozsahu informovať Parlament vo všetkých etapách medzinárodných rokovaní“.

V rámci vedenia rokovaní sa vyžadujú demokratické a transparentné postupy, ako aj verejná diskusia o ich obsahu, čo považujeme za pozitívne. Okrem toho zdôrazňujeme argument týkajúci sa potreby dodržiavať „základné práva, ako sú sloboda prejavu a právo na súkromie, a plne rešpektovať zásadu subsidiarity“, ako aj ochranu osobných údajov. Z toho dôvodu sme hlasovali za toto uznesenie.

Bruno Gollnisch (NI), písomne. – (FR) Tento návrh Obchodnej dohody o boji proti falšovaniu známej pod skratkou ACTA môže vyzerať ako dobrý nápad, keďže európske hospodárstvo a európske pracovné miesta veľmi trpia v dôsledku týchto nečestných praktík vo svete nadmerného voľného obchodu, ktorý nám vnucujete. Ako to však vždy býva, keď je v dohode, o ktorej Komisia rokuje, niečo zásadne škodlivé, všetko sa robí v tajnosti.

Mám na mysli dohodu z Blair House, ktorá obetovala európske poľnohospodárstvo, aby uspokojila apetít agropotravinárskych nadnárodných spoločností z USA. Mám na mysli aj škandalóznú mnohostrannú dohodu o investíciách, ktorá požadovala vyňatie nadnárodných spoločností z právnych predpisov, ktoré platia v krajinách, v ktorých tieto spoločnosti pôsobia. Táto dohoda, našťastie, neuzrela svetlo sveta. V tomto prípade ide o tú časť dohody ACTA, ktorá sa týka internetu: doslova sa scvrkáva na zavedenie príšerného

celosvetového zákona na spôsob francúzskeho Vysokého úradu pre rozširovanie diel a ochranu autorských práv na internete (HADOPI).

Colné úrady by mohli prehľadávať prehrávače MP3, mobilné telefóny a prenosné počítače každého občana podozrivého z toho, že si nezákonne stiahol nejaký súbor. Poskytovatelia prístupu k internetu môžu byť nútení odpojiť svojich zákazníkov alebo o nich poskytovať informácie. To je neprijateľné, a preto sme hlasovali za toto uznesenie, ktoré sa dožaduje úplnej transparentnosti v rámci rokovaní a hrozí Komisii, že ak to odmietne, budeme sa s ňou súdiť.

Sylvie Guillaume (S&D), *písomne*. – (FR) Podporila som uznesenie zamerané na dosiahnutie úplnej transparentnosti zo strany Európskej komisie, pokiaľ ide o rokovania o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA), ktoré sa v súčasnosti držia v tajnosti. Okrem rizika opätovného zavedenia „flexibilnej reakcie“, by tu mohlo dôjsť k spochybneniu základných práv občanov, pokiaľ ide o slobodu prejavu a ochranu súkromia a údajov, ako aj k spochybneniu zásady, že poskytovatelia a prenajímatelia prístupu k internetu nenesú právnu zodpovednosť. Z toho vyplýva, že Európsky parlament, ktorý je hlasom európskych národov, nemôže byť vylúčený z týchto rokovaní a musí dostávať rovnaké informácie, ako sa poskytujú Rade. To je demokratická požiadavka. Na záver chcem uviesť, že dohoda ACTA nesmie robiť kompromis, pokiaľ ide o prístup ku generickým liekom. V tejto súvislosti a vzhľadom na postup a znepokojivé fámy, ktoré v tejto fáze kolujú o obsahu dohody, môžem hlasovať len za uznesenie, ktoré je k takejto dohode kritické.

Małgorzata Handzlik (PPE), *písomne*. – (PL) V prijatom uznesení Európsky parlament jasne vyhlasuje, že podporuje väčšiu transparentnosť v rámci rokovaní Európskej komisie o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu. Pirátstvo a falšovanie predstavujú pre európske hospodárstvo a pre ďalšie hospodárstva po celom svete čoraz väčší problém.

Z hospodárstiev rozvojových krajín sa čoraz častejšie stávajú znalostné hospodárstva. Z toho dôvodu zároveň potrebujeme jasné a účinné zásady ochrany práv duševného vlastníctva, ktoré nebudú prekážať inovácii a hospodárskej súťaži, nebudú neoprávnene zatažovať zákonne vedený obchod a budú chrániť naše súkromie a základné práva, ako je napríklad sloboda prejavu. Uznesenie, ktoré dnes bolo prijaté, preto nespochybňuje myšlienku vytvoriť samotnú dohodu. Rokovania, ktoré vedie Európska komisia, však nie sú otvorené.

Európsky parlament a európski občania nedostávajú aktuálne informácie o vývoji rokovaní. Tento nedostatok informácií vyvoláva obavy. Chceme väčšiu transparentnosť zo strany Európskej komisie. Chceme teraz vedieť, aké záväzky prijímajú vyjednávači Európskej komisie v mene 500 miliónov občanov Európskej únie.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písomne*. – (DE) Rokovania o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA) týkajúce sa ustanovení zákona o autorských právach, ako aj boja proti falšovaniu a produktového a internetového pirátstva predstavujú nepochybne dôležitý krok smerom k ochrane duševného vlastníctva. Bohužiaľ, informačná politika Komisie týkajúca sa rokovaní má ešte ďaleko k dokonalosti.

Pre nedostatočnú transparentnosť týkajúcu sa stavu rokovaní je pre Európsky parlament zložitá hrať konštruktívnu úlohu v príprave ustanovení a tým aj vopred zaistiť, aby nedochádzalo k žiadnemu obmedzovaniu občianskych práv Európanov, ani k žiadnemu porušovaniu smerníc o ochrane údajov. Podporujem návrh uznesenia (RC7-0154/2010), a teda aj žiadosť Európskeho parlamentu, aby Komisia vytvorila rámec svojej informačnej politiky týkajúcej sa rokovaní o dohode ACTA, a to transparentnejším, kompletnejším a teda aj holistickejším spôsobom.

David Martin (S&D), *písomne*. – Transparentnosť rokovaní o dohode ACTA je nesmierne dôležitá a som rád, že Parlament žiada úplnú otvorenosť v takom veľkom počte. Hoci ma teší počúvať uistenia, že jednotlivci nebudú trestne stíhaní za osobné použitie a že dohoda ACTA nebude použitá na to, aby sa zabránilo generickým liekom dostať sa do rozvojových krajín, dúfam, že sa Parlament bude môcť dostať k všetkým dokumentom a bude môcť sledovať rokovania, aby zaistil, že sa to všetko dodržiava.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Nedostatočná transparentnosť v rámci rokovaní o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu (ACTA) je v rozpore s charakterom Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Je nevyhnutné, aby Rada a Komisia okamžite sprístupnili všetky dokumenty, na ktorých sa rokovania zakladajú. Nedodržiavanie tejto základnej povinnosti zo strany Komisie a Rady by mohlo Parlament viesť k použitiu právnych postupov na získanie prístupu k týmto dokumentom, teda k niečomu, čo by poškodilo prestíž príslušných európskych inštitúcií.

Zuzana Roithová (PPE), *písomne*. – (CS) Chcela by som poďakovať spravodajcom a všetkým poslancom, ktorí sú zodpovední za to, že obrovská väčšina Európskeho parlamentu jasne vyjadrila svoj nekompromisný

postoj k netransparentnému rokovaniu o takej dôležitej medzinárodnej dohode. Očakávame, že dohoda otvorí nový medzinárodný rozmer v boji proti falšovaniu, ale neobmedzí právo európskych občanov na súkromie.

Problém vidím aj v tom, že Čína nebola prizvaná k rokovaniam. Vo včerajšej rozprave mi Komisia povedala, že to tiež považuje za strategickú chybu. To, že Čína, ktorá je najväčším zdrojom falšovania na svete, neskôr podpíše dosiahnutú dohodu, je nereálne. Verím, že naša kritická správa dnes Komisiu presvedčí, aby prehodnotila svoj prístup k Parlamentu, ktorý má vďaka Lisabonskej zmluve spoločné rozhodovacie právomoci v nových oblastiach vrátane zahraničnej politiky.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Podporil som uznesenie RC7-0154/2010 o Obchodnej dohode o boji proti falšovaniu a som rád, že veľká väčšina Parlamentu urobila to isté. Dohoda ACTA teraz riskuje, že sa z nej stane „Dohoda o nedostatočnej transparentnosti Komisie“ (Absence of Commission Transparency Agreement – ACTA). V rámci svojich rokovaní o dohode ACTA by mala Komisia dodržiavať zásady transparentnosti, ľudské práva a zákonné právo Európskeho parlamentu na informácie. Namiesto toho však Komisia v tejto rozhodujúcej skúške, či na základe Lisabonskej zmluvy dodržiava zásadu informovania Parlamentu, zlyháva. EÚ nemôže pokračovať v rokovaniach o dohode ACTA, ak sa ľudom neumožní zapojiť sa do tohto procesu.

Zároveň je úplne absurdné a neprijateľné, aby sa poslanci Európskeho parlamentu museli za zatvorenými dverami pýtať Komisie na obsah dohôd, o ktorých máme hlasovať. Európsky parlament okrem toho ukázal, že neakceptuje utajovanie a že podporuje otvorený prístup k internetu pre všetkých. Poslanci EP zároveň ukázali, že Parlament nebude tolerovať to, aby sa s ním zaobchádzalo ako s handrou. Komisiu sme dôrazne vyzvali, aby nás bezodkladne a v plnom rozsahu informovala o rokovaniach o dohode ACTA.

Návrh uznesenia RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), písomne. – (FR) Súčasný systém všeobecných preferencií (GSP) čoskoro skončí. Pri hlasovaní o tomto uznesení, ktorého osobitným cieľom je plne zapojiť Parlament do jeho revízie do roku 2012, som bol za. Tento obchodný režim umožňuje 176 rozvojovým krajinám a regiónom, aby využívali preferenčný prístup na európsky trh výmenou za to, že ratifikujú dohovory MOP o sociálnych právach a dohovory OSN o ľudských právach.

Jeho vykonávanie je však neuspokojivé. Práve preto pred revíziou žiadame vypracovať správu týkajúcu sa súčasného stavu ratifikácie, vykonávania dohovorov, hodnotenia vplyvu GSP počas obdobia 2006 – 2009, zahrnutia podmienky, ktorou sa upravuje vykonávanie 27 základných dohovorov OSN, a transparentnejších vyšetrovacích postupov vrátane pravidelnej konzultácie Parlamentu.

Je poľutovaniahodné, že z dôvodu nesúhlasu pravice v tomto hlasovaní neprešiel pozmeňujúci a doplnujúci návrh, v rámci ktorého sa vyžadoval vyšetrovací postup, pokiaľ ide o početné zabíjanie odborárov v Kolumbii a masové hroby stoviek ľudí zabitých v oblasti La Macarena.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Európska únia je najväčším poskytovateľom humanitárnej a rozvojovej pomoci na svete. Vieme, že Európska únia a členské štáty každoročne prispievajú miliónmi do programov spolupráce a rozvoja, že táto pomoc je nevyhnutná a že v mnohých prípadoch má veľký význam.

Ja som však ako zástanca trhového hospodárstva presvedčený, že rozvojová pomoc sa môže (a musí) poskytovať prostredníctvom obchodných politík, z ktorých majú výhody rozvojové krajiny. Som presvedčený, že v tejto situácii zohráva svoju úlohu všeobecný systém preferencií, ktorý umožňuje rozvinutým krajinám ponúkať preferenčné a nerekipročné zaobchádzanie s výrobkami dovážanými z rozvojových krajín.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) V žiadnom prípade sa nedá tvrdiť, ako to tvrdí toto uznesenie, že súčasný všeobecný systém preferencií (GSP) je mechanizmus na pomoc rozvojovým krajinám. Tento mechanizmus vplýva tak, že zvyšuje hospodársku závislosť týchto krajín, keďže vedie k výrobe pre vývoz na škodu ich vnútorného trhu. Do veľkej miery z tohto systému profitujú práve veľké nadnárodné spoločnosti, niektoré z nich z krajín EÚ, a nie ľudia z rozvojových krajín.

Niektoré zo zámerov, ktoré by mali tvoriť základ GSP, preto vytvárajú rozpor s jeho aktuálnymi výsledkami.

Na druhej strane je na základe zvýšeného tlaku na liberalizáciu medzinárodného obchodu zjavné, že EÚ využíva cieľ tohto nariadenia ako formu vydierania, aby získala prijatie uvedených dohôd o voľnom obchode prostredníctvom neprijateľnej úrovne diplomatického a hospodárskeho tlaku na tieto krajiny.

Aby sa GSP stal mechanizmom rozvojovej pomoci, bude potrebné, ako navrhujeme, aby sa zrušil a znovu prerokoval spolu s ostatnými politikami rozvojovej pomoci, a tak predstavoval účinnú solidaritu a bojoval proti hospodárskej závislosti a využívaniu ľudí a prírodných zdrojov hospodárskymi skupinami v rámci EÚ.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Od roku 1971 vykonalo Európske spoločenstvo vo vzťahu k rozvojovým krajinám prostredníctvom obchodných preferencií v rámci všeobecného systému preferencií niekoľko činností, ktoré sú spôsobom, ako urobiť svetový obchod spravodlivejším a tak pomôcť týmto krajinám v raste a hospodárskom rozvoji.

Súčasná nariadenia vypršia v roku 2011, čo znamená, že je nevyhnutné, aby sme sa začali snažiť a pracovať na novom nástroji, ktorý by mohol udržať a, ak je to možné, aj zvýšiť výhody, ktoré tento systém poskytuje rozvojovým štátom. V situácii, keď sa chceme dostať z medzinárodnej krízy, je to dokonca ešte dôležitejšie. Ak sa však máme vyhnúť nespravodlivosti, je pre nás nevyhnutné, aby tieto nové krajiny, ktoré tento systém budú využívať, hovorili pravdu o svojej hospodárskej situácii.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Pri hlasovaní o spoločnom uznesení o všeobecných colných preferenciách (GPS) (RC7-0181/2010) som hlasoval za, hoci ma veľmi mrzí a rozčuluje, že sa kolumbijskému veľvyslanectvu podarilo presvedčiť niektorých našich kolegov, aby sa vyhli všetkým odkazom na potrebu vyšetriť porušovanie ľudských práv v Kolumbii a rozhodnúť na základe zistení, či zrušiť colné preferencie pre kolumbijské tovary.

Správa: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Správa Európskeho parlamentu o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike EÚ spolu s príslušnou správou o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike vypracovanej protiľudovou alianciou konzervatívcov, sociálnych demokratov a liberálov v Európskom parlamente dokazujú neustálu podporu politických hovorcov kapitálu presadzovaniu ešte väčšej militarizácie EÚ, najmä po tom, ako reakcionárska Lisabonská zmluva nadobudla platnosť, ako aj ich aktívnu úlohu pri propagovaní imperialistickej politiky EÚ, zásahov a vojen, ktorú rozpútava voči tretím krajinám a ľuďom v každom kúte planéty s cieľom slúžiť záujmom a suverenite monopolných kapitálov v podmienkach stupňujúceho sa vnútorného imperialistického boja.

Správa vyzýva na:

- a) účinnú organizáciu Európskej služby pre vonkajšiu činnosť EÚ (zriadenej podľa Lisabonskej zmluvy), novému politickému, respektíve vojenskému orgánu na organizovanie, podporu a zavádzanie imperialistických zásahov EÚ;
- b) zvýšenie výdavkov z rozpočtu EÚ na vojenské a politické intervencie;
- c) lepšie prepojenie politických a vojenských možností EÚ so silnejším prepojením EÚ a NATO, ktoré je kľúčové pri účinnejšom vykonávaní imperialistických zásahov použitím vojenských prostriedkov.

Komunistická strana Grécka hlasovala proti a odsudzuje túto neprijateľnú správu, ktorá je jasnou príručkou imperialistických útokov voči ľuďom.

Elena Oana Antonescu (PPE), písomne. – (RO) Európska únia si musí vytvoriť strategickú autonómiu prostredníctvom silnej a účinnej zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky s cieľom globálne chrániť svoje záujmy, zaistiť bezpečnosť svojich občanov a podporovať dodržiavanie ľudských práv a demokratických hodnôt na celom svete. Prostredníctvom účinnejších európskych dohôd o bezpečnosti musia členské štáty preukázať ochotu urobiť z Európskej únie väčšieho aktéra na medzinárodnej scéne.

Som presvedčená, že budúca výročná správa Rady o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike (SZBP) sa musí priamo vzťahovať na vykonávanie stratégie zahraničnej politiky Európskej únie, na posúdenie jej účinnosti, ako aj na podmienky vytvorenia osobitného, priameho dialógu s Európskym parlamentom zameraného na budovanie strategického prístupu k spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike.

John Attard-Montalto (S&D), písomne. – Hlasoval som proti pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu 18, keďže podľa môjho názoru obsahuje istý paradox. V úvode sa odsudzuje logika militarizácie a v závere sa uvádza, že SZBP by mala byť založená na mierových zásadách a na demilitarizácii bezpečnosti. Ja osobne súhlasím s medzinárodným štatútom neutrality našej krajiny a keďže tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh nie je vôbec rozumný, rozhodol som sa, že za tento návrh nebudem hlasovať ani sa nezdržím hlasovania.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písomne*. – (LT) Podporujem túto správu, keďže som presvedčený, že jasná a koordinovaná spoločná zahraničná a bezpečnostná politika môže značne prispieť k posilneniu právomocí Európskej únie na medzinárodnej úrovni. Jednou z najdôležitejších záležitostí spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky je nepochybne rastúca energetická závislosť EÚ od zdrojov dodávok a prepravných trás a potreba obmedziť energetickú závislosť EÚ od tretích krajín. Rád by som vyzval podpredsedníčku Komisie a vysokú predstaviteľku Catherine Ashtonovú, aby bez váhania zaviedla odporúčania Parlamentu o vytvorení konzistentnej a koordinovanej politiky, a to najskôr prostredníctvom podpory súdržnosti EÚ pri zachovaní konštruktívneho dialógu s dodávateľmi energie, najmä s Ruskom a tranzitnými krajinami. Ďalej prostredníctvom podporovania energetických priorít EÚ, bránením spoločných záujmov členských štátov, rozvojom účinnej diplomatickej práce v oblasti energie, vytvorením účinnejších opatrení na riešenie krízy a podporovaním diverzifikácie dodávok energie, použitím udržateľnej energie a rozvojom obnoviteľnej energie. Som presvedčený, že len spoločným konaním bude môcť EÚ v budúcnosti zabezpečiť nepretržitú a bezpečnú dodávku plynu a ropy do členských štátov a zvýšiť energetickú nezávislosť celej EÚ.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *písomne*. – (SV) My švédski sociálni demokrati si myslíme, že partnerstvo medzi EÚ a NATO by sa nemalo rozvíjať výlučne na základe Charty OSN. Preto si myslíme, že je dôležité, aby sa do tohto znenia zahrnul aj pohľad členských štátov na túto otázku a aby zohľadňovalo rozličné tradície a postoje členských štátov v súvislosti so zahraničnou, bezpečnostnou a obrannou politikou.

Diogo Feio (PPE), *písomne*. – (PT) Ako veľa členských štátov (ak nie všetky), aj Európska únia sa musí vyrovnat s rozpočtom, ktorý je oveľa menší, ako sú jej ambície, a ktorý v žiadnom prípade nestačí na všetko, čo by chcela dokázať. Túto asymetriu zdôrazňuje množstvo rozmanitých európskych hodnôt a očakávaní v tejto záležitosti.

Aby sme dosiahli vynikajúce výsledky, je nutné si uvedomiť, že politika je činnosť, ktorá si vyžaduje predvídanie a prijímanie opatrení a ktorá prikladá mimoriadnu dôležitosť problémom, ak ide o také nevyhnutné záležitosti pre náš bežný život, ako je zahraničná a bezpečnostná politika.

Lisabonská zmluva a následné vytvorenie funkcie vysokého predstaviteľa naznačuje presvedčenie členských štátov, že pohotovosť, koordinácia a konvergencia v činnosti Európskej únie, pokiaľ ide o zahraničnú a bezpečnostnú politiku, je skutočne potrebná. Len po zavedení do praxe uvidíme, či sú ustanovenia Zmluvy dostatočné a či ustanovenia tohto textu úspešne plnia svoju úlohu.

Dúfam, že Únia bude môcť účinne zareagovať na tento dôležitý problém.

José Manuel Fernandes (PPE), *písomne*. – (PT) Správa o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie je každoročný dokument Parlamentu, v ktorom sa hodnotí európska bezpečnostná a obranná politika a predstavujú návrhy na zlepšenie účinnosti a viditeľnosti tejto politiky. Po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy získala vonkajšia činnosť EÚ nový rozmer a dôležitosť. V tomto smere Parlament zohráva základnú úlohu ako strážca demokratickej legitimity vonkajšej činnosti. Vytvorená Európska služba pre vonkajšiu činnosť bude slúžiť ako diplomatický zbor a nástroj Únie, ktorá sa až doteraz mohla spoliehať len na národné zastúpenia. Je však nevyhnutné, aby mala EÚ k dispozícii potrebné rozpočtové zdroje, a tak dosiahla ciele vonkajšieho zastúpenia.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písomne*. – (RO) Chcel by som sa vyjadriť k niektorým bodom v podkapitole správy Západný Balkán o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky v roku 2008.

Musí sa vziať do úvahy skutočnosť, že na zasadnutí Rady pre všeobecné záležitosti a vonkajšie vzťahy vo februári 2008 sa rozhodlo o tom, že každý členský štát EÚ rozhodne o svojom vzťahu s Kosovom v súlade s vnútroštátnymi postupmi a medzinárodným právom.

V prvej polovici tohto roka sa zároveň očakáva odporúčajúce stanovisko Medzinárodného súdneho dvora vo veci týkajúcej sa súladu jednostranného vyhlásenia nezávislosti dočasnými inštitúciami samosprávy v Kosove s medzinárodným právom.

Pri hodnotení vývoja stabilizačného procesu v Kosove sa musí zachovávať vyvážený prístup, pričom treba pamätať na to, že sa počas roku 2009 vrátane volebného obdobia v novembri spozorovali napäté situácie. V tejto súvislosti som presvedčený, že musíme prekonať mnohé problémy, najmä pokiaľ ide o presadzovanie práva, boj proti korupcii a organizovanému zločinu, ochranu Srbov a iných menšín, zmierenie medzi spoločenstvami a zavádzanie hospodárskych a sociálnych reforiem.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Lisabonská zmluva priniesla Parlamentu nové zodpovednosti v súvislosti so spoločnou zahraničnou a bezpečnostnou politikou. My sme pripravení prijať tieto zodpovednosti a prispieť k výberu politik a jednotlivcov, ktorí budú zastupovať tieto politiky na celom svete, prostredníctvom zvolenia tých, ktorých nominovala Európska služba pre vonkajšiu činnosť aj vrátane osobitných predstaviteľov EÚ. EÚ musí pred medzinárodným spoločenstvom preukázať, že má takú zahraničnú politiku, ktorá je čoraz reprezentatívnejšia, koherentnejšia, systematickejšia a účinnejšia. EÚ sa čoskoro musí stať hlavnou hybnou silou budovania svetového mieru.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písomne*. – (ES) Hlasoval som proti výročnej správe Rady pre Parlament o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) za rok 2008, pretože si myslím, že cieľom SZBP by malo byť vymedzenie vonkajšej politiky EÚ a nie bránenie jej územia. Nesúhlasím so spojením medzi EÚ a NATO stanoveným v Lisabonskej zmluve. Namiesto toho podporujem demilitarizáciu a nulové zbrojenie. Odsudzujem logiku militarizácie EÚ, ktorá sa s prijatím Lisabonskej zmluvy zintenzívnila, ako aj zmeny, ktoré zaviedla, napríklad Európsku službu pre vonkajšiu činnosť a funkciu vysokého predstaviteľa. V súčasnosti sme svedkami najvyššieho stupňa militarizácie v histórii. Výdavky na zbrane sú dokonca vyššie ako počas studenej vojny. Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica žiada zrušenie všetkých vojenských základní patriacich Spojeným štátom a iným krajinám, ktoré sú na pôde členských štátov EÚ, a žiadame, aby sa vojenské výdavky použili na civilné účely s cieľom dosiahnuť rozvojové ciele tisícročia.

Andreas Mölzer (NI), *písomne*. – (DE) Táto správa sa snaží urobiť z EÚ silnejšieho svetového aktéra. Nevyskytuje sa v nej však žiadne jasné vymedzenie cieľov alebo smerovania spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP). Žiadosť o silnejší finančný základ sa preto v tejto situácii musí zamietnuť. V budúcnosti by sa preto medzinárodné záväzky mali hodnotiť podľa toho, aké sú podstatné a aký je ich prínos pre EÚ. Koniec koncov, v SZBP by sa mal vytvoriť prístup založený na stratégii. Mám pocit, že sa musím otvorene vzoprieť proti cieľu zrušiť zásadu jednomyselnosti. Platí to najmä vtedy, ako sa už niekoľkokrát uviedlo, keď je cieľom užšie partnerstvo s NATO. EÚ sa musí snažiť vytvoriť si svoje vlastné štruktúry a, samozrejme, musí mať k dispozícii nevyhnutné zdroje pre takéto štruktúry. Pokiaľ ide o mnohé operácie a misie, mali by sa znovu prehodnotiť mnohé zo súčasných 23 rozličných činností, do ktorých je EÚ zapojená. Najmä v Afganistane sa stratégia pod vedením Spojených štátov považuje za neúspešnú.

Zapojenie EÚ by sa preto malo okamžite prehodnotiť. V súvislosti s Východným partnerstvom treba zdôrazniť, že záujmy Ruska sa musia z historických, kultúrnych a geografických dôvodov vziať do úvahy a že sa musíme vyhnúť jednostrannému opatreniu EÚ. Keďže správa to v skutočnosti neberie do úvahy a keďže je takisto nedostatočná aj v iných oblastiach, hlasoval som proti.

María Muñoz De Urquiza (S&D), *písomne*. – (ES) Vzhľadom na správy pána Danjeana a pána Albertiniho o zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politike Európskej únie by som chcela objasniť, že hlasovanie španielskej delegácie Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente potvrdzuje neuznanie Kosova ako nezávislého štátu. Kosovo nebolo uznané Španielskom ani štyrmi ďalšími členskými štátmi EÚ, ani 100 ďalšími členskými štátmi Organizácie Spojených národov.

Preto sme vo Výbore pre zahraničné veci a aj dnes v Parlamente podporili pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré boli v súlade s našim stanoviskom. Stanovisko španielskej socialistickej delegácie je však pozitívne v súvislosti so stabilizáciou a procesom rozširovania, do ktorého sú teraz zapojené krajiny západného Balkánu, Turecko a Island.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Pri hlasovaní o správe A7-0023/2010 známej aj ako výročná správa o SZBP som nakoniec hlasoval za ňu najmä preto, že sa prijali dva z našich piatich pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov (návrh o Transatlantickom dialógu zákonodarcov a návrh o očakávaní, že sa medzi EÚ a Čínou rozvinie strategický vzťah). V pôvodnom návrhu sa nakoniec neurobili žiadne veľké zmeny a nedošlo ani k žiadnemu prekvapeniu, pokiaľ ide o prijaté pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. Správa prešla s 592 hlasmi za (medzi ktorými boli aj naše) a 66 proti.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *písomne*. – (SV) Hlasovala som proti tejto správe, v ktorej sa uvádza, že hodnoty a záujmy EÚ sa musia rozširovať do celého sveta prostredníctvom kolektívneho strategického myslenia Únie. Pripadá mi to ako neokoloniálny prístup. Podľa pána Albertiniho by mali kompetencie EÚ zahŕňať všetky oblasti zahraničnej politiky a všetky bezpečnostné otázky vrátane spoločnej obrannej politiky, ktorá môže viesť k spoločnej obrane. Európa je v tejto otázke nejednotná. Parlament takisto žiada o zvýšenie rozpočtových prostriedkov od členských štátov, najmä v súvislosti s potrebou EÚ rýchlo vytvoriť v OSN značné zastúpenie, ktoré vystupuje jednotne. Členské štáty EÚ si, samozrejme, zachovávajú svoje kreslá v OSN,

ale práve EÚ má nad nimi väčší vplyv svojím jedným hlasom. Európsky parlament je takisto presvedčený, že EÚ a NATO by mali vytvoriť silné a účinné partnerstvo. To je v rozpore s politikou neutrality našej krajiny. Občania Európy nikdy nemali príležitosť vyjadriť svoj názor na túto záležitosť, keďže niektoré z členských štátov odmietli uskutočniť referendum o Lisabonskej zmluve.

Správa: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Správa EÚ o SZBP EÚ vyzýva na šírenie vojny imperialistického centra EÚ zameranej na ľudí. Predstavuje ďalšie stupňovanie súperenia s inými imperialistickými centrami.

Správa:

víta 70 000 členov 23 vojenských a „politických“ misií EÚ po celom svete, vo väčšine prípadov v spolupráci s USA a NATO;

víta imperialistický námorný dohľad námorných síl EÚ nad Somálskom a vyzýva EÚ k vytvoreniu sudánskeho mechanizmu vytvárania politiky štátu a pravidelnej armády v zahraničí, ktorá nesmie zvrhnúť vládu krajiny;

podporuje vytvorenie politického/vojenského riaditeľstva pre riadenie kríz a civilno-vojenské plánovanie a vytvorenie stáleho operačného strediska EÚ;

vyzýva na zintenzívnenie štátneho terorizmu a na potlačenie demokratických práv v mene „boja proti terorizmu“ a „radikalizácie“;

podporuje rýchle zorganizovanie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť s politickými a vojenskými kompetenciami;

vyzýva na organizovanie vojenských a politických zásahov, dokonca aj v členských štátoch EÚ, v rámci údajnej vzájomnej podpory uvedenej v ustanovení Lisabonskej zmluvy o solidarite.

Jediným záujmom ľudí je úplná zmena celej imperialistickej a protiľudovej politiky a celej konštrukcie EÚ.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Prostredníctvom hlasovania občanov EÚ získal Európsky parlament viac právomocí, pokiaľ ide o záležitosti, ako je rozpočet a kontrola nad zahraničnou, bezpečnostnou a obrannou politikou. Za týchto okolností musia byť poslanci Európskeho parlamentu zapojení inými inštitúciami EÚ do rozhodovacieho procesu a do menovania zamestnancov, ktorí predstavujú EÚ na medzinárodnej úrovni. Právomoci, ktoré Európsky parlament získal prostredníctvom Lisabonskej zmluvy, majú zvýšiť legitimitu rozhodnutí týkajúcich sa spoločnej zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky.

Tým sa odôvodňuje žiadosť vytvoriť Radu pre obranu v rámci Rady pre zahraničné veci, ako aj vytvoriť stále operačné stredisko EÚ, ktorého úlohou by bolo operačné plánovanie a uskutočňovanie vojenských operácií. V celej EÚ sa musia konať diskusie o protiraketovom štíte, ktorý v súčasnej podobe navrhuje americká administratíva, pri aktívnom zapojení Európskeho parlamentu.

Musí sa však objasniť, že EÚ má výhradné práva pri stanovení obrannej a bezpečnostnej politiky a že zásahy tretích štátov nie sú oprávnené. Európska únia sa rozhoduje o tom, ako najlepšie zaručiť bezpečnosť svojich občanov, čo sa musí urobiť na základe konsenzu medzi členskými štátmi a nie prostredníctvom štátov, ktoré nie sú členmi EÚ.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) EÚ bola rozličnými spôsobmi definovaná ako hospodársky gigant a politický trpaslík, čo má znamenať, že zatiaľ nemá dostatok prostriedkov, ako dosiahnuť niektoré zo svojich cieľov, najmä pokiaľ ide o zahraničnú politiku. Už v mnohých prípadoch sa medzi členskými štátmi preukázal nedostatok jednomyselnosti ochoty a činov.

Pochybujem o tom, či sa z krátkodobého hľadiska dá táto situácia zmeniť. Skôr si myslím, že táto situácia sa dala predpokladať vzhľadom na počet štátov, ktoré tvoria Úniu, a ich osobitnú históriu a záujmy. Otázka spoločnej obrannej politiky, niečoho, čo sa dotýka samotnej podstaty zvrchovaných právomocí, predstavovala z historického hľadiska pre európske krajiny vždy záležitosť nedôvery a aj dnes si zaslúži osobitnú pozornosť, a to celkom oprávnene.

To nám nesmie zabrániť hľadať možnosti hlbšej spolupráce a koordinácie s cieľom zlepšenia našej spoločnej bezpečnosti a obrany. Európska únia by napriek svojej povahe „mäkkej sily“ mala zvážiť, že sa stane skutočným druhým pilierom v Severoatlantickej aliancii, ktorá nemôže vyžadovať od USA, aby priniesli všetky obete.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Táto správa, ktorá spája konzervatívnu pravicu so sociálnymi demokratmi, je nebezpečným signálom toho, čo sme mnohokrát kritizovali v Lisabonskej zmluve: prispievanie k prehľbovaniu neoliberalizmu na základe federalizmu a militarizácie Európskej únie ako európskeho piliera NATO.

Na podnet veľmocí sa EÚ snaží o vytvorenie vlastných protirečení a zmien názorov v rámci dohadovania síl na medzinárodnej úrovni na základe vízie týkajúcej sa súperenia medzi veľmocami o prírodné zdroje a trhy a väčšieho potvrdenia Európskej únie ako hospodárskeho, politického a vojenského bloku snažiaceho sa o globálny intervencionizmus.

Uvádzam to, čo väčšina v tomto Parlamente obhajovala mnohé roky:

- militarizácia medzinárodných vzťahov a vnútorná bezpečnosť na základe uvedeného boja proti terorizmu;
- zvýšenie rozpočtov v týchto oblastiach a vytvorenie nových vojenských kapacít, ktoré povedú k novým pretekcom v zbrojení;
- prispôsobenie sa konceptu preventívnych vojen USA a NATO a zvýšenie zásahov na svetovej úrovni.

V reakcii na krízu, do ktorej kapitalizmus priviedol celý svet, by ich výsledkom mohlo byť viac konfliktov, vykorisťovanie a chudoba.

Cesta mieru si vyžaduje, aby sme s týmito politikami skončili.

Charles Goerens (ALDE), písomne. – (FR) Na základe týchto pripomienok som hlasoval za správu pána Danjeana. 1) Správa vyzýva na zrušenie Parlamentného zhromaždenia Západoeurópskej únie (ZEÚ). V správe človek márne hľadá čo len najmenší odkaz na to, čo vykonalo Parlamentné zhromaždenie k lepšej európskej integrácii. Je otrasné, že sa stále chvália veci výboru Európskeho parlamentu pre zahraničné veci, hoci sú často ešte menej chvályhodné, ako nápady, s ktorými doteraz prišlo Parlamentné zhromaždenie v Paríži. 2) Parlamentná kontrola európskych záležitostí obrany bude musieť náležite zohľadniť prispievanie vnútroštátnych parlamentov. Práve od nich bude závisieť rozhodnutie o vytvorení vnútroštátnych jednotiek a možnosti dostupných EÚ pre vojenské operácie EÚ, a to na dlhý čas. To isté platí pre financovanie vojenských operácií, ktoré sa platia z vnútroštátnych rozpočtov. Želanie predísť všetkým demokratickým deficitom v záležitostiach európskej obrany by nás malo viesť v našom hľadaní inštitucionálneho riešenia, ktoré je skutočne prijateľné na parlamentnej úrovni.

Richard Howitt (S&D), písomne. – Labouristickí poslanci vítajú toto výročné preskúmanie európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky, najmä pokiaľ ide o zmeny, ktoré priniesla ratifikácia Lisabonskej zmluvy a v tomto smere osobitne vítajú funkciu vysokej predstaviteľky barónky Cathy Ashtonovej v spojenej rozprave Parlamentu.

Pri hlasovaní za túto správu ako celok sme sa rozhodli hlasovať proti odseku 20, v ktorom sa navrhuje vytvorenie stáleho operačného strediska EÚ. Dlhodobu si my, ako aj britská vláda myslíme, že takéto stredisko nepotrebujeme, keďže by sa ním zbytočne zdvojnásobili existujúce štruktúry. Pokiaľ ide o pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh 20, rozhodli sme sa zdržať hlasovania, hoci z celého srdca víťame krok smerom k svetu bez jadrových zbraní, ale všimli sme si nepresnosť v tomto návrhu, a to že v tomto kontexte americké zbrane predstavujú NATO a nie vojenský potenciál USA, a preto sme presvedčení, že otázka odstránenia jadrových hlavíc z Nemecka alebo odkiaľkoľvek, je diskusia, ktorú musia viesť spojenci NATO vrátane USA. Nie je to rozprava pre EÚ ako samostatný multilaterálny subjekt.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika a európska bezpečnostná a obranná politika sú dva základné piliere, ktoré umožňujú EÚ stať sa hlavným aktérom medzinárodného spoločenstva v boji proti problémom a hrozbám, ktoré sa uviedli v európskej bezpečnostnej stratégii.

Bez ohľadu na skutočnosť, že EÚ považuje Bezpečnostnú radu OSN za hlavnú zodpovednú stranu pri zachovávaní a ochrane svetového mieru a bezpečnosti, EÚ musí mať politiky, ktoré sú účinné a rovnaké pre všetky členské štáty, aby tak mohli účinne čeliť problémom a hrozbám, ktoré majú globálny charakter.

Willy Meyer (GUE/NGL), písomne. – (ES) Hlasoval som proti správe pána Danjeana, pretože navrhuje, aby bola budúca spoločná zahraničná a bezpečnostná politika zameraná na podporu militarizácie EÚ a jej intervencionizmus. Nenavrhuje žiadne občianske ani mierové zameranie alebo riešenie konfliktov, ale namiesto toho sa zameriava na obranu a militarizáciu EÚ. Som proti tomuto textu aj z toho dôvodu, že sa odvoláva na Lisabonskú zmluvu a jej uplatňovanie. To podporuje smerovanie k centralizácii právomocí bez

akéhokolvek parlamentného kontrolného mechanizmu, ktorý z EÚ urobí vojenského aktéra na medzinárodnej scéne. Namiesto stálej, štruktúrovanej spolupráce medzi EÚ a NATO, ktorá sa obhajuje v tejto správe, som za všetky činnosti, ktoré sa odohrávajú prísne v rámci Charty OSN a medzinárodného práva pri prísnom oddelení týchto dvoch inštitúcií.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Správa pána Danjeana o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky je veľmi komplexná a rieši rozličné problematiky, ktoré sú pre Európu dôležité. Chýba jej však jasné zameranie sa na základné formovanie zahraničnej politiky EÚ na ďalších pár rokov a takisto aj prísna politická línia. Na jednej strane sa správa snaží posilniť autonómiu EÚ pri rešpektovaní ostatných globálnych aktérov, najmä Spojených štátov, prostredníctvom silnej zahraničnej, bezpečnostnej a obrannej politiky. Práve niečo takéto vítam. Aj napriek tomu táto správa podporuje silnú spoluprácu medzi EÚ a NATO a žiada napríklad o vytvorenie spoločných inštitucionálnych štruktúr. Žiadosť o vypracovanie bielej knihy o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike (SBOP), ktorá jasne vymedzí ciele politiky, je preto viac ako vhodná. Čím viac kritizujem zvyšujúci sa centralizmus Európskej únie, tým viac podporujem vytvorenie stáleho operačného strediska EÚ.

Takéto stredisko by nám umožnilo účinnejšie plánovať a vykonávať rozličné operácie. Okrem toho by predchádzanie duplicite práce viedlo k úspore nákladov. Ustanovenie o solidarite spolu s prírodnými katastrofami, ktorých sa to týka, ako aj vytvorenie európskej jednotky civilnej ochrany, je nepochybne užitočné a je to niečo, o čo by sme sa naozaj mali snažiť. No napriek tomu som bol v zmysle nejasných postojov v rozličných oblastiach nútený zdržať sa hlasovania.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Pri záverečnom hlasovaní o výročnej správe o uplatňovaní európskej bezpečnostnej stratégie a spoločnej bezpečnostnej stratégii (A7-0026/2010) som sa nakoniec rozhodol zdržať hlasovania. Bola to pre nás najkomplexnejšia a najcitlivejšia správa, ale podarilo sa nám to dobre. Dva a pol našich 11 pozmeňovacích a doplňujúcich návrhov prešlo (s veľmi dôležitým návrhom vyzývajúcim vysokú predstaviteľku/podpredsedníčku, aby prekonala nerovnováhu medzi občianskymi a vojenskými plánovacími kapacitami). Nehlasovalo sa o žiadnych iných významných zmenách. Správa prešla so 480 hlasmi za a 111 proti. Ja, ako som povedal, som sa spolu so zvyškom skupiny zdržal hlasovania.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písomne. – (SV) Hlasovala som proti tejto správe. Tento dokument je jedným z najmilitaristickejších, aké som kedy počas môjho pôsobenia v Parlamente čítala. Európsky parlament vyzýva na vytvorenie stáleho operačného strediska, ktoré bude zodpovedné za operačné plánovanie a uskutočňovanie vojenských operácií a za posilnenie spolupráce s NATO. Európska obranná agentúra bude rozvíjať kapacity v oblasti sledovania vesmírneho priestoru. Okrem toho sa majú vytvoriť kapacity v oblasti námorného monitorovania, ktoré obmedzia „nezákonné“ pristáhovalectvo. Správa takisto vyzýva na to, aby sa viac členských štátov zúčastňovalo na vojenských operáciách EÚ, ako tomu bolo doteraz. EÚ a Parlament sa majú zapojiť do diskusií o strategickom koncepte pre NATO. Ako občianka nezúčastnenej krajiny nemôžem podporiť túto ďalekosiahlu správu.

Traian Ungureanu (PPE), písomne. – (RO) Rád by som poďakoval všetkým kolegom poslancom v Európskom parlamente, ktorí ma podporili počas plenárneho zasadnutia pri hlasovaní za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 34 k správe pána Danjeana o európskej bezpečnostnej stratégii.

Inicioval som pozmeňujúci a doplňujúci návrh 34 s cieľom upraviť text v odseku 87 tejto správy, ktorý sa týkal budovania protiraketového štítu v Európe v dôsledku dvojstrannej dohody medzi Spojenými štátmi a členskými štátmi vrátane Rumunska. V tomto pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu sa navrhuje odstránenie odporúčania vyvinúť tento systém „v dialógu s Ruskom“ a nahradiť ho vyváženejším znením „v dialógu na úrovni kontinentu“. Nový projekt USA zahŕňajúci budovanie protiraketového obranného systému je v podstate prísne defenzívny a zaručuje bezpečnosť celej východnej Európe a západnému Balkánu. Tento projekt nie je namierený proti Rusku. V dôsledku toho si nemyslím, že existujú dôvody na to, aby sa Rusko zúčastnilo, či prípadne rozhodovalo o budovaní tohto projektu.

Tieto úvahy tvorili základ pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu 34. Som rád, že za tento návrh bolo 358 hlasov. Počet hlasov za poukazuje na to, že táto podpora prekročila hranice politických skupín a národných príslušností a dokazuje dôležitosť návrhu uznesenia a existenciu európskej väčšiny, ktorá má rovnaký názor.

Návrh uznesenia RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Myslím si, že zvýšenie snáh na zabránenie šírenia jadrových zbraní a zbavenie sveta jadrových zbraní, je nevyhnutnou a dôležitou prioritou. V tomto rámci sa podpísaním a uplatňovaním všetkými členskými štátmi posilňuje Zmluva o nešírení jadrových zbraní (ZNJZ). Rozhodol

som sa zdržať hlasovania o tomto osobitnom návrhu uznesenia, pretože je v ňom obsiahnutý základný bod, s ktorým nesúhlasím a ktorý sa Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica snažila neúspešne zmeniť. Myslím tým vyjadrenie a implikácie názoru, že EÚ môže použiť „všetky nástroje, ktoré má k dispozícii, na predchádzanie, odstrašenie od, zastavenie, prípadne odstránenie programov šírenia jadrových zbraní, ktoré spôsobujú vážne obavy“. Aby som bol konkrétny, použitie, prípadne hrozba použitia vojenských prostriedkov, najmä pokiaľ ide o Irán, sú mimoriadne nebezpečné, nebudú mať pozitívne výsledky na mier a sú v rozpore s názorom ľavice na vojenskú činnosť EÚ.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Zásady, ktoré stoja za podpísaním Zmluvy o nešírení jadrových zbraní a ktoré pochádzajú z obdobia studenej vojny, sú dôležité aj dnes. Pád sovietskeho bloku viedol k rozšíreniu jadrového materiálu do rozličných štátov a koniec jednotnej kontroly jeho používania a skladovania vyvoláva obavy z jeho nezodpovedného použitia alebo dokonca z jeho poškodenia s nepredstaviteľnými následkami pre zdravie a bezpečnosť regiónu.

Zvýšenie počtu členov „jadrového klubu“, teroristické hrozby a relatívna jednoduchosť, s akou sa dnes môžu zbrane hromadného ničenia skonštruovať, sa spájajú s prehľbovaním ovzdušia nepokoja, v ktorom teraz žijeme. Európska únia musí byť schopná zaujať spoločný a koherentný postoj k týmto otázkam zameraný na vytvorenie sveta, ktorý je bezpečnejší a čoraz oslobodenejší od zbraní.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Medzinárodné zmeny poskytujú v oblasti nešírenia jadrových zbraní nové možnosti. Prezident Obama na začiatku svojho volebného obdobia predstavil ambíciu vytvoriť svet bez jadrových zbraní a sľúbil aktívne pokračovať v ratifikácii celkového zákazu testovania jadrových zbraní Spojenými štátmi. Únia musí byť dostatočne zdtná, aby vyriešila problém nešírenia jadrových zbraní, najmä problémy s Iránom a Severnou Kóreou, ktoré sú stále najväčšou hrozbou medzinárodnej bezpečnosti. Pokiaľ ide o znižovanie jadrového arzenálu, prioritou je pokračovať v znižovaní dvoch hlavných arzenálov, a to Ruska a Spojených štátov, ktoré vlastnia 95 % existujúcich svetových jadrových zbraní. Parlament očakáva od Európskej únie spoločný a ambiciózny postoj počas nasledujúcej kontrolnej konferencie zmluvných strán Zmluvy o nešírení jadrových zbraní.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Jadrové odzbrojenie je na medzinárodnej úrovni veľmi dôležité. Odôvodňuje potrebu podporovať a posilňovať Zmluvu o nešírení jadrových zbraní (ZNJZ) a zabezpečiť jej ratifikáciu všetkými štátmi. V súčasnej medzinárodnej situácii je nebezpečenstvo pretekov v jadrovom zbrojení veľmi dôležitou záležitosťou.

Zavedenie odzbrojovania a ukončenie vývoja, výroby a skladovania nových jadrových zbraní je v súlade s podstatou a znením ZNJZ. Pretrvávajúci spor o jadrových programoch Iránu si vyžaduje mierové riešenie založené na rokovaní, ktoré bude dôležité obnoviť. Vojenský zásah alebo hrozba použitia sily budú kontraproduktívne a budú mať následky, ktoré môžu pre región predstavovať možné nebezpečenstvo. V tejto súvislosti musíme ukázať náš jasný odpor voči plánu, ktoré by mohli akokoľvek otvoriť dvere odôvodneniam vojenského zásahu, ako v prípade odseku G preambuly k prijatému spoločnému uzneseniu.

Charles Goerens (ALDE), písomne. – (FR) Iránsky problém je hlavnou témou diskusie pri príprave kontrolnej konferencie zmluvných strán Zmluvy o nešírení jadrových zbraní (ZNJZ). Aby som to zhrnul: Prijatím ZNJZ sa Irán v priebehu času vzdal možnosti vybaviť sa jadrovými zbraňami. Ak by sa Iránska republika rozhodla nectiť tieto záväzky, mali by sme dva problémy. Z krátkodobého hľadiska by to predstavovalo ohrozenie stability v regióne, v ktorom je väčšina aktérov v pokušení prijať radikálny postoj. Zo strednodobého a dlhodobého hľadiska by odmietnutie Iránu dodržiavať ustanovenia ZNJZ predstavovalo závažný precedens, pokiaľ ide o regionálnu, ale aj svetovú bezpečnosť. Jasne by to znamenalo, že členovia Bezpečnostnej rady OSN, ktorí majú právo veta, vrátane Nemecka už nie sú dostatočne presvedčení. Silný signál Spojených štátov a Ruska ktorý by ukázal, že sú jednostranne naklonení znížiť svoj arzenál jadrových zbraní, by mohol pomôcť v priemerných jadrových mocnostiach, ktoré sú takisto pripravené odzbrojovať, vyvolať pocit zodpovednosti. Nakoniec by silné gesto týchto veľmocí mohlo možno presvedčiť krajiny, ktoré sa v súčasnosti snažia o získanie znalostí o výrobe jadrových zbraní, aby upustili od týchto projektov.

Richard Howitt (S&D), písomne. – Labouristickí poslanci EP by chceli vyjadriť svoju hlbokú oddanosť cieľu oslobodiť svet od jadrových zbraní. Sme hrdí na to, že Británia ako jadrová veľmoc bude v máji v New Yorku viesť snahy k dohode o nešírení jadrových zbraní, ktorá zahŕňa aj svetový konsenzus. Toto uznesenie sme podporili s jasným cieľom vyslať odkaz, že Európsky parlament a labouristickí poslanci EP podporia všetky snahy zabezpečiť, aby sme upustili od dávnej jadrovej rovnováhy a vzájomne zaručeného zničenia.

Rozhodli sme sa zdržať hlasovania o pozmeňujúcom a dopĺňujúcom návrhu 2, keďže sme presvedčení, že vojenská doktrína je záležitosťou rozhodovania vlád členských štátov a nie výsadou Európskeho parlamentu.

Takisto sme sa spojili s našou politickou skupinou pri podpore pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu 3, keďže sme presvedčení, že všetky štáty majú právo civilne využívať jadrovú energiu, ale tieto štáty majú zodpovednosť zamietnuť vyvíjanie jadrových zbraní. Labouristickí poslanci EP budú stále podporovať odzbrojenie štátov vlastniacich zbrane, bojovať proti šíreniu jadrových zbraní do nových štátov a v konečnom dôsledku oslobodzovať svet od jadrových zbraní.

Sabine Lösing (GUE/NGL), písomne. – Plne si uvedomujem, že medzinárodné jadrové odzbrojenie a teda aj posilnenie ZNJZ a jej ratifikácia všetkými štátmi, sú nevyhnutne dôležité a že by sa malo vynaložiť všetko úsilie, aby sa táto zmluva vykonávala v celom rozsahu. Účinné viacstranné snahy sa musia vytvoriť v rámci dobre rozvinutej vízie dosiahnuť svet, ktorý je čo najskôr oslobodený od jadrových zbraní. Musíme naliehať, aby sa štáty s jadrovými zbraňami v rámci článku VI ZNJZ zaviazali k úplnému odzbrojeniu, keďže to bol hlavný sľub a mnohé krajiny ZNJZ podpísali a teda sa natrvalo zbavili jadrových zbraní. Namietame proti vete v spoločnom uznesení (odôvodnenie G): „použije všetky nástroje, ktoré má k dispozícii, na predchádzanie...“.

Najmä pokiaľ ide o Irán, varujem, že akákoľvek vojenská činnosť na predchádzanie šíreniu jadrových zbraní je kontraproduktívna a veľmi nebezpečná. Som presvedčená, že najlepší spôsob, ako vyriešiť problém šírenia jadrových zbraní, je upustiť od atómovej energie raz a navždy, keďže jej použitie na civilné účely so sebou nesie veľké riziká a navyše sa s dostatočnou istotou nedá vylúčiť, že sa jadrové technológie na civilné účely nepoužijú na vojenské účely.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Šírenie zbraní hromadného ničenia predstavuje skutočne vážnu hrozbu pre ľudstvo, mier a medzinárodnú bezpečnosť. Extrémny terorizmus, nekontrolovaný a často fundamentalistický, je príčinou, že svet sa bojí a v dôsledku toho snaží zabráňovať tomu, aby skupiny a vlády s bezohľadnými predstaviteľmi získali tieto technológie.

Preto je nevyhnutné, aby vlády, ktoré vlastnia tento typ zbraní, v rastúcej miere dokazovali, že majú v úmysle znižovať svoj arzenál, a tak ísť príkladom. Budúci samit naplánovaný na apríl tohto roka by mohol byť v tejto záležitosti veľkým prínosom. Očakáva sa väčšia prínosnosť a kontrola nepovoleného obchodovania s jadrovým materiálom.

Takisto dúfame, že USA a Čína zohrajú dôležitú úlohu pri jadrovom odzbrojení kórejského polostrova. Ešte stále je dôležité, aby sa štáty nedišancovali od Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, keďže ide o záležitosť nás všetkých a nie len niektorých.

Zuzana Roithová (PPE), písomne. – (CS) Som rada, že Európsky parlament jasne prijal správu o nešírení jadrových zbraní. Ako kresťanka vítam skutočnosť, že si predstavitelia západnej civilizácie po viac ako 60 rokoch od skončenia vojny uvedomili, že existencia jadrových zbraní je obrovským globálnym rizikom, a teda sa snažia o ich zníženie. Vážnou hrozbou je, že Irán ani Kórejská ľudovodemokratická republika nemajú v úmysle podpísať Zmluvu o nešírení jadrových zbraní. Tieto krajiny takisto neplnia medzinárodné záväzky v oblasti jadrovej bezpečnosti. Skutočnosť, že Irán odmieta sprístupniť svoje jadrové zariadenia inšpektorom z Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, predstavuje skutočné bezpečnostné riziko nielen pre štáty v jeho bezprostrednom okolí, ale aj pre EÚ. Na záver by som sa chcela poďakovať poslancom za snahu o čo najvyváženejší text uznesenia.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Tomuto zložitému uzneseniu (RC7-0137/2010) o Zmluve o nešírení jadrových zbraní som nakoniec dal svoje „áno“. V podstate som rád, že sa pôvodný text navrhovaný Poslaneckým klubom Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) (skupina PPE), socialistami, Skupinou Aliancie liberálov a demokratov za Európu (skupina ALDE) a Skupinou zelených/Európskou slobodnou alianciou schválil a že sa prijal jeden z našich štyroch pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov (331 za, 311 proti), keďže to bol návrh, ktorý žiadal, aby všetky strany preskúmali svoju vojenskú doktrínu s cieľom upustiť od možnosti prvého úderu. Snahy skupiny PPE zrušiť odsek o zónach bez jadrových zbraní vrátane zón na Blízkom východe sa neprijali.

Geoffrey Van Orden (ECR), písomne. – V uznesení je toho veľa, s čím môžeme súhlasiť. Sme dôrazne za silnú a účinnú Zmluvu o nešírení jadrových zbraní. Toto uznesenie ako také však obsahuje niekoľko neprospešných prvkov, a preto sa Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) zdržali hlasovania. Odôvodnenie L spochybňuje uchovávanie taktických jadrových zbraní v piatich európskych štátoch, ktoré nevlastnia jadrové zbrane. Sme za pretrvávajúcu prítomnosť takýchto zbraní, keďže prispievajú k rozdeleniu bremena a zaručovaniu vojenských záväzkov USA voči európskej bezpečnosti. Na mnohých miestach sa ukrýva kritika blízkych spojencov, hoci naša kritika by mala byť zameraná na tých, ktorí sú hrozbou pre medzinárodnú bezpečnosť. Spojené kráľovstvo ani Francúzsko, a dokonca ani USA teraz nevyrábajú štiepny

materiál pre zbrane. Je úplne iná záležitosť povedať, že ich zariadenia na výrobu štiepneho materiálu by sa mali v tomto štádiu zatvoriť. Výzva na vytvorenie zóny bez jadrových zbraní na Blízkom východe je zreteľne zameraná na Izrael. Izrael čelí existenciálnej hrozbe zo strany svojich susedov, z ktorých niektorí majú vo výrobe jadrových a iných zbraní hromadného ničenia dlhú históriu a prinajmenšom jeden z nich, Irán, stále pokračuje týmto smerom.

9. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

(Rokovanie bolo prerušené o 13.55 hod. a pokračovalo o 15.00 hod.)

PREDSEDÁ: PÁN SCHMITT

podpredseda

10. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

(Zápisnica z predchádzajúceho rokovania bola schválená.)

11. Politika EÚ v otázkach Arktídy (rozprava)

Predseda júci. Ďalším bodom programu je vyhlásenie vysokej predstaviteľky Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o politike EÚ v otázkach Arktídy.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.*
– Vážený pán predseda júci, veľmi vítam možnosť diskutovať s vami o politike pre Arktídu, o ktorej si myslím, že sa v Európskej únii práve vyvíja. Je to dôležitá záležitosť s rastúcim politickým významom a myslím si, že tak by sme k nej aj mali pristupovať.

Je správne, že po rokovaníach v Kodani venujeme zvýšenú pozornosť tej časti sveta, ktorá zažíva najkonkrétnejšie dôsledky zmeny klímy. Vedecké dôkazy ukazujú, že ľadovce stratili v poslednom desaťročí viac ako polovicu svojej hrúbky.

Na obyvateľov Arktídy, jej biodiverzitu a výzor krajiny na súši a na mori majú rastúci dosah tiež ďalšie zmeny životného prostredia. Podobne ako aj iní medzinárodní aktéri, aj my sme čoraz aktívnejší v otázkach Arktídy. Ako viete, Komisia na konci roku 2008 zverejnila svoje oznámenie o arktickom regióne, ktoré Rada uvítala a po ktorom nasledovali v decembri roku 2009 rozsiahle závery o otázkach Arktídy.

Myslím si, že to predstavuje ďalší krok v procese postupného budovania logickej a komplexnej politiky pre Arktídu. Ako viete, Komisia bola požiadaná, aby v júni roku 2011 pripravila následnú správu, a to bude ďalšia príležitosť ďalej rozvinúť naše spoločné zmýšľanie. Všetka táto práca pokračuje, a preto dnes netrpezlivo čakám na názory poslancov tohto Parlamentu.

Komisia v tejto súvislosti ocenila vaše uznesenie o správe Arktídy z októbra roku 2008, ktoré prinieslo dobrý popud v posledných štádiách tvorby oznámenia Komisie. Hľadáme podporu Parlamentu pre naše snahy o to, aby Európska únia bola v Arktíde uznaná ako zodpovedný a vážny aktér. Naša geografická poloha a prebiehajúce programy v Arktíde sú našim východiskovým bodom, chceme to však ďalej rozvíjať.

V krátkosti by som chcela spomenúť tri hlavné oblasti práce. Po prvé, chceme prispieť k ochrane arktického regiónu vrátane jeho obyvateľov. Arktický ekosystém je veľmi krehký, preto potrebuje maximálnu ochranu a zabezpečky. Zároveň sa pre zmenu klímy uľahčuje prístup k zdrojom Arktídy. Poskytuje to možnosti, musíme však byť veľmi opatrní.

Naším občanom a spoločnostiam chceme zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie, týka sa to aj oblasti dopravy a prírodných zdrojov. To sa musí urobiť veľmi dobre premysleným a opatrným spôsobom s náležitou ochranou životného prostredia. Obidva ciele môžu a mali by rozvíjať spoločne EÚ a členské štáty, najmä tri arktické členské štáty. Všetci by mali naďalej úzko spolupracovať s ostatnými arktickými zainteresovanými stranami.

Náš tretí cieľ je prispievať k rôznym a silnejším opatreniam v oblasti správy s cieľom riešiť početné problémy arktického regiónu. Zahŕňa to uplatňovanie existujúcich dohôd, rámcov a opatrení vrátane Arktickej rady

a úplné dodržiavanie Dohovoru OSN o morském práve. V príslušných prípadoch by sme sa však mali pozorne pozrieť na to, či a ako by sa tieto opatrenia mohli doplniť a ďalej vypracovať.

Kvôli vierohodnosti by sme mali uznať, že arktický región sa od Antarktídy podstatne líši, a toto uznanie by malo riadiť našu politickú reakciu. Na rozdiel od Antarktídy, ktorá je veľkým a obývaným kontinentom obklopeným oceánom, je Arktída námorným priestorom obklopeným pevninou, ktorá je tisícky rokov obývaná ľuďmi a patrí zvrchovaným štátom. Preto by boli návrhy na skopírovanie Zmluvy o Antarktíde v arktickom regióne nerealistické a pravdepodobne by mali tiež negatívny dosah na aktívnu úlohu, o ktorú sa snažíme.

Ako viete, Rada zastáva ten istý názor. Veľmi chceme pokračovať v úzkej spolupráci s Európskym parlamentom, pretože sledujeme spoločné ciele postupne vybudovať politiku EÚ pre Arktídu, a musíme pracovať spoločne s arktickými štátmi a medzinárodným spoločenstvom, aby sme našli najúčinnjší spôsob zachovania a ochrany Arktídy pre budúce generácie.

Michael Gahler, v mene skupiny PPE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, vážená pani podpredsedníčka, srdečne ďakujem, že ste tu otvorili rozpravu o tejto téme, ktorú považujem za dôležitú. Účastníci dnešnej rozpravy v tomto Parlamente budú mať rovnaký názor a myslím si tiež, že v rozprave budeme môcť dosiahnuť veľmi významnú zhodu. Som spravodajcom správy, ktorá sa ešte na túto tému má vypracovať, a veľmi rád by som so všetkými zainteresovanými úzko spolupracoval.

Spomenuli ste mnoho kľúčových slov. Ochrana životného prostredia je veľmi dôležitá. Spomenuli ste miestnych obyvateľov, podmorské zdroje a tiež rybné hospodárstvo. Ďalším kľúčovým slovom je námorná doprava, lodné cesty, ktoré zmena klímy otvára: severozápadná a severovýchodná cesta.

V blízkosti týchto ciest sú, samozrejme, okrem našich troch arktických členských štátov najmenej dvaja hlavní aktéri – Spojené štáty a Rusko – a tiež veľký partner v podobe Kanady. Tieto štáty predstavujú bezprostredne susediace územia, s ktorými musíme v kontexte tejto politiky, ktorú teraz chceme rozvíjať, v každom prípade vybudovať a zlepšiť naše styky.

Práve v prípade surovín máme potenciál pre spoluprácu, existuje tam však tiež potenciál pre konflikt, ak k tomu nepristúpime správnym spôsobom. EÚ svoju zástavu určite neosadí na morské dno, ako to urobili Rusi. Mali by sme sa však snažiť o dialóg so zainteresovanými stranami, aby sme takto mohli konsenzuálnym spôsobom dosiahnuť veci, ktoré sú pre región dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, ťažby zdrojov a práv miestnych obyvateľov.

Liisa Jaakonsaari, v mene skupiny S&D. – (FI) Vážený pán predsedajúci, ministerka zahraničných vecí USA Hillary Clintonová pred časom v jednom rozhovore uviedla, aká ťažká je jej práca, a povedala, že je to o presúvaní sa z jednej krízy do druhej. Bohužiaľ, zostáva veľmi málo času na riešenie takých veľkých problémov budúcnosti, ako je vývoj arktického regiónu.

Pani barónka Ashtonová, predpokladám, že teraz máte určite rovnaký pocit úzkosti, a preto veľmi oceňujeme skutočnosť, že ste tak skoro začali rozpravu o politike pre Arktídu a že cez víkend idete do Laponska, ktoré je súčasťou arktického regiónu. Tam určite získate dôležité informácie.

Otvárajúca sa arktická truhlica pokladov je plná hospodárskych príležitostí, so sebou však prináša mnoho environmentálnych a bezpečnostných rizík, ako aj rizík súvisiacich s osudom pôvodného obyvateľstva. Globálne otepľovanie otvára nové lodné cesty a umožňuje ťažbu zdrojov ropy a plynu spôsobom, ktorý ničí životné prostredie. Medzi inými, Štokholmský medzinárodný inštitút pre výskum mieru (SIPRI) už zverejnil dokument o politike Číny pre Arktídu s hroživým názvom „Arktída bez ľadu“. Preto musí Európska únia podniknúť bezodkladné kroky a vypracovať svoju vlastnú politiku pre Arktídu.

Závery Komisie, ktoré ste nám predstavili, sú vítané, pretože sa na tento región s jeho zásobami ropy, plynu a nerastných surovín nepozera len ako na nové eldorádo: pozornosť sa zameriava na ľudí, ktorí tam žijú, a to je veľmi dôležitá stránka situácie. EÚ musí byť tiež ochotná viesť konštruktívne rozhovory s pôvodným obyvateľstvom a to je jeden spôsob, ako môže Únia v politike pre Arktídu zohrávať rozhodujúcu úlohu. Napríklad nedávne obmedzenia Parlamentu týkajúce sa lovu tuleňov rozzúrili pôvodných obyvateľov.

Je veľmi dôležité posilniť postavenie Arktickej rady a z tohto dôvodu musíme mať teraz väčší vplyv najmä na Kanadu a Rusko, aby mohla Európska únia zohrávať dôležitejšiu úlohu. Arktický výskum je dôležitou oblasťou spolupráce. Napríklad Laponská univerzita, kam idete, je sídlom Arktickej univerzity a som presvedčená, že keď sa zriadi Európske informačné centrum o Arktíde, ako Komisia naznačila, bude Rovaniemi vhodným miestom.

Okrem toho sa musia posilniť vlastné štruktúry Európskej únie. Bohužiaľ, zdá sa, že v Rade bol Severný ľadový oceán južnou a východnou dimenziou zatlačený do úzadia, preto by sa teraz mala otvoriť arktická stránka severnej dimenzie. Pani barónka Ashtonová, Komisia by si mala ujasniť úlohy jednotlivých generálnych riaditeľstiev a určiť osobu zodpovednú za otázky Arktídy.

Diana Wallis, *v mene skupiny ALDE*. – Vážený pán predsedajúci, vysokej predstaviteľke by som chcela povedať: srdečne ďakujem za vaše vyhlásenie. Myslím si, že mnohých z nás v tomto Parlamente teší, že pokračujete v tom, čo Komisia začala a na čo potom minulý rok na jeseň nadviazali vyhlásenia predsedníctva.

Zdôraznili ste krehký charakter a životné prostredie Arktídy. Ako ste uznali, tento krehký charakter je globálnou záležitosťou a netýka sa iba Európy, ale aj národov v Arktíde.

Arktída samu seba tiež prezentuje ako jedinečnú možnosť pre nadnárodnú spoluprácu. Jedinečná je tiež pre nás, aby tam EÚ prostredníctvom severnej dimenzie mohla mať pozitívny vzťah s Ruskom. Je to niečo, na čom musíme s ostatnými partnermi určite stavať.

Musí to však byť zmysluplná spolupráca celkovo v Arktíde a je znepokojujúce – vo svojom vyhlásení ste sa o tom nezmienili –, že sme svedkami vývoja vnútorného jadra piatich pobrežných arktických štátov stretávajúcich sa mimo štruktúry Arktickej rady. Môže to vážne ohroziť cennú spoluprácu, musíme tomu prikladať dôležitosť.

Takisto nám – EÚ – bol zamietnutý štatút pozorovateľa. Niektoré vzťahy musíme napraviť a musíme sa snažiť o obnovenie dôvery v to, čo chceme v Arktíde vybudovať.

Myslím si, že pôvodné oznámenie Komisie bolo úžasným dokumentom v tom, že spájalo mnoho záležitostí z rôznych oblastí a niekoľko generálnych riaditeľstiev Komisie. Je to dobrý základ, na ktorom môžeme stavať. Všetci so záujmom čakáme, ako budete koordinovať túto politiku, ako budete napredovať v novej Komisii a s vašou ojedinelou úlohou, pri ktorej zastávate dve funkcie. Pre začiatok však ďakujem.

Satu Hassi, *v mene skupiny Verts/ALE*. – (FI) Vážený pán predsedajúci, v našom prístupe k arktickému regiónu sa prejavuje určitá kultúrna schizofrénia. Na jednej strane sme znepokojení. Je úplne jasné, že zmena klímy prebieha v Arktíde rýchlejšie než vo zvyšku sveta. Región bol prirovnaný ku kanárikovi v bani, ktorý je predzvesťou budúceho nebezpečenstva.

Od roku 1979 klesla priemerná ročná ľadová pokrývka Severného ľadového oceánu o približne 1,5 milióna štvorcových kilometrov, čo je úhrnná plocha Francúzska, Talianska, Španielska a Spojeného kráľovstva. Tento proces topenia urýchljuje zmenu klímy, pretože znižuje odrazivosť zeme, čiže schopnosť odrážať žiarenie. Uvoľňuje z tundry metán a mohol by ho uvoľniť aj z morského dna. Metán ešte viac zrýchľuje zmenu klímy. Proces topenia tiež dovoľuje toxínom, ktoré sa nahromadili počas mnohých rokov, aby sa uvoľnili do okolia.

Zatiaľ čo nás táto situácia znepokojuje, začala v Arktíde ropná a plynová horúčka. Krajiny sa hádajú a rokujú o tom, ako rozdeliť morské dno. Navyše sa v celom tom dianí značne prehliadajú pôvodní obyvatelia.

EÚ by teraz mala podporovať dôsledný prístup k trvalo udržateľnému rozvoju. Mala by kontrolovať trblietavé eurové a dolárové bankovky a pomocou obdobnej dohody, aká platí pre Antarktídu, podporiť ochranu arktického regiónu. Okrem toho by sa pôvodní obyvatelia mali zapojiť do všetkých procesov rozhodovania týkajúcich sa regiónu. V každom prípade by malo v oblasti platiť päťdesiatročné moratórium na ťažbu fosílnych zdrojov.

Je potrebné presadiť povedomie, že príroda a divá zver v tomto regióne sú krehké a zraniteľné. Napríklad s ropnými vrtmi sa tam spájajú omnoho väčšie problémy a horšie riziká ako v iných oblastiach. Lodné prepravné spoločnosti musia tiež uznať obrovské problémy a riziká, ktoré v regióne existujú. Vôbec nepomôže, ak k našim prijatým rozhodnutiam len pripojíme zopár pekných slov o životnom prostredí a pôvodnom obyvateľstve, keď naše skutočné činy znamenajú, že vážne riskujeme nezvratné znečistenie životného prostredia a porušujeme práva pôvodného obyvateľstva.

Charles Tannock, *v mene skupiny ECR*. – Vážený pán predsedajúci, keď Dánsko v roku 1973 vstúpilo do EÚ, získala Únia prostredníctvom dánskeho závislého územia Grónska arktický rozmer. V roku 1985 sa Grónsko rozhodlo z EÚ vystúpiť, ale keď Švédsko a Fínsko o desať rokov neskôr vstúpili, podstatne zväčšili záujem EÚ o arktický región.

Odvtedy sa EÚ stala jedným z mnohých aktérov s dôležitým strategickým záujmom o Arktídu – o jej životné prostredie a prírodné zdroje. Spojené štáty, Kanada, Rusko, Nórsko a Island ako krajiny s územím v Arktíde všetky rázne a energicky bránia svoje záujmy. Európska únia by nemala váhať a mala by robiť to isté a podľa mňa je pre to najlepším miestom Arktická rada. *Ad hoc* štatút pozorovateľa Únie v Arktickej rade na tento účel nepostačuje. Dúfam, že vysoká predstaviteľka bude na ďalšom stretnutí ministrov v apríli budúceho roku v Grónsku trvať na trvalom štatúte pozorovateľa pre EÚ.

Je poľutovaniahodné, že Kanada blokuje EÚ na odplatu za európsky zákaz výrobkov z tuleňa, dúfam, že nakoniec zvíťazí zdravý rozum. Tento postoj nedáva veľký zmysel vzhľadom na skutočnosť, že šesť členských štátov EÚ vrátane mojej domoviny Spojeného kráľovstva sú trvalými pozorovateľmi. Napriek všetkému koordinácia medzi Dánskom, Švédskom a Fínskom v Arktickej rade bola ukázková a poslúžila ako platforma, aby sa v regióne ukázal širší záujem EÚ.

Príspevky nášho spojenca Nórska a Islandu, ktorý sa v súčasnosti uchádza o vstup do EÚ, ďalej podporili európsku účasť v arktickom fóre. Je to veľmi dôležité, keďže nám Rusko jasne ukázalo svoj záujem o Arktídu, keď v roku 2007 chýrne osadilo svoju vlajku na morskom dne severného pólu. Z vlastnej skúsenosti vieme, že Rusko sa v medzinárodných záležitostiach niekedy riadi vlastnými pravidlami. Jedine spoločný front ostatných členov a pozorovateľov Arktickej rady, ktorí budú pracovať prostredníctvom politiky severnej dimenzie EÚ, udrží Kremľ pod kontrolou. Nemôžeme pripustiť, aby sa Arktída stala novou arénou pre expanzionistické tendencie Ruska.

Søren Bo Søndergaard, v mene skupiny GUE/NGL. – (DA) Vážený pán predsedajúci, pre diskusiu o Arktíde existuje mnoho dobrých dôvodov. Viacero z nich sa spomenulo. Je tu otázka zmeny klímy, keďže arktický región ťažko postihlo globálne otepľovanie. Je tu otázka prírodných zdrojov, keďže arktický región ponúka obrovské bohatstvá. Potom je tu otázka otvorenia severnej námornej cesty, ktorá so sebou prináša úplne nové dopravné modely. Avšak rozhodujúca otázka našej skupiny je, že z akého pohľadu máme k Arktíde pristupovať. Mali by byť naším východiskovým bodom všetky výhody v užšom zmysle, ktoré môže EÚ získať z arktického regiónu? Alebo by naším východiskovým bodom malo byť to, ako môže rozvoj arktického regiónu priniesť osoh svetovému spoločenstvu – pričom nesmieme zabudnúť na úplné dodržiavanie práva na sebaurčenie arktického obyvateľstva?

Kľúč k tejto otázke je v postoji, ktorý zaujmeme: mali by sme pracovať na tom, aby sa Arktída stala oblasťou, kde sa umožní rozvoj nových pretekov v zbrojení – Rusko v tom zohralo aktívnu úlohu a ostatní ho nasledujú – alebo by Arktída mala byť demilitarizovanou zónou ako Antarktída? Samozrejme, je rozdiel medzi severným a južným pólom, medzi Arktídou a Antarktídou. Je však zaujímavé, že sme úspešne presadili zmluvu o Antarktíde, v ktorej sme vylúčili vojenskú prítomnosť a stanovili, že tento región sa môže využívať len na mierumilovné účely. Komisia stojí pred hlavnou otázkou, či by mala pracovať na tom, aby sa Arktída stala demilitarizovanou zónou, a ak áno, aké konkrétne iniciatívy by mala týmto smerom podniknúť.

Timo Soini, v mene skupiny EFD. – (FI) Vážený pán predsedajúci, otázka Arktídy je dôležitá a teraz sa dostala aj k nám do tohto Parlamentu. My vo Fínsku dobre poznáme podmienky v Arktíde. Žijeme tam. Keď barónka Ashtonová pôjde do Laponska, uvidí mnoho ľudí, ktorí žijú a pracujú severne od polárneho kruhu. Keď tam v nedeľu pôjdem ja, uvidím ľudí, ktorí si robia starosti predovšetkým pre prácu a živobytie, pretože v skutočnej demokracii si ľudia môžu slobodne vybrať, kde chcú žiť. Ak to chcú, môžu žiť aj v Arktíde.

Laponská univerzita v Rovaniemi je z hľadiska financií a výskumu najlepším miestom na vykonanie tejto štúdie. Diana Wallisová to vo fínskych novinách *Kaleva* pozitívne zhodnotila a tentoraz by som celkom rád vyjadril svoj súhlas s liberálnym názorom a tak aj urobím.

Z hľadiska budúcnosti by sme mali do úvahy brať tri oblasti: prírodu, zvieratá a ľudí. Ak budú mať v každej časti Arktídy všetky tri druhy svoje miesto a budú tam môcť harmonicky žiť, dosiahneme trvalo udržateľnú politiku pre Arktídu a budeme môcť využívať jej logistiku a hospodárstvo, ale len so súčasným rešpektovaním prírody, ľudí a zvierat.

Diane Dodds (NI). – Vážený pán predsedajúci, vítam možnosť zúčastniť sa na dnešnej rozprave a chcela by som hovoriť o veľmi špecifickej záležitosti, na ktorú už upozornilo zopár kolegov, ktorých som počula.

Niet pochyb o tom, že životné podmienky v krásnej Arktíde sú drsné, ale takisto niet pochyb o tom, že nové technológie a pokrok umožnia nevyhnutné otvorenie oblasti pre väčšiu ťažbu prírodných zdrojov, rybné hospodárstvo je toho typickým príkladom.

V oznámení Komisie z roku 2008 sa skúma terajší rozsah rybného hospodárstva, ako aj možnosť, že by sa mohli otvoriť nové oblasti. Je naozaj správne, že by v tejto oblasti mal existovať nejaký systematický prístup. Rybolov vykonávaný udržateľným spôsobom ochraňuje populácie rýb a zabezpečuje rybárskym komunitám budúcnosť. Ten istý dokument tiež celkom správne spomína potrebu ochraňovať pôvodných obyvateľov a miestnu populáciu a uvádza štatistické údaje, že približne jedna tretina zo štyroch miliónov ľudí, ktorí v oblasti žijú, sú pôvodným obyvateľstvom oblasti – opäť veľmi chvályhodný cieľ. Avšak – a tu by som chcela Komisiu varovať – v obidvoch dokumentoch stále vidím znaky toho, že Komisia sa nepoučila z fiaska spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá v Severnom Írsku zapríčinila zničenie rybného hospodárstva.

Prístup zhora nadol, v ktorom sa politické ciele a metódy stále kontrolujú a stanovujú z Bruselu, bol žalostným neúspechom, a predsa záver dokumentu z roku 2008 a z Rady pre zahraničné veci z decembra 2009 je, že EÚ bude v arktickom regióne používať rovnaký prístup. Naliehavo žiadam vysokú predstaviteľku, aby pri ďalšom skúmaní, ako koordinovať politiku v tejto oblasti, nezabudla na tento konkrétny problém.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, s vývojom moderného sveta začína politika v otázkach Arktídy, ktorá sa spája s extrémnymi klimatickými podmienkami, ľadovými medveďmi a nesmiernymi ľadovými poľami, získavať nový význam. Rozvoj medzinárodného obchodu a zvýšená potreba prírodných zdrojov zapríčinili zvýšenie záujmu o región. Dôsledkom rýchleho zmenšovania sa arktického ľadovca sa vynorili nové možnosti využitia regiónu. Arktída sa z okrajovej pobočky mení na centrálu záujmov krajín, ktoré hľadajú nové námorné cesty, nekonečné zdroje prírodného bohatstva a populácie rýb. To všetko však už vieme.

Otázka znie: ako by mala Únia reagovať na nervózne prípravy na akúsi inváziu Arktídy, ktoré už nejaký čas prebiehajú v Rusku, USA, Kanade a Nórsku? Musíme sa predovšetkým zaoberať neregulovaným právnym postavením arktického regiónu. Politika založená na diplomatických prostriedkoch, ktorá sa doteraz využívala, by mala viesť k medzinárodnej dohode, ktorá zaručí spravodlivé rozdelenie potenciálnych územných prírastkov. Nedostatok právnych predpisov môže spôsobiť, že región sa stane zdrojom konfliktu, ktorý bude pre svoju podstatu globálny. Potrebné je systematické a koordinované konanie, ktoré bude reagovať na rýchlo sa vynárajúce problémy. Výskumná infraštruktúra, rozvoj multilaterálnej správy Arktídy na základe dohovoru OSN a zapojenie miestnych obyvateľov Arktídy sú len niektoré z prvkov, ktoré musí obsahovať budúca európska stratégia pre Arktídu, ktorej cieľom bude udržať rovnováhu medzi ochranou prirodzeného životného prostredia a trvalo udržateľným využívaním zdrojov Arktídy.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dovoľte mi srdečne privítať vysokú predstaviteľku pre zahraničné veci.

Arktída je miestom našej planéty, kde je zmena klímy najočividnejšia. Globálne otepľovanie spôsobilo významný ústup ľadu. Medzníkom bol rok 2007, kedy sa ľadovec v porovnaní s obdobím 1970 – 2000 zmenšil o 34 %.

V každom prípade má topenie arktického ľadovca početné, drastické dôsledky. Urýchľuje zmenu klímy. Doposiaľ odrážala biela plocha arktického ľadu 80 % slnečného svetla dopadajúceho na oblasť, čo ovplyvňovalo svetovú a miestnu teplotu. Toto odrážanie sa neustále zmenšuje, čo spôsobuje nárast teploty planéty a polárnej oblasti ako celku na ploche 1 500 metrov v Kanade, Rusku a na Aljaške. V roku 2007 narástla teplota medzi augustom a októbrom o 2 °C.

Topenie ľadu zároveň spôsobilo nevídané zmeny morských prúdov. Má nepriaznivý vplyv na morské ekosystémy a rybné hospodárstvo a znižuje schopnosť mora absorbovať oxid uhličitý, pretože ovplyvňuje planktón a ďalšie organizmy a zdvíha morskú hladinu.

Z tohto dôvodu európskych občanov zarmucujú časté reči o účasti Európskej únie na vyhrocovaní boja o získanie geopolitických výhod z tejto environmentálnej katastrofy v Arktíde.

Úlohou Európskej únie by nemalo byť vyhrať medzinárodnú geopolitickú súťaž o ropu a námorné trasy v Arktíde. Našou úlohou by malo byť zabezpečiť dodržiavanie našich zásad, úctu k environmentálnej integrite oblasti, verejné rozšírenie zásad ako medzinárodná hospodárska súťaž a úctu k inštitúciám OSN v hocakom novom režime, ktorý v Arktíde z prebiehajúcej obrovskej environmentálnej katastrofy vznikne.

PREDSEDÁ: PANI WALLIS

podpredsedníčka

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Vážená pani predsedajúca, dovoľte mi využiť príležitosť, aby som pani barónke Ashtonovej zaželel všetko dobré v jej funkčnom období, a chcel by som uvítať jej odhodlanie

pokračovať v úzkej spolupráci s Parlamentom pri vývoji toho, čo popisuje ako koherentnejšiu politiku EÚ pre Arktídu.

Európska únia musí v politike pre Arktídu hrať, samozrejme, hlavnú úlohu. Dva arktické štáty Island a Nórsko sú členmi EHP. Politika EÚ má v oblastiach, ako sú životné prostredie, zmena klímy, energetika, výskum, doprava a rybolov, na Arktídu priamy vplyv.

Vo funkcii predsedu parlamentnej delegácie pre Švajčiarsko, Island, Nórsko a EHP som preto zástupcom Parlamentu v stálom výbore poslancov arktického regiónu.

V súvislosti s touto funkciou by som chcel Parlament informovať, že v septembri tohto roku bude Parlament v Bruseli hostiteľom stretnutia poslancov arktického regiónu, ktorí sa stretávajú každé dva roky.

(GA) Prípravné stretnutie sa uskutoční budúci týždeň vo Washingtone a v Osle krátko pred samotným stretnutím. Myslím si, že hostovanie týchto stretnutí bude veľmi dôležité pre Európsky parlament a aj pre Európsku úniu.

Predseda júca. – Je mi veľmi ľúto, ale posledná časť vášho vystúpenia sa netlmočila.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Vážená pani predsedajúca, nemám žiadnu pochybnosť, okrem tej, že všetci v tomto Parlamente rozumeli tomu, čo som povedal.

Na záver som povedal, že budeme hostiteľom konferencie a dúfam, že, samozrejme, pokiaľ budete môcť, pani barónka Ashtonová, mohli by ste zvážiť moje pozvanie zúčastniť sa časti tohto stretnutia. Považujem to za ideálny základ pre rozvoj lepšieho chápania príslušných otázok a umožňuje to poslancom z tohto celého obrovského regiónu nadviazať a posilniť vzťahy.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, vítam túto rozpravu a som rád, že tu je pani barónka Ashtonová a zúčastňuje sa na tejto rozprave. Hovorili ste o tom, že tu ide o ochranu regiónu a obyvateľov, ktorí tam žijú. To je rozhodne pravda. Predovšetkým v súvislosti s pôvodnými obyvateľmi tohto regiónu však ide o viac ako len o ochranu, ktorú poskytneme zvonka, ide skôr o rešpektovanie ich práva na sebaurčenie. To musí byť v politike pre Arktídu veľmi dôležitou zásadou.

Pokiaľ ide o ochranu prírody v tomto regióne, malo by sa zdôrazniť, že tam je, prirodzene, mnoho citlivých oblastí. Som si vedomý toho, že mnohí z vás, ktorí sa zúčastňujete na tejto rozprave, odmietate myšlienku moratória. Pani barónka Ashtonová, možno ste to mali na mysli, keď ste povedali, že „arktický región sa od Antarktídy podstatne líši“, ale ak sa aj zamietne moratórium, musí sa odpovedať na otázku – a skutočne, nielen lyricky –, ako sa v rámci zásady predbežnej opatrnosti môžu účinne chrániť osobitne citlivé oblasti v tomto regióne. Nesmieme pripustiť, aby sa situácia vyvinula do takého bodu, že v záujme krátkozrakej ekonómie vojnový pokrik „potrebujeme plyn, potrebujeme ryby“ preváži nad všetkými zásadami predbežnej opatrnosti.

Chcel by som tiež ešte nadviazať na to, čo povedal pán Gahler. Pán Gahler, hovorili ste o možnosti konfliktu. To je bezpochyby pravda. Už teraz môžeme v medzinárodnom meradle vidieť, že tieto diskusie sa nevyznačujú len vôľou nájsť spoločný základ, inak by sa napríklad Kanada a Rusko nepokúšali blokať štatút pozorovateľa EÚ v Arktickej rade. Samotná Arktická rada je, samozrejme, organizáciou založenou na nezáväzných právnych predpisoch bez pevného rozpočtu a personálu. Ako štruktúra riadenia neposlúži. Keď budeme uvažovať o nových štruktúrach riadenia – pani vysoká predstaviteľka, tak som vás pochopil –, musíme však dávať pozor na to, aby sme napredovali inkluzívnym spôsobom, a uznať, že sa tam chcú angažovať aj ďalšie organizácie.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Vážená pani predsedajúca, vidím že Komisia a aj vysoká predstaviteľka sú toho názoru, že EÚ by mala stanoviť politiku pre Arktídu. Samozrejme, som naklonená myšlienke ochrany životného prostredia v Arktíde a ako Dánka mám veľmi dobrý prehľad o geopolitickej situácii. Som si tiež veľmi dobre vedomá problémov, ktorým čelí miestne obyvateľstvo, a, prirodzene, by sme mali rešpektovať ich spôsob života. Napriek tomu si však nemyslím, že EÚ by mala mať politiku pre túto oblasť, ani si nemyslím, že EÚ by v arktickom regióne mala na seba vziať administratívnu úlohu. Neprospeľo by to ani Únii, ani Arktíde.

Podľa mňa by sme Arktídu mali prenechať krajinám, ktoré sú priamo v regióne. Nemôže a nemalo by byť úlohou EÚ vytvoriť politiku pre všetky oblasti, nie to ešte pre Arktídu, ktorá je oblasťou, kde sme tradične veľmi dobre spolupracovali a kde sú iba dve (a nie tri, ako tu bolo povedané) zo zainteresovaných krajín členmi EÚ. Žiadna z krajín USA, Kanada, Grónsko, Rusko nevyjadrila želanie stať sa členom EÚ. Možno by

ste mohli mať dojem, že, skôr než niečo iné, náhly záujem o túto oblasť vyvolali výlučne krajiny, ktoré sa chcú dostať k surovinám. Inými slovami: najlepšia politika pre EÚ v súvislosti s Arktídou by bola, keby sa angažovala len ako pozorovateľ.

Nick Griffin (NI). – Vážená pani predsedajúca, existuje jedna anglická ľudová bájka o kráľovi Knutovi, ktorý tým, že prikázal prílivu, aby neprišiel a nezamočil mu nohy, svojim dvoranom ukázal, že aj králi žijú v realite. Týmto svojím skutkom sa stal symbolom arogantnej hlúposti.

Kráľ Knut ďalej žije v Rade Európskej únie, ktorá svoje závery o otázkach Arktídy začína a končí údajnou dôležitosťou globálneho otepľovania. Znamená to odmietnutie akceptovať vedeckú skutočnosť. Podľa amerického Národného centra pre sledovanie snehu a ľadu (National Snow and Ice Data Centre) sa od roku 2007 zvýšil arktický letný ľad o 1 059 000 štvorcových kilometrov alebo o 26 %. Presne to predpovedali vedci, ktorí vedeli, že predchádzajúce ubúdanie letného ľadu, čo sa nesprávne používalo ako dôkaz globálneho otepľovania, nebolo v skutočnosti nič viac než krátky úsek dlhovekého prirodzeného cyklického rytmu, keď sa ľad zväčšuje, zmenšuje a zväčšuje.

Takže arktický letný ľad do roku 2013 nezmizne a ľadové medvede sa pre globálne otepľovanie neutopili, a ani sa neutopia. Milióny ťažko pracujúcich voličov sa však topia v mori dlhových a daní a rastie ich netrepezlivosť z toho, ako politická trieda využíva podvod globálneho otepľovania na vnútenie nedemokratického medzinárodného riadenia a na uvalenie falošných zelených daní.

OSN teraz ohlásila preskúmanie pokútnych dokumentov Medzivládneho panelu pre zmenu klímy a sfalšovaných štatistických údajov. V mene daňových poplatníkov Británie žiadam tento Parlament, aby urobil to isté a prestal mňať ďalšie peniaze na najdrahšie a najväčšie klamstvo v ľudskej histórii.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Vážená pani predsedajúca, Arktída je jedinečný región, o ktorom sa čoraz častejšie diskutuje pre topenie ľadovca a nové možnosti, ktoré to so sebou prináša. To je dobré, pretože potrebujeme ďalšie diskusie nielen o dôsledkoch, aké bude mať toto topenie ľadu na naše možnosti využiť zdroje, ku ktorým sa zrazu otvoril prístup, ale tiež o zodpovednostiach, ktoré to prináša, a o tom, ako sa môže najlepšie ochrániť Arktída a posúdiť budúce dôsledky našej prítomnosti a našich aktivít v tomto citlivom životnom prostredí.

Avšak pred tým, ako urobíme rozhodnutie o spoločnej politike EÚ pre Arktídu, mali by sme viac času venovať posúdeniu súčasnej situácie arktického ekosystému, inak bude pre nás ťažké prijať primerané opatrenia. Podľa mňa je naivné a nerealistické myslieť si, že všetky zdroje môžeme nechať jednoducho nedotknuté. Mali by sme sa radšej sústrediť na to, aby sme zabezpečili, že ťažba surovín, doprava, cestovný ruch a ostatné odvetvia budú prebiehať najlepším možným spôsobom, ktorý ochráni a zachová prirodzené životné prostredie. Musí sa to, samozrejme, odohrávať po porade a v spolupráci s miestnymi obyvateľmi podľa skutočnej situácie a súčasných podmienok.

Správa Komisie o Arktíde je pozitívnym prvým krokom smerom ku koherentnej politike pre Arktídu. Švédsko počas svojho predsedníctva podporilo rozhodnutie Komisie uchádzať sa o štatút trvalého pozorovateľa v Arktickej rade. Myslím si však, že správa Komisie a aj diskusia doteraz sa príliš zameriavali na vodu a nedostatočne na oblasti súše. Niektoré krajiny, napríklad Švédsko a Fínsko, majú v Arktíde rozsiahle aktivity v oblastiach chovu sobov, baníctva, poľnohospodárstva a lesníctva a je veľmi dôležité, aby sme tieto brali do úvahy.

Ďalšia, málo spomínaná stránka diskusie, ktorá sa však musí zdôrazniť, sa týka strategických cieľov a geostrategických záujmov EÚ v Arktíde a dôsledkov zmenených podmienok v tomto regióne na medzinárodnú stabilitu.

Niektoré členské štáty EÚ sa nachádzajú v regióne Arktídy. Ostatné časti regiónu sú bezprostrednými severnými susedmi EÚ. Preto by nemalo byť ťažké stanoviť spoločné strategické ciele a získať pre ne podporu u všetkých členských štátov EÚ. Vzhľadom na rastúce súperenie medzi jednotlivými krajinami a niekoľko nevyriešených konfliktov musí byť v záujme EÚ zabezpečiť, aby pre bezpečnosť v Arktíde nevzniklo napätie.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnes rokujeme o veľmi dôležitej záležitosti. Vplyv zmeny klímy zásadne mení situáciu v arktickom regióne. V dôsledku globálneho otepľovania sa v Arktíde otvorili nové námorné cesty, ktoré ponúkajú možnosti na prepravu ropy, plynu a iných prírodných zdrojov, zároveň sa však tento región pre problémy životného prostredia a pre rozdeľovanie svojich zdrojov medzi štáty stáva zraniteľnejším, a to môže mať negatívne následky na medzinárodnú stabilitu a záujmy európskej bezpečnosti. Keď diskutujeme o dosahu zmeny životného prostredia a klímy na tento región, musí byť jeden z hlavných cieľov

politiky pre Arktídu zmierniť negatívny vplyv zmeny klímy a pomôcť regiónu prispôbiť sa nevyhnutnej zmene. Zatiaľ sa pre arktický región nepoužili žiadne opatrenia. Európsky parlament pri viacerých príležitostiach zdôraznil význam správy Arktídy. Myslím si, že teraz, keď sa situácia zmenila, musíme postupne začať tvoriť samostatnú politiku Európskej únie a Európska komisia by v tejto veci zas mala zohrávať aktívnu úlohu. Situácia v tomto regióne už dlhý čas spôsobuje napätie medzi krajinami Arktídy a toto napätie bude ešte viac rásť so zvyšujúcou sa dostupnosťou tohto regiónu. Myslím si, že Európska únia by mala iniciovať komplexný dialóg s ostatnými krajinami, otvorilo by to dvere pre nové možnosti spolupráce. Myslím si, že nastal čas aj na to, aby sme začali rozmyšľať o medzinárodnom dohovore o správe tohto regiónu.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Vážená pani predsedajúca, pani barónka Ashtonová, okrem veľkých zmien prirodzeného životného prostredia nesmieme zabúdať ani na skutočnosť, že zrýchlené rozmŕzanie Severného ľadového oceánu umožnilo súperiť o nové prírodné zdroje. Mohlo by to však prípadne viesť k ohrozeniu vzťahov medzi Európskou úniou a ostatnými krajinami. Z tohto dôvodu by som chcela upozorniť na správanie Ruska, ktorému nejde o rybolov, cestovný ruch, či minerálne rudy, ale o posledné svetové neporušené zásoby plynu a ropy.

Napriek myšlienke stratégie pre Arktídu, ktorá prišla od Európskej komisie, aby sme sa v spolupráci so susediacimi štátmi angažovali vo veciach týkajúcich sa priľahlých území, od prelomu tisícročia neukázalo Rusko žiadnu ochotu zobrať naše želania do úvahy. Národná bezpečnostná stratégia Ruska vyslala západu minulý rok výhražný signál, že v prípade potreby je Rusko odhodlané použiť vojenskú silu na získanie nových zdrojov v Arktíde. Myslím si, že na odvrátenie konkurenčného boja by sme voči Rusku mali použiť ciele politické opatrenia.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Vážená pani predsedajúca, pani barónka Ashtonová, ďakujem, že na začiatku vášho stresujúceho funkčného obdobia sa hneď zaoberáte touto veľmi dôležitou záležitosťou. Podľa môjho názoru je Arktída najnaliehavejšou otázkou. Veľmi jasne ste povedali, že Arktída nie je Antarktídou a že by pre Severný ľadový oceán bolo nerealistické skopírovať dohodu o Antarktíde.

Domnievam sa, že ak má niekto vo svete reprezentovať idealizmus, rozhodne by to mala byť Európska komisia. Prečo by Európska komisia nemala svojim partnerom predložiť idealistický návrh, že pred prepuknutím novej zlatej horúčky v Severnom ľadovom oceáne by malo po niekoľko desaťročí platiť moratórium – aby sme nezačali proces, ktorý umožní vznik pretekov v zbrojení a iných hrozieb?

Chcel by som povedať pár slov o právach pôvodných obyvateľov Arktídy. Myslím si, že v dialógu o ľudských právach medzi Európskou úniou a Ruskom by sa mala položiť otázka, či sú pôvodní arktickí obyvatelia žijúci v Ruskej federácii dostatočne zapojení do práce Arktickej rady. Áno, Antarktída nie je Arktída, ale kroky, ktoré napomohli vznik dohody na juhu počas studenej vojny, by sa nemali opakovať len preto, že Komisii chýba idealizmus.

Pochádzam z krajiny, odkiaľ sa vydal na cestu antarktický bádateľ Bellinghausen. Išiel a objavil veci, pretože bol idealista. Prajem vám vo vašej práci trochu idealizmu.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Vážená pani predsedajúca, Európska únia chce komplexnú politiku pre Arktídu. To je veľmi zvláštne. Napríklad Cyprus a Grécko majú historické kultúry, ale pozrite sa na geografiu. Je skutočne ťažko pochopiť, prečo by krajina na pobreží Egejského mora potrebovala, aby EÚ mala politiku pre Arktídu.

Avšak politika EÚ pre Arktídu možno nie je až taká čudná ako vymenovanie vrcholne nekompetentnej barónky Ashtonovej, Sarah Palinovej z bývalej študentskej ľavice, za vysokú predstaviteľku. Pri vypočutiach bolo jasné, že vysoká predstaviteľka nič nezabudla a nič sa nenaučila. A mimochodom...

(Predsedajúca prerušila rečníka.)

Predsedajúca. – Prepáčte, ale nemyslím si, že by sme v tomto Parlamente mali počúvať takéto osobné poznámky.

(poznámka zo zadných lavíc)

Váš rečnícky čas skončil. Nebudeme tu mať osobné poznámky takéhoto druhu.

(poznámka zo zadných lavíc)

Teraz prejdeme k ďalšiemu rečníkovi.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Vážená pani predsedajúca, vráťme sa naspäť k veci. Ako povedalo mnoho našich kolegov, začali sa preteky o prírodné zdroje a správu arktického regiónu.

Ako tu však povedala vysoká predstaviteľka, arktický región potrebuje komplexný prístup. Bude musieť vziať do úvahy mimoriadne krehký charakter arktickej divej zveri, dlhodobý dosah topenia ľadu a predovšetkým práva pôvodných obyvateľov regiónu a ostatných ľudí, ktorí tam žijú.

Na riadenie ťažby prírodných zdrojov v oblasti Severného ľadového oceánu a na morskom dne doteraz postačoval dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve a jej Zmluva o stavoch rýb. Arktická rada sa sústredila na spoluprácu v oblasti životného prostredia a výskumu, ale dohody zamerané na využívanie prírodných zdrojov so sebou priniesli rastúcu potrebu vypracovať medzinárodné stratégie správy a tu by EÚ tiež mohla zohrať nejakú úlohu. Politika EÚ pre Arktídu navyše potrebuje svoju vlastnú stratégiu a to si vyžaduje spoločnú koordináciu.

Vhodný spôsob, ako by sa EÚ mohla angažovať v Arktíde, by bolo zriadenie arktického centra. Prvýkrát bola táto potreba Európskeho informačného centra o Arktíde spomenutá v oznámení Komisie o Európskej únii a arktickom regióne na jeseň roku 2008. Na príkaz Rady začala Komisia skúmať možnosť zriadenia takéhoto centra v Európskej únii.

Centrum pre Arktídu na Laponskej univerzite v Rovaniemi na polárnom kruhu vyjadrilo ochotu fungovať ako Európske informačné centrum o Arktíde. Fínsko nemá žiadne územné nároky v súvislosti s prírodnými zdrojmi, preto by bola táto krajina ako neutrálny aktér vhodnou voľbou pre centrum, ako povzbudivo uviedla aj pani Wallisová.

Preto by som vysokú predstaviteľku Ashtonovú chcela naliehavo vyzvať, aby rozhodla o budúcej podobe, umiestnení a úlohách Európskeho informačného centra o Arktíde, EÚ by sa tak v politike pre Arktídu zviditeľnila. Želám vám príjemnú cestu do Laponska.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, v súvislosti s diskusiou o zmene klímy teraz máme intenzívnejšiu diskusiu o Arktíde, ktorá je námornou dopravnou cestou, kde sa vynára možnosť prípadne skrátiť obchodné cesty a tým znížiť spotrebu pohonných látok – nezabúdajte, že aj to je jedna stránka veci –, čo so sebou prináša otázku, či a v akej podobe sa tam vyskytujú zdroje siahajúce od ropy až po plyn a ako ich je možné ťažiť. Zaznel tiež rybolov. Táto diskusia mala a aj naďalej bude mať veľmi symbolickú hodnotu, ktorá sa prejavila, keď Rusko na morské dno položilo svoju zástavu – vztýčiť v tomto prípade nie je vhodné slovo. Aj ostatné štáty začínajú dôraznejšie vyjadrovať svoje požiadavky. V súvislosti s tým som vysokej predstaviteľke veľmi vďačný za skutočnosť, že sa touto záležitosťou zaoberá a že jej prikladá vysokú prioritu.

Podľa môjho názoru je to, o čom sa doteraz diskutovalo v Európskom parlamente a tiež v Komisii, ako napríklad jej návrh z roku 2008, o ktorom tu tiež padli zmienky, príliš defenzívne. Myslím si, že k tejto otázke sa musí pristupovať ofenzívne, a to z oboch hľadísk. To znamená z hľadiska problematiky, ktorú tu už mnoho poslancov spomenulo, a to ochrany životného prostredia a miestnych obyvateľov, a z hľadiska skutočnosti, že sa musíme opatrne zaoberať otázkou, či to so sebou azda neprináša nové možnosti, musíme o tom úprimne diskutovať. V súvislosti so správou o rope v roku 2008 sme mali prvé a veľmi opatrné diskusie o tejto problematike a určili sme si prvotný postup. Keď stále, aj pri zdrojoch a energetických dodávkach rozprávame o tom, ako potrebujeme diverzifikáciu a nové nákupné zdroje, musíme diskutovať o tom, či existuje možnosť tieto zdroje využiť bez ohrozenia prírody a životného prostredia. Prínavnejšom sa takáto diskusia musí viesť – musíme využiť túto príležitosť. Dnes sme v inej technologickej pozícii a, mimochodom, technologické úspechy v tejto oblasti sú v súčasnosti aj európskymi úspechmi. Ak hovoríme o ďalšom vývoji technológie, musí to tak byť vo všetkých oblastiach. Som vďačný za to, že vedíme túto rozpravu. Dúfam, že sa bude viesť objektívne a otvorene.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, kto bude riadiť Arktídu? To je titulok novinového článku, ktorý som našiel pri skúmaní tejto témy. Stručne, ale dalo by sa povedať výstižne, popisuje súčasný stav boja o Arktídu. V tejto záležitosti sa javí ako veľmi vhodná otázka pani Ashtonovej – ako môže byť Európska únia zodpovedným aktérom v oblasti problémov spojených s Arktídou? Zdôrazňujem – zodpovedným. Z tohto dôvodu sa mi táto rozprava v Európskom parlamente javí byť v každom ohľade užitočná a dobrá, pretože sa tu koná po druhýkrát v dôsledku prvého a aktuálneho oznámenia Rady pre Parlament a Komisie pre Radu a Európsky parlament.

Arktída je región, ktorý nie je spravovaný na základe medzinárodných právnych predpisov. Obrovský záujem o Arktídu bol na jednej strane, ako už bolo zdôraznené, vyvolaný v dôsledku zmeny klímy, ale na strane druhej sa tiež stále viac jasne uznáva a ochotne využíva ako potenciálna zásobáreň najmä zdrojov energie

a plynu, ale tiež prírodných zdrojov, napríklad rýb. Samozrejme, sú s tým spojené riziká – ohrozenie životného prostredia v súvislosti s využívaním surovín a rybolovom, ale tiež ohrozenie pôvodných obyvateľov regiónu a to si musíme osobitne uvedomovať.

Okrem toho otvorenie cesty, námornej trasy, súvisiace so zmenami v regióne má obrovský vplyv na to, ako sa ľudia na Arktídu pozerajú. Podobný vplyv majú aj pokusy o rozdelenie územia prostredníctvom sérií činov, ako napríklad symbolického osadenia zástav. Chcel by som povedať, že by sa malo zohľadniť, že päť arktických štátov nemá mimoriadne veľký záujem o právne predpisy, Únia by však v tejto časti sveta mala hrať dôležitú úlohu nielen svojou prítomnosťou, ale najmä svojím angažovaním sa a znalosťami. Nevyhnutné je vybudovať vzájomnú dôveru a tú môžeme vybudovať iniciatívou v oblasti predpisov napríklad chartou pre Arktídu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Chcel by som vystúpiť ako spravodajca tohto Parlamentu pre Island.

Ako všetci viete, Island v súčasnosti čaká na potvrdenie Rady, že sa môžu začať prístupové rokovania. Ak sa Island stane členským štátom Európskej únie, ako si všetci želáme, bude to jediný členský štát nachádzajúci sa výlučne v arktickom regióne. Island by s Fínskom, Dánskom a Švédskom zvýšil počet štátov Európskej únie v Arktickej rade na štyri popri Spojených štátoch, Rusku, Kanade a Nórsku.

Myslím si, že táto skutočnosť je o to dôležitejšia, že Európskej únii nebol v tomto fóre, bohužiaľ, udelený štatút pozorovateľa.

Ďalej si myslím, že vstup Islandu do EÚ by mohol prispieť po prvé, k diverzifikácii európskych zdrojov energie a po druhé, k zriadeniu multilaterálnej správy v tomto regióne, ktorý priťahuje čoraz väčší záujem, a ako už bolo povedané v predchádzajúcich vystúpeniach, ktorý by mohol umožniť vznik konfliktov. V neposlednom rade by vstup Islandu mohol viesť ku koherentnej a účinnej európskej politike v tomto regióne.

Na záver, myslím si, že keď Island vstúpi do Európskej únie, bude mať EÚ v tomto strategickom regióne dôležitejšie postavenie.

Ďakujem vám.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Je najvyšší čas vytvoriť koherentnú európsku a arktickú politiku, ktorá vyrieši aj zdĺhavé spory o nové územia. V dôsledku topenia sa zvyšuje ťažobný potenciál na nových územiach do 200 m pod hladinou, ide o milióny kilometrov štvorcových. Spory medzi Ruskom, Nórskom, USA a Kanadou majú však aj geopolitický význam. Ťažobná pokrývka sa zmenšila už o polovicu. Najdôležitejšia vec je však ochrana vody pred znečistením, pričom kľúčový je tiež nukleárny odpad v ruskej Arktíde.

Pani vysoká predstaviteľka, pochádzam z krajiny, ktorá zdanlivo nemá s Arktídou nič spoločné, ale môžem vás ubezpečiť, že dokonca aj v Českej republike sa mnoho občanov zaujíma o to, aký postoj Únia zaujme v súvislosti so zahraničnou politikou, a to vrátane vplyvu na budúcnosť Arktídy. Zahŕňa to udržateľné čerpanie surovín, udržateľnú dopravu, podmienky pre vedecký výskum, ochranu prírody a v neposlednom rade tiež práva pôvodných obyvateľov.

S nespokojnosťou sledujem spory o nové a historické drážavy. Obávam sa, že to dokonca môže byť novým zdrojom vážnych konfliktov. Ďalším z nich je spor o strategickú severnú spojnicu medzi Áziou a Amerikou. Pani komisárka, musíte zabezpečiť, aby táto spojnica natrvalo patrila do medzinárodných vôd a aby Arktída zostala trvale demilitarizovanou zónou. Prevezmite aktívnu koordinačnú úlohu pri dosahovaní medzinárodných dohôd o všetkých týchto veciach týkajúcich sa Arktídy. Únia by nemala pasívne sledovať, ale aktívne rokovať a predísť tak vyhroteniu konfliktov a prírodným škodám.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Vážená pani predsedajúca, je dôležité, že EÚ sa angažuje do diskusie o Arktíde, a je tiež dobré, že EÚ sa angažuje v otázkach regiónu, kde sú v hre mnohé záujmy a obavy. Podľa môjho názoru je najdôležitejšie, aby konanie EÚ bralo do úvahy a rešpektovalo želania a potreby pôvodného obyvateľstva. EÚ by mala prevziať zodpovednosť, pokiaľ ide o globálne otepľovanie, ktoré sa výrazne prejavuje v podobe rastúcich teplôt. V tejto súvislosti musíme zvážiť, čo to znamená pre životné podmienky ľudí. Navyše vieme, že zmena klímy uľahčí náš prístup k zdrojom ako ropa a plyn a k novým dopravným cestám z Európy do Ázie. Na jednej strane by to mohlo byť pozitívne, na druhej strane musíme zabezpečiť, aby sme prijali bezpečnostné opatrenia, ktoré plne vezmú do úvahy jedinečnú klímu a krehké životné prostredie Arktídy.

So zvyšujúcimi sa hospodárskymi záujmami v Arktíde je tiež dôležité, aby EÚ zaujala stanovisko k jednotlivým činom krajín v oblasti. Nemalo by zostať bez povšimnutia, keď sa niektoré krajiny nesprávajú podľa medzinárodných pravidiel, ktoré pre tento región platia. Jeden presvedčivý príklad, ktorý môžeme v súčasnosti vidieť, je Kanada, ktorá chce od júla 2010 zaviesť povinnú registráciu pre všetky veľké lode plávajúce po severozápadnej ceste. Chcel by som zdôrazniť, že tu hovoríme o medzinárodných vodách a že dánska ministerka zahraničných vecí Lene Espersenová tiež rozhodne povedala, že to je neprijateľné. Chcel by som, aby EÚ a vysoká predstaviteľka podporili toto stanovisko.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, ide o to, aby sme my ako Európska únia presadzovali jasnú stratégiu a zabránili vzniku zlatej a drahokamovej horúčky. Európa sa tu musí aktívne angažovať. Európa ako partner môže svoju silu ukázať v jednote. Týka sa to dopravy na vode a pod vodou, rybného hospodárstva, primárnych zdrojov energie a surovín.

V tejto súvislosti potrebujeme s ostatnými partnermi v Arktíde stabilné a spoľahlivé zmluvy. Potrebujeme spoluprácu, nie konfrontáciu. Potrebujeme dialóg v oblasti ochrany životného prostredia, aby sme zachovali prírodné zdroje a prírodu. Potrebujeme dialóg v oblasti ochrany zvierat, aby sme zachovali ich biodiverzitu, a pokiaľ ide o miestnych obyvateľov a ich ľudské práva, potrebujeme ochranu a úctu.

Ak sa nám spolu s našimi partnermi v Arktíde podarí zaviesť pozitívne riadenie zdrojov, budeme mať možnosť ubrať sa tam novými politickými cestami a bude to aj prvá skúška ohňom pre našu spoločnú zahraničnú politiku – bude to šanca dokázať, že my ako Európania môžeme naozaj sledovať spoločné ciele.

Predsedajúca. – Teraz prejdeme na časť rozpravy s postupom „catch-the-eye“. Predtým chcem však vysvetliť, že ak budem mať ako predsedajúca rozpravy pocit, že sa používa jazyk, ktorý by mohol narušiť prácu tohto Parlamentu, mám plné práva zabrániť takej osobe rozprávať.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Vážená pani predsedajúca, na úvod by som chcela úprimne poďakovať vysokej predstaviteľke za to, že túto dôležitú problematiku zaradila do programu v takom skorom štádiu. Naozaj dúfam, že Komisia a celá Európska únia budú v politike pre Arktídu hrať silnejšiu úlohu a že EÚ sformuluje vlastnú stratégiu pre Arktídu.

Spoločná politika pre Arktídu otvorí nesmierne možnosti pre celú Európsku úniu z hľadiska jej bezpečnosti, životného prostredia, energie, dopravy a pôvodných obyvateľov. Ak budeme my, Európska únia, vylúčení z diskusie – vylúčení z tejto politiky –, mnoho stratíme.

Chcela by som povedať ešte dve veci. Po prvé, dúfam, že Arktická rada ako správny orgán bude ďalej rásť do sily a že Európska únia v nej bude mať silné postavenie. Po druhé, dúfam, že sa uskutočnia plány pre Európske informačné centrum o Arktíde: myslím si, že to podporí dialóg medzi územiami Arktídy. Navyše, ako už bolo povedané, výborným a vhodným sídlom pre toto centrum by určite bolo fínske Laponsko, konkrétne Rovaniemi, ktoré sa už dlho spája s otázkami Arktídy.

Gerard Batten (EFD). – Vážená pani predsedajúca, diskusia o Arktíde dnes popoludní rozhodne rozprúdila vášne. Čo to je za Parlament, ktorý svojim poslancom bráni rozprávať, keď nesúhlasí s tým, čo hovoria? Nemalo by nás to však prekvapovať, keďže britská bezpečnostná služba MI5 raz našu vysokú predstaviteľku pre zahraničnú politiku označila za stúpenkyňu komunistov, a keď bola pokladníčkou zoskupenia Kampaň za jadrové odzbrojenie, toto zobralo peniaze od sovietskeho bloku na oslabenie obrannej politiky vlastnej krajiny.

Toto miesto vyzerá každým dňom stále viac ako Sovietsky zväz.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážená pani predsedajúca, ak sa bude v budúcnosti metán, ktorý má výrazne väčší potenciál otepľovania ako oxid uhličitý, v dôsledku rozmŕzania morského dna vylučovať zo Severného ľadového oceánu vo väčších množstvách, budeme mať v citlivom klimatickom systéme veľmi nebezpečný nový faktor, ktorý sa musí lepšie preskúmať.

Arktída vyvoláva obavy nielen pre klímu, ale nesie so sebou aj určitý potenciál konfliktu. Skutočnosť, že aj Čína začala údajne stavať ľadoborce, zdôrazňuje význam obchodnej trasy cez severozápadnú cestu, ako sa topí ľadová pokrývka. Toto prípadné mierové využitie je však omnoho menej problematické, ako napríklad zosilnené želanie Spojených štátov umiestniť v arktickom regióne vojenské systémy včasného varovania.

Podmienky pre akúkoľvek predstaviteľnú hospodársku ťažbu nerastného bohatstva spojenú s roztápaním ľadu by sa mali tiež vyjasniť vopred. Napokon, keby sa tam našli predpokladané zásoby ropy a plynu, mohli by zaručiť energetickú nezávislosť Európy.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani vysoká predstaviteľka, chcela by som ešte raz veľmi jasne zdôrazniť, že okrem evidentne dôležitých oblastí, ako sú napríklad otázky životného prostredia a energetiky, hrá veľmi osobitnú úlohu otázka námorných ciest. Vzhľadom na to, že lode plávajúce na tradičných námorných cestách padajú do zajatia a ohrozujú sa tak životy kapitánov a posádky, pretože tieto cesty sú skutočne nebezpečné, hľadajú majitelia lodí nové cesty. V našom rodnom meste Hamburgu je táto diskusia veľmi dôležitá. Veľmi rada by som vás povzbudila, aby ste v tejto diskusii EÚ o Arktíde pokračovali týmto smerom.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arktický región, takisto ako Antarktída, je osobitne citlivý na zmenu klímy. Navyše globálny klimatický systém závisí od jeho stability. Európska únia ako hlavný zástanca boja proti zmene klímy musí k arktickému regiónu zaujať pevné stanovisko.

Európska únia musí ukázať umiernenosť, pokiaľ ide o využitie pobrežných zdrojov a o tranzitnú dopravu cez arktický región. V dlhodobom časovom meradle tieto aktivity povedú k tomu, že sa bude rozbiť ešte viac ľadovcov a to málo, čo zostane z polárnej čiapočky, čím sa nezvratne ohrozia ekosystémy v oblasti a obyvatelia žijúci v arktickom regióne.

Ochrana ľadovcov a polárnej čiapočky pred nekontrolovanými ľudskými zásahmi je absolútne nevyhnutná. Európska únia musí úzko spolupracovať so Spojenými štátmi, Kanadou, Nórskom a Ruskom a musia si neustále vymieňať informácie cez Spoločný systém environmentálnych informácií (SEIS), organizáciu Eionet a Podporné siete pre sledovanie Arktídy (SAON).

John Bufton (EFD). – Vážená pani predsedajúca, pani Ashtonovej by som chcel povedať: toto je prvá príležitosť, ktorá sa mi naskytla, kedy sa môžem vyjadriť k vašej novej úlohe. Ako vy, aj ja pochádzam zo Spojeného kráľovstva. Jediný rozdiel je v tom, že ja som bol zvolený a vy nie.

K otázke Arktídy, stane sa toto pretekmi o zdroje s Ruskom, Amerikou a Kanadou, v ktorých pôjde o populácie rýb a štvrtinu svetovej ropy a plynu? Počas studenej vody ste zblízka zažili preteky v zbrojení. Povediete nás teraz do ľadovej vojny? Aktivita v Arktíde pravdepodobne zhorší zahraničné vzťahy a Európa by v Arktíde ani nemala mať žiadnu zahraničnú politiku a určite nie na čele s niekým ako vy.

Už ste ukázali, že nie ste schopná vykonávať túto prácu. Nepochybujem o tom, že nás vaše vedenie dovedie k tomu, že budeme korčuľovať na veľmi tenkom ľade. Ak by ste za vašich prvých 100 dní dostali školské vysvedčenie, stálo by tam, že sa musíte zlepšiť, ale realita je taká, že ak by ste úrad zastávali 100 rokov, aj tak by ste neuspeli. Urobte, prosím, úctyhodnú vec a odstúpte.

Catherine Ashton, podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. – Vážená pani predsedajúca, myslím si, že to bola veľmi zaujímavá rozprava, a som veľmi rada, že sme sa zamerali na dôležitý región sveta. Zanieťenie, s akým ľudia hovorili o dôležitosti toho, čo robíme z hľadiska politiky pre Arktídu, je pre mňa mimoriadne dôležité, pretože presadzujem to, o čom si myslím, že by sme to v budúcnosti mali robiť.

Poslancov Parlamentu chcem ubezpečiť, že zachovanie životného prostredia a dialógu s príslušnými obyvateľmi – pôvodnými a prisťahovanými – sú pre prístup, ktorý chceme zvoliť, prvoradé. Vo všetkých medzinárodných diskusiách sa snažíme ozrejmiť, že arktické zdroje by sa mali sprístupniť a ťažiť až vtedy, keď budeme mať najvyššie environmentálne a bezpečnostné normy, ktoré sa budú plne dodržiavať.

Musíme aj naďalej zdôrazňovať, že Európska únia chce pracovať spoločne so všetkými zúčastnenými stranami zainteresovanými v Arktíde, aby sa zabezpečilo, že problémom budeme čeliť primeraným spôsobom. V tejto súvislosti sa to týka aj získavania uhlíkovdika.

Čo sa mňa týka, myslím si, že máme toho mnoho, čím môžeme prispieť, počnúc našou diplomaciou o životnom prostredí cez naše politiky v oblasti zmeny klímy až po naše rozsiahle arktické výskumné programy a stratégiu podporovať domorodé politiky na celom svete. Myslím si tiež, že mnohým môže prispieť aj Arktická rada. To pre prácu, ktorú vykonáva, neposledne tým, že zabezpečuje, aby sa plne zapojili pôvodní obyvatelia – v skutočnosti to je jediná organizácia, ktorá im umožňuje sedieť vedľa zvrchovaných štátov –, sa chceme stať stálymi pozorovateľmi, čo podľa vyjadrení považuje za užitočné tiež množstvo vážených poslancov.

Myslím si, že je možné nájsť správnu rovnováhu medzi ochranou a zachovaním Arktídy na jednej strane a udržateľným využitím jej zdrojov na strane druhej, musíme zaistiť, aby sme to urobili poriadne.

Spojenie siedmich zástupcov z rozličných častí Komisie – pani predsedajúca, myslím, že tak ste mi to včera povedali – na vypracovanie správy je dobrým príkladom budúcnosti, ktorú si želáme z hľadiska spolupráce a efektívneho postupu, ktorý sa prejavuje v práci, ktorú vykonávame v praxi na celom svete.

Na záver, veľmi sa teším na cestu do Laponska tento víkend. Bude to moja tretia cesta do tej oblasti. Bude tam veľké stretnutie, kde sa s niekoľkými ministrami zahraničných vecí prediskutujú niektoré záležitosti. Pokiaľ ide o Rovaniemi a možnosť zriadenia centra, sú dve možnosti: jednou je samostatné centrum alebo existuje možnosť prepojiť rozličné centrá, rozhodne musíme preskúmať aj túto variantu.

Predsedajúca. – Rozprava sa skončila.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), písomne. – (RO) Otázky týkajúce sa arktického regiónu, ktoré siahali od účinkov globálneho otepľovania cez využitie zdrojov po lodnú dopravu v tomto regióne, priťahujú v poslednej dobe zvyšujúcu sa pozornosť. Musíme si uvedomiť, že budúcnosť planéty je úzko spojená s budúcnosťou tohto regiónu. Topenie sa ľadovcov v arktickom regióne, zvyšujúca sa potreba zdrojov a nedávny technologický pokrok predstavujú iba niekoľko dôvodov, prečo sa arktický región stal pre každého z nás mimoriadne dôležitou oblasťou. Myslím si, že európska stratégia pre túto oblasť sa musí zamerať na ochranu a zachovanie regiónu, podporu udržateľného využívania zdrojov v kontexte multilaterálnej správy a predovšetkým na zapojenie obyvateľov tohto regiónu do všetkých týchto opatrení.

Vznik nových plavebných kanálov vyžaduje tiež zavedenie prísnejších bezpečnostných a environmentálnych noriem. Všetky prímorské regióny potrebujú osobitný prístup a Európa môže využiť skúsenosti získané z programov vypracovaných v iných prímorských regiónoch, ako napríklad v regiónoch Baltského a Stredozemného mora, a zároveň môže tiež poskytnúť modely osvedčených postupov v tejto oblasti.

Joanna Senyszyn (S&D), písomne. – (PL) Nad Arktídou sa vznáša príznak. Príznak globálneho otepľovania. Roztápajúci sa ľad má kritický vplyv nielen na prírodu, ale tiež na sociálne vzťahy, hospodárstvo a politiku. Na tomto oceánskom ľadovom šelfe, ktorý sa rozprestiera na ploche väčšej ako Nemecko, Taliansko a Francúzsko dokopy okrem toho, čo sa už používa, sa nachádzajú poklady ako plyn a ropa. Vrstvy ľadu, ktoré sa každým rokom stenčujú, prestali náleziská chrániť pred prieskumnými vrtmi. Hrozí nemilosrdné súperenie – šialenstvo na úrovni zlatej horúčky v 19. storočí. Európska únia musí k tomu zaujať jednoznačný postoj. Je nevyhnutné, aby sa vypracovala spoločná politika EÚ pre Arktídu, najmä pokiaľ ide o využitie nových možností pre ťažbu prírodných zdrojov, hrozby pre prirodzené životné prostredie a nové možnosti námornej dopravy.

Arktída je súčasťou územia troch členských štátov EÚ: Dánska, Fínska, Švédsko a tiež Islandu, ktorý sa uchádza o členstvo. Nesmieme zabudnúť na to, že to je absolútne nová situácia pre ľudí na ďalekom severe a tiež pre živočíchy a rastliny. Obyvatelia Arktídy vedia o rastúcom vplyve vonkajších sociálnych, hospodárskych a politických faktorov na ich životy. Našou úlohou je pomôcť miestnym spoločenstvám zorientovať sa v nových podmienkach a ochrániť ich kultúru a jazyk. Takisto ako sú európski občania ústredným bodom politiky EÚ, musia mať v plánoch na správu Arktídy arktickí obyvatelia kľúčové postavenie.

Rafał Trzaskowski (PPE), písomne. – Arktída v našom programe dlho chýbala, ale teraz opäť priťahuje pozornosť politikov a vedeckých pracovníkov. Rastúce obavy o región sú dôsledkom toho, že zmena klímy spôsobuje topenie arktického ľadovca. Nebudem sa zapájať do sporu o rýchlosť a rozsah tohto procesu, poviem len, že všeobecne sa predpokladá, že tento proces nakoniec otvorí nové možnosti pre skúmanie prírodných zdrojov a nové námorné cesty. Všetci sa zhodneme na tom, že dôsledky tohto procesu na životné prostredie budú obrovské. Pozornosť tohto Parlamentu a EÚ ako celku by som však chcel zamerať na politický a, samozrejme, bezpečnostný rozmer. Studená vojna nám ukázala strategickú dôležitosť Arktídy. Boli sme svedkami hospodárskej, politickej, a dokonca aj vojenskej rivality v tomto regióne. Pre pozitívnu budúcnosť je potrebné spoločné medzinárodné úsilie, v ktorom by EÚ mala hrať aktívnu úlohu. Potrebné je nájsť rovnováhu medzi hospodárskym využitím regiónu a jeho ekosystémom, ale okrem iného je tiež potrebné ochraňovať existujúci právny režim Arktídy, keď mám uviesť len túto jednu vec.

12. Kuba (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom programu sú vyhlásenia Rady a Komisie o Kube.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, smrť Orlanda Zapatu bola mimoriadne negatívnou udalosťou, ktorá sa nikdy nemala stať, a nechceme, aby sa znova opakovala či už na Kube, alebo kdekoľvek inde.

Európska únia a jej inštitúcie musia byť odhodlané odsúdiť udalosť, ktoré predstavujú porušenia ľudských práv, a pracovať na tom, aby zaistili, že sa také čosi už nikdy viac nezopakuje. K tomu sa musí Európska únia zaviazat.

Ľudské práva sú základným symbolom identity Európskej únie, pretože veríme v hodnoty slobody, tolerance a pluralizmu. Je to teda naša podstata, naša najprirodzenejšia podstata. Tam, kde sa porušujú tieto všeobecné práva, Európska únia tieto porušenia verejne odsudzuje a urobili sme to aj v prípade Kuby. Urobili sme tak, keď sme naznačili náš pesimizmus a obavy týkajúce sa nedostatočného pokroku v oblasti ľudských práv na Kube, a urobili sme tak, keď sme požadovali, aby z kubánskych väzňov prepustili väzňov svedomia. V súčasnosti je v nich okolo 200 väzňov svedomia, niektorí z nich sú vo veľmi zložitej situácii, pokiaľ ide o ich zdravie, a jeden z nich, Guillermo Fariñas, ktorý je vo veľmi znepokojivom stave, tiež drží protestnú hladovku.

Urobili sme to tiež vtedy, keď sme povedali, že zástancovia ľudských práv na Kube musia byť chránení, a urobili sme to, keď sme povedali, že kubánska vláda, ktorá mala vo svojej právomoci množstvo väzňov, by mala byť braná na zodpovednosť za smrť Orlanda Zapatu.

Politika Európskej únie však ide v súvislosti s Kubou ešte ďalej. Politika Európskej únie je v súvislosti s Kubou postavená na istých prvkoch a rád by som niektoré z nich zdôraznil.

Po prvé tu máme politický dialóg. Politický dialóg s kubánskymi inštitúciami, s úradmi a s celou občianskou spoločnosťou, ktorý sa prirodzene vzťahuje aj na oblasť ľudských práv. Po druhé, máme rozvojovú spoluprácu s Kubou, ktorá je solidaritou s kubánskym ľudom, nič viac a nič menej. Tá tiež zahŕňa podporu pokroku v oblasti kultúry a demokratických praktík na Kube.

Toto sú základné prvky politiky, ktorá sa vo svojej podstate zameriava na jediný cieľ: kubánsky ľud, jeho blahobyt, jeho pokrok, jeho životné podmienky a rešpektovanie jeho ľudských práv.

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, Komisia vyjadruje hlbokú ľútosť nad smrťou pána Orlanda Zapatu a jej okolnosťami. Chcel by som tiež vyjadriť svoje hlboké znepokojenie v súvislosti s ďalšími politickými väzňami na Kube. Všetci v tejto miestnosti máme rovnaký pocit hnevu a frustrácie nad smrťou pána Zapatu a mali by sme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme zaistili, že sa podobné udalosti už nezopakujú na Kube ani v inej krajine.

Európska únia vychádza z hodnôt demokracie, ľudských práv a základných slobôd, ktoré sa usilujeme chrániť a podporovať po tom, čo sme boli donedávna vystavení porušeniam ľudských práv na našom vlastnom kontinente. Ľudské práva sú všeobecné a nemajú hranice. Táto zásada je integrálnou súčasťou dialógu so všetkými partnermi v Európe a mimo nej.

Základom našej politiky voči Kube zostáva konštruktívny prístup, nie politika nátlaku a sankcií, tak, ako sa to zdôrazňuje v spoločnej pozícii prijatej v roku 1996. Toto sú dôvody, ktoré viedli Radu k rozhodnutiu, aby v júni 2008 zrušila diplomatické opatrenia z roku 2003 ako prostriedok zlepšenia procesu politického dialógu a umožnila plné využitie nástrojov v rámci spoločnej pozície z roku 1996. To je tiež dôvod, ktorý viedol mnohé členské štáty k tomu, aby v priebehu niekoľkých minulých mesiacov obnovili svoju rozvojovú spoluprácu s Kubou, zastupujúc rôznorodé politické strany zastúpené v Európskom parlamente a odrážajúc tak spoločný pohľad na dôležitú úlohu, ktorú máme zohrať v rozvojovej spolupráci s Kubou.

Z hľadiska dôveryhodnosti Európskej únie ako globálneho aktéra by bola nečinnosť v takom čase na Kube tou najhoršou možnou voľbou. V stávke nie je len dôveryhodnosť, ale aj možnosť našej prítomnosti na Kube. Preto pevne verím, že cesta vpred vedie cez presadzovanie a prehlbovanie prebiehajúceho politického dialógu a pokračovanie spolupráce s Kubou ako nástroja na zlepšenie života kubánskeho ľudu.

Európska únia nikdy nezastavila spoluprácu s Kubou, pretože rozvoj nie je o podpore vlády – je to o podpore ľudí. Naším názorom vždy bolo, že rozvojová spolupráca predstavuje dôležitý prvok našich vzťahov s Kubou. Prebiehajúce projekty na Kube sa zameriavajú priamo na základné potreby ľudu, ktorý z nich má prospech prostredníctvom podpory obnovy a rekonštrukcie po hurikánoch, potravinovej bezpečnosti a prispôsobenia sa zmene klímy. Prebiehajú tiež projekty na podporu aktivít neštátnych subjektov.

Veľmi jasne chcem vyhlásiť, že zo strany ES neprebíha prostredníctvom vládnych ani verejných subjektov žiadne financovanie. Peniaze sa tam dostávajú prostredníctvom agentúr OSN a európskych mimovládnych organizácií, ktoré vítajú prítomnosť Komisie a Európskej únie na Kube.

Je dôležité, aby sa Európska únia naďalej zameriavala na základné potreby kubánskeho ľudu a aby zároveň zasahovala v strategických odvetviach prostredníctvom dostupných tematických a geografických nástrojov. Úloha, ktorou sa musí EÚ rozhodne zaoberať, je nájdenie správnej rovnováhy medzi preukazovaním otvorenosti k dialógu, podporou kubánskeho ľudu prostredníctvom rozvojovej spolupráce a opätovným potvrdením našich zásad.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *v mene skupiny PPE*. – (ES) Vážená pani predsedajúca, keď naša skupina žiadala, aby bola táto vec zaradená do programu, nerobila tak preto, aby zdôraznila chyby, ktoré sú niekedy nenapraviteľné, v politikách, z ktorých majú radosť nepriatelia slobody. Neurobila tak ani preto, aby z tohto odsúdenia získala politickú výhodu.

Urobila tak preto, aby sa Parlament, ktorý je inštitúciou v demokratickom srdci Európskej únie, mohol vyjadriť a odsúdiť smrť nevinného človeka a predovšetkým, aby vyjadril svoju solidaritu s ľuďmi na Kube, ktorí tam bojujú, žijú a umierajú tak ako Orlando Zapata za svoju slobodu a dôstojnosť.

Ako vyhlásila Európska komisia, spoločná pozícia Rady je stále platná a je to úctyhodná pozícia, pretože požaduje okamžité a bezpodmienečné prepustenie politických väzňov. Je to tiež jednotná pozícia, pretože požaduje dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd, aby sa Kuba začlenila do nášho hodnotového systému a nie do cudzích systémov, aké sú napríklad v Číne či vo Vietname.

Vážená pani predsedajúca, slová odvážneho muža Oswalda Payu, ktorý dostal v roku 2002 Sacharovovu cenu, v tomto Parlamente stále rezonujú. Povedal, že prvým víťazstvom, ktoré treba vyhlásiť, je, že vo svojom srdci necíti žiadnu nenávisť. Povedal, že tí, čo ho utláčali, boli jeho bratmi, že k nim necíti nenávisť, ale že svoju vôľu nepresadza strachom.

Povedal, že Andrej Sacharov nám zanechal odkaz dôstojnosti a úsilia o to, aby všetky národy žili spolu v mieri, a že hlasy, na ktorých najviac záleží, sú často hlasmi, ktoré nepočuť.

V tomto Parlamente sme nemali možnosť vypočuť si hlasy hnutia Ženy v bielom, ktorému Parlament tiež udelil Sacharovovu cenu. Teraz si už, bohužiaľ, nebudeme môcť vypočuť hlas Orlanda Zapatu, už čoskoro však budeme mať možnosť počuť hlasy oveľa väčšieho počtu Kubáncov.

Dovtedy, vážená pani predsedajúca, musí tento Parlament s legitimitou, ktorú má, keď zastupuje 500 miliónov občanov 27 členských štátov Únie, hlasno a zreteľne ďalej šíriť nezastaviteľný výkrik slobody, ktorý počujeme z milovaného ostrova Kuba.

(potlesk)

Luis Yañez-Barnuevo García, *v mene skupiny S&D*. – (ES) Vážená pani predsedajúca, pán López Garrido, pán komisár, už nikdy nedopusťme, aby naše mlčanie opäť vyústilo do toho, že sa budeme tajne podieľať na ničení slobody. Už nikdy nedopusťme, aby človek, ktorý bojoval za svoje práva a práva všetkých, opäť zomrel vo väzení na Kube alebo kdekoľvek inde bez toho, aby sme hlasno a rozhodne vystupovali a požadovali jeho záchranu.

Pán Orlando Zapata Tamayo, 42-ročný černošský murár, ktorý žiadal len zlepšenie svojich podmienok vo väzení, zomrel po 86-dňovej hladovke a siedmich rokoch väzenia, pretože požadoval dodržiavanie ľudských práv. Počas tohto sedemročného obdobia s ním zle zaobchádzali, bol ponižovaný a zastrášaný strážou a počas tohto obdobia – nemali by sme na to zabúdať – neurobilo medzinárodné spoločenstvo nič, len mlčalo.

Ďalší väzni a aktivisti za ľudské práva na Kube držia v súčasnosti hladovku, podobne ako psychológ a novinár Guillermo Fariñas. Dámy a páni, uznesenie, ktoré predkladáme a dnes o ňom rokujeme a o ktorom budeme zajtra hlasovať, ktoré zastupujem v mene Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente, požaduje, aby boli na Kube oslobodení všetci väzni svedomia. Znova opakujem, že je to v prospech demokratického prechodu a dôsledného dodržiavania základných ľudských práv.

V súčasnosti nezačínajme tému, ktorá nás rozdeľuje: o tom, či by sa mala zachovať spoločná pozícia alebo nie. Teraz sa sústreďme na záchranu životov a na ľudské práva. Otvorme tiež obdobie pokojných úvah, v ktorých budeme hľadať body dohody o budúcej politike týkajúcej sa Kuby.

Tento text má však mimoriadnu pridanú hodnotu. Skutočnosť, že ho predkladá šesť politických skupín, prináša v tomto Parlamente v otázke ľudských práv novú éru širokého konsenzu.

Nech už nikto nepovie, že Európske demokratické právo dostáva príkazy – v úvodzovkách – od amerického imperializmu. Nech však nikto nikdy nepovie ani to, že socialisti a demokrati spokojne prisluhujú komunistickej diktatúre. Hovorím to jednoducho, pretože obe tieto vyjadrenia sú nepravdivé, a nech už sú obeť ničenia slobody kdekoľvek, musia vedieť, že sme jednotní v bezpodmienečnom bránení ich záujmov.

Vážená pani predsedajúca, rád by som poďakoval pánovi Salafrancovi, ktorý rokoval o tomto texte v mene Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), pani Weberovej zo Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu, pánovi Romevovi i Ruedovi v mene Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie, pánovi Kožušníčkovi zo skupiny Európskych konzervatívcov a reformistov a ďalším kolegom poslancom, ktorí sa podieľali na tejto zložitej a komplikovanej úlohe, ktorá však, dúfam, bude zajtra úspešná.

Nakoniec by som rád poďakoval španielskemu premiérovi a súčasnému predsedovi Európskej únie pánovi Rodríguezovi Zapaterovi za jeho povzbudzovanie a podporu postupu pri vytváraní uznesenia, o ktorom tu dnes rokujeme.

Renate Weber, v mene skupiny ALDE. – Vážená pani predsedajúca, v mene našej politickej skupiny by som rada predovšetkým vyjadrila našu sústrasť rodine pána Orlanda Zapatu Tamaya, ktorý zaplatil za svoje presvedčenie tú najvyššiu cenu.

Jeho aktivita pri obrane ľudských práv bola roky inšpiráciou pre mnohých iných obhajcov ľudských práv na Kube a mimo nej.

Uznesenie, ktoré navrhuje niekoľko politických skupín, vyjadruje naše hlboké znepokojenie nad podmienkami dodržiavania ľudských práv na Kube. Buďme veľmi úprimní. Situácia sa nezlepšila a mnohí nezávislí novinári, mieroví disidenti a obrancovia ľudských práv sú stále väznení jednoducho preto, že chcú uplatniť svoje právo na slobodu prejavu, pokojné zhromažďovanie a združovanie.

Zároveň kubánske nezávislé neziskové organizácie nemôžu pracovať, pretože vláda ich prísne kontroluje.

V čase tejto rozpravy držia niekoľkí obrancovia ľudských práv hladovku. Toto spôsobuje obavy, keďže existujú náznaky, že zdravotný stav pána Guillerma Fariñasa sa prinajmenšom rýchlo zhoršuje.

Je veľmi zlé, že kubánske orgány zatiaľ ignorujú opakované výzvy EÚ na bezpodmienečné prepustenie všetkých politických väzňov. Preto pevne verím, že tento Parlament by mal žiadať EÚ, aby pokračovala vo využívaní všetkých možných mechanizmov na to, aby zaručila prácu a životy tým, ktorí sa usilujú o pluralistickú a demokratickú Kubu.

Raúl Romeva i Rueda, v mene skupiny Verts/ALE. – (ES) Vážená pani predsedajúca, aj ja by som sa chcel osobne i v mene našej skupiny pripojiť k vyjadreniu sústrasti nad smrťou pána Orlanda Zapatu.

Bez ohľadu na názory každého človeka v súvislosti s Kubou, je to sama osebe, samozrejme, poľutovaniahodná udalosť, ktorá si zaslúži naše odsúdenie a určite čosi viac než len zamyslenie a pripomenutie si. Táto udalosť si zaslúži jednotnú formuláciu žiadosti, ktorú predkladáme v tomto uznesení a ktorá znie, aby boli prepustení všetci ľudia väznení pre svoje politické motívy alebo orientáciu na Kube a kdekoľvek inde na svete.

Myslím si, že to, čo robíme, je jednotné, myslím si, že to treba urobiť, a myslím si, že je dôležité, aby sme to aj urobili – to by som rád zdôraznil – bez ohľadu na motívy, ktoré sa za tým môžu skrývať. Toto je súčasť dohody.

V prípade Kuby musíme tiež žiadať, aby boli títo ľudia okamžite prepustení, a predovšetkým pripomenúť chýlostivú situáciu – ktorá sa tu už spomínala – niektorých ľudí, ktorí, nasledujúc príklad pána Orlanda Zapatu, začali hladovku, ide najmä o prípad pána Guillerma Fariñasa.

Chcel by som tiež varovať pred rizikom politického využívania a zneužívania tohto prípadu na iné účely, čo by mohlo byť, ako povedal pán Yáñez-Barnuevo, nebezpečné. Myslím si, že je dôležité uvedomiť si, že tu prebieha množstvo užitočných procesov, ktoré fungujú, a za žiadnych okolností by sme nemali podliehať pokušeniu – čo niektorí, zdá sa, chcú – vracať sa k minulým udalostiam, do časov minulých, vracať sa k politickému neúspechu embarga, pretože vieme, aké by to malo následky.

Preto, ak súhlasíme, že nechceme, aby sa zopakovali situácie ako prípad pána Orlanda Zapatu, si myslím, že je dôležité, aby sme sa spoločne posunuli vpred a zabránili tomu, aby sa to zopakovalo, začínajúc napomáhaním procesu demokratizácie a normalizácie tohto ostrova.

Edvard Kožušník, *v mene skupiny ECR*. – (CS) Osobne ma smrť pána Orlanda Zapatu veľmi zarmútila, a preto by som chcel v mene celej skupiny Európskych konzervatívov a reformistov vyjadriť sústrasť celej jeho rodine. Sám som sa narodil v roku 1971 na vrchole takzvanej komunistickej normalizácie v našej krajine, bolo to jedno z najťažších období komunistického teroru, ktorým naša krajina prešla. Skúsenosti, ktoré mala naša krajina so zločineckou ideológiou komunizmu, sú dôvodom veľkej solidarity českých občanov s kubánskym ľudom, a preto veľmi citlivo vnímame smutné správy, ktoré nedávno prišli z Kuby.

Vzhľadom na to, že totalitný režim na Kube i po štyridsiatich rokoch od kubánskej revolúcie stále presadzuje slogan „socializmus alebo smrť“, nezaslúži si vôbec žiadnu toleranciu. Myslím si, že smrť pána Orlanda Zapatu nebola zbytočná a že vyburcuje kubánsky ľud k masívnemu odporu proti komunistickému režimu. Keď v komunistickom väzení zomrel Pavel Wonka ako posledná obeť komunistického teroru v našej krajine, režim sa do pol druhého roka zrútil. Dúfam, že pán Orlando Zapata bude kubánskym Pavlom Wonkom, inými slovami poslednou obeťou komunistického despotizmu. Kuba sa možno čoskoro vymaní zo zovretia revolučnej starej gardy a stane sa skutočným ostrovom slobody.

Preto vás vyzývam. Kým nedôjde k významnému a nezvratnému pokroku v podobe prepustenia politických väzňov, pokroku vedúcemu k demokraticky fungujúcej kubánskej spoločnosti a usporiadaniu slobodných volieb, ako aj začiatku procesu štrukturálnych reforiem vedúcich okrem iného k lepšiemu životnému štandardu pre všetkých kubánskych občanov, potom je nemožné uvažovať o začatí rozhovorov o prehodnotení spoločnej pozície EÚ.

Willy Meyer, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (ES) Vážená pani predsedajúca, naša skupina vyjadruje hlbokú ľútosť nad smrťou väzňa Orlanda Zapatu. Tak ako v prípade každého väzňa, štát zodpovedal za jeho bezpečnosť a za jeho život. V tomto prípade je za to zodpovedná Kuba, a preto nás veľmi mrzí jeho smrť.

Nesúhlasíme so spôsobom, akým tento Parlament manipuluje s otázkou ľudských práv. Dnes o tejto otázke rokujeme a zajtra o nej budeme hlasovať. Nerobili sme to v prípade vojenského prevratu v Hondurase. Tento Parlament je možno jediným parlamentom na svete, ktorý neodsúdil či nehlasoval proti vojenskému prevratu v Hondurase, ktorý sprevádzalo vraždenie a mučenie.

Preto nesúhlasíme s filozofiou, že záleží na tom, kde sa to deje, ktoré ľudské právo je porušované a o akú situáciu ide, či k nej musíme zaujať stanovisko alebo nie.

Pred týždňom v Kolumbii objavili najväčší masový hrob v Latinskej Amerike. Samotné úrady hovoria o 2 500 telách, ktorých počet sa môže zvýšiť až na 50 000. Odsudzujeme to? Rokujeme o tom, hlasujeme a odsudzujeme to? Čo sa deje s civilnými obetami v Afganistane? Čo sa deje s prenasledovaním v Západnej Sahare? Nie! Na tomto pokrytectve sa podieľať nebudeme.

Myslím si, že základnou otázkou je, či vytvoríme rovnoprávny vzťah s Kubánskou republikou, aby sme riešili všetky agendy: politické agendy, agendy ľudských práv, situáciu vo väzniciach, ale na rovnakej úrovni, pretože Európska únia má s Kubánskou republikou stále spoločnú pozíciu, ktorá je výnimkou z pravidla. Spoločnú pozíciu nemá so žiadnou inou krajinou na svete. Nemá ju ani s tu spomínanou Čínskou ľudovou republikou či s Vietnamom. Prečo je to tak? Prečo ju má s Kubou a nie s Čínskou ľudovou republikou?

Vyzývam Radu, predsedu Rady, aby jasne predniesol nasledujúcu otázku: bude táto spoločná pozícia ukončená? Podľa mňa je to jedna z najzreteľnejších prekážok posunu vpred smerom k úprimnému dialógu medzi Európskou úniou a Kubánskou republikou so spoločnými, totožnými agendami, ktoré sú v ich spoločnom záujme.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážená pani predsedajúca, smrť disidenta Orlanda Zapatu v dôsledku hladovky a zatknutie blogera Yoaniho Sáncheza, ktorý hovoril svetu o každodennom živote na socialistickej Kube, ozrejmuje, že musíme pokračovať v spojení vytvorenom v rámci našej politiky voči Kube v roku 1996 pokrokom v oblastiach demokratizácie a ľudských práv. Nádeje na pokrok za vlády Raúla Castra sa, samozrejme, už dávno rozplynuli.

Napríklad situácia politických väzňov sa skutočne vôbec nezlepšila. Stále ani zďaleka nemajú podobné slobody, aké poskytl bratom Castrovcovi počas ich väznenia za Batistovej diktatúry. Tvrdohlavým trvaním na plánovanom hospodárstve Kuba už viac nedokáže plniť ani tie najzákladnejšie potreby svojich obyvateľov.

Prosperita a iniciatívnosť sa na Kube jasne považuje za kritiku režimu. V tejto súvislosti majú ľahšiu situáciu dokonca aj obyvatelia komunistickej Číny, pretože svojím vlastným úsilím si môžu aspoň zlepšiť život.

Uvoľnenie hospodárskeho embarga Spojených štátov na počítače a softvérové služby nedokáže úplne splniť očakávania, ktoré verejnosť nadobudla zo sľubov prezidenta Obamu, možno však umožní lepšiu organizovanosť opozície. V neposlednom rade, so zvyšujúcim sa počtom možností bude kubánsky režim tiež ťažšie potláčať slobodné vyjadrovanie názorov. Už len z tohto dôvodu by sme mali čo najviac podporiť európske iniciatívy a usilovať sa o ďalšie uvoľnenie komunistického systému.

PREDSEDÁ: PANI DURANT

podpredsedníčka

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Tragická smrť kubánskeho väzňa svedomia Orlanda Zapatu je ďalším dôkazom, že režim bratov Castrovcov ignoruje výzvy medzinárodného spoločenstva na ukončenie porušovania ľudských práv a ticho sa zbavuje tých, ktorí požadujú slobodu a demokraciu. Dnes táto tragédia, táto tragická smrť, získala symbolický význam. Je to zúfale volanie o pomoc, žiadosť o účinné kroky v zásade namierená na medzinárodných politikov a na tých, ktorí rozhodujú, ktorí, zatiaľ čo budujú vzťahy s kubánskymi orgánmi, nechcú hovoriť s ľuďmi z opozície a ignorujú hlas predstaviteľov občianskej spoločnosti na Kube.

Čo najrýchlejšie musíme podniknúť konkrétne kroky, aby sme na Castrov režim vyvinuli tlak a požadovali okamžité prepustenie tých, ktorých odsúdili na mnohé roky väzenia za ich názory.

V posledných rokoch sa Európska únia usiluje zmierniť svoj postoj, a dokonca zrušila diplomatické sankcie voči Kube v nádeji, že toto gesto povzbudí orgány, aby rešpektovali demokratické normy. Bohužiaľ, tragická smrť pána Orlanda Zapatu ukazuje, že táto politika je naivná, neúčinná, a je úplne zrejmé, že by sa v nej nemalo pokračovať.

Zajtra budeme hlasovať o uznesení, ktoré zakončí dnešnú rozpravu. Mal by to byť jasný signál nášho odporu voči porušovaniu ľudských práv, neľudskému zaobchádzaniu s politickými väzňami a nedostatku rešpektu k základným občianskym slobodám na Kube. Musíme ukázať, že sme solidárni s kubánskym ľudom. Musíme byť hlasom tých, ktorí teraz na Kube žiadny hlas nemajú.

(potlesk)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Vážená pani predsedajúca, tragický osud pána Orlanda Zapata Tamaya vyvolal na celom svete veľké pobúrenie. Vo svojej zúfalej situácii Zapata cítil, že jediná voľba, ktorá mu ostala, je zabiť sa hladovkou. Za svoje protesty proti svojmu uväzneniu a otrasným podmienkam v kubánskom väzení musel zaplatiť životom. A prečo? V prvom rade, aký zločin Zapata spáchal, ktorý ho doviedol do toho väzenia? Nenásilným spôsobom vyjadrovať a propagovať názor, ktorý sa líši od názoru vlády, nie je zločin. To z vás nerobí zločinca či zradcu.

Zapatova smrť nie je ojedinelým prípadom. Aj psychológ a novinár Guillermo Fariñas začal hladovku, pretože tak chce presadiť prepustenie 26 chorých politických väzňov. Aký osud ho čaká? Zaplatí čoskoro aj on životom za svoju kampaň za rešpektovanie ľudských práv? Kedy zmení kubánska vláda svoje stanovisko? Odhaduje sa, že na Kube je približne 200 politických väzňov. Väznenie ľudí pre ich ideály je v úplnom protiklade so Všeobecnou deklaráciou ľudských práv.

Vyzývame Kubu, aby bezodkladne a bezpodmienečne prepustila týchto väzňov svedomia a ukončila toto hrubé porušovanie ľudských práv. Žiadna vláda nemôže kontrolovať a ovládať myslenie svojich občanov. Aj keď ľudí uväzníte za múry alebo ich dáte za mreže, ich myšlienky budú naďalej žiť. Akýkoľvek pokus o umlčanie týchto myšlienok a ideí vždy zlyhá. Nemá s tým už Kuba dlhoročné skúsenosti?

Vláda bude jednoducho musieť začať dialóg s ľuďmi, ktorí majú opačné názory. Politický dialóg je jediný nástroj pokroku. Je tým, čo Kuba dlhuje svojim občanom, pretože kubánsky ľud si zaslúži demokraciu a rešpektovanie svojich základných slobôd. Smrť pána Zapatu nesmie upadnúť do histórie ako bezvýznamná; musí predznačiť koniec súčasnej situácie v oblasti ľudských práv na Kube.

Európska únia musí urobiť všetko, čo je v jej silách, aby pomohla zlepšiť situáciu v oblasti ľudských práv na Kube. Toto nie je len otázka politických väzňov ako pána Zapata; je to otázka zástancov ľudských práv, ktorí by mali mať možnosť slobodne pokračovať vo svojej práci. Kubánska vláda sa musí postarať o kubánsky

ľud. Nemôže zo strachu jednoducho väzniť ľudí alebo sa k nim správať ako k zločincom. Zbavovanie občanov slobody je zločin.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, obrana ľudských práv znamená odsúdenie krutej a nespravodlivej smrti pána Orlanda Zapatu, ktorej sa dalo predísť, a výzvy na prepustenie tých, ktorí sú stále vo väzení. Dúfam, že to prinúti kubánske orgány, aby sa zamysleli, keďže ich režim potrebuje napredovať, aby si jeho občania mohli užívať skutočnú demokraciu.

Na Kube vládne diktatúra, pretože tam sú väzni svedomia, pretože tam majú strach z diskusií, slobodnej výmeny myšlienok a plánov, pretože tam existuje strach zo slobody. Mať idey nie je zločin; tie môžu provokovať, prekvapiť a šokovať, no vždy o nich treba hovoriť a diskutovať. Nikdy si nevyžadujú väznenie.

Spoločnosti myslia a cítia, a to isté platí o väzňoch, a je nemožné zakázať ľuďom myslieť a cítiť. To znamená, že myšlienky a pocity, ktoré chcú ľudia potlačiť, presakujú do vedomia celej spoločnosti ako voda. Toto platí aj pre kubánsku spoločnosť a protagonisti revolúcie, ktorá ukončila režim Fulgencia Batistu, by to mali viesť lepšie než ktokoľvek iný.

Dúfam, že toto uznesenie im pomôže uskutočniť prechod, ktorý potrebujú urobiť. O ľudských právach však nemožno rokovať. Parlament získa na dôveryhodnosti, keď reaguje na všetky porušenia ľudských práv vo všetkých krajinách rovnakou silou: v Afganistane, v Palestíne, v Baskicku – mojej malej krajine –, v Hondurase a v Kolumbii. To by malo byť naším záväzkom. Samozrejme, je to rovnaký záväzok.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Myslím si, že všetci v tomto Parlamente budeme súhlasiť, že skorumpovaná komunistická diktatúra znemožňuje akúkoľvek pozitívnu zmenu na Kube. Policajný štát bratov Castrovcov ruinaje ostrov v hospodárskej oblasti, ničí občiansku slobodu a mnohým Kubáncom upiera nádej na život, ktorý stojí za to žiť.

Budúcnosť Kuby, samozrejme, leží v rukách samotných Kubáncov, Európska únia tu však môže zohrať aktívnu úlohu. Musíme požadovať prepustenie všetkých politických väzňov. V skutočnosti by to mala byť prvá podmienka akéhokoľvek dialógu s Kubou. Musíme podporovať aktivity mimovládnych organizácií, podporovať dodržiavanie ľudských práv a propagovať prístup k nezávislým médiám vrátane internetu.

Podporovanie demokratických zmien je oblasťou, v ktorej môžu transatlantické vzťahy zohrať veľmi dôležitú úlohu. Preto by sme mali úzko spolupracovať s Washingtonom. Spojeným úsilím môžeme v otázke Kuby rozvinúť dlhodobú stratégiu, ktorá nezačne slepým prijímaním súčasného stavu, ale ďalekosiahlou víziou demokratickej a hospodárskej obnovy.

(potlesk)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vážená pani predsedajúca, táto rozprava opäť dokazuje, že väčšina Parlamentu je dvojtvárna. Rovnaká väčšina, ktorá odmieta odsúdiť vojenský prevrat v Hondurase, ignorujúc skutočnosť, že viedol k uväzneniu a smrti nespočetného množstva ľudí, je teraz pripravená rokovať o dohodách o pridružení s vládou, ktorá vzišla z volieb zmanipulovaných ľuďmi v pozadí prevratu.

Samozrejme, všetci ľutujeme smrť kubánskeho občana pána Orlanda Zapata Tamaya po hladovke v kubánskej nemocnici. Musíme však odsúdiť podmienky tejto rozpravy a jej neprijateľnú pozíciu proti Kube, odhládnuť od vážnych následkov hospodárskeho, obchodného a finančného embarga uvaleného na Kubu Spojenými štátmi a väzními piatich kubánskych občanov v amerických väzniciach, ktorí chceli iba brániť svoju krajinu.

Nemôžeme pokračovať v tejto neprijateľnej spoločnej pozícii, ktorá bráni Európskej únii udržiavať otvorené a plnohodnotné vzťahy s kubánskou vládou na základe dvojstranných záujmov. Je čas ukončiť spoločnú pozíciu, aby sme začali normalizovať vzťahy medzi Európskou úniou a Kubou. To očakávame od španielskeho predsedníctva.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, pamätáme si slávny výkrik Fidela Castra „socializmus alebo smrť“. Dnes môžeme s istotou povedať, že z tohto výkriku ostáva už len smrť. Dôkazom toho sú okolnosti, ktoré viedli k smrti kubánskeho väzňa a vlastenca Orlanda Zapata. Castrova diktatúra robí hanbu myšlienke demokratického socializmu.

To, čo sa deje na Kube, robí hanbu všetkým, ktorí sa angažujú v ľavicovej politike. Hanbil som sa aj za Európsku úniu, keď vtedajší komisár pán Michel navštívil Kubu s návrhom spolupráce na rozvoji, no starostlivo sa vyhol kontaktu s demokratickou opozíciou.

S takouto politikou musíme skončiť, s týmto zatváraním očí pred skutočnosťou v krajine, kde sa nikdy neuskutočnili slobodné voľby a kde si väzni svedomia odpykávajú dlhoročné tresty v škandalózných podmienkach. Španielske predsedníctvo dnes navrhuje viesť s Havanou otvorenú politiku, mimoriadne dôležitou podmienkou tejto politiky však musí byť demokratizácia kubánskeho režimu, prepustenie politických väzňov, začatie dialógu so spoločnosťou, zrušenie cenzúry a obnova občianskych slobôd. Toto by sa malo kubánskej vláde jasne, otvorene a dôrazne povedať. Okrem toho je to v jej vlastnom záujme.

Vieme, že pre ľudí utláčaných diktátormi existujú rôzne cesty k slobode. Je tu cesta, ktorou sa vydalo Poľsko a Juhoafrická republika – cesta dialógu a porozumenia. Je tu však aj cesta, ktorou sa vydalo Rumunsko pri krvavom zvrhnutí tamajšieho režimu. Je v záujme všetkých vyhnúť sa takémuto scenáru. Ktorú cestu si vyberie Havana? Kľúč k tejto otázke sa nachádza na Kube. Politika Európskej únie by mala aktívne prispievať k tomu, aby Kubu dovedla k slobode a demokracii. Toto by mala byť aj pozícia Európskeho parlamentu.

Richard Howitt (S&D). – Vážená pani predsedajúca, najprv chcem vyjadriť svoju vlastnú hlbokú sústrasť nad smrťou pána Orlanda Zapatu Tamaya a svoje najhlbšie obavy o štyroch ďalších kubánskych väzňov a jedného opozičného aktivistu, ktorí tiež začali protestnú hladovku.

Európsky parlament by mal znovu zdôrazniť našu výzvu na okamžité a bezpodmienečné prepustenie väzňov svedomia na Kube – 55 podľa organizácie Amnesty International, 200 podľa Kubánskej komisie pre ľudské práva – a dnes by sme mali vyjadriť konkrétne obavy spôsobené nedávnym uväznením a zbitím Darsiho Ferrera, riaditeľa centra pre zdravie a ľudské práva v Havane. Samotná organizácia Amnesty International nebola pozvaná na návštevu Kuby už 19 rokov a malo by sa jej to dovoliť. Mali by sme požiadať kubánsku vládu, aby súhlasila s konkrétnymi dátumami navrhovanej návštevy Manfreda Nowaka, osobitného spravodajcu OSN pre otázky mučenia, s ktorým sa plánujeme stretnúť na budúci týždeň v Ženeve.

Keďže som jedným z ľudí v tomto Parlamente, ktorý bol vždy proti obchodnému embargu Spojených štátov uvalenému v roku 1962, privítal som skutočnosť, že počas vlády prezidenta Obamu boli schválené opatrenia, ktoré umožňujú kubánskym Američanom slobodnejšie cestovať, ako aj posilať domov viac peňazí. Privítal som revíziu našej spoločnej pozície EÚ z roku 2008 vedúcu k nadviazaniu politického dialógu medzi Kubou a EÚ a k opätovnému spusteniu rozvojovej spolupráce Európskeho spoločenstva a vítam tiež skutočnosť, že BBC nedávno získala voľný prístup na Kubu. Vyjadrujem však sklamanie nad tým, že Kuba v Rade Organizácie Spojených národov pre ľudské práva nesúhlasila s odporúčaniami na ratifikáciu dvoch kľúčových dohovorov o ľudských právach – Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ICCPR) a Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (ICESCR) – a nepovolila nezávislú kontrolu väzníc.

Komisii a predsedníctvu dnes popoludní odkazujem, že vy – a my všetci, ktorí sme Kubu navštívili – by ste mali neústupčivo trvať na našom stretnutí s členmi kubánskej občianskej spoločnosti. Štátna tajomníčka ministerstva zahraničných vecí Spojených štátov Bisa Williamsová dokázala takúto neobmedzovanú návštevu absolvovať minulý rok a my by sme mali trvať na tom, že všetci, ktorí ideme na Kubu, dosiahneme to isté.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, pán minister, smrť pána Orlanda Zapatu Tamaya je tragickým dôkazom zúfalstva, ku ktorému môže viesť nedostatok alebo úplná absencia slobody.

Ako povedal pán minister, toto sa zjavne nemalo stať. Musíme odsúdiť zadržiavanie väzňov svedomia a požadovať ich prepustenie. Nemôžeme podporovať svojvôľu moci, ktorá tvrdohlavo odmieta začať uplatňovať tie najzákladnejšie slobody, verím však, že si nemôžeme upierať prínosy a vyhliadky na politický dialóg, ktorý teraz viac než kedykoľvek predtým ostáva tým najkonkrétnejším výrazom našich európskych hodnôt.

Vzťahy medzi Kubou a Európskou úniou sú už dlhú dobu zložitú; často sa zakladajú na nedostatku povedomia a porozumenia, ktoré vedie k vážnym napätiam a ktoré pravidelne oslabuje napredovanie a vyhliadky na politický dialóg. Všetci vieme, že Kuba sa nachádza v zlomovom bode svojich dejín. Viac než kedykoľvek predtým ostávam presvedčený, že by bolo chybou nezachovať výhody a pokrok, nech už je akokoľvek skromný, v dialógu udržiavať vďaka konkrétnym historickým, kultúrnym a jazykovým väzbám.

Európska únia je nepochybne jediná politická mocnosť schopná presvedčiť Kubáncov, že izolácia, do ktorej sa sami uvrhli, je samovražedná a skôr či neskôr ich môže do viesť len k tragickému osudu. Nemôžeme zmenšiť zodpovednosť za pokračovanie dialógu bez vynechania niektorej z problematických otázok, ale tiež bez uplatňovania – a domnievam sa, že sa to často deje – dvojitého noriem.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Na Kube zvíťazí sloboda. Bude tam demokracia a bude tam trhové hospodárstvo.

Európska únia nemôže napomáhať pri zosadení režimu a myslím si, že to ani nechce, mala by však chcieť a mala by byť schopná pomôcť Kubáncom po zmene systému. Skúsenosti krajín ako Poľsko, Česká republika, Slovensko a Maďarsko ukazujú, že sa to dá zvládnuť a že to môže byť úspešné. Môžeme pomôcť len našimi skúsenosťami a po zvrhnutí Castra by Európska únia mala pomôcť svojimi skúsenosťami a peniazmi, aby sa Kuba nikdy nedostala do situácie, ktorú opísal poľský komentátor Marek Magierowski, v ktorej budú v budúcnosti potomkovia Orlanda Zapatu, ktorý sa tu v Parlamente často spomínal, na promenádach servírovať rum potomkom Castra.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Pôvodným povoláním som lekár a viem, aké náročné je zachrániť ľudský život. Úprimne ľutujem každý zmarený ľudský život a spolu s vami cítim zármutok nad smrťou pána Orlanda Zapatu. Pozorne som si preštudoval všetky navrhované uznesenia politických skupín. Obávam sa, že musím zopakovať to, čo som povedal, keď sme nedávno rokovali o správe o situácii v oblasti ľudských práv v stredoázijských republikách. Vtedy som povedal, že robíme chybu, keď sa stavíme do úlohy mentorov, ktorí nemajú žiadne dobré slovo a nepreukazujú úctu voči špecifickým historickým a kultúrnym tradíciám týchto krajín, ani voči pozitívnym výsledkom, ktoré tieto krajiny dosiahli. To isté sa týka Kuby. Som pevne presvedčený, že jediná cesta k zlepšeniu situácie na Kube vedie prostredníctvom dialógu rovnocenných partnerov, na ktorý sú kubánski predstavitelia pripravení. Týmto spôsobom môžeme tiež pomôcť zlepšiť sociálne a hospodárske práva na Kube. Nesmieme zabúdať, že Kuba je aj napriek ťažkej hospodárskej situácii stále medzi prvými krajinami, ktoré poskytujú pomoc iným, napríklad pri katastrofe na Haiti. Je pravda, že ten, kto rýchlo odsudzuje, odsudzuje rád. Touto cestou by sme sa určite nemali uberať.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, naozaj si myslím, že môžem vyhlásiť, že dnes napíšeme hodnotnú stránku v dejinách tohto Parlamentu a ešte väčšmi to platí o zajtrajšom hlasovaní. Píšeme ju, pretože sme konečne odložili naše vzájomné predsudky vyplývajúce z nášho členstva v rôznych skupinách, skláňame sa pred najväčšou záhadou ľudskej smrti a priznávame si pravdu.

Čo vlastne v tomto uznesení napíšeme? Napíšeme veci, ktoré sa možno budú zdať jednoduché a samozrejmé, no v skutočnosti sú veľmi dôležité. Napíšeme, že na Kube neexistuje sloboda; napíšeme, že na Kube nie je demokracia; napíšeme, že život je život a ľudia by sa nemali zabíjať. Môžeme to považovať takmer za samozrejmosť, no trvalo nám veľa rokov, kým sme prekonali naše vzájomné predsudky a uznali skutočnosť, ktorá neuráža naše politické presvedčenie, no jednoducho nás vedie k uvedomeniu si základného zrnka múdrosti, ktoré je jediným základom diskusie.

Nesmieme sa vyhýbať diskusiam s Kubou, namiesto toho však musíme trvať na tom, že každá skutočná diskusia by mala vychádzať z pravdy, inými slovami jej neschopnosti uznať kľúčový význam jednotlivca. To, čo potrebujeme viac než podávanie rúk a priateľské gestá, sú vhodné opatrenia, ktoré spôsobia, že sa Castrova vláda vzdá akýchkoľvek nádejí na dosiahnutie kompromisov, ktoré by otázke ľudských práv neprikladali žiadny alebo prinajmenšom len druhoradý význam.

Parlament celkom správne využil túto príležitosť, na rozdiel od vysokej predstaviteľky, ktorej znova pripomínam, ako som to urobil už ráno, že *Cuba libre* nie je názov koktailu: je to volanie do boja, ktoré nosíme v našich srdciach, pretože chceme demokraciu a chceme, aby bola Kuba slobodná.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Vážená pani predsedajúca, my španielski poslanci zo Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente hlboko ľutujeme smrť pána Orlanda Zapatu a situáciu vážnov svedomia a dôrazne žiadame ich prepustenie.

Smrť Orlanda Zapatu je poľutovaniahodná, môže však pre nás byť tiež impulzom, aby sme prestali hovoriť o ľudských právach na Kube, ale v prospech ľudských práv začali spolupracovať s kubánskymi úradmi, aby sme podporili ľudské práva na Kube. Aby sme to dosiahli, musíme začať premýšľať o zmene spoločnej pozície, ktorá nám bráni v akejkoľvek dialógu s kubánskymi orgánmi, ktoré majú možnosť zmeniť situáciu v oblasti ľudských práv na ostrove.

Spoločná pozícia – ktorá, mimochodom, nie je až taká spoločná, pretože veľká časť členských štátov Európskej únie má dvojstranné vzťahy s Kubou – je prekážkou, ktorá brzdí akúkoľvek možnosť politického dialógu. Je prekážkou uplatnenia zásad Európskej únie, ktoré sú základom jej vonkajšej činnosti a ktoré zahŕňajú podporu demokracie a ľudských práv vo svete.

Spoločná pozícia je zastaraný, prekonaný nástroj prijatý v minulom storočí 15 členskými štátmi Európskej únie. Teraz máme 27 členských štátov. Situácia vo svete sa zmenila. Spojené štáty vedú s Kubou dialóg o takých citlivých otázkach, akou je prisťahovalectvo. Organizácia amerických štátov prijala Kubu na základe dialógu týkajúceho sa dodržiavania zásad tejto organizácie.

V tejto novej ére Európskej únie potrebujeme dvojstranne prerokovaný nástroj, ktorý nám umožní účinne robiť to, v čom je Európska únia efektívna, a to je podpora demokracie a ľudských práv. Je zvláštne, že Európska únia blokuje dialóg s Kubou, keďže v rámci svojich vonkajších vzťahov rokuje a realizuje dohody s krajinami, ktoré nespĺňajú ani minimálne normy v oblasti občianskych a politických práv, samozrejme, ani v oblasti sociálnych práv, ktoré Kuba spĺňa.

Len dialóg, mechanizmy spolupráce a kompromis prostredníctvom medzinárodnej zmluvy umožnia Európskej únii požadovať od Kuby čokoľvek a tí, ktorí odmietajú dialóg, bránia hľadaniu dôstojného východiska pre tých, o ktorých tvrdia, že ich chránia.

Na druhej strane, zahraničná politika španielskej vlády dáva dobrý príklad, keďže prostredníctvom konštruktívneho, náročného dialógu sa dosiahol prepustenie značného počtu väzňov svedomia.

Ako povedal Don Quijote, ak niekoho trestajú činmi, nemusia ho trestať slovami. Preto prestaneme rozprávať a začneme pracovať pre ľudské práva na Kube v spolupráci s kubánskymi úradmi, čo väzni svedomia potrebujú viac než odsudzovania tohto Parlamentu.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, pri policajných zásahoch počas „Čiernej jari“ v roku 2003 bolo na Kube uväznených a obvinených zo špionáže v prospech Spojených štátov 75 disidentov. Pána Orlanda Zapatu zatkli v rovnakom čase za neúctu, verejné poburovanie a neposlušnosť.

Manželky 75 disidentov vytvorili hnutie Ženy v bielom, ktorej tento Parlament udelil v roku 2005 Sacharovovu cenu za slobodu myslenia. Mimochodom, Castrov režim neudelil hnutiu Ženy v bielom víza, aby si prišli prevziať cenu sem do Parlamentu.

Kubánska komisia pre ľudské práva uznáva, že v krajine je približne 200 politických väzňov, 22 z nich sú novinári. V smutnom rebríčku krajín väzniaci novinárov je Kuba tretia na svete, za Iránom s 52 a Čínou s 24 novinármi.

Organizácia Amnesty International vyhlásila 42-ročného Orlanda Zapatu za väžňa svedomia. Hladovku začal 3. decembra 2009 v dôsledku opakovaného bitia, ktoré podstupoval, a iného zlého zaobchádzania a zomrel 23. februára, 85 dní po začatí hladovky.

Parlament by mal vyjadriť svoju podporu rodine a priateľom pána Zapatu a vyjadriť svoje veľké obavy o stav ľudských práv na Kube. Tento Parlament by mal Castrovmu režimu vyslať jasný signál, najmä v súvislosti so španielskym predsedníctvom. Španielske predsedníctvo by malo byť, mimochodom, oveľa aktívnejšie pri obrane základných práv na Kube.

Dámy a páni, nakoniec by som chcel využiť túto príležitosť a vyzvať na okamžité prepustenie všetkých politických väzňov na Kube.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, demokracia a obrana ľudských práv majú dôležité miesto medzi zásadami a cieľmi vonkajšej činnosti Únie – hovorím o článku 21 Zmluvy o Európskej únii. Tento článok sa tiež uplatňuje vo vzťahoch s Kubou a kubánskym ľuďom, ktorý je nám veľmi drahý.

Bohužiaľ, v ostatných piatich rokoch sa zdá, že sa kroky Rady vo svojej podstate riadia úsilím opraviť líniu prijatú v predošlých rokoch, najmä v roku 2003, keď na Kube došlo k mimoriadne tvrdej vlne útlaku. V roku 2005 Rada pozastavila opatrenia z roku 2003.

Následne sa na ostrov vydali ministri zahraničných vecí a komisári. V júni 2008 boli opatrenia z roku 2003 zrušené a nadviazali sme globálny politický dialóg – ako nám pripomenul pán López Garrido – spolu s pravidelnými stretnutiami na vysokej úrovni. Nedávno Havanu navštívil dokonca vedúci predstaviteľ členského štátu. Bohužiaľ, európski vedúci politickí predstavitelia, ktorí išli na ostrov, sa nemali čas stretnúť s disidentmi, ktorí sa tak cítili prehliadaní.

Celý tento čas na Kube pokračovali represie. Nedošlo k žiadnym zmenám či reformám. Napriek tomu sme udržiavali politický dialóg. Teraz nami všetkými otriasla krutá smrť politického väžňa Orlanda Zapatu.

Ako je známe, dámy a páni, niektoré vlády, ako napríklad španielska vláda, opakovane vyhlásili, že chcú zrušiť spoločnú pozíciu. Hovorí sa v nej čosi veľmi logické: podpora prechodu k demokracii, v zásade rovnaká vec, akú vyžadujú zásady a ciele článku 21 zmluvy.

Na záver uvediem dve veci. Spoločná pozícia nebrzdí dialóg. O tom niet pochyb. A čo viac, v júni 2009 ju opätovne potvrdilo 27 ministrov. Po druhé, prioritou nemôže byť zmena spoločnej pozície – to by mala byť tá posledná možnosť. Súčasnou prioritou je žiadať okamžité, úplné a bezpodmienečné prepustenie všetkých politických väzňov.

Kubu a Latinskú Ameriku vnímam ako Západ a symbolmi, ktoré určujú Západ, sú ľudská dôstojnosť a rešpektovanie základných práv človeka. Mám ešte jednu poslednú myšlienku. Rád by som pripomenul Rade, že v jej záveroch z júna 2009 sa hovorí, že budúcnosť politického dialógu s kubánskymi orgánmi závisí konkrétne od pokroku dosiahnutého v oblasti ľudských práv. Môže niekto povedať, že dnes skutočne dochádza k takémuto pokroku? Môže to skutočne niekto povedať?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) „História mi odpustí“, to bol známy výrok mladého právnika, ktorý vyvolal rozruch medzi jeho ľuďmi. História mu odpúšťa jeho vzburu proti tyranii a neskôr proti embargu Spojených štátov.

Je to však rovnako rozhodný rozsudok, ktorým Parlament zastupujúci najväčšiu oblasť slobody a demokracie na svete odsudzuje diktatúru, pod ktorou trpia obyvatelia Kuby, porušovanie ľudských práv na ostrove, kruté zaobchádzanie s politickými väzňami a pohrdanie vlastnými občanmi v exile. Rozsudok histórie je zrejmý.

Prostredníctvom tohto uznesenia podporujú poslanci zastupujúci všetky ideológie kubánsky ľud v jeho boji. Musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme zabránili krutému útlaku, pod ktorým trpí, čo zahŕňa aj zrušenie ochromujúcej spoločnej pozície.

Vzdám hold pánovi Raúlovi Riverovi, ktorý v posledných veršoch, ktoré vo svojom meste Havana napísal, hovorí, že nezdaňujú sympatie, prázdnotu, dusenie sa či trpkosť. Ruiny vlasti sú bezpečné. Nemusíte sa znepokojovať, súdruhovia. Už ideme.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, rozhodnutia a konanie kubánskeho komunistického režimu opäť vyvolali v našom Parlamente dilemu, či je možné pokračovať v rokovaniach s týmto režimom. Európsky parlament už roky žiada kubánske úrady o demokratické reformy, ktoré by rešpektovali ľudské práva. Odovzdanie moci Fidela Castra jeho bratovi Raúlovi však neprinieslo ani demokratické reformy, ani prepustenie politických väzňov.

Smrť Orlanda Zapatu vo väzení po 85 dní trvajúcej hladovke dokazuje ideologický a represívny charakter režimu. Za desať rokov Európska únia podporila opatrenia na pomoc Kube sumou 145 miliónov EUR: výsledky nie sú zďaleka skvelé. Toto financovanie vlastne pomohlo udržať tyranu pri živote. Ak chceme byť dôveryhodní, musíme požadovať, aby boli vzťahy s Havanou vrátane rozvojovej pomoci naviazané na overiteľné zlepšenia situácie v oblasti ľudských práv všetkých kubánskych občanov, počnúc okamžitým prepustením politických väzňov a väzňov svedomia.

Nemali by sme to stavať ako ultimátum, ale ako výzvu na zmenu jedného z najrepresívnejších režimov na Zemi, slabej napodobeniny ideológie, ktorú pohltili dejiny a rýchlo vymiera.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, kubánskemu ľudu i ostrovnému režimu by sme mali predložiť konkrétnu ponuku: namiesto súčasného stavu politiky budeme financovať prechod k demokracii na Kube. Prvým krokom musí byť prepustenie všetkých politických väzňov. Spojené štáty by súbežne mali ukončiť svoje sankcie, ktoré pomohli režimu posilniť namiesto toho, aby ho porazili. Nasledujúcim krokom stretnutia za okrúhlym stolom so zástupcami režimu a kubánskeho hnutia za občianske práva by malo byť vytvorenie časového plánu prechodu k demokracii a demokratickým voľbám.

Mimochodom, stredná Európa je dôkazom, že aj bývalá štátna strana má stále budúcnosť – dokonca aj táto strana bude žiť po smrti starého systému. My, ako EÚ a ako členské štáty, by sme mali tento proces podporiť podobným spôsobom, ako sme to urobili v strednej Európe. Pomohlo by to kubánskemu ľudu, stabilizácii regiónu a vydláždilo by to cestu novému druhu vzťahov so Spojenými štátmi, ktoré by nepredstavovali zopakovanie predcastrovskej éry.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Vážená pani predsedajúca, bez ohľadu na dôvody v pozadí je smrť pána Orlanda Zapata Tamaya poľutovaniahodná; je poľutovaniahodné, že svoj protest doviedol do úplného

konca. Nemôžeme však akceptovať zintenzívnenie neprijateľných politických a ideologických kampaní proti Kube a jej ľudu, ktoré využívajú túto poľutovaniahodnú udalosť ako zámienku.

Bez ohľadu na názor každého človeka, rešpektujúc rozhodnutia kubánskeho ľudu, musíme rešpektovať tieto rozhodnutia a ich zvrchované právo rozhodovať o vlastnom osude a forme politickej organizácie ich štátu.

Z týchto dôvodov odsudzujeme všetky formy zasahovania alebo útoku vrátane zločinnej blokády, ktorej je Kuba takmer polstoročie vystavená.

Z týchto dôvodov si tiež myslíme, že logickou pozíciou Európskej únie a cestou, ktorou sa treba uberať, je úplná normalizácia vzťahov s Kubou prostredníctvom odstránenia spoločnej pozície voči Kube, ktorá predstavuje neprijateľnú formu diskriminácie uplatňovanej proti Kube a jej občanom.

Predovšetkým neakceptujeme nesmierne pokrytectvo, ktoré ovplyvňuje mnohých v Parlamente, a dôrazne odsudzujeme dvojtvárnu politiku Európskej únie.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, vo svojom prejave sa obraciam na matku Orlanda Zapatu a na tých, ktorí trpia spolu s ním v boji za slobodu Kuby: nie sú sami.

Dnes prostredníctvom tohto uznesenia – za ktoré by som chcel z pozície generálneho tajomníka našej strany poďakovať autorom a najmä všetkým stranám, ktoré ho podpísali – sa Parlament jednotne vyjadruje proti izolovanej a rozpadávajúcej sa diktatúre. Dnes podpisujeme tomuto režimu medzinárodný rozsudok smrti.

Na základe väčšiny prejavov, ktoré som si vypočul, som presvedčený, že nás všetkých zjednotilo dôrazné a jasné odsúdenie smrti vášho syna. Mnohí z nás sa však s týmto vyhlásením neuspokoja: môžete si byť istí, že my budeme naďalej bdieť nad tým, aby sme zaistili bezpodmienečné prepustenie všetkých politických väzňov na ostrove.

Budeme dohliadať na situáciu týkajúcu sa porušení ľudských práv na ostrove. Poslanecký klub Európskej ľudskej strany (kresťanských demokratov) bude, samozrejme, bojovať za zachovanie spoločnej pozície Európskej únie a na základe toho, čo som počul, som si istý, že mnohí urobia to isté.

Nebudeme vysielat' zmiešané signály, ale skôr jasné usmernenia, ako dosiahnuť náš sen a vidieť demokratickú Kubu. Najvyššia obeť, ktorú vykonal Orlando, vyvolala odozvu v myšliach dobrých ľudí celého sveta. Zabezpečme, aby sa tichá obeť tisícov Kubáncov oslavovala v blízkej budúcnosti na slobodnej Kube.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pomerne ľahko sa nám hovorí, keď k porušeniam ľudských práv dochádza inde a ľudia tiež umierajú za svoje presvedčenie. Je dôležité povedať si to. Pán Zapata skutočne prišiel o život v dôsledku hladovky a sú aj iní väzni, ktorí sa teraz rozhodli pre hladovku.

Preto sa musíme konkrétne zamyslieť nad tým, ako môžeme cielene napredovať. Niektorí sa vyjadrili, že by sme vôbec nemali hovoriť s Kubou, pretože tamojší režim je pre nás neprijateľný. Iní – a vôbec si nemyslím, že je táto pozícia dobrá, pán Ferreira – vyjadrili stanovisko, že tu existuje pokrytectvo a že obyvatelia Kuby by mali mať možnosť slobodne robiť vlastné politické rozhodnutia. Myslím si, že tam, kde sú porušované ľudské práva a umierajú ľudia, skutočne končí sloboda robiť politické rozhodnutia. Za týchto okolností musíme my, ako Európsky parlament, čosi urobiť.

V tejto súvislosti je absolútne správne, že boli predložené konkrétne návrhy – v neposlednom rade vrátane niekoľkých nových návrhov pána Gahlera –, ktoré podrobne prerokujeme a zvažíme, ako môžeme zasiahnuť proti porušovaniu ľudských práv na celom svete a pomôcť ľuďom celého sveta.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážená pani predsedajúca, keď tu dnes rokujeme o našich vzťahoch s Kubou na pozadí tragickej smrti Orlanda Zapatu, musíme si uvedomiť, že náš pohľad na Kubu pochádza z čias, keď naše myšlienky ovplyvňovalo rámcové delenie na priateľov a nepriateľov. Na jednej strane sme tu mali zlých Kubáncov, ktorí boli v úsilí o medzinárodnú revolúciu vazalmi Sovietskeho zväzu, a na druhej strane dobrých Kubáncov, ktorí zachránili krajinu pred útlakom cukrových barónov, mafie, CIA a amerického imperializmu. Na jednej strane boli zlí Kubánci, komunistickí utláčatelia ľudu, a na druhej strane tí, ktorí poskytli obyvateľstvu vzdelanie, zdravotnú starostlivosť a ukončili jeho hlad. Dnes, ak má mať smrť Orlanda Zapatu zmysel – ak má smrť vôbec niekedy zmysel –, by sme mali za všetkých okolností brať jeho odkaz veľmi vážne. Táto smrť nesmie byť zbytočná.

Ďalšia vec, ktorá sa musí stať, je, že EÚ musí pokračovať po jasných cestách, cestách venovaných politike, a nesmieme dopustiť, aby sme sa dostali do područia štátov; musíme sa oslobodiť od starých ideologických

bremien a musíme rovnocenne vystupovať v politickom dialógu a vyvíjať tlak, aby došlo k zreteľnému zlepšeniu situácie vo vzťahu k ľudským právam, aby sme už čoskoro mohli hovoriť o slobodnej Kube a obyvatelia ostrova mohli žiť v demokracii.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Vážená pani predsedajúca, obchodné embargo Spojených štátov trvalo takmer 50 rokov. Ako zdôraznili mnohí rečníci, embargo prinieslo obyvateľom Kuby chudobu a útlak.

Mnohí ľudia poznajú správu organizácie Human Rights Watch z novembra 2009 nazvanú „Nový Castro, rovnaká Kuba“, ktorá navrhovala, aby bolo embargo zrušené a kubánski diktátori by mali šesť mesiacov na to, aby prepustili politických väzňov. Ak by to nedokázali urobiť, na krajinu by malo byť uvalené rozumnejšie embargo. Bol by to typ, ktorý sa nedávno použil pri niekoľkých príležitostiach a ktorý zahŕňa zmrazenie zdrojov a zahraničných investícií a zavedenie zákazu cestovania. Hlavné demokratické štáty a EÚ by to mali, samozrejme, podporiť. Bolo by zaujímavé vedieť, čo si myslí úradujúci predseda Rady o návrhu organizácie Human Rights Watch.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Angažovanosť proti porušovaniu ľudských práv musí byť prioritou Európskej únie za každých okolností.

Kubánsky politický väzeň Orlando Zapata zomrel, lebo držal protestnú hladovku. Ďalší kubánsky väzeň hladovku drží ako protest za 25 väzňov, ktorí sú vo veľmi zlom zdravotnom stave a sú v ohrození života. Nie je riešením to, čo navrhla španielska vláda, keď ponúkla hladujúcemu väzňovi azyl. Čudujem sa španielskej vláde, ktorá predsedá toho času Európskej únii, lebo jej návrh situáciu nerieši. Okamžité prepustenie politických väzňov je veľmi ťažké. A preto chcem požiadať pána komisára Piebalgsa, aby Európska komisia vstúpila do rokovania s kubánskou vládou, aby vláda umožnila medzinárodnému Červenému krížu navštíviť kubánskych väzňov. Umožnilo by to objektívne zhodnotenie ich stavu a pomohlo by to v ďalších rokovaniach. Toto bolo umožnené Červenému krížu aj vo väznici na Guantáname.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, aj ja obhajujem dodržiavanie ľudských práv v Európe, ako aj v iných častiach sveta. Smrť pána Zapata je volaním o pomoc od človeka, ktorý veľmi tragickým spôsobom – aspoň preňho – upriamil našu pozornosť na úplne nezniesiteľnú situáciu. Chcem vidieť, ako sa my Európania jasne postavíme za dodržiavanie ľudských práv obsiahnutých v Charte Organizácie Spojených národov bez ohľadu na politickú situáciu.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, verím, že rozprava, ktorú sme mali v súvislosti s otázkou situácie väzňov svedomia na Kube v dôsledku smrti jedného z nich, Orlanda Zapata, dokazuje, že tu existuje veľká miera zhody medzi poslancami a politickými skupinami. Som si istý, že sa to ukáže zajtra pri hlasovaní, v ktorom sa bude rozhodovať o uzneseniach vyplývajúcich z tejto rozpravy, ktoré sú v podstate v súlade s pozíciou Rady, Komisie a všetkých inštitúcií Európskej únie. To nepochybne posilňuje Európsku úniu v tomto mimoriadne dôležitom dialógu s Kubou a v cieľi dosiahnuť pokrok a zlepšenie pre kubánsky ľud.

Myslím si, že môžeme súhlasiť s tým, že musíme okamžite zasiahnuť, nech už dochádza k porušovaniu ľudských práv kdekoľvek. Myslím si, že je to základná zásada, ktorú zdôrazňujeme, a stále by mala byť posudzovaná rovnakým metrom.

Európska únia musí zakročiť, len čo dôjde k porušeniu ľudských práv, pretože je to súčasť jej základnej povahy. V tomto prípade tak robíme v súvislosti s Kubou vyhláseniami a požadovaním, aby boli na Kube prepustení všetci ostatní väzni svedomia a aby sa tam rešpektovali ľudské práva.

To však nie je všetko: musíme pracovať efektívne a byť efektívni, dosahovať výsledky, ktoré zlepšia blaho a životné podmienky väzňov svedomia alebo dokonca umožnia ich prepustenie.

V niektorých prípadoch sa to podarilo dosiahnuť a v niektorých prípadoch sme dosiahli pokrok. Okrem iného preto, že vo vzťahu Európskej únie ku Kube existuje základný prvok, ktorým je politický dialóg. Tento dialóg bol nedávno obnovený – myslím si, že je to dobre – a zrušením sankcií, ktoré boli súčasťou pozície Európskej únie a ktoré už nemali žiadny zmysel, a obnovením tohto politického dialógu sme dokázali urobiť čosi, čo sa nám nepodarilo od roku 2003: hovoriť s kubánskymi orgánmi o väzňoch svedomia.

Prirodzene, pravidelne sa bude musieť uskutočňovať hodnotenie, ktoré niektorí z vás spomenuli, hodnotenie výsledku tohto dialógu, a tento proces bude treba tento rok vyhodnotiť. Mnohí z vás – hovorím napríklad o prejavoch pána Maura, pána Yáñez-Barnueva alebo pána Michela – zdôraznili dôležitosť tohto dialógu, tejto spolupráce a morálnej autority, ktorú má Európska únia, aby hovorila s Kubou a dosiahla pokrok, čo je jej konečným cieľom.

Preto vítame väčšinovú zhodu v tomto Parlamente v súvislosti so situáciou v oblasti ľudských práv na Kube, ktorú možno podľa mňa zhrnúť do jedného posolstva: hoci sme aj naďalej otvorení dialógu s Kubou, Európska únia bude naďalej požadovať, aby tam boli oslobodení všetci politickí väzni a aby boli rešpektované občianske a politické práva kubánskych občanov.

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, domnievam sa, že táto rozprava opäť dokázala, že v otázkach ľudských práv a demokracie je Parlament majákom.

Ani Komisia nebude nikdy tolerovať porušovanie ľudských práv a demokracie. To znamená, že to zostane základným kameňom našej politiky nielen pre svoju silu, ale tiež preto, že si myslíme, že ak máte jednoznačné názory, mali by ste ich prejaviť.

Ako tiež viete, základ našej spolupráce s Kubou bude spočívať v pokračovaní spoločnej pozície z roku 1996. Tá poskytuje základ a je veľmi zrejmé, že na Kube by malo dôjsť v oblasti ľudských práv k niektorým základným zmenám.

Zároveň aj konštruktívny dialóg, ktorý sme začali v roku 2008, prináša pozitívne signály. Netvrdím, že sme dosiahli zásadné zlomy, no v mnohých veciach sme pokročili.

Myslím si, že toto je cesta, ktorou musíme pokračovať. A mali by sme tiež pokračovať v stretnutiach s občianskou spoločnosťou. Komisia bude postupovať podľa záveru Rady, ktorý hovorí, že v prípade potreby budú tvoriť súčasť návštev na vysokej úrovni stretnutia s demokratickou opozíciou a budeme ich aktívne vyhľadávať.

Predsedajúca. – V súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku som dostala sedem návrhov uznesení.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční zajtra.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Krzysztof Lisek (PPE), písomne. – (PL) Orlando Zapata Tamayo zatknutý v roku 2003 so skupinou ďalších 75 disidentov počas zásahu proti opozičným skupinám vykonaného úradmi zomrel v kubánskom väzení po dvojmesačnej hladovke. Dúfam, že táto tragická smrť jedného z najznámejších kubánskych politických väzňov každému pripomenula, že otázka ľudských práv na Kube nie je stále vyriešená.

Plne súhlasím s požiadavkami Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a mnohých organizácií na ochranu ľudských práv, že vlády európskych štátov by mali vyvíjať tlak na kubánske orgány na bezpodmienečné prepustenie politických väzňov pod hrozbou zablokovania všetkých pokusov o zlepšenie vzťahov medzi EÚ a Kubou. Myslím si, že úplné zrušenie sankcií voči Kube zo strany Európskej únie by bolo bez rokovania o konkrétnom prepustení všetkých politických väzňov predčasné. Zároveň chcem zdôrazniť, že občania Kuby by nemali doplácať na chyby ľudí, ktorí robia takéto rozhodnutia. Je najvyšší čas, aby krajina podnikla konkrétne kroky smerom k demokratizácii, budovaniu občianskej spoločnosti a rešpektovaniu ľudských práv, najmä slobody prejavu a združovania.

Chcel by som zopakovať slová bývalého španielskeho premiéra pána Josého Mariu Aznara a povedať, že je neprijateľné, aby sa európski politici počas návštevy Kuby odmietali stretnúť so zástupcami opozície. Musíme nájsť nástroje na podporu rozvoja demokratického systému na Kube a kubánskeho národu odovzdať všeobecné hodnoty spojené s budovaním demokracie a demokratickej spoločnosti.

Tunne Kelam (PPE), písomne. – Zodpovednosť za predčasnú smrť Orlanda Zapata Tamaya po siedmich rokoch nezákonného väznenia, proti ktorému mohol protestovať len jediným spôsobom, musíme pripísať represívnemu kubánskemu režimu. Je našou povinnosťou pamätať si slová matky Orlanda Zapatu: „Nemali by ste byť nútení prejsť tým, čo musel prežiť môj syn.“ Počas ostatných štyroch rokov pod vedením Raúla Castra ostali očakávania, že komunistická diktatúra na Kube by mohla byť ľudskejšia, zreteľne nenaplnené. Tamojší obyvatelia naďalej riskujú svoje životy, keď vyjadrujú svoj názor. Na Kube je stále asi 200 politických väzňov. Spojené štáty a členské štáty EÚ odsúdili smrť pána Zapatu, tento protest však nebol dostatočne dôrazný ani správne načasovaný. V takýchto prípadoch treba reagovať, nemôžeme, tak ako španielske predsedníctvo, strácať čas. Poučenie z prípadu pána Zapatu znie, že nikto nemôže ignorovať tvrdú realitu kubánskej diktatúry. Naša politika voči Kube musí zostať podmienená skutočnými zmenami v krajine. EÚ sa musí radšej postaviť na stranu kubánskeho ľudu, než dúfať, že možno dôverovať vrahom pána Zapatu.

(Rokovanie bolo prerušené o 17.25 hod. a pokračovalo o 18.00 hod.)

PREDSEDÁ: PANI WALLIS*podpredsedníčka***13. Hodina otázok (otázky pre Radu)**

Predsedaajúca. – Ďalším bodom programu je hodina otázok (B7-0017/2010).

Nasledujúce otázky sú určené Rade.

Otázka č. 1, ktorú predkladá **Georgios Papanikolaou** (H-0052/10)

Vec: Spolupráca medzi EÚ a Tureckom v oblasti nelegálneho prisťahovalectva

Väčšina nelegálnych prisťahovalcov v EÚ prichádza do Grécka z Turecka cez námorné hranice. Odtiaľ pokračujú v ceste do ostatných členských štátov EÚ.

Vzhľadom na to, že Turecko sa celkom oprávnené usiluje o členstvo v Európskej únii, aké kroky zamýšľa podniknúť španielske predsedníctvo na to, aby prinútilo Turecko k spolupráci, keďže táto spolupráca je nevyhnutná?

Ako hodnotí predsedníctvo pokrok v rokovaní medzi EÚ a Tureckom týkajúci sa readmisnej dohody a v rokovaní medzi Tureckom a agentúrou Frontex vo veci dohody o výmene informácií a zapojení Turecka do spoločných operácií? Je Grécko informované o pokroku v týchto rokovaníach?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, ako viete, užšia spolupráca s tretími krajinami, krajinami pôvodu a tranzitu v oblasti prisťahovalectva, je pre Európsku úniu kľúčovým prvkom v boji proti nezákonnému prisťahovalectvu.

Patrí to medzi hlavné zmeny, trendy a úspechy, ktoré sa dosiahli v dôsledku postupu označovaného ako globálny prístup k prisťahovalectvu a Európsky pakt o prisťahovalectve a azyle. Spolupráca s krajinami, ktoré sú zdrojom prisťahovalectva, patrí medzi najdôležitejšie prvky novej prisťahovaleckej politiky – pred rokom 2004 v Európskej únii prisťahovalecká politika prakticky neexistovala – a jedným z hlavných prvkov politiky, ktorá vyplynula zo stretnutia v Hampton Court v roku 2004, je spolupráca s krajinami pôvodu a tranzitu nezákonného prisťahovalectva.

Ako som povedal, je to súčasťou Európskeho paktu o prisťahovalectve a azyle a v tejto súvislosti Rada vo svojich záveroch o rozširovaní z decembra minulého roka privítala iniciovanie intenzívnejšieho dialógu o prisťahovalectve s Tureckom a požiadala o prijatie konkrétnych opatrení, napríklad o readmisii, hraničné kontroly atď.

Štokholmský program opätovne potvrdil potrebu konať proti nezákonnému prisťahovalectvu a zo Štokholmského programu a záverov Rady z decembra 2009 ďalej vyplýva, že musíme uzavrieť dohody o readmisii s Tureckom a dovtedy uplatňovať existujúce bilaterálne dohody.

Môžem vám povedať, že posledné kolo rokovaní o tejto dohode o readmisii sa uskutočnilo len minulý mesiac, 19. februára v Ankare, a Rada bude naďalej podporovať Komisiu v jej úsilí, aby tieto rokovania dospeli k čo najvýhodnejším záverom.

Musím tiež uviesť spoluprácu a súčinnosť medzi agentúrou Frontex a Tureckom. Nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 uľahčuje túto operatívnu spoluprácu členských štátov a tretích krajín a treba tiež uviesť, že prebiehajú rokovania o dohode, ako napríklad tej, ktorá bola spomenutá v tomto nariadení, dohode medzi agentúrou Frontex a Tureckom.

Ide o operatívnu úlohu, ktorá zahŕňa výmenu informácií, analýzu rizík, výskum a spoločné koordinované operácie agentúry Frontex. Toto je rámec, v ktorom sa teraz rozvíja operatívna spolupráca medzi touto agentúrou a tureckými orgánmi.

Dúfame, že tieto rokovania sa čo najskôr úspešne ukončia a že členské štáty budú v každom prípade informované o ďalšom vývoji.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Ďakujem vám veľmi pekne za odpoveď. Chcel by som dodať dve ďalšie poznámky.

Po prvé, dnes alebo zajtra, súbežne s dnešnou rozpravou, bude grécky parlament hlasovať o legislatívnej iniciatíve gréckej vlády, na základe ktorej bude možné získať grécke občianstvo ľahšie a flexibilnejšie než v minulosti. Tým sa Grécko, samozrejme, stane pre prisťahovalcov ešte atraktívnejšie, najmä pre nezákonných prisťahovalcov, ktorí si myslia, že niekedy v budúcnosti sa im podarí zlegalizovať svoje postavenie. Chcel by som sa spýtať, či si predsedníctvo myslí, že to je zo strategického hľadiska dobrý ťah.

Po druhé, vo februári bolo oznámené, že Frontex založí svoju prvú pobočku v meste Pireus, aby posilnil svoju prítomnosť v egejskej oblasti. Bol pre to vypracovaný konkrétny harmonogram?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážený pán poslanec, teraz vám nemôžem presne povedať, aký harmonogram budú mať tieto rokovania, ktoré prebiehajú. Je však isté, že existuje politická vôľa, aby dosiahli úspech. Informácia, na ktorú poukazujete v súvislosti s Gréckom, zdôrazňuje skutočnosť, že je potrebné i možné posilniť boj proti nezákonnému prisťahovalectvu prostredníctvom týchto dohôd o readmisii.

Musíme podporiť tieto rozhovory, tieto rokovania, ktoré v zásade vedie Komisia. Musím vám pripomenúť, že koncom minulého roka, 5. novembra 2009, navštívili Turecko minister Billström v mene švédskeho predsedníctva a podpredseda Komisie pán Barrot.

Po tejto návšteve kontaktovala druhú stranu Komisia. Čo sa týka novej Komisie, tento prípad patrí vlastne do pôsobnosti pani Malmströmovej, ktorá štokholmský program pozná veľmi dobre, pretože sa zapojila do jeho vypracovania a zostavenia. Som optimistický v tom ohľade, že informácia, na ktorú poukazujete, môže byť vykompenzovaná prostredníctvom oveľa dôraznejšej úpravy dohôd o readmisii, skutočných dohôd o readmisii s Tureckom. Momentálne vám nemôžem dať ich presný harmonogram, ale môžem vám povedať, že predsedníctvo Rady a Komisia si veľmi želajú, aby boli tieto dohody o readmisii s Tureckom uzavreté. Nechceme dohody len s Tureckom, ale aj s inými krajinami, ktoré sú niekedy krajinami pôvodu alebo tranzitu pre nezákonné prisťahovalectvo.

Musím vám tiež povedať, že dohody agentúry Frontex, v tomto prípade s Tureckom, si riadi priamo agentúra. V mnohých prípadoch ide o odborné a operatívne rozhovory a hoci Rada ako inštitúcia nie je do týchto rokovaní zapojená, je o nich informovaná a bude, samozrejme, v každom prípade informovať ostatné členské štáty, pravdaže, vrátane Grécka.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predseda, povedali ste, že medzi agentúrou Frontex a Tureckom prebiehajú rozhovory a že Komisia informuje o týchto rozhovoroch Radu. Preto by som vás chcel požiadať, aby ste nám povedali, či základom týchto rozhovorov medzi Tureckom a agentúrou Frontex je uznanie hranice medzi Gréckom a Tureckom, inými slovami, uznanie vonkajších hraníc EÚ a ich rešpektovanie. Chcel by som vám pripomenúť, že ohrozovanie lietadla agentúry Frontex zo strany Turecka sa doteraz zakladá na tomto spore.

Chcel by som sa tiež spýtať, či Turecko predložilo nejaké ďalšie podmienky na dosiahnutie dohody s agentúrou Frontex.

Roger Helmer (ECR). – Chcel by som pánovi ministrovi zablahoželať k vynikajúcej odpovedi a výbornej práci, ktorú v Európe robíme pri ochrane práv prisťahovalcov.

Obávam sa, že niekedy nedokážeme ochrániť práva vlastných občanov, keď sa presťahujú z jednej krajiny do druhej. Myslím pritom najmä na niektorých obyvateľov môjho volebného obvodu East Midlands, ktorí investovali svoje dôchodkové úspory do kúpy nehnuteľnosti v Španielsku a teraz, keď tam žili dva alebo tri roky, zisťujú, že za dverami sú buldozéry a že španielske súdy a španielske orgány jednoducho ignorujú ich vlastnícke práva a ich práva na presadenie zmluvy.

Bol by som vďačný, keby nám pán minister mohol vysvetliť, prečo to tak je a aké opatrenia Španielsko podnikne na riešenie tohto problému európskych občanov na jeho území.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, k otázke týkajúcej sa Grécka, je samozrejme, že hranice členských štátov Únie musia byť rešpektované. Hlavným cieľom týchto dohôd je, aby tieto hranice boli rešpektované.

Ak existuje dohoda s treťou krajinou, cez ktorú môže prebiehať nezákonné prisťahovalectvo, ak existuje dohoda o readmisii, čo je cieľom, a preto sa posilňujú dohody Európskej únie s touto treťou krajinou, to je globálny prístup a filozofia Európskeho paktu o prisťahovalectve, tak týmto sa posilňujú hranice členských štátov Európskej únie. To je výsledok. Ak nebudeme mať túto účinnú kontrolu nezákonného prisťahovalectva,

pretože spolupráca s inými krajinami bude nedostatočná, pretože nebudú existovať dohody o readmisii, sú také hranice v praxi oslabené. Jasným cieľom týchto rokovaní a dohôd o readmisii je preto posilnenie hraníc, čo sa, samozrejme, vzťahuje aj na hranice Grécka.

Čo sa týka otázky váženého pána poslanca o britských občanoch, ktorí sa presťahovali do Španielska a investovali tam určitú časť úspor, musím povedať, že tu nezastupujem Španielsko ako krajinu v právnych vzťahoch s občanmi, ktorí tam žijú, zastupujem Radu Európskej únie. Tieto vzťahy alebo akékoľvek problémy, ktoré by mohli vzniknúť, riešia nezávislé súdy španielskeho štátu. Preto tu nebudem hovoriť v mene konkrétnej krajiny o konkrétnych otázkach, ktoré nie sú relevantné pre právo Európskej únie.

Predseda júca. – Otázka č. 2, ktorú predkladá **Marian Harkinová** (H-0053/10)

Vec: Domáce násilie

Španielske predsedníctvo vo svojom vyhlásení na plenárnom zasadnutí v januári 2010 zdôraznilo pevné odhodlanie bojovať proti násiliu páchanému na ženách, predložiť návrh právnych predpisov zameraných na boj proti násiliu páchanému na ženách a zriadiť európske stredisko na monitorovanie domáceho násillia. Môže predsedníctvo podrobnejšie vysvetliť, čo presne v tejto oblasti plánuje a kedy môžeme očakávať, že sa tieto iniciatívy budú realizovať?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, je dobre známe, že medzi priority španielskeho predsedníctva Rady Európskej únie patrí boj proti rodovému násiliu, inými slovami, rovnosť mužov a žien v Európskej únii, ktorá sa 50 rokov po zrode Únie nedosiahla v plnej miere. Násilie páchané na ženách je predovšetkým najhoršou formou diskriminácie, najväčšou pligou v európskej spoločnosti a iných spoločnostiach na svete, vlastne, žiaľ, prakticky vo všetkých spoločnostiach.

Je to dôležitý cieľ predsedníctva, pretože si myslíme, že je to dôležitý cieľ Európy. Z tohto dôvodu, keďže to je cieľ Európy, problém s európskym rozmerom, potrebujeme európsku stratégiu, aby sme mohli s týmto javom bojovať. Bolo to zahrnuté nielen do programu španielskeho predsedníctva, ale aj do 18-mesačného programu predsedníckej trojky spolu s Belgickom a Maďarskom.

Sme radi, že Parlament je inštitúcia, ktorá vždy zohrávala veľmi aktívnu úlohu v tejto oblasti a opakovane vyzývala na opatrenia v tejto súvislosti, opatrenia proti rodovému násiliu. Napríklad v uznesení, ktoré Parlament prijal v novembri minulého roka, vyzval Komisiu, aby vypracovala všeobecnú smernicu o opatreniach na prevenciu všetkých foriem rodového násillia a boj proti nim. Parlament vyzval aj členské štáty, aby vypracovali podrobnejšie štatistiky o rodovom násillí.

Španielske predsedníctvo sa stotožňuje so stanoviskom Parlamentu a, ako som povedal, považuje tento problém za kľúčový. Konkrétnejšie, iniciovalo vytvorenie strediska na monitorovanie rodového násillia Radou pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a spotrebiteľské záležitosti (EPSCO), ktorá prijala závery na túto tému 8. marca, na Medzinárodný deň žien, teda v pondelok. Vypracúva sa aj smernica o ochrannom príkaze proti rodovému násiliu. Sú to dve veľmi dôležité, základné záležitosti, ktoré, ako dúfame, bude možné rozpracovať a dokončiť do konca šesťmesačného španielskeho predsedníctva Európskej rady.

Marian Harkin (ALDE). – Ďakujem vám, pán minister, a blahoželám španielskemu predsedníctvu, že poukázalo na problematiku rodovo podmieneného násillia. Tento problém sa príliš často doslova ukrýva za zatvorenými dverami, pretože práve tam prichádza k väčšine prípadov násillia: v domácnostiach. Verím, že vaša iniciatíva určite povedie k zvýšeniu informovanosti verejnosti v celej EÚ.

Hovorili ste o uznesení, ktoré prijal Európsky parlament v novembri 2009. Jednou z vecí, o ktorú toto uznesenie žiadalo, bola možnosť vytvoriť jasný právny základ v tejto oblasti. Chcela by som sa spýtať, či by ste podporili Komisiu, keby navrhla rozsiahlu smernicu o opatreniach na prevenciu rodového násillia a aký je váš postoj k vytvoreniu jasného právneho základu.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, pani Harkinová, ako viete, Lisabonská zmluva mení právne základy európskeho práva, nariadení a smerníc, pretože v pilieri Spoločenstva spája veci, ktoré boli predtým v troch rôznych pilieroch: pilier Spoločenstva, zahraničnú a bezpečnostnú politiku, spravodlivosť a vnútorné veci.

Tieto veci sa sústredili do jediného piliera a pod jednu právnu subjektivitu a to znamená, že bežná, tradičná metóda Spoločenstva sa zavádza pre zahraničnú politiku a pre konkrétnejšiu oblasť súdnictva – súdnu spoluprácu v civilných a trestných veciach – a pre policajnú spoluprácu. To znamená, že Komisia i Parlament budú mať lepšie zastúpenie na Súdnom dvore v Luxemburgu.

V oblasti spolupráce v trestných veciach tu je ešte stále možnosť, aby štvrtina vlád členských štátov Európskej prijala v tejto oblasti iniciatívy. Práve toto sa udialo so smernicou o rodovom násilí: dvanásť vlád predložilo iniciatívu, ku ktorej budú musieť Rada a Parlament prijať konečné rozhodnutie, pretože ide o vec riadneho legislatívneho postupu.

Táto smernica sa už pripravuje a je reakciou na možnosť, ktorú pre vlády vytvára zmluva, aby mohli prijať túto iniciatívu, a ktorá má podľa nášho názoru riadny, adekvátny právny základ, pretože sa týka súdnej spolupráce v trestných veciach.

Hovoríme o trestných činoch vrátane zlého zaobchádzania, násilia voči určitej osobe, teda o niečom, čo je trestným činom vo všetkých krajinách Únie. Ide preto o ochranu obetí takýchto trestných činov. Právny základ spočíva v spolupráci v trestných veciach a podľa nášho názoru je preto jednoznačne možné, ako sa vyjadriť právne služby Rady, aby bol zavedený prostredníctvom tohto právneho textu, ktorý bude potrebné preskúmať a prerokovať v tomto Parlamente.

Dúfam, že sa tak stane rýchlo, pretože si myslím, že na to čakajú milióny žien a aj mužov v Európskej únii. Čakajú na túto ochranu, ktorá, ako ste správne povedali, teraz musí vyjsť spoza zatvorených dverí, a to nielen na vnútroštátnej úrovni, ale aj na európskej úrovni. Musí sa stať súčasťou európskeho programu. To je cieľom iniciatívy predloženej 12 vládami Európskej únie.

David Martin (S&D). – Chcel by som sa pridať k pani Harkinovej a zablahoželať španielskemu predsedníctvu k tomu, že zaradilo násilie páchané na ženách medzi priority svojho politického programu.

Chcel by som sa spýtať, či by predsedníctvo mohlo preskúmať skúsenosti spred 20 rokov. Mestská rada v Edinburghu uskutočnila kampaň nazvanú „Nulová tolerancia“ zameranú na násilie páchané na ženách a financovanú z prostriedkov Európskeho sociálneho fondu.

Jej záverom bolo, že k tomuto problému treba pristupovať holisticky. Potrebujete politiku informovanosti, potrebujete zapojenie orgánov v oblasti bývania, potrebujete účasť polície a potrebujete aj účasť súdnych orgánov.

Preskúma Rada tento projekt, aby zistila, aké skúsenosti z neho možno využiť?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážený pán López Garrido, krátko ste uviedli, že obeťou domáceho násilia nie sú, samozrejme, len ženy, ale aj deti, a domáce násilie je aj problémom v oblasti starostlivosti o starších ľudí v dôsledku pracovného preťaženia. Do akej miery sa tieto oblasti zahrnú do pôsobnosti plánovaného Európskeho strediska na monitorovanie domáceho násilia?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, pán Martin, samozrejme, filozofia, na ktorej je založená táto iniciatíva, ktorú Parlament podporil vzhľadom na nariadenie, v tomto prípade prostredníctvom právnych postupov, prostredníctvom tých najúčinnějších postupov, súdnych postupov demokratického štátu, bola oprávnené nazvaná „nulovou toleranciou“ voči rodovému násiliu. Jej súčasťou je vnímať rodové násilie ako jav, ktorý bol po dlhé stáročia veľmi hlboko zakorenený, aj z kultúrneho hľadiska, v sociálnej štruktúre našich spoločností.

Potrebujeme preto globálny prístup, komplexný prístup boja proti rodovému násiliu, aby bol účinný, pretože je to forma násilia, ktorá sa dá odstrániť veľmi ťažko, mimoriadne ťažko. Z tohto dôvodu sa napriek pokroku dosiahnutému v boji proti tomuto typu násilia na vnútroštátnej úrovni stále systematicky zaoberáme touto pliagaou, ktoré je často len špičkou ľadovca, pretože len malé percento násilia, ktoré sa skutočne udeje, je aj oznámené, preto aj naďalej prežíva.

Potrebujeme preto globálny, komplexný prístup s využitím všetkých právnych nástrojov, ktoré máme k dispozícii, vrátane zvyšovania informovanosti v médiách a zabezpečenia, aby vzdelávacie systémy zobrali tento problém do úvahy. V pondelok Rada pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a spotrebiteľské záležitosti (EPSCO) prijala tento komplexný, globálny prístup v boji proti rodovému násiliu, inými slovami, nulovú toleranciu.

Čo sa týka otázky, ktorú položil vážený pán poslanec o existencii násilia voči deťom a starším ľuďom, myslím si, že hovoríme o násilí páchanom na zraniteľných, najzraniteľnejších osobách. Ako aj v spojení „prežitie najsilnejšieho“, ktoré existuje v mnohých krajinách, v našej krajine sa to prejavuje, samozrejme, týmto násilím, ktoré je spojené so zraniteľnosťou slabšej osoby, čo však na druhej strane preukazuje a vyjadruje zbabelosť osoby, ktorá je násilná voči niekomu, kto je zraniteľnejší, či už sú to ženy, deti alebo starší ľudia. To je jav, ktorý s touto situáciou súvisí.

Rada a Parlament vyzvali Komisiu, aby zvažila možnosť iniciatívy Európskeho roka boja proti násiliu páchanému na deťoch, mladých ľuďoch a ženách. Uvádza sa to v programe Daphne III. Je to výrazom potreby, vážený pán poslanec, rozšíriť túto ochranu na všetkých zraniteľných ľudí, čo určite zahŕňa aj deti a starších ľudí, dve skupiny, ktoré ste spomenuli.

Predseda júca. – Otázka č. 3, ktorú predkladá **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Vec: Stratégia pre oblasť Dunaja

Aké kroky plánuje Rada, aby mohla podľa plánu ešte v tomto roku predložiť plán stratégie pre oblasť Dunaja? Aký je časový plán a hlavný obsah návrhu?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, pán Posselt, stratégia pre oblasť Dunaja patrí medzi prvky programu trojky predsedníctiev Španielska, Belgicka a Maďarska. Ako si viete predstaviť, stratégia bola začlenená do programu z iniciatívy Maďarska.

Tieto tri krajiny sa teda zaviazali pomôcť pri rozvíjaní tejto stratégie Európskej únie pre oblasť Dunaja a v tejto súvislosti Rada v júni minulý rok vyzvala Komisiu, aby stratégiu predložila do konca tohto roka. Očakávame, že ju Komisia vypracuje.

Komisia iniciovala verejnú konzultáciu. Verejná konzultácia bude prebiehať do marca tohto roka a potom, podľa jej výsledkov, Komisia navrhne stratégiu, ktorá, ako dúfame, bude formálne prijatá v decembri tohto roka vo forme oznámenia Komisie. Musíme počkať na vypracovanie tohto oznámenia.

V každom prípade chcem povedať, že sa uskutočnilo dôležité stretnutie, na ktorom sa dosiahol pokrok o možnom obsahu tejto stratégie, stretnutie, ktoré sa konalo 25. februára v Budapešti s účasťou vlád Rakúska, Bulharska, Českej republiky, Nemecka, Maďarska, Rumunska, Slovenska a Slovinska, na ktorom sa prijali dôležité závery a návrhy podstatných prvkov tejto budúcej stratégie. Ide o to, aby tieto krajiny spojili svoje sily v rámci Európskej únie i s podporou Európskej únie, využili európske fondy, ale finančne neutrálnym spôsobom a dosiahli ciele pokroku a významného hospodárskeho, sociálneho rozvoja a rozvoja v oblasti cestovného ruchu.

Opakujem, očakávame preto oznámenie Komisie o tejto veci, keď sa ukončí konzultácia. Rada prijme stanovisko, hneď ako dostane oznámenie Komisie.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Ďakujem vám, pán minister, za túto serióznu a vyčerpávajúcu odpoveď. Mám už len dve krátke doplňujúce otázky. Po prvé, do akej miery sa stratégia pre oblasť Dunaja týka oblastí dopravy a kultúry? Obe tieto oblasti považujem za veľmi dôležité z hľadiska cezhraničnej spolupráce. Po druhé, existuje už konečný zoznam krajín, ktoré sa zapoja, alebo sa to ešte musí rozhodnúť, pretože Parlament navrhol rozšírenie?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, tento zoznam krajín, ako iste chápete, nie je vecou, o ktorej môže rozhodnúť úradujúce predsedníctvo Rady. Vlády, ktoré som spomenul pred chvíľou, majú záujem o rozvíjanie tejto stratégie a musíme počkať, kým Komisia nezverejní svoje oznámenie.

Chcem povedať, že tieto krajiny zastávajú názor, že Európska únia musí v tejto stratégii zohrávať vedúcu úlohu, najmä Komisia, a uľahčiť spoluprácu v oblasti Dunaja.

Vyhlásenie z 25. februára, ktoré som spomenul skôr, hovorí o tom, ako by sa mala stratégia pre oblasť Dunaja využiť na zvýšenie prosperity, bezpečnosti a mieru pre ľudí žijúcich v tomto regióne prostredníctvom medziregionálnej a medzinárodnej spolupráce a tiež koordinácie na tejto úrovni.

Nasledujúce body sa zároveň považujú za strategické politické oblasti, ktoré sa majú zahrnúť do stratégie: infraštruktúra, inovácia, kultúrne a umelecké aktivity, udržateľný hospodársky rozvoj, cestovný ruch, bezpečnosť potravín, hospodárstvo, spolupráca v oblasti malých a stredných podnikov, výskum a vývoj, prisťahovalectvo, šport, vzdelávanie, zamestnanosť, zdravotníctvo, sociálne veci a ďalšie oblasti, ktoré sa podrobne a ambiciózne uvádzajú v dokumente.

Myslím si, že stratégia pre oblasť Dunaja je dôležitý dokument, a preto vám ďakujem za predloženú otázku, ktorá mi umožnila, aby som ju spomenul. Myslím si, že je to ambiciózny cieľ, a momentálne čakáme – ešte raz to opakujem – na uskutočnenie konzultácií a predloženie oznámenia Komisie, ale politická vôľa, samozrejme, existuje. Traja členovia trojky predsedníctiev a predsedníctvo Rady majú politickú vôľu iniciovať túto stratégiu pre oblasť Dunaja.

Paul Rübige (PPE). – (DE) Dunaj je rieka a pri riekach musíte venovať pozornosť aj tomu, aké sú čisté. Preto považujem za dôležité zistiť, o akých zariadeniach na čistenie vody a čističkách odpadových vôd sa uvažuje s cieľom adekvátne zlepšiť kvalitu vody v rieke. Naším cieľom by bolo, aby mala voda v Dunaji kvalitu pitnej vody od prameňa až po ústie. Moja druhá otázka znie: ako by sa dala lepšie využiť vodná energia na výrobu elektrickej energie, ale aj predovšetkým ako zásobárenie vody, aby sme dosiahli vyššiu bezpečnosť dodávok energie v Európe?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Úspech stratégie Európskej únie pre oblasť Dunaja bude závisieť od ambiciózneho akčného plánu a tiež od identifikácie určitých konkrétnych projektov, ktoré zlepšia život občanov v oblasti Dunaja.

Chcela by som sa spýtať, či sa začal proces identifikácie týchto strategických projektov týkajúcich sa rozvoja oblasti Dunaja a aké kritériá sa uplatňujú ako základ pre výber týchto projektov.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, samozrejme, som presvedčený, že cieľ, o ktorom hovoril pán Rübige, bude zahrnutý do tejto stratégie pre oblasť Dunaja, o rozmeroch ktorej som už hovoril.

Ciele tejto stratégie sú naozaj dôležité a týkajú sa veľkého počtu oblastí, ktoré súvisia s každodenným životom ľudí žijúcich v tomto regióne. Vzťahujú sa preto na hospodárstvo, kultúrne rozmery a ochranu životného prostredia a prírodných zdrojov, čo, samozrejme, zahŕňa aj vodu.

Ako už bolo povedané, toto prírodné životné prostredie je neoddeliteľne spojené s týmto regiónom a som presvedčený, že bude určite zahrnuté do tejto stratégie, ktorú musia riadiť krajiny, ktoré ju presadzujú. Ide o krajiny, ktoré som uviedol a ktoré sa pred niekoľkými dňami stretli v Budapešti, aby pokročili pri stanovovaní cieľov a spresnení stratégie, keďže zatiaľ ešte nebola dostatočne definovaná.

Preto si myslím, že je predčasné – teraz reagujem na otázku váženej pani poslankyne, ktorá vystúpila ako druhá – hovoriť o výberových kritériách pre projekty alebo o oprávnenosti projektov, z ktorých som niektoré uviedol. Bolo by možné spomenúť aj ďalšie, napríklad problematiku navigácie, energetickej bezpečnosti, boja proti zmene klímy, účinky zmien na finančné trhy a vo všeobecnosti všetky oblasti, ktoré by táto stratégia a jej realizácia mohli nepochybné zlepšiť.

Myslím si, že my všetci v Európskej únii musíme spolupracovať, pretože hovoríme o veci európskeho rozmeru, ktorá má vplyv na celú Európsku úniu a jej hlavné politiky. Napríklad som si istý, že politika súdržnosti bude hlavným bodom pozornosti, nielen sociálna súdržnosť, ale aj nový aspekt zahrnutý do Lisabonskej zmluvy, teda územná súdržnosť. Ide o formu súdržnosti, rozmer súdržnosti, ktorý je uvedený v Lisabonskej zmluve a ktorý sa veľmi dobre hodí k iniciatíve v súvislosti so stratégiou pre oblasť Dunaja.

Predseda. – Na nasledujúce otázky sa bude odpovedať súčasne, keďže sa zaoberajú tou istou témou. Otázka č. 4, ktorú predkladá **Konstantinos Poupakis** (H-0055/10)

Vec: Európsky sociálny model a boj proti chudobe

V čase hospodárskej recesie a krízy majú nezamestnaní, pracovníci s nízkym platom a dôchodcovia s malým dôchodkom najväčšie problémy, aby si udržali dôstojnú životnú úroveň. Mobilizácia Európskeho sociálneho fondu a Európskeho fondu na prispôbenie sa globalizácii nemala želaný účinok, keďže 80 miliónov našich spoluobčanov žije pod hranicou chudoby. Európsky sociálny model je založený nielen na dobrom hospodárskom výkone, ale aj na vysokej úrovni sociálnej ochrany.

Vzhľadom na túto skutočnosť, akým spôsobom plánuje španielske predsedníctvo podporiť svojím podielom na spoločnej politike v spolupráci s budúcimi predsedníctvami nižšie hospodárske a sociálne vrstvy a pomôcť im prežiť a zároveň chrániť našich spoluobčanov, ktorým hrozí chudoba a sociálne vylúčenie, aby sa zachovala podstata sociálnej Európy?

Otázka č. 5, ktorú predkladá **Liam Aylward** (H-0102/10)

Vec: Európsky rok boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu

Na Európsky rok boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu 2010 sa poskytlo 17 miliónov EUR. Napriek tomu, že tento európsky rok prispeje k väčšej informovanosti o uvedených otázkach, na výraznú zmenu situácie miliónov ľudí v Európskej únii, ktorí trpia v dôsledku chudoby a sociálneho vylúčenia, sú potrebné účinné spoločné kroky. Aké kroky, ktoré by tento rok viedli k prijatiu konkrétnych opatrení, má Rada

v úmysle uskutočniť? Mohla by Rada vysvetliť, akým spôsobom sa tento európsky rok a s ním spojený rozpočet efektívne využijú na dosiahnutie dlhodobých výsledkov?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, predsedníctvo sa stotožňuje s názormi váženého pána poslanca vzhľadom na cieľ poskytnúť vysokú úroveň sociálnej ochrany, najmä vo vzťahu ku skupinám ohrozených chudobou a sociálnym vylúčením, čo patrí medzi piliere európskeho sociálneho modelu. Platí to najmä v čase, keď sa nachádzame v hospodárskej recesii.

Nezamestnanosť: v súčasnosti prevláda názor, že máme zrejme o vyše 5 miliónov nezamestnaných viac než na začiatku hospodárskej krízy. To znamená, že mnohé domácnosti zaznamenali pokles príjmov a mnohé sú vystavené chudobe a nadmernému zadlženiu. Je tiež pravdepodobné, že nezamestnanosť bude aj naďalej vysoká, a preto táto dlhodobá nezamestnanosť zrejme povedie k sociálnemu vylúčeniu.

Sociálne dôsledky hospodárskej krízy budú preto dôležitým bodom európskeho politického programu v najbližších mesiacoch a, samozrejme, európskeho programu trojky predsedníctiev, a to bez akýchkoľvek pochybností.

Máme nástroj, nástroj na tento účel, ktorým je vyhlásenie roka 2010 za Európsky rok boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu. Tento rok má štyri konkrétne ciele: uznanie práva ľudí na dôstojnosť a na aktívnu úlohu v spoločnosti, záväzok verejnosti presadzovať politiky sociálneho začleňovania, súdržnejšia spoločnosť a, samozrejme, dlhodobá snaha na všetkých úrovniach vlády bojovať proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu. Táto snaha sa musí zameriavať najmä na ochranu najzraniteľnejších ľudí – ide o koncepciu, ktorú som využil pri odpovedi na predchádzajúcu otázku –, ktorí jednoznačne trpia najviac chudobou i sociálnym vylúčením. To sa týka detí, žien a starších ľudí.

Budeme preto, samozrejme, podporovať rôzne iniciatívy, ktoré môžu súvisieť s chudobou a sociálnym vylúčením a bojom proti nim, a musím povedať, že dúfam, že sa to stane hlavným cieľom celej stratégie Európskej únie v oblasti rastu a vytvárania pracovných miest. Medzi ciele uvedené v dokumente, ktorý predložila Komisia 3. marca, patrí zníženie počtu ľudí ohrozených rizikom chudoby o 20 miliónov.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Vážený pán minister, ďakujem vám za odpoveď.

No vzhľadom na to, ako ste sám povedali, že nezamestnanosť dosiahla v roku 2009 hranicu 10 %, 45 % nezamestnaných Európanov zostane bez práce vyše roka a flexibilné formy zamestnávania začali rásť ako huby po daždi, pretože chýba jasný inštitucionálny rámec, čo viedlo k tomu, že je tu 19 miliónov chudobných nezamestnaných. Chceli by sme sa spýtať, pretože ste boli vždy veľmi presný, čo vítam, aké konkrétne, okamžité opatrenia a politiky aktívnej a pasívnej zamestnanosti zamýšľate prijať na európskej úrovni v súlade so zásadami európskeho sociálneho modelu a v jeho duchu s cieľom riešiť otázku chudobných pracujúcich a nezamestnaných osôb, najmä dlhodobo nezamestnaných, ktorí musia riešiť problém, ako prežiť.

Liam Aylward (ALDE). – Môže Rada naznačiť, ako zabezpečí, že odporúčanie aktívneho začleňovania, ktoré je nástrojom boja proti chudobe rodín a ktoré schválila Rada pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a spotrebiteľské záležitosti, bude začlenené do stratégie EÚ 2020 a zrealizované tak, aby sa zabezpečil pokrok pri znižovaní chudoby?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, musím ešte raz povedať, že tu je po prvýkrát zámer zaviesť takú ambicióznou európsku stratégiu pre tento problém, inými slovami, stratégiu na boj proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu, najmä na aktívne začlenenie dlhodobo nezamestnaných a starších ľudí, vraciame sa teda opäť ku koncepcii najzraniteľnejších členov spoločnosti.

Začnem s tým, že Európska únia v reakcii na hospodársku krízu, ktorú zažívame, zaviedla koordinovanú politiku, okamžitú, krátkodobú liečbu šokom zahŕňajúcu vloženie verejných peňazí do finančného systému. To spustilo javy, ktoré ekonómovia nazývajú automatické stabilizátory, to znamená sociálnu ochranu poskytovanú v sociálnych štátoch. To znamenalo, že sa vyvolala reakcia, ktorá mala aspoň zmierňujúci účinok pre ľudí, ktorí stratili prácu, a tých, pre ktorých je ťažké, prinajmenšom v krátkodobom horizonte, nájsť nové zamestnanie.

Inými slovami, vyvolala sa reakcia, ktorú treba zohľadniť, pretože je to existujúca, súčasná, bezprostredná, krátkodobá reakcia Európskej únie. Okrem toho Európska únia zvažuje stratégiu boja proti chudobe vyplývajúcej z dlhodobej nezamestnanosti, ktorá by bola založená na odbornej príprave, špecializácii, rekvalifikácii alebo vzdelávaní, ktoré sa nekončí, keď je človek mladý, s cieľom vytvoriť podmienky pre získanie zamestnania. To je veľmi dôležitá súčasť stratégie EÚ 2020, ktorú som spomenul skôr, a bola

zahrnutá do záverov stretnutia Rady pre zamestnanosť, sociálnu politiku, zdravie a spotrebiteľské záležitosti, ktoré tu bolo toľkokrát spomenuté a ktoré sa konalo tento týždeň.

Je to európska stratégia zahrnutá do cieľov, ktoré Únia označí ako prioritné, teda ciele stanovené v stratégii EÚ 2020. Medzi tieto kvantifikované ciele – a uvidíme, či budú prijaté 25. a 26. marca na zasadnutí Európskej rady, ktoré musí preskúmať oznámenie Komisie – patrí zníženie počtu ľudí ohrozených pádom do chudoby o 25 %.

Pripomeňme si, že v Európe je 80 miliónov ľudí ohrozených pádom do chudoby. Zníženie tohto počtu o 20 miliónov a súčasne zvýšenie aktívneho obyvateľstva sú strednodobé ciele, ktoré sú súčasťou stratégie a ktoré budú preto formovať celú sériu koordinovaných európskych stratégií.

Dámy a páni, kľúčom je v konečnom dôsledku koordinácia našej politiky zamestnanosti so sociálnou politikou. Lisabonská zmluva to stanovuje dosť jasne: musíme koordinovať politiku zamestnanosti so sociálnou politikou.

Európska únia, ktorá je pod tlakom krízy, to začína uskutočňovať. Je to najlepší spôsob, ako reagovať na túto situáciu, samozrejme, s využitím nástrojov, ktoré v Európskej únii máme, ktoré sú prvkami Európskej únie, ako napríklad vnútorný trh alebo európske štrukturálne fondy.

Vicky Ford (ECR). – Hospodárske účinky sú podľa všetkého v niektorých členských štátoch horšie než v iných. Ďakujem vám za to, že ste spomenuli dôchodcov. Rozumiem tomu tak, že Komisia môže zadržať štrukturálne fondy, ak členské štáty nedodržiavajú právne predpisy EÚ.

Mohlo by sa predsedníctvo zaviazovať, že preskúma, či boli dodržané odporúčania správy pani Aukenovej, o ktorej tento Parlament hlasoval minulý rok v marci? Týkajú sa vlastníkov nehnuteľností v Španielsku. Malo to katastrofálny účinok na európskych dôchodcov a niektorých to priviedlo do chudoby a vylúčenia.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Mám iba jednu otázku. Chudoba ovplyvňuje najviac dve sociálne skupiny: nízko kvalifikované osoby a osoby so zdravotným postihnutím. V otázke sa uvádza, že dva rozpočtové nástroje neboli dostatočné na účinné riešenie problému týchto dvoch skupín. Moja otázka znie: chce sa Európska rada zaoberať tým, ako by mohli účinnejšie pomôcť týmto dvom sociálnym skupinám a ich situácii?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, prvá otázka týkajúca sa dôchodcov, ktorí vlastnia nehnuteľnosť v Španielsku, je veľmi podobná inej otázke, ktorú som dostal predtým, a moja odpoveď bude veľmi podobná tej, ktorú som vtedy uviedol.

Musím poukázať na to, že ide o otázku objasnenia uplatňovania vnútorných právnych predpisov v členskom štáte. Nemôžem hovoriť v mene Rady v tejto veci, ktorá má v rámci členského štátu právne postupy. Som si istý, že keby sa to stalo v ktoromkoľvek inom členskom štáte, postupovalo by sa presne rovnako: prostredníctvom vnútorných právnych postupov.

Čo sa týka otázky zraniteľných osôb, absolútne súhlasím s tým, že by sme mali venovať osobitnú pozornosť týmto dvom skupinám, na ktoré poukázal vážený pán poslanec. Platí to tým viac, že teraz máme ďalší nástroj, ktorý môžeme použiť: Chartu základných práv Európskej únie, a to do tej miery, do akej poukazuje na práva osobitne zraniteľných osôb, či už sú to starší ľudia alebo zdravotne postihnuté osoby, a na ich dôstojnosť a účasť na spoločenskom a kultúrnom živote. V každom prípade hovorí o ich ochrane, ochrane ich fyzickej dôstojnosti a duševnej integrity proti znevažujúcemu alebo neľudskému zaobchádzaniu.

Európska únia vyvinula rôzne nástroje na boj s touto situáciou vrátane podrobnej štúdie o situácii. Chcel by som spomenúť zaujímavý výsledok prieskumu Eurobarometer 2007, podľa ktorého si polovica Európanov myslí, že so všetkými staršími ľuďmi, ktorí sú najzraniteľnejšími osobami, sa nezaobchádza dobre, ba prichádza dokonca aj k zlému zaobchádzaniu pri tom, ako sa uspokojujú ich potreby. Takmer polovica Európanov si myslí, že spôsob, akým sa spoločnosť správa k týmto ľuďom, je negatívny práve preto, lebo sú zraniteľní.

Členské štáty a Európska únia uplatnili otvorenú metódu koordinácie na výmenu skúseností medzi členskými štátmi v tejto oblasti. V tejto súvislosti by sa malo tiež uviesť, že v niektorých prípadoch hovoríme o veciach, ktoré upravujú vnútroštátne právne predpisy. Sú to záležitosti v kompetencii jednotlivých štátov, a práve preto ich musia členské štáty riešiť, okrem iného, na základe zásady subsidiarity.

Európska únia môže tieto politiky podporovať, ale nemôže ich celkom nahradiť. Môže ich podporiť, ale myslím si, že toto sa týka aj sociálneho rozmeru, ktorý sa tu už spomenul. Vraciam sa k tomu ešte raz, pretože

si myslím, že je to dôležité. Sociálny rozmer stratégie rastu a vytvárania pracovných miest má v dokumente, ktorý predložila Komisia, veľmi dôležité miesto a bude sa o ňom rokovať na stretnutí vedúcich predstaviteľov štátov a vlád.

Myslím si, že tento sociálny rozmer by mal mať aj priestor pre problémy, o ktorých hovoríte a ktoré neboli tak výrazne zohľadnené v predchádzajúcej stratégii. Myslím si, že v budúcnosti musíme veľmi dobre zohľadniť sociálny dosah hospodárskej krízy vzhľadom na to, že zažívame krízu, ktorá má sociálny dosah.

Robert Atkins (ECR). – Čo pán minister zastupujúci predsedníctvo urobí na ochranu skupín našich spoluobčanov, ktorým hrozí chudoba a sociálne vylúčenie ako priamy dôsledok španielskej politiky voči britským občanom a občanom iných členských štátov žijúcim v rôznych oblastiach Španielska, ktorí boli vyvlastnení a trpia pod vplyvom pochybných plánovacích politík? Minister zastupujúci predsedníctvo sa tejto veci už nemôže vyhnúť a musí presvedčiť španielsku vládu a vyzvať ju, aby prijala potrebné opatrenia.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Ďakujem vám veľmi pekne, pán López Garrido, že ste tu s nami. Moja otázka sa týka chudoby európskych občanov, ktorí žijú v niektorých oblastiach Španielska. Rozumiem, že tu zastupujete exekutívu, nie španielske súdnictvo, a že nie ste hovorcom autonómneho spoločenstva Valencia, ale my potrebujeme odpoveď. Došlo k neprimeraným krokom, ktoré nemajú nič do činenia s písaným zákonom, ale týkajú sa skôr uplatňovania zákona, a to je problém, ktorý má riešenie. Žiadam vás len o to, aby španielska vláda preskúmala identifikované neprimerané kroky.

Predseda júca. – Vaša španielčina je obdivuhodná, pán Hannan. Prenechám to opäť rozhodnutiu pána ministra, či sa chce touto vecou zaoberať.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, nechcem zneužívať svoje postavenie ako úradujúci predseda Rady na obranu konkrétnej vlády alebo určitej časti vnútroštátnych právnych predpisov. Nechcem zneužiť toto postavenie, pretože som si istý, že by som bol kritizovaný za využívanie tejto platformy na obranu opatrení určitého členského štátu alebo centrálnej či regionálnej vlády konkrétnej krajiny.

Veľmi dobre si uvedomujete, že ide o vec, ktorá sa rieši na vnútroštátnej úrovni, a na to sú na vnútroštátnej úrovni určité postupy. Nielen v Španielsku, ale vo všetkých 27 členských štátoch Európskej únie platia zásady právneho štátu a existujú dostatočné súdne postupy, aby sa vyriešilo údajné protiprávne konanie tohto typu.

Tieto súdne postupy fungujú vo všetkých európskych krajinách a som si istý, pričom teraz nehovorím len o prípade Španielska, že iné európske krajiny, kde určite tiež prichádza k protiprávnemu konaniu alebo porušovaniu zákona, majú postupy právneho štátu na ich riešenie.

Tak sa postupuje v každej európskej krajine, kde sa niečo také stane. Nechcem sa vyhýbať odpovedi, nechcem ani jednoducho povedať, že neodpoviem, ale dobre si uvedomujete, že ak položíte otázku v Parlamente, je možné, že nebudem chcieť využiť svoje postavenie ako úradujúci predseda Rady na otázku, ktorá je vnútornou otázkou členského štátu Únie.

Predseda júca. – Otázka č. 6 bola stiahnutá.

Na nasledujúce otázky sa bude odpovedať súčasne, keďže sa zaoberajú tou istou témou.

Otázka č. 7, ktorú predkladá **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Vec: Vízový režim medzi Európskou úniou a Ruskom

Španielske predsedníctvo Rady sa zameria na zrušenie vízovej povinnosti pre občanov EÚ a Ruska. Tento proces môže byť dlhodobý a bude vo veľkej miere závisieť od schopnosti Ruska úspešne vykonávať akčný plán, ktorý sa pripravil na tento účel.

Otvorenie sa Európskej únii ruskej Kaliningradskej oblasti, alebo naopak, sa opiera o snahu EÚ a Ruska dospieť k tzv. zbúraní vízového múru. O politiku zameranú proti izolácii kaliningradskeho regiónu a podporu cezhraničnej spolupráce má záujem ako Rusko, tak aj EÚ. Susedné Poľsko a Litva s týmto cieľom vyjednali pre obyvateľov pohraničných oblastí uľahčenie prechodu cez hranice, ktoré sa však ešte nezaviedlo.

Aký má Rada postoj k osobitnej situácii Kaliningradskej oblasti v rámci dialógu medzi EÚ a Ruskom v otázke víz? Akým spôsobom by sa dal využiť tento dialóg s cieľom podpísať dohody o miestnej doprave medzi členskými štátmi EÚ (Litva, Poľsko) a Ruskou federáciou a uľahčiť osobám s trvalým pobytom v pohraničných oblastiach formality súvisiace s prechodom hraníc?

Otázka č. 8, ktorú predkladá **Laima Liucija Andrikienė**ová (H-0080/10)

Vec: Vzťahy medzi EÚ a Ruskom: program španielskeho predsedníctva

Španielske predsedníctvo Rady EÚ si v súvislosti so vzťahmi medzi EÚ a Ruskom stanovilo ambiciózny program – uzavrieť rokovania s Ruskom o novej dohode o partnerstve a spolupráci (DPS), dosiahnuť dohodu o bezvízovom režime, ako aj dosiahnuť pokrok pri dohode o voľnom obchode medzi EÚ a Ruskom.

Na uzavretie dohody o voľnom obchode s EÚ je predovšetkým potrebné, aby Rusko bolo členom Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Existuje reálna šanca pre Rusko stať sa v blízkej budúcnosti členom WTO? Má Rada pripravenú osobitnú stratégiu, ako prinútiť Rusko, aby vstúpilo do WTO?

Vníma Rada významný pokrok, pokiaľ ide o rokovania s Ruskom o novej dohode o partnerstve a spolupráci?

Považuje Rada myšlienku voľného obchodu medzi EÚ a Ruskom za dobre načasovanú vzhľadom na rozdielne názory na túto otázku v rámci EÚ? A myslí si Rada, že Rusko je na bezvízový režim lepšie pripravené než ostatní partneri EÚ, akými sú Ukrajina, Moldavsko alebo Gruzínsko?

Diego López Garrido, *úradujúci predseda Rady*. – (ES) Vážená pani predsedajúca, ako tomu rozumiem, ide o dve otázky, pričom jedna sa vzťahuje na víza, na vízovú povinnosť pre ruských a európskych občanov, a druhá sa týka vzťahov medzi Európskou úniou a Ruskom po samite v Štokholme a vstupe Ruska do Svetovej obchodnej organizácie. Ako tomu rozumiem, ide o dve otázky, pani predsedajúca.

Čo sa týka víz, chcel by som poukázať na to, že v roku 2003 Rada prijala nariadenia, ktoré vytvorili osobitný tranzitný doklad a zjednodušený železničný tranzitný doklad. O tri roky neskôr Komisia dospela k záveru, že tento systém vstúpil do platnosti hladko a že obaja partneri sú spokojní.

Z dlhodobej perspektívy – hovoríme o Kaliningradskej oblasti vo vzťahu k zvyšku Ruskej federácie – bude takzvaný zjednodušený tranzitný režim závisieť od budúcej realizácie dohôd o vízovej politike medzi Európskou úniou a Ruskou federáciou.

V spoločnej deklarácii po stretnutí stálej rady pre partnerstvo EÚ a Ruska, ktorá rokovala 2. decembra minulého roka o spravodlivosti a vnútorných veciach, sa účastníci dohodli prerokovať možné zmeny dohody medzi Európskou úniou a Ruskom o udeľovaní víz s cieľom uľahčiť cestovanie pre európskych a ruských občanov, najmä pre obyvateľov Kaliningradskej oblasti.

Podľa tejto spoločnej deklarácie na druhej strane Európska únia a Rusko dúfali, že prerokujú a uzavruť dohody o malom pohraničnom styku medzi Ruskom a susednými členskými štátmi Európskej únie, ktoré by o to mali záujem. V tejto súvislosti nariadenie (ES) č. 1931/2006 Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru, oprávňuje členské štáty uzatvárať bilaterálne dohody s tretími krajinami s cieľom uplatniť pravidlá malého pohraničného styku.

Rokovanie o týchto dohodách je v tomto prípade záležitosťou v právomoci príslušných členských štátov a Ruskej federácie. Rada v každom prípade berie na vedomie, že rokovania prebiehajú aj medzi Litvou a Ruskom a medzi Poľskom a Ruskom.

Čo sa týka otázky súvisiacej so strategickými vzťahmi medzi Európskou úniou a Ruskom, Rada môže informovať Parlament, že po samite s Ruskom, ktorý sa konal v novembri v Štokholme, sa uskutoční ďalší samit počas šesťmesačného španielskeho predsedníctva. Uskutoční sa v Rusku medzi Európskou úniou a Ruskom, čo znamená, že prinesie nový impulz pre vzťahy medzi oboma stranami.

Vždy, samozrejme, existuje možnosť, že sa v týchto vzťahoch vyskytnú komplexné ťažkosti a môže prísť aj k nezhodám, ale vzťah medzi Európskou úniou a Ruskom je široký a mnohohrstevný. Máme prehlbujúce sa hospodárske a obchodné vzťahy a – to musíme uznať – vysokú úroveň vzájomnej závislosti vzhľadom na energiu, spoločné záujmy v iných oblastiach, ktoré sa týkajú problémov presahujúcich dokonca aj naše vlastné krajiny a úloh vrátane globálnych úloh, ktoré musíme riešiť a ktoré by sme mali riešiť spoločne do takej miery, ako to bude možné.

Pre nás bude preto vždy výhodné hľadať možnosti, ako posilniť vzťahy s Ruskom, pričom budeme stáť vždy pevne na zásadách a hodnotách, na ktorých bola založená Európska únia.

Čo sa týka vstupe Ruska do Svetovej obchodnej organizácie, Európska únia to podporuje, ale Rusko musí prijať opatrenia, aby v tejto veci dosiahlo pokrok.

Čo sa týka novej dohody medzi Európskou úniou a Ruskom, obe strany sa zhodli na tom, že by bolo dobré mať širokú novú dohodu. Dohoda o partnerstve a spolupráci medzi Európskou úniou a Ruskom, ktorá bola uzavretá v 90. rokoch minulého storočia, je v mnohých ohľadoch zastaraná. Odvtedy sa toho veľa stalo a zmenilo a musíme sa pohnúť smerom k tejto novej zmluve, v ktorej máme ambiciózne ciele. Latku sme si postavili vysoko a ak to bude možné, chceme pokryť všetky oblasti vzťahov medzi EÚ a Ruskom.

V niektorých oblastiach týchto rokovaní sa dosiahol pokrok. V iných oblastiach to ide pomalšie, čo platí pre obchod a investície. V každom prípade je pre nás veľmi dôležité, aby sme s Ruskom mali jasné ustanovenia a jasné dohody o obchode, investíciách a energii.

Čo sa týka dohôd o voľnom obchode, súhlasíme s rokovaním o dohode o voľnom obchode, keď bude Rusko členom Svetovej obchodnej organizácie, či a keď sa tak stane.

Čo sa týka liberalizácie víz, ide o záležitosť veľkého politického významu, ktorá veľmi priamo postihuje občanov Ruska i Európskej únie. Myslím si, že v tejto veci sa zhodujeme v úmysle uľahčiť udeľovanie víz, keď to bude možné.

Ideálna by bola liberalizácia víz, inými slovami, odstránenie vízovej povinnosti, ale, samozrejme, v tejto súvislosti zostáva ešte vykonať veľa práce. Musíme ďalej zvážiť aspekty, o ktoré pritom ide, týkajúce sa bezpečnosti, a to sa musí okrem toho uskutočniť vždy na báze reciprocity.

Čo sa týka Ukrajiny, Moldavska a Gruzínska, situácia v každej z týchto krajín je vzhľadom na vízovú politiku špecifická a v súčasnosti nemôžeme povedať, aký veľký pokrok sa dosiahne v týchto troch krajinách v porovnaní s dialógom o vízach, ktorý vedieme s Ruskom.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Chcel by som ešte raz uviesť dva najkritickejšie body. Prvý sa týka demokracie, právneho štátu a ľudských práv. To sú najväčšie nedostatky. Aký intenzívny je dialóg o týchto kritických bodoch? Máme pocit, že v týchto oblastiach sa robia skôr kroky späť než dopredu.

Moja druhá poznámka sa týka energetickej bezpečnosti. Ako to konkrétne vyzerá s rokovaniami o energii?

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážená pani predsedajúca, vážený pán poslanec, ako viete, energetická bezpečnosť patrí medzi priority alebo hlavné strategické ciele Únie. V Európskej únii, najmä odvtedy, ako mnohé krajiny Európskej únie boli veľmi priamo zasiahnuté plynovou krízou medzi Ruskom a Ukrajinou na začiatku roka 2009, prikladáme energetickej bezpečnosti mimoriadny význam a v každom prípade ju považujeme za jeden z hlavných cieľov Európskej únie, cieľ, ktorý je prirodzene spojený s hlavným cieľom boja proti zmene klímy.

Stratégia Rady a predsedníctva Rady v oblasti energie a energetickej bezpečnosti je potreba dosiahnuť väčšiu diverzifikáciu z hľadiska dodávateľov a zdrojov energie a jej distribúcie. Preto musíme rozšíriť možnosti, vyhnúť sa oligopolom alebo nadmernej závislosti.

Niektoré európske krajiny sú energeticky závislé od Ruska v takej miere, ktorá je jednoznačne nadmerná a ktorá súvisí aj so skutočnosťou, že Európa bola dlhý čas počas 20. storočia rozdelená, a skutočnosťou, že v niektorých prípadoch neexistujú priame prepojenia medzi európskymi krajinami.

Keď nastala tá kríza, videli sme, že niektoré krajiny, ktoré kríza nepostihla, nemohli pomôcť krajinám postihnutým krízou, pretože neexistovali prepojenia. V Európe sú preto mimoriadne dôležité energetické ciele, zo strednodobého a dlhodobého hľadiska, a preto uprednostňujeme diverzifikáciu zdrojov energie a podporu projektov, ako sú projekt Nabucco alebo projekty Nord Stream alebo South Stream, ktoré súvisia s Ruskom, a snažíme sa dosiahnuť niečo, čo momentálne v Európe neexistuje: jednotný trh s energiou. Aby sa dosiahli tieto ciele, ktoré podporuje Lisabonská zmluva zavádzajúca túto právomoc v oblasti energetiky, ktorá predtým neexistovala, je veľmi dôležité a podstatné vytvoriť strategický vzťah s Ruskom o energii a iných otázkach.

Okrem toho máme v Lisabonskej zmluve ďalšie nástroje vzťahujúce sa k vonkajšej politike. Lisabonská zmluva posilňuje európsku zahraničnú politiku: máme predsedu Európskej rady a vysokú predstaviteľku a budeme mať Európsku službu pre vonkajšiu činnosť. Inými slovami, vonkajšia vízia Európskej únie sa zlepšila, čo posilní naše rokovania s inými krajinami vo všetkých oblastiach vrátane hospodárstva a energetiky. To je teda vízia, ktorú vám môžem dať v súvislosti so vzťahmi s Ruskom.

Rokujeme o dohode, v ktorej bude podstatná otázka energie. Tieto rokovania sa začínajú a máme vynikajúce vyhliadky, no je zrejmé, že ako všetky dohody aj táto bude závisieť od veľmi komplexných rokovaní, ktoré

sú zasa súčasťou série rokovaní o dohode o spolupráci, ktorú chceme obnoviť, ako som povedal, pretože počas uplynulých 15 alebo 20 rokov sa toho v Európe udialo veľmi veľa. Medzi tieto veci patrí vzťah, ktorý musíme mať nevyhnutne s Ruskom, ktoré je, ako každý vie, jednou z krajín, ktorá zažila v nedávnych rokoch najviac zmien.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, čo sa týka otázky č. 9, ktorú som mal položiť v mene kolegyne pani Morkūnaitėovej-Mikulėnienėovej a ktorá súvisí s predchádzajúcou otázkou, Rusko plánuje umiestniť jadrovú elektrárňu v blízkosti východnej hranice Európskej únie, v Kaliningradskej oblasti, a Bielorusko má podobné plány. V súvislosti s čiernobyľskou skúsenosťou vyvolávajú tieto plány obavy vzhľadom na nebezpečenstvo, ktoré je s tým spojené. Plánuje Rada otvoriť otázku environmentálnej bezpečnosti na ďalšom kole rozhovorov s Ruskom? Z nášho hľadiska je to dosť dôležité.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Chcel by som sa vrátiť k otázkam č. 7 a 8 a vzťahom medzi Európskou úniou a Ruskom. Pán López Garrido správne povedal, že tieto vzťahy by mali byť založené na hodnotách, ale ak to tak je, potom má Únia osobitné záväzky voči zástancam ľudských práv v Rusku.

V tejto súvislosti by som chcel položiť nasledujúcu otázku: nemala by politika členských štátov EÚ a celej EÚ zahŕňať osobitné pravidlá týkajúce sa víz pre zástancov ľudských práv v Rusku? To by umožnilo, aby boli víza udelené týmto ľuďom relatívne jednoducho.

Diego López Garrido, úradujúci predseda Rady. – (ES) Čo sa týka intervencie vzhľadom na jadrovú bezpečnosť, musím povedať, že zodpovednosť v tejto oblasti spočíva na vnútroštátnej úrovni a je zabezpečená na základe medzinárodných dohôd Medzinárodnej agentúry pre jadrovú energiu, inými slovami, Dohovorom o jadrovej bezpečnosti, ktorého zmluvnými stranami sú Bielorusko, Rusko, Euratom a väčšina členských štátov Európskej únie.

Rada zastáva názor, že by mali prebehnúť konzultácie so zmluvnými stranami, ktoré ležia v blízkosti plánovaného jadrového zariadenia, pretože by toto zariadenie na ne mohlo mať vplyv. Dohoda, ktorá sa teraz uzatvára medzi Euratomom a Ruskom v súvislosti s mierovým využívaním jadrovej energie, musí preto obsahovať ustanovenia o overiteľných požiadavkách na jadrovú bezpečnosť a ochranu zdravia a bezpečnosť pracovníkov. Chcel by som vám tiež pripomenúť, že o tejto otázke sa pravidelne rokuje v rámci dialógu medzi Európskou úniou a Ruskom o energetike.

Čo sa týka vyhodnotenia dôsledkov v medzinárodnom kontexte, Rada konštatuje, že Bielorusko je zmluvnou stranou Dohovoru z Espoo o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho hranice, čo zahŕňa záväzné povinnosti zamerané na posúdenie dosahov na životné prostredie a možné environmentálne riziká. V tomto prípade však Rada hovorí, že zodpovednosť za uskutočnenie posudzovania vplyvov na životné prostredie znášajú hlavne investori projektu.

Ruská federácia nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru. Chceli by sme, aby Rusko v každom prípade dobrovoľne uplatňovalo Dohovor z Espoo. Už nejakú dobu tak robí aj v súvislosti s existujúcimi jadrovými elektrárnami.

Napokon, čo sa týka otázky, ktorú predložil vážený pán poslanec v súvislosti s ľudskými právami v Rusku, prebehla už rozprava, na ktorej sa predniesli otázky týkajúce sa ľudských práv, a ja si myslím, že kritériá na ochranu ľudských práv alebo oznamovanie porušenia ľudských práv sa uplatňujú všade, kdekoľvek sa tak stane. Žiadna krajina teda nemá výnimku v prípade porušovania, ktoré sa právom odsudzuje – ja by som dokonca povedal, že na základe morálnej povinnosti –, a my odsudzujeme a mali by sme odsudzovať takéto porušovanie, keď sa udeje v rámci Európskej únie alebo v niektorej z jej krajín.

Prepojiť túto otázku s vízovou politikou je skok, ktorý možno teraz veľmi ťažko uskutočniť alebo konkretizovať. Prebiehajú všeobecné rokovania o vízach. Myslím si, že v rámci týchto všeobecných rokovaní o vízach by niekto mohol navrhnúť iný typ konkrétneho postupu na zjednodušenie vydávania víz, ale ako som povedal, v súčasnosti prebiehajú veľmi široké rokovania s Ruskom o vízach a myslím si, že sa musíme zamerať predovšetkým na organizáciu víz vo všeobecnosti.

Je to z toho dôvodu, lebo tento postup by mohol mať najúčinnejší dosah z hľadiska slobodného pohybu ľudí a povedal by som, že by dokonca poskytol najlepšiu príležitosť na to, aby mohli byť do života zavedené hodnoty Európanov a Európy ako takej a aby sa s nimi stotožnili aj iní členovia verejnosti a na miestach mimo Európskej únie.

Predseda júca. – Otázky, ktoré neboli zodpovedané pre nedostatok času, budú zodpovedané písomne (pozri prílohu).

Týmto končím hodinu otázok.

14. Zloženie výborov a delegácií: pozri zápisnicu

15. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

16. Program rokovania na nasledujúci deň: pozri zápisnicu

17. Skončenie rokovania

(Rokovanie sa skončilo o 19.20 hod.)